

وارلیق

تۆركجه - فارسجا فرهنگى درگى
فصلنامه فرهنگى ترکى - فارسى

۲۴- جو ايل، ياز ويای ۱۳۸۱، سايني ۱۲۵-۲ و ۱۲۴-۱، ۱۶۰ صحفى

بۇيۈك آذربايجان بىستەكارى عۆزئىير حاجى بىگلى

ISSN 1023 7186

قىمت: ۶۰۰ تۆمن

وارلیق

۱۲۴-۱، ياز ۱۳۸۱، سایي

بو ساييميزدا

۳	سنهند ايله تائيشليقيم، دوكتور جواد هيشت
۸	زعمات اجتماعى شيوخ صفوي در آذربايجان، شهرام بناهى خياوى
۱۶	رونسانس موسيقىسى نين گلىشىمەسىنە مۇختصر باخىش، خسرو اميرى
۲۱	اصول اساسى جامعه مدنى، كمال مرادى
۲۲	عبدالله شايقين آذربايجان مدنىت تارىخىنده يئرى، مينا خانىم اسدلى
۲۵	شعر
۳۳	كتاب تائيتىمى، محمد رضا هيشت
۳۷	تبريز ائوانى، بهرام آجتلۇ
۴۴	پيرامون هفتئ شعر و ادب
۵۱	تورك ديللىرى (۱)، طلعت تكين، محمد اوالمز، دوكتور جواد هيشت
۶۱	بىرىنجى بىئىنالخالق آذربايجان علمى- بديعى موسيقى سمينارى، ابراهيم ررف
۶۵	قره باغ در سالھاى ۱۹۱۸-۲۰، صمد سردارى نيا

وارلیق درگىسى اوْرتوقرافى قۇراللارى اساسىندا يابىنلانىر.

ماراغالي بولود قارا چوزلو (سنهند)

بيزيم ميلى و نيسكىللى شاعيريميزدیر.

نېيە ميلى؟ چونكى سنهند بيزيم ان

بۇيوك ميلى - ادبى آيدىدەمierz اولان و دۇنيسا

فولكلور شاه اثرلىرىندىن بىرى ساييلان «دە

قۇرقۇد» داستانلارينى ميلى بىر شۇعور و

احساسلا نظمە چىكىش و بىزىلەر و گلهجك

نسىللەرمىزە ميلى - حماسى بىر شعر

مجمۇعەسى ياراتمىش و اوئنا (سازىمەن سۆزۈ)

آدىنى وئرمىشدىر.

سازىمەن سۆزۈ و اوئتون دوامى ساييلان

و ايكىنجى آلتى بۇيۇ شرح ائدن «قارداش

آندى» آذربايجان و بوقۇغۇلۇكىدە ايرانلى تۈركلەر

اۋچون و حتى هامى تۈركلە شاھنامە عىارىندا

بىر ائل نامە، مىلىت نامە دىر. آنچاق بۇرادا باشتقا

اثللەر سۆيىوش يۇخدور، بلکە دە اوئتون يېرىنە

سەنگى و محىت واردىر.

سازىمەن سۆزۈ ادبى باخىمدان

دۇنيانىن ان گۈزىل حماسەلريلە اولچولە بىلەن،

مۇحتوا و مضمۇن باخىمەندا خالقىمیزىن

قەرمانلىقلارىنى، اوستۇن سجىتەلرینى و عادت

و عنعنەلرینى گۈزىل و بدېعى دىللە بىان ائدن

مىلىت نامە و يا ائل نامە دىر.

آما نېيە نيسكىللىدىر؟ چونكى سنهند

بوقۇن عۆمۇرۇنو پەلۋىلەرین بۇغۇن توڭۇ دۇورۇندا

سنهند اىلە تائىيشلىغىم

دۇكتور جوادھىئەت

باھاریندا اولمەسى بىزىم اۆچۈن بۇيۈك بىر ماتم، يېرى دۇلماز بىر اىتكى، ھم دە چۈخ آجى بىر نىسگىل اۇلموشدور.

منىم سەندە اىلە تانىشلىغىم ۱۳۵۰ - جى اىلدە باشلامىشدىر. من ھمان اىلين يايىندا مۇسکۇۋادا كەتچىرىلىن بىنالخالق جراھى قۇرۇلتايىنا، ایران نۆماينىدەسى كىمى گەندىب اىشتراك ائتمىشدىم. قۇرۇلتايدا آذربايجانىن جرآحالار جمعىتىنىن صدرى پروفېسور نورالدين رضا اىلە تانىش اولدوم و بىر نىتجە گۆندە اۇتونلا ياخىندان دۇستتۇرۇشىم. او منى مۇسکۇۋادا ياشابان مشھور ایران شۇناس پروفېسور رىستم على يېنلە تانىش ائلەدى. رىستم نىتجە رىستم دىبەسەن واللەنى حىقىقى رىستىم اۋۇزىدۇ! رىستم مندىن سۇرۇشدو، سەندى تانى بىرسانىمى؟ دئىدىم يۇخ. دئىدى ائلە دە سەن نىتجە آذربايغانلى، ھم دە آذربايغانچىسان كى، بۇ قدر بۇيۈك شاعيرىنىزى تانىمېرسان، سۇترا علاوه ائلەدى: من اىكى آى سۇنرا تەرانا گەلە جىڭم، مۆطلق سەنى سەندە اىلە تانىش اندەجىم. رىستم منه سەند بارە دە بىر آز اىضاحات وئىرندىن سۇنرا من اۋۇزىدىن اۇتانىدىم و تەرانا قايدان كىمى اۋۇزوم سەندىن سۇرغانينا گەندىدىم و اۇتونلا تانىش و سۇنرا دۇستتۇرۇشىم.

كەتچىرىسب، او زامانىن شۇوينىسىت و فارسلاشدیرما سىاستى نتىجەسىنده خالقىمىزا دېلىمېزە قۇبىولان ياساقلار و تضييقلىرە معەرەض قالمىش و بۇتون بۇ دۇزولمىز سىخىنتىلارا باخمايىاراق دېلىمېزى و هوپىتىمىزى قۇرۇماغا چالىشمىش، هەنج بىر تەلۇكە، زىنдан و سۇرگوندن قۇرخمايىاراق بۇتون وارلېغىلە قىلم مۇبارىزەسىنە دوام ائتمىش، آنچاق نە يازىق كى، اىسلامى اينقىلابىن غلبەسىلە آزادىق ھاواسى اسىمە باشلادىغى اىلك باھاردا گۈزلىلىم اورك سكتەسىنەن، ابدى اولاراق ياشاماغا ويداع ائتمىشدىر (۱۳۵۸ فروردىن).

من سەندىن وفات ائتدىكى اىلين سۇتوندا نشر ائتدىرىدىگىم «آذربايغان ادبىيات تارىخىنە بىر باخىش» كىتابىمىم اۇتون خاطىرەسىنە سۇناركىن بۇنلارى يازمىشدىم: «بۇ اثرى اىللەر بۇيۇ مىلى ئۆلەم آلتىندا ياشابان و اكتىرىت اۇلدوغو حالدا اقلىتىت حقلرىنەن دە محروم قالان خالقىما و خالقىمىن بۇيۈك شاعىرى سەندىن عزيز خاطىرەسىنە اورك دۇلۇسو نىسگىل و سئوگىلە سۇنورام. دۇقتور جوادھېئەت. تەران - اسفند ۱۳۵۸». دۇقتور جوادھېئەت. تەران - اسفند ۱۳۵۸».

سەندىن اۋۇزون اىللەر سىخىنتىلى و قارانلىق گۇتلەرنەن سۇنرا آزادلىغىن اىلك

تائیدیغیم و اونونلا محسوّر اوْلدوغوم اوْچون
اوْنون اینسانی فضیلتلرینه و ادبی مزیتلرینه
چوخ ياخشی بلد اوْلموشام.

اوْنا بیر حکیم دوستو کیمی اوْزونه
ياخشی باخماسینی و اوْنون آذربایجان خالقی
اوْچون اوْزون ایللر ياشاییب ياراتماغی نین
ضروری اوْلدوغونو سؤیلردىم! خوصوصاً
ایسلام اینقیلابی نین غلیه سیندن سوْنرا اوْنون
داها تأثیرلى و داها بھرهلى اوْلا جاغانی
بیلیردیم. حتیف کی، تام ياشاماغی لازیم
اولان زاماندا اوْلدو و بیر ایشیق ساجان شمع
کیمی اینقیلابین صاباحیندا آزادلیق هاواسی
اسمگە باشلاركىن سوتندو.

اوْ زامان سهندي شومالى آذربایجاندا
آز- چوخ تانی يېردىلار، آتا تۇركىيە ده اوْنۇ
ياخشى تائیمیردىلار. من اوْنون شهریارلا
مۇشاويرەلرینى هم يازىلی و هم ده كاستلرینى
همان ايل ایستانبۇلا آپاردىم و طلبەلیك
دۇستوم پروفسور ارگىنه وئردىم. محرم ارگىن
و طلبەسى پروفسور عثمان سرتقايا و باشقما
طلبەلرى اوْتلارى نشر ائتمىگە باشلادىلار.

سوْنرا ۱۹۸۰ - ده دۇرسون يېلدیرىم
بيگ «سازىمین سوْزو»- نو منىم بير
مۆقدىمەم ايله بېرلىكىدە چاپا حاضيرلادى و
كۈلتور باخانلىغى نشريياتى سيرالاريندا چاپ

اوْلدو. بىز بىر سوْرە سوْنرا شهرىارى
عايىلە سىلە تهرانا دعوت ائتدىك و سەند
شهرىارى تهرانا گتىرمك اوْچون شخصاً تېرىزە
گىتىدى و اوْستادى عايىلە سىلە بېرلىكىدە تهرانا
گتىرىدى. اونلار ايکى هفتە سەندىن ائۋىندە
قالاندان سوْنرا بىزە گلدىلر و بىش آى بىزدە
قالدىلار.

اوْ سىرادا بىز ده ايکى دىلده ادبى
محفىل ياراتدىق و شهرىار دا يىنىدى آنا
دېلىمېزدە شعر يازماغا باشладى.

آذربایجاندا تۆرك و فارس شعرى نىن
ھر ساھە سىنده شعر يازان و حتاً شاه ائلر
يارادان شاعيرلر چوخ اوْلموشدور. آنجاق خالقا
مېلى شۇعۇر آشىلايان، كىچمىشىنى و
گله جىگىنى بۇ قدر گۈزلەنلادان شاعير يوخ
درجەدە آز اوْلموشدور! خوصوصاً ایران
آذربایجانىدا و پەھلوىلر دۇوروندە حاكىم اوْلان
بۇغۇن تولو ھاوادا و فارس شۇۋىنېزمى نىن
مۆطلق حاكىمتى دۇوروندە!

سەندىن يازدىغى «سازىمین سوْزو» و
«قارداش آندى» شعر كىتابلارى خالقى نىن
اۆرگى نىن سوْزلىكىدەر و آذرى تۆركلىرى
اوْچون ابدى بير آبىدەدىر.

سکىز ايل سەندى ياخىندان

ایکی شعر و بیر ده دؤرددلوک نقل ائتدیریک.
بو شعر پهلویلر زامانینداکی، ایرانلی تۆرکلرین
دۇرۇمۇنو وصف ائدیر:

ياساق

طالعيمە سن باخ،
دۇشۇنجه لەريم ياساق،
كىتچىمىشىمدن سۆز آچماغىم ياساق،
گىله جىكىمدىن دانىشماغىم ياساق.
آتا - باپامىن آدین چىكمىم ياساق،
آنامدان آد آپارماغىم ياساق.
بىلىرسن ...
آنادان دۇغولاندا بىلە،
اۋزوم بىلە يە - بىلە يە،
دېل آچىپ دانىشىدېغىم دېلە،
دانىشماغىم دا ياساقمىش، ياساق!

سەند «قاراچىق چۈبان» داستانى نىن
مۇقدىمەسىنده دە قۇرقودا خىطابا خالقى نىن
دردلرىنى بىلە اىضاح ائدیر:

زاماندیر بىزىلەرە فلک گۈز آيىب،
پۈلەد، اۋز قىلىجىلار قىندا پاسلانىب،
شاھباز آغىرلارىن پىشى كىسىلىب،
جىدالار آيىلىب، كىندير اۋفانىب،

ائتدىردى و بىر نىچە ايل سۆنترا باكىدا
پروفېسور رىستم - يىن حىات يۈلداشى و
آسيستانى روقيه خانىم قىبر قىزى «سازىمەن
سۆزۈ» - نو تفضىلاتلى بىر اوڭ سۆز ايلە چاپ
ائتدىردى.

ايراندا دا بۇ كىتاب بىر نىچە دفعە
آقاي دۇكتور م. ع. فرزانە و باشقىلارى
ظرفىنندن چاپ اۇلموشدور.

بىز وارلیق درگىسىنى چىخارماق
ايستىدىگىمىز زامان سەند اىكى اىجلاسىمېزدا
ايشتىراك ائتدى، فقط بىردىن - بىرە گۈزلىلىمز
اولۇمونىندن سۆنtra دىگەر اىجلاسلارىمېزدا
حاضىر اولا بىلەدە. من اوئون خاطىرەسىنى
ياشاتماق اۆچۈن درگىمېزىن آدینى سەند
قۇيماقى تكلىف ائتدىم، فقط رەختلىك دۇكتور
نەتقى، بۇ آدلا داها اوئىچەدن قىزىت چىخدىغى
اۆچۈن او قىزىن صاحىبىنىن ورئەسى
ظرفىنندن اعتىراضا مەرۇض قالاجاگىمېز
احتىمالى اولۇرغونا گۈزە بۇ آددان واز كىچىب
اوئون يىرىنە «وارلیق» آدینى تكلىف ائتدى،
بىز دە قبۇل ائتدىك، آما درگىمېزىن بىرىنجى
سايىنى سەندە حصر ائتدىك و جىلدى نىن
اۆزرىنندە دە سەندىن شكلينى قۇيدوق.
ايىسى بۇيىوک شاعيرىمېزىن
شعرلىرىندن نۆمۇنە و ئىرمك اۆچۈن اۋدان

مۇناسىبىتىلە يازدىغى و وارلىق درگىسىنده
چاپ اولان مقالەسىندىن بىر پاراقرافلا
بىتىرىمك اىستەيىرم:

«افسوس كى، آمانسىز اولۇم،
آزادلىغىن اىلك باهارىندا اۇنۇ بىزدن آلدى.
سەندى، ساوالان، حىدىربابا داغلارنىڭ انكلەرى
لار، ياسىمنلە دۈلەدۈغۇ، كەھىكەرى
قاقيقىلادىغى، بولبۇللارى چەچەه باشلادىغى
زامان، او بؤيووك اينسانى، شعر و ادب
شاھىنинى بىزدن آيىردى. آنجاق او اولىمەيىب!
و آلۇلۇندىرىدىغى شعر و هۆنر مىشلى ايلە
اوزو بىر ابدىيت ياردىبب.».

اۇلو تانرىيدان اۇنا رحمت دىلەيىرم، نۇز
ايچىنده ياتسىن.
ساغ اوْلون

اوبالار تالانىب، ائولور بىخىلىب،
مرد اىكىدلەر اۇلۇب، اورك داغلانىب،
حصارلار آلينىب، قوللار باغلانىب،
آلتنۇن بان ائولور تالانا گىدىب.
اثو بىبەسى گىچەلەر كۆچە دە ياتىر،
بۇز بالناسى كىيمى جۇمىرىد اىكىدلەر،
ديوارلار دىيىنە پۇرتاقال ساتىرا!
شاعير بۇ قدر بؤيووك بىر آبىدەنى
قۇراندان سۇتىرا اۇزۇنە مخصوص آلچاق
كۇتوللو كله خالقينا بىلە دئىير:

منىم دە اليمىن بۇ گللىر آنجاق،
سنى كىچمىشىنلە ائلەيم تانىش،
باشى افجا ياشاماق اىستەسەن اگر،
باخ گۇر بابالارىن ئىچە ياشامىش.

■

عاريف شاعيريمىز بۇ اىكى بىتىدە
خالقىنى دۆزگون تارىخىنى اوېرنىگە دعوت
اىدىر، چۆتكى بىلىر كى، بىر خالق و يا مىلت
ھۇويتىنى اوېرنىب قۇروپا بىلمەسى اۇچون
كىچمىشىنى دۆزگون بىلمەلidiir.
سوزلىرىمى سەندىن ياخىن دۇستو و
امكداشى و بىزىم گۇزى كەلى يازىچىمىز رەحمتلى
گىجىلى صىباحىنىن سەندىن وفاتى

برای به دست آوردن الگوی کلی مقام اجتماعی شیوخ صفوی در میان گروههای اجتماعی، خصوصاً توده‌ها و احترام فراوانی که آن‌ها از این طریق به دست آوردند. بهتر آن است که در ابتدا نگاهی گذرا به شرایط تاریخی و مقتضیات اجتماعی آن زمان داشته باشیم.

بعد از ایلغار چنگیزخان در سده هفتم هجری و همچنین به دنبال استمرار سلطه مغولان تا سده هشتم هجری، ایران همچنان در شرایط ناامنی وسیع ادوار مغول به سر می‌برد، خصوصاً بعد از مرگ ابوسعید- آخرین ایلخان مغول- به سال ۷۳۶ ه.ق. با در هم ریزی اوضاع سیاسی، بی‌ثباتی اجتماعی نیز در جریان وسیع تری قرار گرفت.^۱

در توصیف دورنمای افق اجتماعی ایران در قرن هفتم و هشتم هجری، گفته شده

زعامت اجتماعی شیوخ صفوی در آذربایجان

۱- جهت اطلاع ر. ک. اسپولر، تاریخ مغول در ایران، ترجمه محمود میر آفتاب، انتشارات علمی، تهران ۱۳۷۶، ص ۳، لمبتوون، آن، تداوم و تحول در تاریخ میانه ایران، ترجمه یعقوب آزنده، صص ۲۱-۲۲ و ۲۶-۲۷، نیشی، ابولفضل، اوضاع سیاسی- اجتماعی ایران در قرن هشتم هجری.... انتشارات دانشگاه مشهد، ۱۳۷۵، صص ۳-۴، تاریخ اجتماعی ایران از آغاز تا مشروطه، صص ۳-۴.

شهرام پناهی خیاوی

مايوس و نامید قرار گرفت.

شیخ صفی الدین اردبیلی - سال ۶۵۰ هجری (۱۲۵۲م) در زمان ایلخانان مغول در اردبیل متولد شده بود.^۳ پاره‌ای از مورخان قرن دهم و یازدهم هجری قمری معتقدند که: شیخ صفی به خاطر احترام و ارادتی که نزد مغولان داشته، از این حریبه در راستای کاهش ظلم و ستم بر مردم منطقه خود استفاده می‌کرد، لذا او را مظہر نجات دهنده خلق مظلوم معتبر نموده‌اند.^۴

یکی از منابع معتبر در همین راستا، تاریخ گریبده حمدالله مستوفی می‌باشد که در

است: «... کشوری که سخت‌ترین و وحشتناک‌ترین هجوم و حالات تاریخی را... به خود دیده، پیش از آن که زخم‌ها التیام یافته باشد، دچار هرج و مرج‌های قومی گردید و هیچ‌گونه فربادرسی ندارد، مرجع و مأوای برای مردم نیست، ستم‌زدگان نمی‌توانند درد خود را به کسی بگویند و از کسی درمان طلبند. فقر عمومی با امراض مهلک، یأس و نامیدی، اندیشه‌های جبری و اعتقادات خاصی را در جامعه تلقین و تزریق کرده است. حکومت‌های وقت با توصل به عوام فربی و تظاهر به حمایت از دین‌داری بر جنایات خویش پرده می‌افکنند...».^۱

۱- ۱۳۷۴، پیشگذار مترجمان، ص ۸، ضمیم ر.ک.

پیدایش دولت صفوی، ص ۱۴۱.

۲- جهت اطلاع ر.ک. والتر هیشن، تشکیل دولت ملی در ایران، ترجمه کیکاووس جهانداران، ص ۱، تشکیل دولت صفوی و تعمیم مذهب تشیع دوازده امامی به عنوان تنها مذهب رسمی، ص ۵۷، دکتر جواد هیشت، تئورکلرین تاریخ و فرهنگیه بیر باخیش، تهران ۱۳۷۷، ص ۱۲۷ و شاه اسماعیل اول...، ص ۱۱۵.

۳- جهت اطلاع ر.ک. اردبیلی، ابن بزار، صفویه/صفا، انتشارات زریاب، تهران ۱۳۷۶، ص ۷۵۹-۷۳۷.

۴- کتاب التواریخ، ص ۳۸۴، غفاری قزوینی، تاریخ جهان‌آرا، ص ۲۵۹، روضه‌الصفویه، ص ۱۲ الف، خلدبرین، ص ۳۲.

تقریباً به دنبال همین مقتضیات اجتماعی بود که شخص اوّل خاندان صفوی، شیخ صفی الدین اقدام به بهره‌برداری از این دوره نامنی در جهت افزایش اعتبار اجتماعی خود در میان توده‌ها نمود و خانقاوه‌ی «که قطب یکی از خانقاوه‌های بزرگ در شمال غربی ایران بود». ^۲ مرکز تجمع افراد فقیر، درمانده و

۱- ر.ک. اوضاع سیاسی و اجتماعی ایران در قرن هشتم هجری ...، ص ۱۷۹

۲- ر.ک. غلام سرور، تاریخ شاه اسماعیل صفوی، ترجمه محمد باقر آرام، انتشارات دانشگاه تهران

دوران خویش داشت، خانقه را «به صورت یک نقطه اتکاء روحی و اخلاقی برای عام و خاص»^۳ در آورده بودند. مثال نوعی چنین مشارکتی را می‌توان در «اطعام فقرا و مساکین» دید که نوعی سنت خانوادگی بود و حتی خیلی پیشتر از صفوی‌الدین بود و از پدر به پسر منتقل می‌گردید.^۴

«خواند میر» طی گزارشی از یک اطعام عام در زمان شیخ صفوی، با شگفت‌زدگی طی محاسبه‌ای که انجام می‌دهد، می‌گوید: «اگر یک تای نان به فقیری قرار بود داده شود»، به قول مورخ، «هر روز پنج هزار گرده محیا [=مهیا] می‌بایست کرد تا بدیشان رسد».^۵ صفوی‌الدین با توجه به این که این روش در آینده برای خاندان او مؤثر واقع خواهد شد، این سنت خانوادگی - یعنی اطعام فقرا - را در وصیت‌نامه‌ای به جانشین خود صدرالدین موسی (۷۹۴-۷۳۵ ه.ق.) و

سال ۷۳۰ ه. ق. و در واپسین ایام حیات صفوی‌الدین به رشتۀ تحریر در آمده است. حمدالله مستوفی با قدردانی از شیخ صفوی می‌نویسد: «... به برکت آن که مغول را با او ارادتی تمام است، بسیاری از آن قوم را از ایندا به مردم رسانیدن باز می‌دارد و این کاری عظیم است».^۶

مؤلف انقلاب اسلام تحت تأثیر اقدامات شیخ صفوی در کمک به مردم، آن را «منتنی برگردان اسلامیت» می‌داند. به اعتقاد او شیخ صفوی، «در زمانی در مسند اقبال و اشتهر شیخیت نشسته بود که لشکر مغول عالم اسلامیت را هرج و مرج می‌کردند و امرای اسلام را صیانت از مظالم ظلم... مغول و تاتار می‌نمودند».^۷

علاوه بر آن شیوخ صفوی و در رأس آن صفوی‌الدین با شرکت در مسائل اجتماعی عام‌المنفعه که تأثیر سریعی در اذهان مردم

۳ - ر.ک. همان کتاب، ص ۶۴۲.

۴ - جهت اطلاع ر.ک. تاریخ عالم آرای عباسی، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۸، قصص الخاقانی، ص ۲۲، و انقلاب اسلام بین الخاک و العالم، ص ۳.

۵ - ر.ک. تاریخ حبیب السیر...، ص ۴۱۷. جهت اطلاع ر.ک. صفوه‌الصفا، ص ۷۲، و روضه‌الصفویه، ص ۱۱ الف.

۱ - ر.ک. مستوفی، حمدالله: تاریخ گزیده، به اهتمام دکتر عبدالحسین نوائی، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، تهران، چاپ سوم، ۱۳۶۴، ص ۶۷۵.

۲ - ر.ک. تاریخ انقلاب اسلام بین الخاک و العالم، ترجمه محمد معروف به اسپنائچی، کتابخانه ملی، ص ۶۰.

تشدید یافته و به جریان وسیعتری افتاد. در این رابطه «اسکندر منشی» می‌نویسد: «... از فواضل انعام و اکرامش، فقرا و محتاجان بلاد و عموم ساکنان آن دیار بهره‌ور می‌گشتند. مطبخ معموره‌اش مملو از ظروف وادانی و سیم و زر در بخشش و احسان از آبا و اجداد برتر».⁴

به علاوه افرادی که شکایتی داشته و امیدی نداشتند که در دادگاه‌های عمومی آن زمان به حالشان رسیدگی شود، فراوان به شیوخ صفوی مراجعه می‌کردند. «ابن بزار» از این گونه افراد بسیار سخن رانده است.

«کسانی که مظلوم واقع شده و «احوال الاحق» بودند و جهت ایجاد حق خود به شیخ صفوی مراجعه کرده و راضی بر می‌گشتند».^۵ شاید به همین مناسبت بود که شیخ صفوی و خانقاہش برای خلق به «دارالشقای خوش فضا»^۶ تعبیر شده است.

همچنین شیخ صفوی و فرزندش

۴ - ر.ک. تاریخ عالم آرای عباسی، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۱۳. همین کتاب به تصحیح شاهرودی، ص ۱۷.

۵ - ر.ک. صفوه‌الصفا، ص ۷۳۶.

۶ - جهت اطلاع ر.ک. روضه‌الصفویه، ص ۱۰ الف.

مریدانش همچنان محفوظ نگاه داشت. در این رابطه مؤلف «قصص الخاقانی» می‌نویسد: «مریدان و منتسبان سلسلة رفیعه را جمع نموده به بذل انعام و رعایت فقرا و درویشان وصیت نمود و آخر کلامش به آن ختم شد...».^۱ بعد از مرگ شیخ صفوی، کار اطعم و خرج دادن به فقرا به یکی از تکالیف عدهه تبعه اردبیل تبدیل شد. مردم به محض شنیدن صدای طبل مخصوصی، به صرف غذا و احسان در اطراف بقعه جمع می‌شدند^۲ و حتی با پیشرفت این کار نوعی مشاغل اداری در اطراف این موضوع ترتیب یافته بود.^۳

کار اطعم فقرا که در زمان صدرالدین موسی و خواجه علی (۸۳۰-۷۹۴ ه.ق.) همچنان ادامه داشت، با کسب مقام شیخیت خاندان توسط شیخ ابراهیم (۸۵۱-۸۳۰ ه.ق.)،

۱ - ر.ک. قصص الخاقانی، ص ۲۹. ضمناً جهت اطلاع ر.ک. تاریخ عالم آرای عباسی، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۱۰ و همین کتاب به تصحیح شاهرودی، ص ۱۴.

۲ - جهت اطلاع ر.ک. جامعی، بیوک: نگاهی به آثار و اینیه تاریخی اردبیل، انتشارات علمی - فرهنگی چاپ سوم، ۱۳۷۴، ص ۸۱.

۳ - جهت اطلاع ر.ک. تشکیل دولت ملی در ایران ... صص ۹-۱۰.

دو روستای مزبور مجدداً شروع شده بود، شیخ صدرالدین موسی «شعله خصوصت و نزاع ایشان را منتفي گردانید»^۴، به این ترتیب بود که صفوی‌الدین به مرور ایام توانست در سطح مردمی مرجعیتی پدر مآبانه به دست آورد. حتی مخالف سرسرخت خاندان صفوی، «روزبهان خنجی» با احترام ضمنی به مقام اجتماعی شیخ‌صفی او را «وحید آفاق» معرفی می‌کند که از طریق اعمال نیکش در حق مردم «علم رفعت آن خاندان [را] بر اوج ارشاد برافراشت»^۵.

با بالا رفتن وجاhest و اعتمادی که صفوی‌الدین در نزد عموم بددست آورد، به تدریج این باور در اذهان عمومی رایج شد که وی مظهر عدالت و امنیت و نبودنش موجب برهم ریختن نظم در جامعه می‌باشد. مؤلف «صفوه‌الصفا» از شایعه عجیبی بین مردم سخن می‌راند که کمی قبل از مرگ شیخ‌صفی

صدرالدین در رفع منازعات آبادی‌های ترک نشین آذربایجان دخالت داشتند، که خود حاکمی از ز. امت اجتماعی و معنوی عظیمی است که آنان در میان توده‌ها قادر به کسب آن شده بودند.^۶ بطور مثال تول و آلاroc دو روستای تابع اردبیل، که به خاطر اختلافات بی‌جهت ولی دیرینه «غبار نقار میان ساکنان آن دو قریه پیوسته در هیجان بود...»، کارشان به خونریزی می‌کشید و هیچ بزرگی قادر به حل اختلافاتشان نبود. افراد بی‌طرف شیخ‌صفی را واسطه قرار دادند. با دخالت او و احترامی که روستائیان به شیخ قائل بودند، «نزاع آن دو طایفه تسکین یافته، کلفت به الفت مبدل گشت».^۷

بعد از مرگ شیخ‌صفی که اختلافات

۱ - جهت اطلاع ر.ک. الشیبی، مصطفی، کامل: تسبیح و تصوف تا آغاز سده دوازدهم هجری، ترجمه علیرضا ذکاوی قراگوزلو، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، تهران، چاپ اول، ۱۳۵۹، ص ۳۷۳.

۲ - ر.ک. خواند میر، امیر محمود، ایران در روزگار شاه اسماعیل و شاه طهماسب صفوی، انتشارات موقوفات محمود افشار، تهران، ۱۳۷۰، ص ۵۰.

۳ - ر.ک. ایران در روزگار شاه اسماعیل و شاه طهماسب صفوی، ص ۵۰. ضمناً جهت اطلاع پیشتر ر.ک. تاریخ حبیب السیر، ص ۴۲۱. و صفوه‌الصفا، صص ۳۲۵-۳۲۶.

۴ - ر.ک. خلد ببرین، ص ۳۹. ضمناً جهت اطلاع پیشتر ر.ک. ایران در روزگار شاه اسماعیل و شاه

طهماسب، صص ۵۱-۵۰.

۵ - ر.ک. تاریخ عالم آرای امینی، ص ۱۳۴ ب.

مردم داشت. گفته می‌شود که پیروانش «در همه جا، خصوصاً در بلاد روم بسیار و از حیز شمار بیرون‌اند».^۳ فرزند شیخ صدرالدین، خواجه علی (۷۹۴-۸۳۰ ه.ق.) نیز راه نیاکان خود را در جلب قلوب مردم ادامه داد و آنچنان مورد محبوبیت قرار گرفت که به همین مناسبت «طنطنه ذکر او در اطراف آفاق منتشر شد».^۴ یکی از اقدامات خواجه علی آزادسازی اسیران رومی بود که در بازگشت تیمور از لشکرکشی روم و جنگ با بایزید عثمانی در طی ملاقاتی که به سال ۸۰۶ ه.ق. (۱۴۰۳ م) با خواجه علی در اردبیل داشت، اسیران با اشارت و یا شفاعت وی آزاد شدند.^۵

در راستای اهمیت اجتماعی این حادثه گفته شده که مورد اخیر باعث شد که شیخ صفی مورد توجه افزونتری از جانب

به سال ۷۳۵ ه.ق.^۱ شایع شده بود، که «ابن بزرگ» خود آن شایعه را نوعی «عجایب و تقالیب» می‌داند. بر طبق این شایعه «بعد از یکی دو سال که شیخ به عالم بقاء خرامید، احوال زمانه به حدی انجامید که قحطی در جهان پیدا شد... آنگاه استیلای ظلم و ستم بر مسلمانان چنان شد که اکثر [مردم] آذربایجان جلای وطن کردند...».^۲

مسلمان چنین توجیهی که انتظام اجتماعی با نبود شیخ صفی از بین خواهد رفت، این فرصت را برای فرزندان وی به وجود آورد که با استفاده از همین ذهنیت مردم جایگاه خود را در جامعه بسط دهند. فرزند ارشد شیخ صفی، صدرالدین موسی (۷۹۴-۷۳۵ ه.ق.)، همچون پدر نفوذ فراوانی در بین

۱ - تاریخ دقیق مرگ شیخ صفی را ابن بزار روز دوشنبه دوازدهم محرم سال ۷۳۵ ه.ق. آورده است. ر.ک. صفوه‌الصفا، ص ۹۳۸. ضمناً جهت اطلاع از تاریخ مرگ وی ر.ک. تاریخ نگارستان، ص ۳۶۱. لب التواریخ، ص ۳۸۵. ایران در روزگار شاه اسماعیل و شاه طهماسب، ص ۴۶.

۲ - تاریخ حبیب‌السیر...، ص ۴۱۹. تاریخ عالم آرای عباسی، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۱۰۱.

۳ - ر.ک. تاریخ عالم آرای امینی، ص ۱۳۶ ب.

۴ - جهت اطلاع ر.ک. تاریخ عالم آرای عباسی، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۲۹.

۵ - ر.ک. خلد برین، ص ۱۱-۱۲ و ضمناً ر.ک. خلد برین، ص ۴۴-۴۵.

۳ - ر.ک. قصص الخاقانی، ص ۲۹. ضمناً جهت اطلاع ر.ک. تاریخ شاه اسماعیل صفی، ص ۲۸.

۴ - ر.ک. تاریخ عالم آرای امینی، ص ۱۳۶ ب.

۵ - جهت اطلاع ر.ک. تاریخ عالم آرای عباسی، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۱۱-۱۲ و ضمناً ر.ک. خلد برین، ص ۴۴-۴۵.

۶ - ر.ک. صفوه‌الصفا، ص ۹۷۸.

طایفان حریم عزّتش را در حضور اقدس به مجال بار نبود و شأن معالی نشانش روز به روز ارتفاع یافته، احدهی از مردم آن ولایت از فرمان واجب الاذعانش مجال تخلف محال می‌نمود».^۵

کسب مریدان و طرفداران توده‌ای که تا زمان شیخ ابراهیم از اعمال پارسایانه خاندان صفوی به شمار می‌رفت، بعد از او به صورت جدی مورد سوءاستفاده برخی شیوخ صفوی قرار گرفت، چنانکه تلویحاً از نوشتۀ‌های مؤلف / انقلاب / اسلام - محمد متجم - استنباط می‌شود. هدف جنید (۸۶۰-۸۵۱ ه.ق.) از «جلب قلوب اهالی» و «تکثیر مریدان» از روش‌های بخصوص او در راستای اقدامات سیاسی‌اش بوده^۶، یا به تعبیر اسکندر منشی «خلائق را به ارشاد و دین پناهی که مخبر از داعیة سلطنت و پادشاهی بود، آگاهی داد و ارباب ارادت از اطراف و جوانب روی اخلاص بعتبه علیه‌اش آورده ... روزی روز اسباب حشمش می‌افزود و جمعیت ارباب

عامه قرار گیرد^۱. به گفته اسکندر منشی «اعقاب و اخلاق آن سپایا که فی الحقيقة آزاد کرده‌های این دودمان ولایت نشانند، در سلک مریدان و صوفیان صافی نهاد این سلسله کرامت نشان مسلکند»^۲. اینکه در آن جریان خانقه صفوی از طرف تیمور مکان بست و تظلم خواهی قرار گرفت^۳، خود حاکی از این موضوع می‌باشد که در این دوران نیز خانقه صفوی سنت خانوادگی خود را در حمایت محرومان و طبقات پایین جامعه همچنان ادامه می‌داده است.

فرزنده خواجه علی، شیخ ابراهیم (۸۳۰-۸۵۱ ه.ق.) نیز همانند روش اجدادی به جذب و جلب توده‌ها می‌پرداخت. یکی از اقدامات او در این زمینه، اعزام خلفاً به «اطراف و اکناف»^۴ بود که از این طریق طرفداران و مریدان بسیاری به دور خود جمع نمود. گفته می‌شود، «ازدحام ارباب ارادت

۱ - جهت اطلاع ر.ک. روزگاران تاریخ ایران ... ص ۵۶۶

۲ - ر.ک. تاریخ عالم آرای عباسی، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۱۲

۳ - ر.ک. همان کتاب، ص ۱۲

۴ - ر.ک. همان کتاب، ص ۱۳. و به تصحیح شاهرودی، ص ۱۷

۵ - ر.ک. همان کتاب‌ها، همان صفحات.

۶ - جهت اطلاع ر.ک. تاریخ انقلاب اسلام بین الخاص و العام، ص ۱۴

«روضه الصفویه» از مردم بیشماری صحبت می‌دارد که در ایام اختفای اسماعیل در لاهیجان از اطراف و اکناف به حضورش رسیده و قول مساعدت و همکاری در راه اهدافش به او می‌دادند.^۴

سیاست جذب قلوب اهالی به مرور ایام مفید حال شیوخ صفوی واقع گشت، چنانکه «یحیی قزوینی» در یک برداشت کلی می‌گوید: «مریدان و معتقدان ایشان از ترک و تازیک روز به روز و ماه به ماه و سال به سال زیاد می‌گشته‌اند...». به این ترتیب اسماعیل میرزا که همچون نیاکانش از موقعیت اجتماعی مشابهی در میان توده‌ها برخوردار گردیده بود، با تکیه بر همین طرفداران و مریدان مخلص و دوستدارش توانست اقدامات سیاسی پدر و پدر بزرگش را در راه اهداف حکومتی تکمیل نماید.

۴ - ر.ک. حسن حسینی گنابادی، *روضه الصفویه*، کتابخانه مجلس، شماره ۱۲۷۳۰، ص ۲۸ ب. و ضمناً ر.ک. لاهیجی، علی بن شمس الدین بن حاجی حسین، *تاریخ خانی شامل حوادث چهل سال گیلان*، تصحیح منوچهر ستوده، بنیاد فرهنگ ایران، چاپ اول، ۱۳۵۲، ص ۱۰۴.

۵ - ر.ک. عبداللطیف قزوینی، *لب التواریخ*، بنیاد گویا ۱۳۶۳، ص ۳۸۷.

ارادت و اخلاص زیاده‌تر می‌گشت».^۵

فرزندش شیخ حیدر (۸۹۳-۸۶۰ ه.ق.) سیاست پدر را در راستای جلب اهالی و آحاد جامعه همچنان به پیش برد. چنانکه گفته شده اطرافش « محل اجتماع خواص و عوام بود».^۶ روزبهان خنجی یکی از مخالفان سرسخت اقدامات حیدر با توجه به محبویت فراوانی که حیدر نزد مریدان داشت، می‌نویسد: مردم «او را چنان مطیع بودند که اگر جان خواستی کمینه پیش کش بندگانش آن بودی، هر یک فرهادی که به یک سخن بیستون را از جا برداشتی و هر فرد مجنونی که اگر هی زدی در جهان یک حی نگذاشتی».^۷

بعد از قتل شیخ حیدر به سال ۸۹۳ ه.ق. تمام مریدان و طرفدارانش جملگی به فرزند و جانشین او اسماعیل میرزا ملحق شده، همچنان وفادار ماندند. مؤلف

۱ - ر.ک. *تاریخ عالم آرای عباسی*، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۱۳. و همین کتاب به تصحیح شاهروdi، ص ۱۷.

۲ - ر.ک. *تاریخ عالم آرای عباسی*، نسخه عکسی کتابخانه ادینبورگ، ص ۱۳. و همین کتاب به تصحیح شاهروdi، ص ۱۷.

۳ - ر.ک. *تاریخ عالم آرای امینی*، ص ۱۴۱ ب.

رۇنسانس موسىقىسى نىن گلىشىمەسىنە مۇختىصر باخىش

بىرىنچى آذربايجان بىتىنالخالق علمى - بىديعى موسىقى سەمىنارىنا سۆتولمۇش معروضە

خسرو اميرى

خسرو اميرى ۱۳۴۶ - جى اىلده تېرىزىدە آنادان اوْلدو. ميلادى ۱۹۹۰ - جى اىلده عالى تحصىل آلماق اۋچون آذربايجان جۇمھورىتىنە گىتىدى و اىكى اىل مۇتىئىنە باكى اينجە صنعت بىليم اوجاغىندا خۆصوصى شىكىلەدە موسىقى و آكتىورلۇق صنعتى ايلە مشغۇل اوْلدو. سۇزىرالار باكى موسىقى آكادميسىنە داخىل اوْلدو و ۱۹۹۷ - جى اىلده هەمین آكادمیدىن مازۇن اوْلدو. لىرىك تئۇر^۱ سىسە مالىك اوْلان خسرو اميرى اىكى اىل مۇتىئىنە سن پىر زبوق كۆنسراتۇرلارنى دۇور كىچىرىمىشدىر. باكىدا رحلە جبارووا، كمال كريموف، خۇرامان قاسىمۇوا، لۇطفىيار ايمانۇف و آغا كريم كريموف اۇنون مۇعەللىملىرى اوْلموشدور و سن پىر زبوق كۆنسراتۇرلارنى مايسىرلار «آوچكىن» و «كىسىلوف» - دان واکالا^۲ مكتىبى نىن رەزىلرىنى ئۇيرنەمىشدىر.

رۇنسانس دۇوروندە پروفېسyonال موسىقى تدریجاً دىنى ماھىتىنى ايتىرەرك يىشى بىر احوال - روھىيە تاپمىشدىر، ایتاليا و فرانسەدە ۱۴ - جو عصىر، اینگىليستاندا ۱۵ - و آلمان و شرقى آوروپا

۱ - تئۇر: واکالا صنعتىنە يۈكسك كىشى سىسى

۲ - واکالا: اىنسان سىسى ايلە باغلى اوْلان، داها چۈخ اوپرا صنعتى آنلامىنى ايفادە ئىدن موسىقى ساحەسى

اولکه‌لریندە ۱۵ و ۱۶ - جى عصىرلرده علمى موسىقى ساحه‌لریندە اولان واکال و واکال - اىنسترومانتال و پوليفونى صنعتى چوخ يۇخارى سوپىيە يە چاتمىشىدىر. همین دۇورلرده آوروپادا يىنى ژانرلار و موسىقى فۇزملارى يارانمىشىدىر و همین مسالە يىنى موسىقى مكتىلىرىنىن يارانماسىنا سبب اولموشدور. بۇ دۇورون بۇيۈك ناييليتلىرىندەن اولان موسىقى فۇزملارى كانتات^۱، اۇراتورىيۇ^۲، اوپرا و دىگر واکال - اىنسترومانتال ژانرلارينى آد چىكىمك اولار. رۇنسانس مدنىتى دۆنیا اينجە صنعتى نىن گله جك اينكىشافىندا بۇيۈك رۇل اوپىنامىشىدىر و دئمك اولار كى، اينسانپرورلىك ايدەيالارى نىن اىفادەسىنە چىئورىلمىشىدىر. همین دۇورلە آوروپادا ادبىاتدا، رساملىقدا، هېتكىل تراشىلىقدا و اينجە صنعتىن دىگر ساحه‌لریندە چوخ بۇيۈك ناييليتلىر اولموشدو، ائلە كى، آوروپا اولکه‌لرلىرى نىن مدنىت تارىخىندا اۇرتا عصىر مدنىتىندا يىنى دۇور مدنىتىنە كەچىد دۇورو كىمى آدلاندىرماق اولار.

همين جريان ۱۷ و ۱۸ - جى عصىرلرده رۇس موسىقىسىنە اوز تائيرىنى گوسترمىش و دۆنیوى موسىقى اوون بلانا چىكىميش و يىنى پروفېسیونال موسىقى فۇزملارى تطبيق اولۇنماشىدۇر و نهايت^۳ - جۇ عصرىن بىرینجى يارىسىندا رۇس موسىقىسى يىنى بىر دۇورە قىدەم قۇيىمىشىدۇر. مىخائىل قلينكا رۇس موسىقى صنعتىنی دۆنیا مدنىتى سوپىيەسىنە قالدىرىمىشىدىر. او، دفعەلرلە آوروپا اولکه‌لریندە اولموش و كلاسيك موسىقى نىن عنعنەلرینى و قانونلارىنى اوز دۇورونون ان مشهور بىستە كارلارىندا دارقامۇڭىكى داوم ائتدىرىمىشىدىر و دئمك اولار كى، ۱۹ - جۇ عصرىن ايكىنچى يارىسى نىن اولىنىدە مۇسکو و پترزبورق كۆنسرواتوارلارى يارادىلىمىشىدىر و بۇنلارдан سوترا بالاكىرۇف، موسورگىسى، بۇرۇذىن و رىمسىكى كۆرساڭوف رۇس كلاسيك موسىقىسى نىن بۇيۈك داوماجىلارى اولموشلار. و چايكوفسکى يارادىجىلىغى رۇس و دۆنیا موسىقىسىنە بۇيۈك اھمىت كىسب ائتمىشىدىر. ۱۹ و ۲۰ - جى عصىرلرده رۇس موسىقى مدنىتى گور كىلى اىفاچىلار يىتىشىدىرىمەشىدىر و بۇنلارдан راخمانىنوف و روپىن ايشتىنلىرى و سۇئرالار گور كىلى بىستە كارلاردان بىرە كۆفيشىف، مىاسكوفسکى، شۇستاكۇزىچ و باشقىلارى نىن اثرلىرى دۆنیا شوھىرى قازانمىشىدىر. بۇنۇلا دا همین جريان آذربايجاندا دا اوز عكسىنى تاپمىشىدىر. ۱۹۰۸ - جى اىل عۆزئىير حاجى بىيگوفون «لىلى و مجنون» اوپراسى تاماشايا قۇيولدو و بۇ مسالە آذربايجان مىلى اوپرا صنعتى نىن و اۇتون بىستە كارلېق يارادىجىلىغى نىن اينكىشافى نىن اساسىنى قويندو. عۆزئىير حاجى بىيگوف^۴ ۱۹۱۳ - جۇ اىل پترزبورقا گىنديب، كۆنسرواتوارا داخىل اولموشدور. او

۱ - كانتات: كۇر دستەسى نىن ايشتىراكى اىلە اىفا اولۇنان (مذهبى) موسىقى پارچاسى

۲ - اۇراتورىيۇ: كۇر، سۇئىستىر و اوز كىسترىن ايشتىراكى اىلە اىفا اولان (مذهبى) موسىقى پارچاسى

اوز ياراديجيلينجىندا بىر يېنىلىكچى كىمى چىخىش ائدەرك مىلى موسىقى مەدىتى نىن اينكىشا فىندا چۈخ بؤيوك بىر آددىم گۇتۇرۇب، دۇنيا كلاسيكلىرى نىن عنعنه لرىنى منىمسە يەرك اۇنلارى مىلى خالق موسىقى سىلە بىر لىشىدىرىمىشدىر. سۆنرا لار حاجى بىگوف و ماقاما يىتھ خالق ماھىيلارىنى توتا آلمىشلار و بىتلەلىككە پروفېسیونال ياراديجىلىغىن اورتايا چىخماسى و اينكىشا فى، پروفېسیونال فۇرملارىن شىفاھى خالق ياراديجىلىغىندا ياخىنلاشماسى يوڭو باشلامىشدىر. ۱۹۲۱- جى اىلدە آذربايجان دەولەت كۆنسراتۋارى تأسىس ائدىلىر. اۇنۇنلا برابر عۆزئىير حاجى بىگوفون تشبّۇتو و رەھبرلىكى ايلە آنا دىلىندە تحصىل آلماق اوچون تۆرك موسىقى مكتبى يارادىلىر. هەمین ايللە حاجى بىگوف طرفىنдин اىلک دفعە اولاراق چۈخسلى كۇر قىرقىپۇ فعالىيە باشلامىشدىر.

بىتلەلىككە ئىمك اولاركى، اوپىرا آذربايغاندا مئىدانا گلن اىلک پروفېسیونال موسىقى ژانرى اولمۇشدور و بۇ ژانر بۇتون آذربايغان موسىقى صنعتىنده بىر چۈخ چىتىنىلىكلىرىن آرادان قالدىرىلماسى اوچون مۇناسىب شىرايىط حاضىرلامىشدىر. بۇ دا اوز نۇوبەسىنده آىرى موسىقى ژانرلارى نىن يارادىلماسىنا كۆمك ائتمىشدىر. هەمین ايللە آذربايغاندا تشکىل اشدىلىميش مۇستقىبل سەمفونىك اوْر كىستر چۈخ گۆجلو فعالىت گۇسترىپ، آوروپا و رۇس كلاسيكلىرى نىن ائرلەرىنەن عىبارات رېرتۇارلا چىخىشلار ائتمىشدىر. بۇنۇنلا برابر آذربايغان خالق چالىقى آلتلىرى اوْر كىسترى يارادىلىميشدىر. خالق مەدىت و اينجە صنعتى نىن اينكىشا فى اوغرۇندا چالىشانلار بۇ حاقدا چۈخلو آددىملار آتىپ و كۆنسرترلار اوچون خاريجى اوڭكەلدن چۈخلو موسىقى شخصىتلىرى، دىريزۈزۈلار و ايفاچىلار دعوت ائتمىشلر. بۇ دا آذربايغاننى پروفېسیونال موسىقى يوڭوندا چۈخ مۆثبت رۇل اؤينىايىپ و اوچون اينكىشا فى اوچون بؤيوك سىب اولمۇشدور. قىيد ائتمك لازىمدىرىكى، هەمین موسىقى شخصىتلىرى نىن يارادىمىي ايلە باشدا عۆزئىير حاجى بىگوف اولماقلًا آذربايغان موسىقىسى نىن مۆختلف ژانرلاردا اىستر اوپىرا، اوپىرت، موسىقىلى كۆمدى، كانتات، اوراتورىو، اىسترسە دىگر اينسترومنتال و اوْر كىستر اوچون يازىلماش موسىقى فۇرملارى نىن اساسى قۇيولموشدور. هەمین يوڭون بؤيوك نايىلىتلىرىنەن اولان كۇراوغلو اوپراسىيدىر. عۆزئىير بىگ كۇراوغلو صورتى نىن موسىقى دىلى حاقيىندا يازمىشدىر: «كۇراوغلونو عاشقىclar تىنّوم ائتمىش و ائدىر». دۇغروسۇ دا بىتلەدىر، چۈنكى كۇراوغلو قەرمانلىقىدان باشقا ھەم دە عاشىقىدىر و هەمین مىسالە يە گۇرەدىرىكى، بۇ اوپرالدا اوستۇن گلن اىستىيل عاشقى اىستىيلىدىر. بۇنۇنلا برابر مىلى موسىقى اساسلارى عئىن زاماندا آوروپا كلاسيك اوپرا فۇرمۇ و بۇندان باشقا آوروپا سەمفونىزم عنعنه لرى و كلاسيك اوپرالارىن اساسى اولان پۇلېفونى و بۇنلارىن ھامىسى نىن سنتزلشىمەسىنەن يېنى بؤيوك مكتب يارادىلىميشدىر.

بۇندان سۇنرا گلن بىستەكارلار ايکى دستە يە بولۇنورلر. بىرىنجىسى او بىستەكارلاردىر كى، يازدىقلارى اثرلر باخىمېندان آذربايچان مىلى لادلارينى¹ اساس گوتورموشلار، باخمايباراق كى، دىگر علمى و نظرى جهتلرى آوروپا كلاسيكلىرىندن اىستىفادە ائتمىشلر. مثلاً چوخ سىلىلىكى، هارمونى قانونلارينى، اوزكىستر قۇزولوشونو، اوزكىستراسيون قايدالارينى و موسىقى فۇرملارىندان اىستىفادە ائتمە مسالەلرini همىن مىتىلەرنىڭ آمىشلار. ايکىنجى دستە ايسە حتا لاد باخىمېندان دونيا كلاسيكلىرىنى اساس گوتوروب، بىنالخالق و عۆموم دۇنيا يولۇن داومامچىلارى اولموشلار. همىن بىستەكارلارин يازدىقلارى اثرلر دۇنيا كلاسيك موسىقىسىنى اينكىشايندا اوز رولۇنو اوینامىشدىر. بۇ دا آذربايچان موسىقىسىنى و موسىقىچىسىنى دۇنيا ياتىتىماق و آذربايچان و دۇنيا مەدىتىلىرى آراسىندا بىر مؤھىم كۆرپۈ رولۇنو اوینامىشدىر. آدلاندىرىغىمiz بىرىنجى دستە بىستەكارلار، بىرىنجى دفعە اولاراق شرق موسىقى اساسلارىله، آوروپا كلاسيك فۇرملارىنى و سمفونىك اوزكىستر قۇزولوشونو بىرلەشىرىمىش و يىشى بىر يول مىتىدانا گتىرمىشلر. مىلّتىمizin مىن اىللر بۇيۇ شىفاھى يارادىجىلىغى اوز تکامۇل يولۇnda يىشى اينكىشاپ مرحلەسىنە چاتىمىشدىر، بۇ ايسە بىر دانىلماز فاكتىدىر كى، همىن دۇنيوی جريانلار بىزىم مىلى مەدىتىمizه تائىر گۇستىرىپ و آذربايچانى دۇنيا، دۇنيانى ايسە آذربايچانا تانىتىدىرىمىشدىر. بۇ يولدا بؤيوك نايىلىتلىرىمiz يقىن كى، بؤيوك اينسانلارин بؤيوك فداكارلىق و امكلەرنىن نتىجهسىنە الدە ائدىلىمىشدىر. قىتىد ائتمك لازىمدىر كى، همىن يولۇن داومامچىلارى يعنى مىلى موسىقى لادلارىندان اىستىفادە ائدهر ك سمفونىك اوزكىستر اۆچۈن يازانلارдан «فيكىرت اميروف» دان آد چىكمك اولار. او، بىرباشا عۆزئىر حاجى بىگوف مكتىنى اساس داومامچىلارىندان حساب اولۇنور. اونون اثرلرى دۇنيانىن بىر چوخ اولكەلرىنىن صحنهلىرىنده اىفا ائدىلىمىشدىر. ائلە بىر زانر اولمامىشدىر كى، «اميروف» اونا مۇراجىعەت ائتمەسىن. اونون يارادىجىلىغىنىدا مىلى سمفونىزم مكتىنى اوز تکامۇل يولۇنۇ مۇوققىتىلە كىچىپ، يىشى مرحلەلرە گلېپ - چاتىمىشدىر. فيكىرت اميروفون بىر بىستەكار كىمى بؤيوك شۇھەرت قازانماسى اساساً اونون، مىلى موسىقى پرۇبلەرىنى و اساسلارىنى و فۇلكلور و شىفاھى موسىقىنى درىندىن باشا دۇشمهسى و اوتلارى مۇعاصير پروفېسیونال موسىقى فۇرملارى و دىگر علمى و نظرى اساسلارلا بىرلەشىرىمەسى و بۇنلارين ھامىسىنىن تطبىقىنده چوخ بؤيوك باجاريغا مالىك اولماسى ايدى. اونون يارادىجىلىغىنىدا ملودېلىك و آهنگدارلىق اساس يېر تۇتۇر و بۇ دا كۆتلە اوچۇن اثرىن ياددا ساخلاماغينا چوخ كۆمك اندىر. دئمك لازىمدىر كى، فيكىرت اميروف بۇتون شرقە سمفونىك موسىقىسىنى انىكىشاپى اوچۇن يىشى يوللار آچمىش و بۇ زانرىن ان يوڭىسىك مرحلەسىنە

ناییل اوْلموشدور. او، سمفونیک مؤَّعِمَالَر شۇر، كۆرد- افسارى، گۈلۆستان، بیات- شیراز، و نیظامى آدلی سیملى سمفونىلرىن مؤَّلِيفى اوْلاراق بىر سىرا درام اثرلىرىنه و فيلمىرە ده مۇسیقى بىستەلەمېشدىر. اوْتون ياردىجىلىغىندا سئوپل اۇپراسى و مىن بىر گنجە بالەسى اساس يېش تۆتۈر و دئمك اوْلار، بىستە كارلاردان جەھانگىروف، علسىگروف و سعید رۆستموف و دىگىرلىرى همىن مكتبه اوْيغۇن بىستە كارلار اوْلوبلار.

نهايت آذربايچانين مؤَّعِاصِير مۇسیقى تارىخىنده همىن جريانلارا باagli اوْلان شخصىتلەرن بىرى ده قارا قارا يېنىدەر. او، آذربايچان كۆنسرراتۇارىنى بىتىرىدىكىن سۇنۇرا ۱۹۴۶ - جى اىلدە مۇسکو كۆنسرراتۇارى نين دۆنيا شوئەرتلى بىستە كارى ديمىترى شۇستاكۇۋىچىن بىستە كارلېق صىينىفىنى بىتىرىمىشدىر. قارا يېنىدەر اوْز ياردىجىلىغىندا مۇسیقى نين بوتون زانزلارينا مۇراجىعەت ائديب، آذربايچانين گله جى دۆنیوي و پروفېسیونال مۇسیقىسى نين اينكىشافىندا مۆھۇم روْل اوینامىشدىر. اوْتون سمفونىك اثرلىرى و بالەلرى دۆنيا شوئەرتلى قازانمىشدىر. ياردىجىلىغى كلاسيكىلەرن باخ و بتهۇون و دىگىرلىرى نين ياردىجىلىق عنعنەلەرنە صۇرۇتە باagli اوْلوب، اوْز دۆورونون مشھەر بىستە كارلارىندان پروفېتيف و شۇستاكۇۋىچىن تأثير آلمىشدىر. او اوْز ياردىجىلىغىندا سمفونىزم عنعنەلەرنى دۆنيا مېقياسىينا چاتدىرىميش و دئمك اوْلار، دۆنيا پروفېسیونال كلاسيك مۇسیقى تارىخىنده و انسىكلوپېدىسىنده و اوْتون اينكىشافىندا بىر آذربايچانلى كىمى قارا يېنىدەر آدى ثېت اوْلونموشدور. اوْتون بىتىرىمەلەرنىن و همىن يولۇن داومچىلارىندان عاريف مليكوف، خيام ميرزا زادە، واصىف آدى گۈزلوف، توفيق باكى خانۇف و رائۇف حاجى يىشى آد چىكمك اوْلار. عاريف مليكوف ھە تحصىل دۇرونده اثرلىرى يازماغا باشلامىشدىر و دىپلۆم اىشى كىمى بىرىنچى سمفونىسىنى، سۇنۇرالار ايسە مشھور تۆرك شاعىرى ناظىم حكمتىن سۇزۇتى اساسىندا عىئىنى آدلى محبت افسانەسى بالەسىنى يازمىشدىر. بۇ بالە باشقۇا اوْلەكەلەرن تئاتر صحنەلەرنىن بىر چۈخوندا تاماشا يابا قۇيولموشدور. مليكوف دا بىر چۈخ مۇسیقى زانزلارىندا اثرلى يازىب - يارتىمىشدىر. سۇن واختىلار اوْتون يازدىغى ۷ - جى سمفونىسى تۆركىيە سمفونىك اوْرکسترى طرفىنندىن اىفا ائدىلىمېشدىر. همىن سمفونى ده دۆنۈدا گىندىن سمفونىزم جريانلارى ايلە آياقلاشمىش و دئمك اوْلار كى، اوْتو آذربايچاندا اوْتىجول و مۇدرن سمفونى نين اساسى كىمى آدلاندىرىماق اوْلار. بىستە كارلاردان خيام ميرزا زادەنин آدىنى دا مۇدرنىيەت و اوْتىجول كىمى چىكمك اوْلار، چۈنكى اوْتون دا بۇ حاقدا خىدمەتلەرى و يازدىقلارى اثرلى اوْلموشدور.

دېقىتىنىزە گۈرە چۈخ ساغ اوْلون.

أصول اساسی جامعه مدنی

کمال مرادی

دانشمندان و محققین جامعه‌شناس سیاسی جامعه مدنی را بر اساس ۶ اصل تعریف می‌کنند:

- ۱) مطالبات مردم در چارچوب قانون اساسی و قوانین موضوعه به صورت شفاف مطرح می‌شود.
 - ۲) ضرورت داشتن نماینده جریانات اجتماعی و فرهنگی در عرصه سیاسی.
 - ۳) دخالت جریانات سیاسی در ساختار تصمیم‌گیری جامعه با توجه به پشتونه و وزن اجتماعی خویش و پذیرفتن حقوق اقلیت.
 - ۴) تحمل اکثریت در صورت کسب آراء گروه اقلیت (تناوب احزاب و افراد در حاکمیت).
 - ۵) نهادینه شدن فضای نقادی و شکستن تقدسی‌های کاذب و اعتقاد به این نکته که هیچ حکومت، نظام سیاسی، قانون اساسی و منشوری جاودانه و ابدی نیست و باید در جهت خردمندانه و دموکراتیک با مشاوره و نهایت مشارکت عمومی تغییرپذیر باشد.
 - ۶) به وجود آمدن نهادهای مدنی جهت دخالت در تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری‌های جامعه (به عنوان نمونه در جامعه آمریکا به ازای هر ۴۰۰ نفر از کل جمعیت یک گروه و نهاد مدنی فعالیت می‌نماید و در جوامع دموکراتیک نیز این نسبت تا حدودی صدق می‌کند).
- جامعه ایران با توجه به ساختار سنتی آن یک جامعه نیمه دموکراتیک بوده و با انباشت قدرت و ثروت روبرو می‌باشد. لذا بزرگترین چالش پیش روی ۳۰ سال آینده جامعه ما تعامل بین نیروهای اصلاح طلب ترقی خواه اجتماع با منابع و مصادر قدرت و ثروت در جهت ثبت پایه‌های جامعه مدنی خواهد بود. لذا تحقق جامعه مدنی هرگز پدیده‌ای اعطای کردنی نیست، بلکه باید شرایط عمومی مهیا شود و برای تأمین این شرایط تلاش تک تک افراد جامعه و بالا رفتن سطح سواد و آموزش، تغییر ذهنیت استبدادی، آزادی بیان و اندیشه، اقتصاد بازار و... لازم و ضروری است و قصور و کوتاهی از سوی دولت، ملت و نهادهای واسط گناهی نابخشودنی است.

ناگفته نماند وارد به عصر انقلاب انفورماتیک، ایجاد سازمان تجارت جهانی و حضور تلویزیون فرا ملی و ماهواره به تحقق جامعه مدنی در جوامع کمک شایانی کرده است و طبیعتاً جامعه ایران نیز از این قاعده مستثنی نخواهد بود.

۱۹- جو عصرین سونو، ۲۰- جى

عصرین اوللاریندە آذربایجان دۇورى
مطبوعاتىندا و ادبىاتىندا مۇوجودۇد اولان
ایدئىالار مىلى، ایدئۇلۇزى فيكىرىن يارانماسى و
اينكىشافى اوچون مۇنبىت زمين ياراتدى. مىلى
منلىك شۇءۇرۇ، آزادلىق ایدئىالاسى
فۇرمالاشماغا باشلادى. م. ف. آخوندوغان
باشلاياراق دۇورون بىر چوخ معاريفچىلىرى
كىمى ع. حسین زاده، ا. آقا اوغلو، م. ا. رسول
زاده، ع. صحىت، م. ع. ا. صابر، ع. شايىق ده
ايستىقلال ایدئىالارى نىن يايىلماسى، مىلى
ايتنىباها چاتماق اوغرۇندا آردىجىل مۆبارىزە
آپارميشلار.

رۇس چارىزمى نىن اىشغالى تۆرك
مطبوعاتىندا، اينجە صىنعت و معاريف
ساھەسىنندە داھا دا مەكىورەۋى اثرلىرىن
yarانماسىنا سبب اولدو. بو دۇورىدە فعالىتىه
باشلايان عبدالله شايىق شاعير، ناшиئر، پداقوق
كىمى فعالىتىه باشلايىر، دئمك اولار كى،
مىلى- بديعى فيكىرىن بۇتون ساھەلىرىنندە
قىلىنى سىنىايىر، او هم «فيوضات»، «آچىق
سوز»، «ايستىقلال» كىمى اۇتلارلا دۇورون
مشهور مطبوع اۇرقانلارىندا چىخىش ئىدىر،

عبدالله شايىقىن آذربایجان مدنیت تارىخىنده يېرى

مینا خانىم اسدلى
يازىمizza كۈچۈرن: ح. م. ساوالان

یاشاما بیر سئومهین!

دئیه گله جگه بؤیوک ایناملا چىخىش ائتمىشىدир. لakin آذربايجانىن يىتىدىن رۇس ايشغالينا معروض قالدىغى، مىلى دەمۆكراٽىك رسپوبليكانىن (جمهورىتىن) سۆقۇتوندان سۇزرا ادبىاتدا، مطبوعاتدا، اينجە صنعتىدە يىتىدىن حىس اولۇنماغا باشلايان حۆزىن، كدر خلقىن اىستىيدادىندان خېر وئىرىر. ساوت ادبىاتىنا نظر سالساق، گۈزىرىك كى، رمزى معنالار، شىكايىت و عۆصىان هر بىر اثرىن سۆزىتىنده وار. مۆهاجيرتىدە يا وطنە اولماسىندان آسىلى اولماياراق اىستيقلال رەحلو بۇتون ضىاليلار اوز آماللارىندان دئۇتمەدىلر. چىتىنىيكلە دە اولسا، مىلىي ايدىتىلار تبلىغ اىدن قىتلەر، مجموعەلر نشر اىتدىرىدىلر. ع. شايىق دە بۇ مطبعى اورقانلاردا واخت آشىرى چىخىش اىدىر، اسارتىدە ياشاماغى قبول ائدە بىلمىرىدى. لakin بۇتون بۇنلارلا ياناشى اۇتون ياردىجىلىغىنىن بؤیوک حىصەسى ساوت دۇورو ادبىاتىنا عايدىدىر. ع. شايىقى ساوت يازىچىسى، ساوت پىداقۇقۇ آدلاندىران تىدقىقاتچىلار اوز فيكىرلىيندە يانىلىرلار. دۆزدۇر، او ساوت دۇوروندە يازىب - ياردىب، لakin ع. شايىقىن همىن دۇورە مخصوص اثرلىرى ساوت ايدئولوگىاسىنى تبلىغ ائتمەيىب. تكجه ۱۹۳۷-

هم بىدېمى ياردىجىلىقلا مشغول اوڭلور، هم دە پىداقۇق كىمى يۇزولما دان اوشاقلارىن و گنجىلىرىن مىلى رۇحدا تحصىلىنە و تربىيەسىنە چالىشىر. آنا دىلىنە دانىشماغانىن بىلە قاداغان اوڭلۇغۇ بىر دۇورىدەع. شايىق ايلك مىلى تۆرك دىللى صىنیف ياراتمىش، «اوشاق چىشمىگى»، «ادبىات درسلرى»، «تۆرك ادبىياتى»، «مۇنتىخبات» و بىر چۈخ تدرىس كىتابلارى نشر اىتدىرىمىشىدیر.

بۇ دا تصادوفى دىيىلدى، چۆتكى همىن دۇورىدە مقصۇد بۇتون ساحەلر دە اىستيقلال مفکورەسىنى ياراتماق، «تۆركلەشىمك، اىسلاملاشماق، مۇعاصرلەشمك ايدىتىلارىنى مۆحىكمىلندىرمك» ايدى.

شايىقى وطنىنىن رۇس تابداغى آلتىندا اولماسى بىر آن بىلە راحات بۇراخىمىر، مۆستقىلىيگە، آزادلىغا اولان احتياج «وطن»، «بىر قۇش»، «نىيە اۇچدو»، «حۆزىت پرىسىنە»، «ۋَرَمَلى حَيَات» كىمى شەعرلىيندە گۈزونور.

جۆمهورىت دۇوروندە اىستيقلال مفکورەسىنىن ترنۇمونە داها ايلھاملا چالىشمىش اديب، آرتىق «منه يىتى حىات وىرن، گۇنۇش وئىرن سىنسىن، سىن! شومك اىشته ياشاماقدىر،

کیفایت‌دیر، ع. شاییق ده اوزون مۆدت بۇ فۇرمادا تبليغ اولۇنان اديبلرىمېزدىر، بۇ معنادا تدقیقاتچىدان حادىشەلرە عدالتە ياناشماق، فاكىلارى اولىدوغو كىمى تبليغ ائتمك طلب اولۇنور، م. ب. مەندىزادە بۇ خۇصوصىدا دىئير: «فقط بۇ روح، شىمدى، علنا گۈزۈنۈز، اونو تدقىق ائدە بىلەن گۈزلىرى گۈزۈر، دۇيا بىلەن عقىللار ايدراك ائدىر».

عۆممىيتكە، چوخ يۈنلىك فعالىتىنە باخما ياراق، ع. شاییق آذربايچان مەنتىت تارىخىنە اوشاق ادبىاتىنین بانىسى، گۈزى كەلى پىداقوق كىمى داخىل اولۇمۇشدور، چوتىكى اىستىقلال مەفكۇرەسى نىن يارانماسىنىدا، مىللى منلىك ايدىئىالارى نىن اينكىشافىندا «نەدن باشلامالى؟» سوّالىينا جاواب آخтарار كەن، ع. شاییق بۇنۇن مكتىبدەن، معاريفىدن، علمىدىن باشلاماق لازىم اولىدوغۇنو گۈشتىرير، همچىنин اوشاق ادبىاتىنین بانىسى كىمى ده اونتون خىدمىتلەرى مىثىلىسىزدىر، مشھور مۆھاجىر عالىم احمد جعفر اوغلو نۇن سوئزلىرى يادا دۇشور: «فېرىيدون كۈچرلى ايلە باشلايان چۈچۈقلارا مخصوص ادبىيات آغىر تمپۇ ايلە ايلە مەسىنە رغماً عبد الله شایىقىدە ان اىيى بىر حامىسىنى بۇلۇمۇشدور».

جي اىللەر رېرسىياسى^۱ دۇورونە حصر ائتىدىكى «خلق دۆشمنىنە»، «گىپىرىك» كىمى اۇنلارلا شعرى تۇمونە گىتىرىمك كىفایت‌دیر، بىز اومىد ائتىرىك كى، ع. شایىقىن اۆخوجولارا هله دە معلوم اۇلمايان، تۈركچولوگە، رېرسىا دۇورونە حصر ائتىدىكى ائرلەر كۆلى حالىندا نشر ائدىلە جىك، نهايت اىستىقلال آزىزوسوندا اولان اديب اولىدوغو كىمى خلقە چاتىرىيلاجاق.

اۇتون ساوت دۇورو يارادىجىلىقىنَا نظر سالاق، گۈزىرىك كى، شعرىنده، نثر ائرلىرىنده، ائلە جە دە اوزون مۆدتتىنەن گىچ تاماشاچىلار تئاترىنەن، رېرتۇارىندا دۆشمەين «خاصىيە»، «وطن»، «ائىل اوغلو»، «فيتنە»، «نۇشابە» كىمى درام ائرلەرلىنىن غايىھەسىنەدە وطن پېرولىك، تربىيەۋىلىك و مىللى منلىگىن تبليغى دۇرور، بۇ بارەدە عۆمۇرۇنۇ مۆھاجىر تە كىتچىرىن و شایىقى لايقىنچە قىمتلىنىدىرەن مىرزاھە بالا مەندىزادە يازىزىكى، رۇس ايشغالى دۇورۇندەن سۇنرا، فەلە حىاتىندا، مظلوملارىن ياشايدىشىندا كىم اثر يازىرسا، بۇلشۇرىكلىرى اۇقۇ ساوت ايدئۇلۇگىياسى نىن تبليغى كىمى قىمتلىنىدىرېرلەر، بۇزراجاچ، جېبارلى نىن «آيدىن» - يىنى و «اوقتاي» - يىنى، جاويدىن «پېغمەر» - يىنى، «موللا نصرالدین» مجموعەسىنى، م. ع. ا. صابىرىن شەعرلىرىنى نۇمۇنە گۈشتىرمك

لەنەم

ال گۆئۈرمە بىنوازىن

كۆتۈل يېرسىز وفا اوْممىا، جهاندا دىلر و بىلاردىن،
 نە يادلارдан صفا گۆئۈدۈك، نە قوؤم و اقربالاردىن.
 اگر حاق سوئز دئىسن اى دىل، تعجۇب قىلما داش ياغسا،
 بۇ يۈلدا گر قدم و وۇرسان، امین اوْلما بىلاردىن.
 رقىبىم گۆنده مىن تۈھمت، منه وۇرموشسا قۇي و وۇرسون،
 سىئچىر عاقىيل اوْلان كىسلەر، سىزانى ناسىزالاردىن.
 او شۇھەرت دۆشكۈنۈن گۆئىسىن، صبا سن بىر سۇرۇش اوْندان،
 نە بەھرە بۇلموش اول غافىل بۇ يېرسىز ايفتيرالاردىن؟
 دىئىلر هر نە بار آرتار، آغا جلاڭاردا وۇقار آرتار،
 يېشىشىم زىمىسە بىر يانە، بۇ كادىب ايدىيالاردىن.
 وطن سۋوداسى باشىمدا، ائلىن خۆلىاسى قلىيمىدە،
 نە واردىر اوْزگە بىر يارىم، نە كىمىسەم آشىنالاردىن.
 نەلر گۆئۈدۈم، نەلر چىكدىم، سئويىملى خلقىن اوغرۇندا،
 وفا ائتدىم، جفا گۆئۈدۈم، بۇ يۈلدا بىوفالاردىن.
 كىچىب عۆمۈرمىن ئىم آنجاق، قىلم - كاغذلە دۆنىادا،
 و لاكىن بىرىيا يازدىم، نە يازدىم بىرىالاردىن.
 «هذايت» خستە دىر يارىم، ترخۇم قىل، قىزىرغانما،
 حىمایىت قىل سىن آنجاق ال گۆئۈرمە بىنوازىن.
 - مىر ھدایت حصارى

او گئجه

او گئجه آنالار يولدو ساچینى،
 يولدو گۈزۈمۈزدن مۇرگولرى بىز،
 او گئجه آغلادىق آنالارا بىز،
 بىزه غالىپ گلدى وطن عشقىمىز.
 سۆرددوک عۆمۇرمۇزو يۇخوسوز، گۆلۈم،
 نه ياتدىق عۆمۇردا، نه يۇخو گۈرددوک؟
 آرخادا آز عۆمۇر قارشىدا اولۇم،
 حىاتدا نه گۈرددوک بىز، قۇرخو گورددوک.

*

يۇخو گلمىر گۈزۈمە اۇزون ايلدردىر منىم،
 هانى كۈرېلەتكە كى رىڭلىرى افىللەن،
 ياشىل يۇخو چمنىم؟
 ايتدىكە كۈرېلەلگىم، ايتدى يۇخو چلىنگىم،
 هانى سۆد امرلىكىدە گۈزلىرىمدن سۈزۈلن،
 منىم سۆد رىنگلى يۇخوم؟
 هانى جوانلىغىمدا بىر گۈزلىن تىلىنىدە،
 اىلىشىب قالان يۇخوم؟
 هانى جوانلىغىمدا بىر بولاغىن باشىندا،
 دۆم دۆر و سۇلارىلە گۆمۈش سەنگە دۆلوب،
 بىر غالانىب، چالخانىب،
 آخىب دۇرولان يۇخوم؟
 هانى جوانلىغىمدا آدىنى بىلمەدىگىم،
 بىر گۈزلىن تىلىنىدە اىلىشىب قالان يۇخوم؟
 او، يىتلەر قارىشىب، او، تىللەر قارىشىب،

يىنە خاطىرلەر آپارىر منى،
 اىستكلەر، آرزىلار گوللەن يېرە.
 بىر گۈن دۇداغىمدا شىرىن گولوشلەر،
 بىر گۈن گۈز ياشلارىم سىللەن يېرە.
 گزىرمۇن گئجه لەرىنى،
 ھىجان اىچىنيدە، گۇمان اىچىنيدە.
 گزىرمۇن گئجه لەرىنى،
 يىنە چن اىچىنيدە، دۇمان اىچىنيدە.

لحظه وار، وئرمەم عصىرلە من،
 گئجه وار، وئرمەم عۆمۈرلە من.

آپارىر آردىيلا او گئجه منى،
 او گئجه سۆد يولو آغ آپاق ايدى،
 او گئجه سۆد يولو، سۆد يۇخوسو تك،
 يۇرغون فيكىرىمىزه آغ ياتاق ايدى.

او گئجه اىسلامندى باخىشلارىمىز،
 او گئجه اۇدلاندى باخىشلارىمىز،

او گئجه مۇغانىن سىرىنە چىخدىق،
 او گئجه نه اۇزاق بىر سفر ايدى.
 او گئجه دۇستلوغون ئىنى سىخدىق،
 او گئجه ياشاماق بىر ھۆنر ايدى.

ایزلىرى اوْلۇم يوڭلۇ،
آياغىنَا اىلىشىدى،

بعضًا ائله اوْلوب كى،
يۇخوم اوخ اوْلوب منه،
باتىبىدىر گۈزلىرىمە،
داها اوْ چاغدان برى،
فيكىريم گىزىر گۈئىلىرى،
فيكىريم سۆزۈر گۈئىلىرى،
نه گۈئىدىن علاج گلېر،
نه علاجسىز يېر دىنېر،
يۇخوم سرین سۇلار تك،
دېشىلىر گۈزە - گۈزە.

بعلى، منيم عزيزىزم،
يۇخو گلمىر گۈزۈمە،
نتجه سرحد قويىم من،
گنجىھە، گۈندۈزۈمە؟

هانى اوْ دىنچ آخشاملار،
هانى ستوDallasى گنجە؟
يانىب ارىيەن شاملار،
اوْ كۈچرى قوشلارين،
ايلهامىنَا نە اوْلدو؟
يازىن گلمەدىگىندن،
دۇرناalar اوْنۇ دولدو.

تىللنىپ داراق - داراق،
منىم دارانان يۇخوم.
گۈزلىرىدىن اوْد آلىب، آلىشىپ يانان يۇخوم.

*

بىر گۈن يۇخوم ستوگىمەن داراغىنَا اىلىشىدى،
آزادلىغىن آل - الوان بايراغىنَا اىلىشىدى.
بىر گۈن قۇرتولوشلاردا منىم بويۇك خالقىمەن،
زحىمته، حۆزىتە،
ماھنىلارى جار اولان دۇداغىنَا اىلىشىدى،
منىم اوْ كۈورك يۇخوم،
فيكىريمە اوپىك يۇخوم.
داها گلمىر گۈزۈمە،
بىر گۈن اىلىشىدى يۇخوم،
يۇزدومون يازىق - يازىق يىللەن بايراغىنَا،
بىر گۈن قارانلىقلاردا،
قارانلىقلار شهرىنده،
گۈزگۈ گۈستىرمىز يىرددە،
بىر بىلىجى كىشىنىن،
گۈزلىرىندن ياغ آلمىش،
اوْرىگىندىن اوْد آلمىش،
فيكىرلە نور وئرن چىراغىنَا اىلىشىدى.

بىر گۈن دە چىكمەلرلە،
سېنەم اوستە گزنىن،
تاپدالا يىب يۇخومو،
خىسىن - خىسىن ازنىن،

*

بۇ منم، سۆکوتون هارايلاريندا،
سینميشام قارا باغ شىكستهسى تك،
بۇ يانىق گىتجەنى، بۇ يانىق منى،
مندن آلان تۈزىپاڭ،
كىيمە وئرەجك؟

يۇخسا اۇنودوبدور اوڭ ياشىل چوڭلار،
او شىھلى چىمنلر، قايالار بىزى؟
بىرده قۇجاجىينا آتىلىساق بلکه،
او چۈپور قايالار،
قايالار بىزى.

منه او گىتجەنى قايتاران اولسا،
اوستەلىك وئررم عۆمرىمۇ وارسا،
او گىتجە آرزيلاڭ غىبىطەلىدىلر،
بىزىم عشقىمېزه، ايرادەمېزه،
او گىتجە كايىنات ياتىبىدىر دئىه،
دۇنىانى بىر گىتجە وئرىدىلر بىزە.

- ائل اوغلو

منه او گىتجەنىن عۆمرۇنۇ وئرىن،
وئرىم عۆمرۇ بۇيۇ گۇندوزلىرىمى،
يۇخوم يارالانسا، گۈزۈمە سرين،
ائلە او گىتجەمى، دىل ازېرىمى.

او گىتجە قايبىتدىق خاطىرلەر،
او گىتجە بىز درىن درەر اشندىك،
بىز آياق يالىندىق، آرزيلاڭ آتلى،
او گىتجە آى آتىن بىلەنە مىندىك.

ياندى گۇزلىرىمە او گىتجەم منىم،
اولدو نفسيىمە تۆستو، عزيزىم.
آه، منىم عۆمرىمۇ، منىم گۇنۇمۇ،
قارانلىق گىتجەلر كىسى، عزيزىم.

اولدو زلو گىتجەلر نه اولدو، گۈلۈم،
هانى گىتجەلرین آيدىنلىقى بىس؟
يۇخسا قۇزخودوبلاڭ سۆدو قاچىبىدىر؟
هانى اولدو زلاردان سۆزۈلن ھوس؟،

بۇتون اولدو زلارلا پىچىلداشاردىق،
باشدان آپاراردى روپىالار بىزى،
بىلىرم، او گىتجە قايدىيە - گىلسە،
بىز اونۇ يالارىق، او يالار بىزى،

بىلدىكىمىزە گۇرە گۇركەلى شاعير سۇتمىزىن بۇ گۇنلەر دە يېنى بىر شعر
كىتىابى چاپدان چىخاچاق. بۇرادا سۆزۈگەندەن مجمۇعەدىن «بۇ ياشدا» آدى
بىر شعرى نقل اندەرك اۇخوجولارىمىزىن دېقىتىنە چاتدىرىرىق كى،
گلە جىك سايىمىزدا كىتاب حاقيقىدا گىتنىش بىلگى وئرەجىكى.

پاى- بېلۇشىدە قىسىمتىمiz غىم اوْلدو،
سۇيىنسك دە، سئۇينچ پاىي كىم اوْلدو،
ھر پىرە كى، دىللەندىرىدىك، بىم اوْلدو،
گل بىر كىچك بىمدن زىلە بۇ ياشدا.

گاه قۇرودو، گاه بار وئىرىدى زىميمىز،
گاه آغىر، گاه يۆنگۈل اوْلدو غىميمىز،
طوفانلارا راست گىلسە دە گىميمىز،
گلىپ چاتدى سۇن ساحىلە بۇ ياشدا.

بىر ئۇمۇرلۇك دۇغۇرۇلمامىش آرزولار،
اۇر-گىمەدە هاراي چىن دۇيغۇلار،
جوابىنَا حىسرت قالان سۇزغولار،
آخىر دۇندۇ مىن نىسگىلە بۇ ياشدا.

گل ائومىزىن اىختىجارىن، آقچاسىن،
آللى - گوللۇ دۇزمەلرىن، تاقچاسىن،
يئتمىش رنگلى خاطىرەلر بۇقچاسىن،
آچىب بىر- بىر وئرك يىلە بۇ ياشدا.

بۇ ياشدا

عۇمۇر كىچدى، ياشىم چاتدى يېتىمىشە،
قۇنى ايلهامىم گىلسىن دىلە بۇ ياشدا.
لۇطف ائلە بۇ عۇمۇر باشا يېتىمىشە،
گۈلۈم، منى حلال ائلە بۇ ياشدا.

باھار اوْلار ھر واخت كى، سەن گۈلەسەن،
ھاردا اوْلسان، مەربانلىق چىلەسەن،
دئىسم، آتىن حلال اوْلار مەلەسەن،
قۇزۇ كىمى بىر دە مەلە بۇ ياشدا.

آرزيلارىم گلىپ دۇندۇ دۇداقتىدا،
بىر قۇرتۇم دا مئى قالمادى چاناقدا،
گۈز ياشىمى، سۆزولر كى ياناقدا،
سەندىن ياخشى كىمدىر سىلە بۇ ياشدا.

دۆز دئىدين كى، هاي وئرمىشم خلقه من،
اولدوز آلسام، آى وئرمىشم خلقه من،
سندن كسىب، پاي وئرمىشم خلقه من،
لوطفاً منه باغيش چىلە بۇ ياشدا.

او گوتندن كى، عؤمروم بارا دۈلوبدور،
باغ - باغچامى شاختا وۇرۇب سۈلۈبدور،
بار وئرسە دە، يۈلدان كېچن يۈلۈبدور،
بىر آيىل باخ بۇش زىبىلە بۇ ياشدا.

ايگىت گرک ياشاياركىن گلىشىسىن،
آغلارسا دا، ائل ايچىننە گۈلۈشىسون،
طالعىنى اوز خلقى لە بئولوشىسون،
نه فايداسى، وارىن بئولە بۇ ياشدا؟

دۇغرو دئىدين، سنى آشدان ائىلەدىم،
اوزو گونو وۇرۇب قاشدان ائىلەدىم،
ياشامادىم، عؤمرى باشدان ائىلەدىم،
فۇرصنىت بىر دە دۇشمەز الله بۇ ياشدا.

اولماسا دا آتا، آنا، خالامىز،
ايىدى واردىر بىر جوت نازلى بالامىز،
بۇنلار بىزىم سىنگەرىمىز، قالامىز،
بىر دامجىيدىق، دۇندوک گۈلە بۇ ياشدا.

چوخ سۈزۈم وار، حىييف دىلىم اۇچوقدور،
آما كۈنلۈم دان يېرى تك آچىقىدىر،
سۈزۈلۈم دە مۇطلق آچىق - ساچىقىدىر،
دۈبىدۇغۇمۇ كىمىدىر بىلە بۇ ياشدا.

بۈلاق كىمى بعضاً جۇشوب، چاغلادىم،
خلقىم اۇچۇن نىچە چىنگ باغانلايدىم،
چوخ شعرىمى يازا - يازا آغلادىم،
اوخوسام دا گۈلە - گۈلە بۇ ياشدا.

منلە بىرگە گر بىن اىشە آلىشىدىن،
دېنجلەمە دە گىچە - گۈندۈز چالىشىدىن،
سەۋىنجىنى آنجاق منلە بئولوشىدون،
گىلىتىم يۇخ بىرجە گىلە بۇ ياشدا.

آشىدىغىمىز او ائنىشلار، يۇخوشلار،
اۆزگىمەدە سالماشىش درىن ناخىشلار،
گۈزۈنەدە كى معصوم، دۇرۇ باخىشلار،
نه گۈزلە بىر مندن، سۈپىلە بۇ ياشدا.

دېنلە منى چالىنما دان تەرىگىم،
سەنە آلقىش، گىركەن دە گىرگىم،
سېينەمەدە كى بۇ چىرىپىنان اۆزگىم،
مندن سەنە اولسۇن صىلە بۇ ياشدا.

پئرلرینه عئیرتى دىش اكىلىدى،
ناهار- شامىم آشدىر، شىلە بۇ ياشدا.

جوانلىقدا تاي- توشوملا دوشىرىدىم،
شاخ يشري بىب، دوش وئردىم، شىشىرىدىم،
شـوه كىمى بىغىلاريمى اشـشىرىدىم،
قوى پوز وئرىم آغ ساقاللا بۇ ياشدا.

بىر گون عـؤمـور دـئـنـرـگـهـسـى دـئـنـهـجـكـ،
اـوزـونـتـولـرـ، سـوـسـمـوـشـسـاـداـ، دـىـنـهـجـكـ،
حـيـاتـ شـمعـى نـهاـيـتـدـهـ سـؤـنـهـجـكـ،
يـئـلـپـىـكـ گـئـتـورـ، سـنـ هـاـ يـئـلـلـهـ بـۇـ يـاشـداـ.

قورخورام كى، بىر قوش اولام يىلكسىز،
نفس چىم حافظىتەسىز، دىلكسىز،
ياتاغىمدا اوشاقلاشام ياكسىز،
مندىن بىشىز بىر عايىلە بۇ ياشدا.

اـوزـونـ عـؤـمـورـ كـوـكـدـنـ سـالـاـ سـازـىـمـىـ،
تـائـىـمـاـيـامـ اـوزـ اـوغـلـومـوـ، قـىـزـىـمـىـ،
آـنـامـ دـاـ كـىـ، يـوخـدـورـ چـكـهـ نـازـىـمـىـ،
دـئـيمـ آـنـاـ، مـنـىـ بـلـهـ بـۇـ يـاشـداـ.

قىوراق ايدىم، دوشـمـهـمـىـشـدـىـمـ نـسـاـقـدانـ،
بـىـرـ گـونـ بـوـ اـثـوـ بـوـشـ اـولـماـزـدىـ قـوـنـاـقـدانـ،
گـلـنـ نـاـچـارـ واـخـتـ آـلـارـدىـ قـابـقـدانـ،
شـرـطـ اوـدـورـ كـىـ، دـوـسـتـلـارـ گـلـهـ بـۇـ يـاشـداـ.

سن اللېنى، من يـئـمـىـشـىـ حـاـقـلـادـيقـ،
سـئـوـگـىـمـىـزـىـ، دـايـيمـ تـزـهـ سـاـخـلـادـيقـ،
دـوـهـمـىـزـىـ هـارـداـ گـلـدىـ، خـىـخـلـادـيقـ،
كـروـانـ چـاتـدىـ سـوـنـ منـزـىـلـهـ بـۇـ يـاشـداـ.

بـۇـ ذـىـرـوـهـدـنـ بـىـرـ دـهـ اـئـمـكـ مـحـالـدـىـرـ،
حـؤـكـمـهـ قـارـشـىـ دـۇـرـوبـ، دـىـنـمـكـ مـحـالـدـىـرـ،
اـوـتـنـ گـۆـنـ بـىـرـ دـهـ دـئـنـمـكـ مـحـالـدـىـرـ،
سنـ هـاـ چـالـىـشـ، يـالـوارـ، لـلـهـ بـۇـ يـاشـداـ.

باـشـيمـ اـوـسـتـونـ آـلـىـبـ، دـۇـرـوبـ كـشـىـيـگـ،
امـرـ اـئـىـلـىـرـ كـىـ: يـالـلاـهـ، بـۇـرـ اـشـىـيـگـ،
باـخـ دـۇـنـكـىـ پـوـلـادـ كـىـمـىـ كـىـشـىـ بـهـ،
عـؤـمـرـىـ بـنـدـىـرـ بـىـرـ جـهـ تـتـلـهـ بـۇـ يـاشـداـ.

من دـوشـمـهـدـنـ بـوـقـونـ دـىـلـدـنـ، دـامـاـقـدانـ،
ايـسـينـرـكـنـ قـلىـيـنـدـهـ كـىـ اـوـجـاـقـدانـ،
اوـآـسـدـيـغـينـ اوـزـوـمـلـرـدـنـ، مـيـلـاـخـدانـ،
قوـىـ قـوـپـارـدـىـمـ بـىـرـ زـىـنـگـىـلـهـ بـۇـ يـاشـداـ.

هـرـ يـاشـداـ كـىـ، اـيـنـسانـ اـوـلـدـوـ گـرـكـسـىـزـ،
اـئـلـهـ بـىـلـ كـىـ، چـادـىـرـ قـالـدىـ دـىـرـكـسـىـزـ،
بـىـرـ گـونـ گـۆـرـسـنـ سـىـنـهـنـ اـوـلـوـبـ اوـزـكـسـىـزـ،
يـوـكـ - يـاـپـىـنـىـ دـۇـرـ، چـاتـ بـئـلـهـ بـۇـ يـاشـداـ.

صـدـفـ كـىـمـىـ دـىـشـلـرـ بـىـرـ - بـىـرـ تـؤـكـولـدىـ،
بـشـشـىـ بـۇـنـىـزـ گـۆـرـسـهـ دـىـرـدىـ، چـىـكـىـلـدىـ،

یاشایا جاگام

کوئکمدن قازىلدىم ياد قازماسىيلا،
قايسا داغ كوكسوندن قازىلان كىمى،
وظيفەم اوْلمادى كۈنلۈمچە هەچ واخت،
مرمر مزار اوچۇن يازىلان كىمى.
بختىمى ازدىلىر اوْرگى داشلار،
سوپىق باخىشلارلا ياخىلدى كۈنلۈم،
اوچدو اوْمودىلاريم دۇرنىلار كىمى،
حىسرت مىللارينه تاخىلدى كۈنلۈم.
دۇشۇنچەم بىتىنىمده دۇستاق اندىلىدى،
ساچىما ياساقلقىغۇبارى قۇندو،
اوژۇم ارىدىكچە قاخىنج اوذوپىلا،
آرزو- دىلكلەرим اوْركىدە دۇندو.
منى گۈرە- گۈرە يىشە دانىرلار،
دېيىرلر، سىن يۇخسان، نىجە اينانىم؟
گۈزۆملە گۈرەرک اوْز وارلىغىمى،
سېز آلاھ، سېز دېيىن، من نىجە دانىم؟
گۈزۇ دارلار گۈرە بىلە- بىلەمە،
«گۈنثىلى»، تارىخلە ياشایا جاگام،
اولىمزا اوْزلىگومۇ، اوْزگورلوگومۇ،
حيات يوللارىندا داشىيىا جاگام.

ح.م. گۈنثىلى (۱۳۷۸/۴/۲۵)

آللاھ گۈرۈم بىزى گۈزىن سالماسىن،
بۇ نعمتى اليمىزىن آلماسىن،
باغچامىزدا، بىر آن حىرت قالماسىن،
گۈل بولبولە، بولبول گۈلە بۇ ياشادا.

حىاتىمین هەر گۈنونىدە، آنىندا،
فرەلنەدىم سىنىن شەۋوكت- شانىندا،
نېچە دفعە تەسىر كارام يانىندا،
دېيىم منى حلال ائلە بۇ ياشادا.

چوخ ساغ اول كى، سىلدىن بۇ گۈز ياشىمى،
عىزىزلىدەن منىم يېتىمىش ياشىمى،
دۇست يانىندا اوْجا تۇتىدوم باشىمى،
فېنجان ايدىم، دۇندۇم فيلە بۇ ياشادا.

آرزيم بۇدور ايشىن سۇفو دۆز گلە،
يېتىمىش كەچدى، هشتاددان دا سۆز گلە،
ساغلىق اولا، دۇخسان گلە، يۆز گلە،
شۇكىر اوْلسۇن كى، ساغىق ھەلە بۇ ياشادا.

وطىنىئە اوْز بۇزجۇنۇ و قىرمەمە مىش،
اکدىگىنىن حاصلىنى درمەمە مىش،
عۆممۇم خلقىن سعادتىن گۈرمەمە مىش،
حىبىف دېيىل، «سۇئىز» اولە بۇ ياشادا؟

كريم مشروطەچى (سۇئىز)

شاعیرلر تذکیره‌سی تورو (ژانری)، ان گۆزل و باشاریلى اورنكلرینى تۆركىچەدە، اوزللىكىله عثمانلى تۆركىچە سى چرجىيەسسى اىچىننە وئرمىشدىر. عثمانلى آلانيندا ۱۶- جى يۆز ايلدن ۲۰- جى يۆز ايل باشلارينا قدر هەنج قۇبىمادان و بۇشلوق بۇراخىمادان سۇرۇب گىتنە بۇ گلەنک ساپەسىنە قلبىر اۆستو (دىرىلى) هەنج بىر شاعيرىمىز يۇخدور كى، اۇتونلا ايلگىلى يازابىلى بىر بىوقرافىك بىلگىيە راستلانماسىن.».

كىتابىدا يشر آلان ۳۶ تذکيرەنин ھر بىرى نىن اۋىجە يازارى حاقىندا اطرافلى بىلگى وئرىلەميش، ياشادىغى دۇتم و او دۇنمين اۇتىلى خادىشەلری ايله ايلگىلى اينجەلەمەلر آپارىلەميش، يازارىن ائلىرىنин آدى جىكىلەرك يازادىغى تذکيرە دېقتىلە آراشدىرەلەميش و داها سۇنرا اۋزادا يشر آلان شاعيرلارين آدى سىرا ايله وئرىلەميشدىر.

عىنى زاماندا سۈزۈگىتنە تذکيرەنин دۆنیانىن مۆختلیف كىتابخانالارنىنداكى نۆسخەلرى، اوتلارين ساخلانىلدىغى يشر و نۆمرەلرى قىيد اولونموشدور. كىتابىن سۈن بولۇموندە تذکيرەلردىن سىنچىلەميش اورنك بىسۇقرافىلر عرب و لاتىن اليفالارى ايله يايىنلانمىشدىر. «شاعير تذکيرە لرى» اثرىنندە ۱۶- جى يۆز ايلدە تېرىزىدە دوغولان و

كتاب تانىتىمى

ميرهدايىت حصارى، محمد رضا هيئت

شاعير تذکيرە لرى

پروفېسور دۆكتور مصطفى ايسىن، دۆكتور فېلىز قىلىچ، دۆكتور اسماعىل حقى آق سۇياق، دۆكتور آيسون اتىدۇران.

قرافىكىر يايىن اتوى، (آنكارا ۲۰۰۲)، ۳۷۱.

صحىفة

آدى كىشىن اىر، گەنلىش و جىدىتى آراشدىرمالار سۇتووجو اۇرتايىا چىخارىلان تۆركىچە يازىلەميش تذکيرەلر حاقىندا آنسىكىلوبىدىك بىر اثردىر. «شاعير تذکيرەلرى» كىتابى، ۱۵- جى يۆز ايلدە ياشامىش علىشىر نوائى و اۇتون يازادىغى «مجالس النفاس» اثرى نىن تحقىقى ايله باشلايىر و ۲۰- جى يۆز ايلدە يازىلەميش «تحفة ناثلى» تذکيرەسسى نىن اينجەلنمەسىلە سۇنا چاتىر. كىتابىن اون سۈز بولۇموندە كى آچىقلامالارا گۈزە «تۆرك بىسۇقرافى گلەنگى (عنونەسى) عرب و فارس ادبىاتلارى اۇتجولوگوندە گلىشىمىش اولماسىندا رغما

در گیدیر. اساساً تۆر کیه تۆر کجه سینده، بیر قىسمى ايسه اينگىلىزجه يابىنلانان و هر بير مقالەدە اوتون تۆر کجه، اينگىلىزجه و رۇسجا خۇلاصە سىنى احتىوا ائدن بۇ درگى تىن ئىمپىزدە اوغان سون سايىتىدا (۲۱- جى سايى، باهار ۲۰۰۲) تۆرك كۆلتورو ايلە ايلكىلى چۈخ دېرىلى و ماراقلى مقالەلرە يىش و ئىرىلمىشدىر: آرناؤۇتلىقدا تۆركولۇزى چالىشمالارى (دۆكتور گنجيانا آبازى- اگرو- آراشدىر ماچى)، قازاقلاردا جۆزلۈك سىستىمى و تارىخچەسى اۆزرىنە بير اينجەلەمە (دانما مۇلدابايشا- آراشدىر ما مسئۇل)، قازاق كۆلتوروندە اىسلام (شامشات آدىلبايشا- آراشدىر ما مسئۇل)، گلىشىمكە اوغان اوڭكەلرده كى اىقتصادى آزادلىق و قازاغىستاندا اىقتصادى لىبرالاشما اۆفوقلىرى (يىشىقىلى اۆسکىنبايشا- آراشدىر ما مسئۇل)، ادبى آيدىھەلرین يۇخ اندىلمەسى: تۇۋاداکى دۇرۇم - ۲۰- جى يۈز اىلين ۳۰-۴۰- جى اىللەر (دۆكتور مايا سالجاڭۇنما مآدىر)، ديوان و بايرنامە ايشيفىندا بايرىن ھىندوستان حياتى (دۆكتور على فۇآد بىلکان- فانىح اۇنىورسитетەسى علمى ھىيات امكداشى)، مضمۇن اۆزرىنە بير دېرىلنىدىرمە (دۆكتور شەر دەميرل- فيرات اۇنىورسитетەسى ئىتىتىم فاكۇلتەسى)، يىنى نشرلىرىن تانىتىمى (دۆكتور

آذربايجان، جىغاتاي و عثمانلى تۆر کجه لەرىلە شعرلار يازان «صادقى كىتابدار» و اوتون يازادىغى «مجمع الخواص» ائرى دە يىش ئالىشىدیر.

بۇ كىتابىن بۇتۇن ادبىات آراشدىر ماچىلارى طرفينىن اوخونماسىنى تۈوصىيە ائدەر ك بىلە بىر اثرين آذربايجان شاعيرلىرىنى اىچىنە آلاجاق شكىلde يازىلماسىنى دىلە يېرىك.

درگى نىن آدى: بىلىگ
صاحبىي: نامىق كمال زىبىك (احمد يسوى اۇنىورسитетەسى مۆتۆلى ھىيات باشقانى)
ادىتۇرۇ: پروفېسور دۆكتور مصطفى ايسىن ياسىن قرقىپۇ: پروفېسور شريف آق تاش، پروفېسور عايشە آياتا، فيض الله بۇداق، دۆكتور آيجان پالا

يابىن مرکزى: آنكارا
بىلىگ درگىسى: احمد يسوى اۇنىورسитетەسى مۆتۆلى ھىيات باشقانلىغى طرفينىن اىلده دۆزد دفعە (اوج آيدان بىر) يابىنلانان و دۇنيا تۆركلرى نىن سۈسيال بىلەملەر ساھە سىنده كى زىنگىنلىكلىرىنى، دېرىلىرىنى و پروفېملرىنى آراشدىران، اينجەلەين و چۈزۈم تكلىفلەر كېرىن علمى و اۇلوسلار آراسى بىر

شخصی و ساییطی ايله چاپا وئریلمیشدیر.
بیزیم موعاصیر، آذربایجانلی یازیچی، شاعیر و
قلم صاحبیلاریمیزین چتینلیکلریندن بیری ده
همان نشر ائتمک ايمکانلاری نین
چاتیشماز لیغیدیر.

علی آقا واحد غزل شاعیری کیمی
تائینمیشدیر، بۇنونلا بىلە کیتابین سوتوندا
واحیدین فضولیدن تضمین ائتدیگی بىر
موخّمس و صمد منصوردان تضمین ائتدیگی
بىر مؤسدس (آلتیلیق) و بىر نئچە قوشما و
ماھنی دا گتیریلمیشدیر.

بۇ اثر ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ - جى اىللرده
كىچىريلن اىكى اوز توغرافى سمينارىندان قاباق
چاپا حاضير اولدوغونا گۈزە، او سمينارلارين
آلدىغى قرارلارا مۆكّمل صورتده اويغۇن
دئىليلدیر. مىثال اوچۇن: قالىن صايىتلە اىزلىلىن
«س» سىسى يېرىنە «ص» حرفى و «ت» سىسى
يېرىھ «ط» حرفى ايشلنمىشدىر: صالحاماق،
صالما، صيناماق، صىنديرماق، صونرا... و طۇئى،
طۇز... و س.

واحیدین سوّزو و شىوهسى اوزونه
مخصوصىدۇر. اۇنون شعرى اوخوناندا
دېنلە يېجى درحال اۇنون واحدىن اولدوغونو
سئچە بىلەر. واحدىن شعرلىرى آذربایجانلىن
كلاسيك مۇغاملارى، خۆصوصى ايله سەگاه
مۇغامى ايله سىخ علاقەدەدیر.

فاطمه سبىحە قۇتلار، دؤكتور نۇرالدين دمير).
بىلەگ درگىسى، وارلیق درگىسى كىمى
وزىرى قطعىدە يابىنلارىن و سۇن سايىسى ۱۵۶
صحىفە دن اولوشىمۇشدور. درگىنىن e-mail
آدرسى بىلەدیر: bilig@yesevi.edu.tr
گله جك سايىلارىمېزدا سىزلىرى درگىدە
يابىنلاناڭ بعضى مقالەلرلە تائىش ائدەجىگىك.

واحیدین غزللىرى

تۈپلەيان و حاضىرلایان: ح.م. ساۋالان
نشر ائدىنى: حسن مجیدزادە (ساۋالان)
ادىتۇر: باك مجیدزادە
بىرىنچى چاپ: ۱۳۷۸
تىرازى: ۳۰۰۰ جىلد
اثرین دىلى: آذربایجان تۆركىجه سى
قيمت: ۲۱۰۰ رىال

علی آقا واحد غزل ڙانرى نين گۈزە كىلى
نۇماينىدەسى و هر اىكى آذربایجاندا گۈزە،
آخىچى غزللىرى ايلە شوھرت و محبوبىت
تاپمیش بىر شاعيردیر. اۇنون شعر كىتابى داها
چۈخ غزللىردن عىبارت اولدوغونا گۈزە
«واحیدین غزللىرى» آدى ايلە مۆختلىيف
شكىللرده چاپ اولىوب و هر چاپ دا آز مۆدت
ايچىنندە توکنمىشدىر.
بۇ اثر ۶۳۸ - صحىفەدە، رۇقۇنى قطعىدە،
تىمىز و گۈزەل بىر شكىلەدە ساۋالانىن اوز

آراسیندا، مذهبلر، قۇزملار و كۆلتۈرلر آراسیندا اولان فرقىلر مۇلۇغى درىندىن دۇشوندورموش و اوتو ايلك آدىم اولاراق بۇ كىتابى يازماغا گىركىدىرىمىشدىر. گۇنىد شەھرىندە شاھىد اولىدوغو تۈركىمنلە غىتىر- تۈركىمن فرقى بۇ آراشدىرىمادا خۇصوصى يىش تۈتموشدور.

كىتاب ۵ فصىلەدە و ۱۱۰ صىحىفەدە ترتىب اولۇنوب و ۵-جى فصىلەدە قاباقكى فصىللە يىنكۈن وۇرموش و سوْزوجىن ايجىتىماعى فرقلىرى مۇعىن درجه دە آرادان قالدىرىماق اۋچون تكلىفلەر اىرلە سۆرموشدور.

گۇنىد (گىند قابوس) شەھرى، مرکزى گۈغان شەھرى اولان گلستان اىالتى نىن بۇئۈك شەھىلرinden بىرى اولاراق ايدارى باخىمدان ۴ بولگە يە و ۵ شەھە بولۇنور. مۇلۇغ قىتىد اىدىرى كى، بۇرانىن آدى كىچمىشىدە «جرجان» اولىوش، لakin سۇترالار قابوس (وشىڭىر)- ين قېرىنىن بۇرجۇ اورادا اولىدوغونا گۈزە «گىند قابوس» آدلانمىشدىر. مۇلۇغ هەر فصلين سۇتوندا قایناقلارا اىشارە اىندرىك دىئىكلەرنى سىنلىنىرىمىشدىر.

واحىدى بعضاً حاقلى اولاراق فضۇلىدىن و سيد عظيم شيروانىدىن سۇترا، ان بۇئۈك غىزل شاعىرى حساب اىدىرلەر و اوتو فضۇلى نىن خىلىقى و داوماجىسى آدلاندىرىمىشلار.

هر حالدا گۇزىكىلى شاعىرىمىز بۇ كىتابى چۈخ كىييفىتلى صۇرتىدە حاضىرلايىپ و -۲۶- صحىفەلىك گىنىش بىر مۇقدىيمە دە آرتىراراق نشر اتتىشىدىر. لakin مۇقدىيمە نىن ۱۳۷۱- جى اىلدە يازىلدىغىنى گۇزىدوكدە، ۱۳۷۸- جى اىلدە يايىلان بۇ كىتابىن ۷ اىلدىن سۇترا نشر اولىدوغو دا اۇرتىادا اولان چىتىنلىكلىرىن و چاتىشمازلىقلارىن بىر علامتىدىر. ساوالان جىنابلارينا ادبىياتىمىزا خىدەت اۇغرۇندا بۇندان دا آرتىق باشارىلار دىلە بىرىيەك.

مقدمەاي بر فاصىلە اجتماعى تۈركىمنەها و غير تۈركىمنە

يازان: حسین ياقوتى گىند حق
يايىن ائتى: حاجى طلايى نشرىياتى
ايلك جاپى: ۱۳۷۹
تىيرازىز: ۲۰۰۰ جىلد
اثرىن دىلى: فارسجا
قيمت: ۷۵۰ روپا
يازىدىغى اۇن سۇزۇدن بىلىنېرىكى، جمعىتىدە اولان اىختىلافلار، دۇلتلىك اىلە كاسىپ

تبریز ائیوانی

بهرام آجتلو

صنعت، معمارلیق و شهرسالما انسٹیتوسو

آچار سوزلر: تبریز علیشاه ارکی، علیشاه جامع مسجدی، تبریز معمارلیق مکتبی، آرکتولوژی، ائیوان، طاقبند.

وون سوز

بو مقاله «بازشناسی ارک علیشاه تبریز و کاربرد اصلی آن» آدلی آکادمیک تدقیقلر پروژه‌سی نین اساس نتیجه‌لری نین تورکجه خواصه و ترجومه‌سیدیر. ۱-۲۰۰۱-جی ایلده تهران اوپیورسیته‌سینده آپاریلان بو پروژه‌ده تبریزین ارک قالاسی نین ماهنتی و اوون دوزگون فوتکسیونو (ایشلمی) آرکتولوژی، معمارلیق و صنعت تاریخی با خیمندان تحلیل اندیلیب، آراشدیریلمیشیدیر. بو آراشدیرما پروژه‌سینده آشاغیدا آد چکدیگیمیز موتخصیصلار ایشتیراک اثتمیشلر:

۱- دوکتور شهره جوادی، تهران اوپیورسیته‌سی نین صنعت تاریخی اؤستادی و پروژه‌نین علمی رهبری .

۲- دوکتور سید امیر منصوری، تهران اوپیورسیته‌سی نین معمارلیق و معمارلیق تاریخی اؤستادی.

۳- دوکتور علی اکبر کارگر سرفراز، تبریز ارکینده قازینتی آپاران باش آرکتولوچ و تهران و تربیت- مدرّس اوپیورسیته‌لری نین آرکتولوژی بولومونون کیچمیش مودورو.

۴- بهرام آجتلو، حاضیر کی مقاله‌نین مؤلّifi
قشید ائتمه‌لی بیک کی، آذربایجان علملر آکادمیاسیندان پروفسور دوکتور جعفر علی اوغلو غیائی نین بو پروژه ایله فخری امکداشلیغی اؤلموشدور کی، بوردادا دوکتور غیائی جنابلاری نین محبتلریندن دولایی اوز تشکوّرلریمی بیلدیریرم .

الف) تدقیقات سابیقه‌سی:

تاریخی تبریز شهری نین مرکزیندە قدیم و بئیوک بیر معمارلیق آبیده‌سی وار کی، زامان کچیدیندە تبریز ارکی، علیشاه طاقی و علیشاه مسجدی آدلاری ایله تائینمیشدیر. اولچولری «مدایین ایوانیندان» داها بئیوک اولان بۇ اوچموش عظمتلى ایوان حجم، فضا، قورولوش، هوندورلوک و عظمت باخیمیندان اسلام دوئیاسى نین معمارلیق و «تبریز معمارلیق مكتبى نین» شاه اثرلریندن ساییلیردی و اوتدان قالان اثرلر و ایزلر ائلخانیلار دئتمىنده آذربایجان معمارلیق صنعتى نین بیوكسلیشى نین باریز گوئستریجیسىدیر.

بۇنونلا بىلە، بىزىم بۇ معمارلیق آبیده‌سی ایله بۇگونکو علمى تائىشلىغىمiz او قدر آز و گۆزە گلمز سویيەدەدیر کى، اوتون دۆزگون و اساس فونكسىونو^۱ بۇ گونه قدر آكامدىك آراشدیرما بیلە تائينىمامىشىدیر. آركتۇلوقلار و معمارلیق صنعت تارىخچىلرى نین بۇ معمارلیق آبیده‌سی حاقىندا اساس سورغولارى اوندان عىبارتىدیر کى، بۇ بىنا بىر مسجىددىرسە، نەدن اوتون فۇرم و پلانى مسجىدلەرە هەنج دە بنزەمیر؟ دئەملىيىك کى، كىچمىش تدقیقاتچىلار، تارىخى فاكتلارا و تارىخچىلر و سىاحلارىن رىوايتلىرىنە دايىناراق بۇ اوچا ائیوانى تاج الدین علیشاھين عظمتلى جامع مسجدى نين توڭونتوسو و خرابەلری سانىمىشلار، حال بىكى ارکىن بۇگونکو دۇرۇشۇ، اشىيك گۇرۇنتوسو و فورمو او تارىخچىلر و سىاحلاردىن، مىصىرلى جاوان (ھ.ق. ۷۲۲)، ابن بطوطە (ھ.ق. ۷۲۷) و ونىزلى تاجىردىن (ھ.ق. ۹۲۰) آد چىمك اولار.

بۇ پروژەنин آركتۇلۇزى و معمارلیق تدقیقات متىدلارى ايلك دفعە اولاراق مۇقايسىللى اوسلوبدا و الده اولان فاكتلارىن تحلىلى اساسىندا بۇ هوندور آبیده‌نин يارانىشى و معمارلیغى نين شكىلە دۆشمگى و قورولوشو حاقىندا اطرافلى معلوماتىن تۈپلاماغىينا يول آچمىشىدیر، بىلە کى آراشدیرمانىن اساس نتىجه‌لری بۇ حقىقى اىثبات اىدىر کى، تبرىزىن علیشاه ارکى ذاتاً بىر «مىزار» اولاراق تىكىلىمىشىدیر.

۱۹۹۷ - جى ايله قدر، تبرىزىن علیشاه ارکى نين ماھىت، قىدمىت، فونكسىون و اىشلى حاقىندا تكجه ۴ ھدفى و تئورى اساسلى آراشدیرما پروژەسی آپارىلمىشىدیر. بىرىنجىسى آرتۇر

اپهام پونون... A Survey of Persian Art... آدلی کیتابی نین اۇچونجو جىلدىنде اولان مقالەسىدیر كى، اوңدا پوپ تارىخى فاكتلارا اساسلاناراق تبرىز اركىنى همان عىليشاھ مسجىدى اولاراق قىيد ائتمىشىدیر (Pope ۱۹۶۷).

ايکىنجى آراشدىرما، دۇنالد نيوتون ويلبرين (D.N.Wilber) فارسجا «معمارى اسلامى ایران در دورە اىلخانان» آدلی کیتابىنداكى مقالەسىدیر كى، بۇ يازىدا دا ويلبر پۇدان تأثير آلاراق تبرىز اركىنى همان «عىليشاھ مسجىدى» اولاراق قىيد ائتمىشىدیر (Willber ۱۳۴۶).

۱۹۹۷ - جى اىلده آذربایجان علملىر آكادمیاسىندان آكادمىيىك پروفېسور دۇكتور جعفر على اوغلو غياثى اوز دۇكتورزا ريسالەسىنى آذربایجانين اىلخانىلر دۇتىمىنە عايىد معمارلىقى هابىلە تبرىزىن اركى حاقيىندا يازمىشىدیر. بۇ ريسالەدە عىليشاھ اركى «عىليشاھ مسجىدى» كىمى كىتمىشىدیر (Qiyasi ۱۹۹۷).

بىر آركتولۇزىك قازىنتى اولان دۇردونجو آراشدىرمانىن بۇ اۆچ آراشدىرما ايلە هئچ بنزىرىلىگى يوخدور. عملى و سندلى فاكتلارا و آركتولۇزىك اينجه لەمەلرە داياندىغىننا گۈزە بۇ آراشدىرمانىن يۆكىك سوپىھەدە اولدوغونا و داها چۇخ علمى اعتىبارا مالىك اولدوغونا اينانمالىيەق.

۱۹۷۱ - دە دۇكتور على اكابر سرفراز تبرىز اركى نين ساحەسىنە آركتولۇزىك قازىنتىلار آپاردى و معمارلىق تايىنتىلارينا اساسلاناراق رسماً اعلان ائتدى كى، تبرىز اركى همان عىليشاھ مسجىدى نين خرابەلرى اولا بىلمىز و بۇ معمارلىق آبىدەسى نين مسجىد اولماق نظرىيەسىنى و سندلى آركتولۇزىك فاكتلار اساسىندا ردّ ائتدى (سرفراز ۱۳۶۱، ۱۳۷۸؛ آجىتلۇ ۱۳۷۶، ۱۳۸۰).

پروفېسور وۇلغرام كلايس (W. Kleiss) بۇ حاقدا يازدىغى مقالەدە دۇكتور سرفرازلا فيكىرداشلىغىنى گؤستردىشىدیر (كلايس ۱۳۸۰). بۇرادا قىيد ائتمەلىيىك كى، مۆھندىس عليرضا صرافى جىنابلارى يازدىغى «معماى ارك تبرىز» آدلى مقالەسىنە، معمارلىق و كۇنستروكسيون فاكتلارينا اساسلاناراق بۇ معمارلىق آبىدەسى نين اىشلەمى ايلە باغلى ايلك دفعە اولاراق توربە فرضيەسىنى تكلىف ائتمىشىدیر (صرافى ۱۳۸۰) كى، تهران اۇنيورسитетەسى

بۇ فرضىيەنى مۆكەمل آراشدىرىمالاردان سۇنرا ثوبوت ئىتىدى.
بۇ ساھىدە سۇنۇنجو و داها مۆكەمل آراشدىرىما تهران اۇنيورسитетىسىنىن اينجەصنعت
فاكولتهسىنىن «بازىشناسى ارک عالىشاده تبرىز و كارىرد اصلى آن» آدلى آراشدىرىما
پروژەسىدىرىر كى، اوتون اساس نتىجەلرى بۇ مقالەدە خۇلاصە شكىلدا شرح ائدىلىرىر.

ب) آراشدىرىما پروژەسى:

بۇ پروژە اوېغۇنلاشما نظرىيەسى^۱ اساسىيندا و اۆچ علمى متۇد چىرىجىوهسىنده تطبيق
ائىدىلىمىشىدىر: آركۇلۇزى، معمارلىق ، صنعت تارىخى. بۇ پروژەدە تارىيخى فاكتلارين تحليلى دە
نظرە آلينمىشىدىر . اوېغۇنلاشما نظرىيەسىنىن طلبىنە گۈئە بۇ پروژەدە^۲ اوزمان^۳ اىشتيراك
ائىتمىشلر:

- ۱- دۆكتور جوادى، صنعت تارىيخچىسى
- ۲- دۆكتور منصورى، معمار
- ۳- دۆكتور سرفراز، آركۇلۇق
- ۴- بهرام آجىزلى؛ آركۇلۇق

پروژە باشدان سۇنا قدر آشاغىدا قىيد اىدىلىن تدقىقات پروسەسىنى كىچىرىمىشىدىر:

- ۱ - تارىيخى فاكتلارين تحليل و تفسيرى
- ۲ - اسلام دۇنياسىنىن مسجىدلرى و تۆربە آبىدەلرىنىن معمارلىق و صنعت تارىخى
باخيمىندان آراشدىرىلماسى
- ۳ - تبرىز ارکىنىن پلانىنىن مۆكەمل چكىلمەسى، اولىچولرىنىن تىببىتى، اينشاات
ملزمەلرىنىن ايزلىلىمەسى و اوthon دۇرۇمو، قۇرولوشو و ايسكىلتىنىن دىقتەلە آراشدىرىلماسى
- ۴ - آركۇلۇزى تاپىنتىلارىنىن تحليلى و اوئنلارين بىر- بىرى ايلە اىلگىسىنىن تارىخ و
معمارلىق تدقىقاتلار يۈلۈ ايلە مۆعىن اىدىلىمەسى

٥ - آبیده‌نین اصلی فۇرمۇ و دۇرۇمۇنۇن معمارلىق فاكتلارا اساسلاناراق بىلگى سايار بىرۇقىمالارى ايلە بىرىسى و خريطەسى نىن چكىلمەسى و اوئون اساس فونكسيون و ايشلىنىن مۆعىن اندىلمەسى

ج) پروژەنин اساس نتىجه‌لرى:

مۇغۇل حۇكمدارى سلطان ابوسعيد بەادرخان باش وزىر تاج الدین عىليشاھين امرى و سرمايەسیله تېرىزىن جنوبى حۇومەسىنده بىر ھۆندور و ئەزمەتلى «معمارلىق كومپلکسسى» تىكىلىرى كى، بىر ئەزمەتلى جامع مسجىد، ائيوان و طاقبند شكلىنىندا بىر ھۆندور مازارلىق، بىر مكتب و بىر خانقاھ بۇ معمارلىق كومپلکسینى تشکىل ائتمىشدى. بۇ گۈنكۈ «ارك» آدلانان آبىدە، اصلىنىنده همان تۆربە آبىدەسىدیر كى، حمدالله مستوفى اوتدان «صفە» سوْزو ايلە آد چىكمىشىدىر و صەفە سوْزو «ائيوان» و «شاه نشىن» معناسىنى داشى يير.

آركولۇزى قازىنتىلارىندان تاپىلان معمارلىق پلانا و ايزلەر اساس نتىجه آلىنir كى، تېرىز اركى نىن معمارلارى اوز اىلکىن ھدف و مقصىدلارينه اويغۇن اوڭلاراق كرىپىجدەن اوچالىغى ٣٦ متر و گىتنىشلىگى $51/2 \times 44/5$ متر اوغان يۆكىسک و ھۆندور بىر آبىدە تىكىرلر. بۇ معمارلىق آبىدەسى همان تۆربە ايمىش كى، اوئون باش طاقى و گىريش آستاناسى گۈنچى طرفە (قىبلە سمتىنە) آچىلىرىميش، بۇ باش طاقىن آستاناسى نىن قاباغىندا بؤىوك پىللە كان وارمىش و كرىپىجدەن تىكىلەمىش، اوچالىغى ٣٦ متردن داها يۆكىسک اوغان اىكى اوچا مىنارە بۇ باش طاقىن اىكى طرفىنە يېر آلمىشدى..

دئمك لازىمىدىر كى، بۇ معمارلىق تاپىنتىلارى نىن رسىملرى و خريطەلرى چكىلمىشىدىر. سونكۇ مرحلەدە معمارلار اوز طرەلىرىنى دىيىشىرلەر و بۇ گۈنكۈ اركى بىر اوچا ائيوان و طاقبند شكلىنىندا، ترانسسورس^۱ بىر طاق آرتىراراق تىكىب و اوئون گۈنچى طرفىنەن بۇ آبىدەن باش طاقىنا ايلحاق ائدىرلەر. بۇ طرەحين نتىجه سىنەندا اوچولرى ٥١/٢x٦٥/٦ متر و طاقى نىن اوچالىغى ٦ متردن ھۆندور اوغان بىر معمارلىق آبىدەسى اوزتايا چىخىر. قىتىد ائتمك لازىمىدىر

کی، دؤنيا معمارلیق تاریخیندە ايندييەدك بئله بير هۆندور طاق هئچ زامان تىكىلمە يىب و بۇ شاه اثر ائلخانىلر دۇئىمىنده آذربايچان معمارلیق صنعتىنин يۆكسك گۆچونو گۈستەركەدەدیر. آنجاق تأسوفلر اوْلسون كى، سۇنرا لار چىشىدلى حادىتەلر نتىجەسىنده بۇ طاق اۇچور، و اوْتون قالىنتى و اۇچوتۇلارى ايندىكى عصردە دۇكتور سرفرازىن آركۇلۇزىك قازىنتىلارىندا گۈنش ايشىغىنا چىخمىشىدیر.

وزىر تاج الدین علیشاھ و سلطان ابوسعید بەادر خانىن اوْلوموندن سۇنرا، ائلخانىلر ايمپرياسىندا عۆصىانلار و داخىلى مۆخارىبەلر باش وئىر كى، نتىجەدە بۇ اىرى معمارلیق پروژەسى يارىمچىق بۇراخىلىر و سۇنرا كى عصرلرده بۇ آبىدەدن شهرىن ارك و قالاسى كىمى اىستېفادە ئەدىلىر و اوْ زاماندان بىرى علیشاھ ار كى آدلانىر.

آركۇلۇزى فاكتلارينا دايىناراق، واختى ايله اىسلام دۇنياسىنىن ان عظمتلى و جلاللى مسجىدى اوْلان، علیشاھ جامع مسجىدى و اوْتون يانىنداكى مكتب و خانقاھ بۇ تۈرپە آبىدەسىنىن (تبرىز ار كى نىن) شرق طرفىنده يېرلەشمىشىدی كى، اوْتون قالىنتىلارى مىلى ھ. آبىدەلرلى قۇزوما تشکىلاتى¹ طرفىنden آبىدەنىن شرقى حرىمى (قۇزوما بولگەسى) اوْلاراق تانىنماقدادىر. ۱۳۷۶ - جى اىلده دۇكتور سرفراز بۇ شرقى حرىمە آركۇلۇزىك قازىنتى اىشلەرنىن آپارىلماغىنا قرار وئرمىشىدیر، آنجاق تأسوفلر اوْلسون كى، بوتون علمى قازىنتى اىشلەرنە انگل تۈردىب، بۇ ساحەنى بۇلدۇزىر و لۇدرلە قازدىلار و اوْتون نتىجەسىنده بۇ شانلى و جلاللى مسجىدىن و اوْتونلا برابىر باشقا معمارلیق آبىدەلرلى نىن يېرآلتنى قالىنتىلارى بىر دفعەلېك اوْلاراق آرادان گىتمىشىدیر!

علیشاھ جامع مسجىدىنىن فۇزمۇ و اوْتون پلانى نىن يېنىدىن قۇرماسى بۇ آراشدىرما قىرۇيونون باشقا پروژەسىدیر كى، صنعت، معمارلیق و شهرسالما انىستىتوسوندا دوام ائتمىكەدەدیر.

تدقیقات سایقه‌سی نین قایناتلارى:

- ۱- آجتلولو، بهرام، «نگرشی باستان شناختی به یک اثر تاریخی؛ ارک تبریز»، عصر آزادی، ش ۸ .۱۳۷۶
 - ۲- آجتلولو، بهرام، معماری ایلخانی آذربایجان: پژوهشی در ارک تبریز، رساله کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه تهران، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، ۱۳۸۰.
 - ۳- سرفراز، علی اکبر؛ گزارش کاوش در محوطه مسجد جامع علیشاه در تبریز؛ سازمان میراث فرهنگی کشور، ۱۳۶۱.
 - ۴- سرفراز، علی اکبر؛ «تحلیل روایات تاریخی جامع علیشاه»، پیوست باستان پژوهی، ش ۵ و ۶ .۱۳۷۸
 - ۵- کلایس، ولفرام، «باداشت درباره مسجد علیشاه (ارک) در تبریز»، ترجمه بهرام آجتلولو، باستان پژوهی، ش ۸ .۱۳۸۰
 - ۶- ویلبر، دوقالد نیوتون؛ معماری اسلامی ایران در دوره ایلخانان؛ ترجمه عبدالله فریار، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، ۱۳۴۶.
- 7 - Pope, A .U., A Survey of Persian Art from Prehistoric Times to The Present, Third Ed. A. U. Pope, London & New York, Oxford University Press 1967.
- 8 - Qiyasi , C. Θ. ; Me'mar Xacə Əlişah Təbrizi, Dövrü & Yaradıcılığı ; Bakı , 1997.

داها اطرافلى معلومات اوچۇن باخىن: آجتلولو، بهرام؛ ايوان تبريز؛ www.oqaq.net

بۇ مقالەنин تۆركىچە ترجمەسىنى سەھانلايان عزيز دۇستلاريم حسن اميد اوغلو و محمد قضايىي جنابلارينا ھابىله وارلىق درگىسى نىين حۇرمىلى رىاكتىزىرو مۇھنەدىس ابراهىم رىفوف جنابلارينا اوزىمىمى تىشكۈرلىرىمى بىلدىرىم.

- بهرام آجتلولو

پیرامون هفتهٔ شعر و ادب

به نظر من که از کودکی با شعر و ادب فارسی پرورش یافته و شیفتۀ شعر لیریک تغزّلی و عرفانی فارسی هستم و به شعر و ادبیات ترکی که زبان مادری من است، آشنایی و علاقه دیرینه دارم، در این انتخاب نکات زیر در نظر گرفته شده است:

۱- معاصر بودن. شاعر هزار سال پیش هر قدر هم با عظمت باشد، نمی‌تواند نمایندهٔ شعر، ادب و روحیه امروزی ملت و آشنا با روح ادبی جهان معاصر باشد. در طول هزار سال گذشته شعراًی بزرگی مانند فردوسی، نظامی گنجه‌ای، سعدی، مولوی، حافظ را داشته‌ایم که هر کدام بهترین نماینده‌گان عصر خود بودند و شهریار آخرین حلقه از این سلسله ادبی ماست.

در این مدت نه تنها در محتوای شعر و ادبیات، بلکه در شکل آن‌ها نیز تغییراتی به وجود آمده است، مثلاً شعر نو ظهور و پیشرفت نموده است. به علاوه در طول هزار سال ترکیب قومی و بسیاری از ویژگی‌های مردم عوض شده و افکار، خواسته‌ها، نیازها،

شهریار و یا فردوسی، روز ملی شعر و ادب و شعر نماد ملی
دکتر جواد هیئت

در این روزها انتخاب سالروز وفات استاد شهریار به عنوان روز و یا هفتهٔ شعر و ادب از طرف مجلس و دولت و شورای انقلاب فرهنگی سبب مباحثات قلمی و حتی اعتراض بعضی از شعرا و نویسنده‌گان گردیده است و در روزنامه‌ها حتی از طرف اشخاص عادی نیز در این زمینه اظهار نظرهای متفاوت به چشم می‌خورد. عده‌ای شعراًی دیگر مانند فردوسی، حافظ، مولوی، نظامی را سزاوارتر از استاد شهریار برای انتخاب به عنوان شاعر ملی می‌دانند ولی بیشتر اظهار نظر کننده‌ها روی فردوسی تکیه می‌کنند و او را بزرگترین شاعر ملی ایران می‌شمارند.

نگارش آن اقدام و هزار بیت از آن را سروده است. بعد از کشته شدن دقیقی به دست غلام خود سروden شاهنامه به فردوسی واگذار شد. از طرف دیگر سفارش و وعده‌های سلطان محمود غزنوی (پادشاه ترک) او را به این کار بزرگ وا داشته است و اینها همه در ادبیات شاهنامه منعکس است. فردوسی دشمنی با اسلام را به شکل ضدیت با عرب، ترک و روحانیون اسلام بیان نموده است. همچنین درباره زنان که نصف جمعیت ایران را تشکیل می‌دهند، بی انصافی کرده و شدیداً بدگوئی نموده است.

در گذشته زن‌ها مظلوم‌تر از امروز بودند و تنها شانسشان این بود که به علت بی‌سوادی و بی‌خبری خاموش بودند و صدای اعتراضشان به گوش ما نمی‌رسید. اما حالا وضع عوض شده است. خانم‌ها ادعای برابری و بعضاً هم احساس برتری نسبت به مردان دارند و هرگز این بدگوئی‌ها و توهین‌ها را قبول نمی‌کنند و گویند گان آن را نمی‌بخشنند. من از ابیات شاهنامه شواهدی در این زمینه نمی‌آورم، چون نمی‌خواهم با تجدید خاطره تکر خاطری فراهم شود، ولی اکثر این ابیات مشهور خاص و عام است و نیازی به تکرار ندارد.

در دوران معاصر نصف جمعیت ایران را

مسائل و مشکلات آن‌ها نیز تغییر یافته است. ۲- تناسب با روح شعر و ادب ایران. روح حاکم بر شعر فارسی عشق، محبت و عرفان است نه حماسه و ملی‌گرایی بر پایه قوم‌گرایی. ما ملتی جنگجو و ستیزه‌خو نیستیم، فرهنگ ایرانی فرهنگ مهر و محبت است که دست رد به سینه خودی و بیگانه نمی‌زند و با همین خصیصه همه را در خود هضم و جذب می‌کند. فردوسی حماسه سرای بی‌مانندی است که در آن برده از تاریخ ما که هویت ایرانی در برابر حاکمیت عرب به خطر افتاده بود، ظهور کرد و وظیفه ملی خود را با سروden داستان‌های قدیم ملی و زنده کردن زبان فارسی به نحو شایسته‌ای انجام داد و نام خود را در تاریخ شعر و ادب ایران جاودانی ساخت. ولی دنیای امروز شعر حماسی را کمتر می‌پذیرد، زیرا به محبت و دوستی بین مردم و ملت‌ها بیشتر نیاز دارد.

به علاوه در ایران امروز حاکمیت عرب مطرح نیست، بلکه اعراب ایران بخشی از هموطنان ما هستند و دشنا� و تحقیر عرب پسندیده و مصلحت نیست.

این واقعیت را نباید فراموش کرد که شاهنامه فردوسی ادame شاهنامه دقیقی است و دقیقی شاعر زردهشتی و ضد اسلام است که با کمک و تشویق و سفارش شعوبیون به

که در زبان غیر مادری اشعاری همطراز شعر شهریار سروده باشد؟ به علاوه شهریار در زبان مادری هم شاهکارها آفریده، یعنی به زبان سی میلیون ایرانی ترک زبان هم بهترین و زیباترین منظومه‌ها را سروده است. تنها حیدر بابای شهریار او را جهانی و جاودانی کرده است.

منظومه حیدر بابای شهریار در مدت کمتر از پنجاه سال به بیش از سی و سه زبان خارجی زنده دنیا ترجمه شده است و چنین توفیقی نصیب هیچ یک از شعرای دیگر ایران و جهان نشده است.

من با شهریار در حدود پنجاه سال سابقه دوستی داشتم و پنج ماه میزبان او و خانواده‌اش در منزلم بودم. در این مدت او را بهتر شناختم. شهریار یک نابغه به تمام معنی بود. عشق الاهی و محبت مردم اساس زندگی او را تشکیل می‌داد.

شهریار در برابر قدرتمندان بی‌نیاز و حتی بی‌اعتنای بود. به خاطر دارم، روزی رئیس دفتر شهبانو فرح برای دیدن مرحوم شهریار به منزل ما آمد و از طرف شهبانو پیغامی داد و گفت، شهبانو از این که شما با خانواده‌تان در منزل دکتر هثیت مانده‌اید، نگران و ناراحت است، که مبادا در اینجا راحت نباشید و استراحت لازم را نداشته باشید. از این جهت

(مرد و زن) ترک‌ها و اعراب تشکیل می‌دهند. فحاشی و ناسزاگوئی به ترک و عرب با هیچ بهانه و دستاویزی نمی‌تواند مانع ناراحتی آنها شود، زیرا امروزه همه می‌دانند که ترک زبان و عرب زبان با ترک و عرب فرقی ندارد و مفاهیم ترک و عرب، ترکی و عربی مفاهیم فرهنگی هستند. مانند فارس و فارسی و هیچ ارتباطی با نژادهای اختراعی ملی‌گرایان افراطی ندارند. بعضی از ملی‌گرایان و یا به زبان درست‌تر قوم گرایان ترک‌ستیز و عرب‌ستیز که از ترک بودن شهریار ناراحت‌اند و حتی چند نفری از آن‌ها که از شعر و افکار این شاعر نابغه ایرانی بی‌خبرند، انتخاب او را به پان‌ترکیزم نسبت داده‌اند!

شهریار و دوستداران او و دکتر شعردوست که سالروز مرگ او را به عنوان روز و هفته شعر و ادب پیشنهاد نموده است. پان‌ترکیست نیستند. شهریار علوی‌ترین تجلی روح ایرانی است که باز از خطه نابغه‌خیز و قهرمان پرور آذربایجان برخاسته و در اشعارش شأن ایران و ایرانی را به عرش اعلا رسانیده است. شهریار شاعر مسلمان ایرانی ترک زبان آذربایجانی است و با آنکه زبان مادری‌اش ترکی است، در شعر فارسی تا قله امکان بالا رفته و همتای حافظ شیراز شده است. آیا شاعری همتای او را می‌شناسید

**هفتة شعر و ادب،
گذرن و نظری بر**

ابراهیم رفرف

اخيراً به پيشنهاد علی اصغر شعردوست
نماینده مردم تبریز در مجلس شورای اسلامی
و تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی هفتة
آخر شهریور ماه که مصادف با سالروز در
گذشت شهریار، شاعر پر آوازه فارسی سرا و
خالق اثر جاودانی حیدر بابا است، به عنوان
هفتة شعر و ادب ایران نام گذاری شده است.
متعاقب این تصمیم واکنش‌های گوناگونی از
سوی محافل مختلف ادبی، و اکثراً از موضع
مخالفت با این تصمیم شورای انقلاب فرهنگی
ابراز شده است که جای تأمّل بسیار دارد.
اکثریت قریب به اتفاق شاعران و ادبای
فارسی زبان که عموماً با چهره‌های اندیشناک
در مطبوعات ظاهر شده و در این خصوص
ابراز عقیده نموده‌اند، بر این باور بوده‌اند که
على رغم مقام والای شهریار در صحنه شعر و
ادب ایران، شعرای دیگری نظری فردوسی،
سعدی یا حافظ شایستگی بیشتری برای
تمثیل سمبولیک شعر و ادب ایران داشته‌اند.

پیشنهاد نمودند که اجازه دهید برای شما
منزلی تهیه و خریداری کنیم، تا شما به منزل
خودتان منتقل شوید. مرحوم استاد در جواب
ایشان چنین گفت: به شهبانو سلام برسانید و
بگوئید من و خانواده‌ام در اینجا از هر حیث
راحت هستیم. اگر ایشان می‌خواهند محبتی
در حق من بفرمایند، دستور بدهنند اشعار
ترکی من هم جزء دیوان اشعار فارسی ام چاپ
 بشود. آن وقت من از ایشان ممنون خواهم
شد و شاید بتوانم از فروش کتاب‌هایم منزلی
هم در جوار منزل دکتر هئیت تهیه کنم.

به این ترتیب به نظر من انتخاب سالروز
مرگ شهریار به عنوان روز و هفتة شعر و
ادب ایران انتخاب شایسته‌ای بوده که در آن
معاصر بودن، همخوانی با روح شعر و ادب
ایران و اسلامی بودن و مقام رفیع شعر
شهریار و شخصیت والای او در نظر گرفته
شده است. در خاتمه عرایضم را با این سؤال
خاتمه می‌دهم: آیا اگر امام خمینی زنده بود،
ممکن بود به جای شهریار، فردوسی و یا شاعر
دیگری را انتخاب نماید؟

- دکتر جواد هیئت

کشورمان برگزار کنیم، کدام الفت و انسیت و
وفاق را می‌توانیم امید داشته باشیم.

در این میان با شگفتی بسیار درمی‌یابیم
که سورای انقلاب فرهنگی با عنایت به
ترکیب قومی ایران و شخصیت شهریار که هم
به زبان فارسی و هم به زبان ترکی خالق
آثاری جاودانه است، دست به انتخابی بسیار
عاقلانه زده است که متأسفانه با
تنگنظری‌های قومی مواجه می‌شود. این
شگفتی از آن روست که سورای انقلاب
فرهنگی تا کنون در سیاست‌ها و
تصمیم‌گیری‌های خود مسائل قومی را به
ندرت مورد عنایت قرار می‌داد و ما که
همیشه در قبال سیاست بی‌اعتنایی نسبت به
زبان‌های قومی در حال انتقاد بوده‌ایم و
هستیم، اینک دور از انصاف خواهد بود که در
قبال یک چنین تدبیر عاقلانه سکوت کنیم.

کاملاً واضح است که انگیزه سورای
انقلاب فرهنگی و انگیزه محافل ادبی یاد شده
که فعالانه به مخالفت با تصمیم آن شورا
برخاسته‌اند، از دو سرچشمه متفاوت آب
می‌خورد. دغدغه شورای انقلاب فرهنگی آن
بوده است که از مقوله ادبیات دست‌مایه‌ای
برای وحدت و یکدیگر بیافریند، و از این رو نام
شاعر توانایی را با هفتة شعر و ادب پیوند داده
است که هم برای فارسی‌زبانان و هم برای

در این میان حتّا بعضی‌ها هفتة شعر و ادب را
با انتخاب شاعر ملی ایران اشتباہ گرفته و
زبان به اعتراض گشوده‌اند. بعضی‌ها نیز این
تصمیم را عجولانه دانسته و بعضی دیگر آنرا
تصمیمی سیاسی ارزیابی کرده‌اند که گویا
برای امتیاز دادن به بعضی از کشورهای ترک
زبان اتخاذ شده است. بعضی نیز پارا از این
هم فراتر گذاشته و چنین تصمیمی را یکسره
تصمیمی «پان‌ترکیستی» ارزیابی نموده‌اند، اما
همین محافل انتخاب فردوسی را انتخابی
درست شناخته و علی‌رغم اینکه آثار فردوسی،
شاعر نامی حمام‌سرای ایران، سرشار از
ناسزا گوئی به برادران دینی ما در کشورهای
عربی و حتا علیه هموطنان ترک و عرب
ایرانی ما است، و همچنین با آنکه مضمون
اصلی شاهنامه را جنگ‌های بیحاصل و
برادرکشی بی‌وقنه بین ملت‌های همسایه
تشکیل می‌دهد، انتخاب وی بعنوان شاعر ملی
ایران را مطلقاً بی‌عیب و نقض دانسته و آن را
دست‌مایه‌ای برای ایجاد وفاق بین ایرانیان به
حساب آورده‌اند که خود از همین اقوام در
حال سنتیز شاهنامه تشکیل می‌شود! معلوم
نیست که اگر روزی مهمانانی از کشورهای
همسایه را برای شرکت در مراسم هفتة شعر
و ادب ایران دعوت کنیم، یا همین مراسم را
در بخشش‌های ترک‌زبان یا عرب‌زبان

شناسائی ترکیب ملت خود و اندیشه ها و عواطف اقوام مختلف ساکن این کشور پهناور ناتوانید. به نظر شما همین که نصف این ملت نصف دیگر را وحشی و مهاجم و شیر شتر خوار و امثال آن بشناسد، وفاق لازم به وجود آمده است و نیازی به توسعه آن نیست. به نظر شما همین که شخصیت های فرهنگی اقوام ایرانی را دو دستی به کشورهای بیگانه بیخشیم، و جوانان این مرز و بوم را وادار کنیم که در اثر محرومیت از فرهنگ طبیعی و بومی خود هوادار کشورهای خارجی بشوند و از رادیوهای تلویزیون های آن ها تغذیه فرهنگی نمایند، و سپس آن ها را با لفظ جلیله پان ترکیست مورد خطاب و عتاب قرار دهیم، وحدت و وفاق لازم تشکیل شده است و اینک می توانیم آسوده بخوابیم، شاد و سرفراز از این که از کیان این مرز و بوم دفاع کرده ایم. این چه قراتتی از وفاق است که مردم آذربایجان را که شعر حیدر بابا ورد زبان تک تک آن هاست، وادار کنیم تا از شاعر خود و فضاهای مأنوس و عطر آگین حیدر بابا دل بکنند و این سخن وی را فراموش کنند که گفته است: گوزر یاشینیا باخان اویسا، قان آخماز، اینسان اولان قیلیچ بلهنه تاخماز، و آنگاه که به طور کامل از شاعر خود و از دنیای عطر آگین شعرهای او بریدند، «یکی

ترکی زبانان ایران شخصیتی شناخته شده و مورد احترام است و ملت های متعددی در آسیا وی را ترنم کننده احساسات و عواطف خود می شناسند. اما انگیزه محافل ادبی یاد شده صرفاً از احساسات قومی تنگ نظرانه خودشان نشأت می گیرد و کم ترین تحمل حضور اقوام دیگر در عرصه زندگی اجتماعی ایران را ندارند. در نظر آن ها تنها سیاست مدبرانه در خصوص اقوام غیر فارس همانا نادیده گرفتن آن ها و انکار زبان و ادبیات آن هاست و گویا انسیت و القتی که از آن سخن می رود، پیشاپیش در شخصیت فردوسی و اثر حماسی او یعنی شاهنامه متبلور شده است. و اما مناسبات ملت ها در شاهنامه و بدآموزی های فرهنگی که ممکن است از طریق شاهنامه در روابط بین اقوام ایرانی بروز نماید، کوچکترین دغدغه های را موجب نمی شود.

اینکه ما فردوسی را رمز وحدت ملت ایران نمی شناسیم، موجب تعجب شمامست، اما همین تعجب شما موجب تعجب ماست، زیرا ما وجوده اشتراک را عامل وفاق می شناسیم، اما شما همواره وجوده افتراق را بعنوان عوامل وحدت بخشن و شناسنامه این ملت توصیه می کنید. شما معمار کدام وحدت و منادی کدام وفاق می توانید باشید، در حالی که از

باز هم چنین تصمیمی جنبه وحدت بخش نخواهد داشت، زیرا وحدت رانه با زور و اجبار، بلکه تنها با همدلی می‌توان ایجاد کرد. در آن صورت تنها راهی که باقی می‌ماند، این است که هر قومی به شخصیت‌های قومی مورد علاقه خود دل بیندد. در چنین حالتی آذربایجانی‌ها بازهم به شهریار دل خواهند بست یا حتا به محمد فضولی شاعر سه زبانه آذربایجانی روی خواهند آورد و در شخصیت این شاعر توانا و فراخ‌اندیش، انسیت ملت‌های مسلمان فارس و ترک و عرب را به نمایش خواهند گذاشت و هم آذربایجانی بودن و هم ایرانی بودن خودشان را مورد تأکید قرار خواهند داد. محافل دیگر نیز به فردوسی دل خواهند بست و اقوام ترک، فارس و عرب را در تعصباتی بی‌پایان و پیکارهایی به جاودانگی تاریخ رها خواهند کرد تا به زعم خود از کیان ایران دفاع کرده باشند. اما یک سوال باقی است: هفتة شعر و ادب آزمونی برای وحدت بین اقوام مختلف ایرانی بود. چه کسی از این آزمون سریبلند بیرون خواهد آمد؟

- ابراهیم رفرف

نامور نامه باستان» را آویزه گوش کنند که هیچ ساختی با حیات و گذران آن‌ها و عواطف و احساساتشان ندارد. ما ضمن احترام فراوانی که به شخصیت فردوسی به عنوان زنده‌کننده زبان فارسی قائلیم، فلسفه شاهنامه را با حیات اجتماعی کنونی ایران که از اقوام مختلف تشکیل می‌شود، مغایر دانسته و انتخاب نام فردوسی به عنوان سمبل هفتة شعر و ادب ایران را تصمیمی بی‌حاصل می‌دانیم. زیرا شاهنامه نمی‌تواند معنویت مورد نیاز جامعه ایرانی و وحدت آن را در زمانه کنونی تأمین نماید. گاهی به ذهن انسان خطور می‌کند که شاید سبب مخالفت شما با شهریار بیشتر از آن جهت باشد که نمی‌توانید قبول کنید که یک شاعر آذربایجانی سمبل شعر و ادب ایران باشد و ترجیح می‌دهید که یک شاعر فارس تبار چنین سمبلی را تحقق بیخشد، به عبارت دیگر شما آذربایجان را شایسته آن نمی‌دانید که فرهنگ و ادب ایران را نمایندگی کند. در آن صورت، شاید شما خدای نکرده، زبانم لال، تجزیه طلب هستید و خود خبر ندارید.

به هر حال جنانکه محافل ادبی فارسی زبان یا اکثریت آن‌ها با انتخاب کنونی شورای انقلاب فرهنگی نیز سر آشتب نداشته باشد،

تۆرك دىللرى (۱)

طلعت تكين، محمد اولمز

دۇكتور جواد هيئت

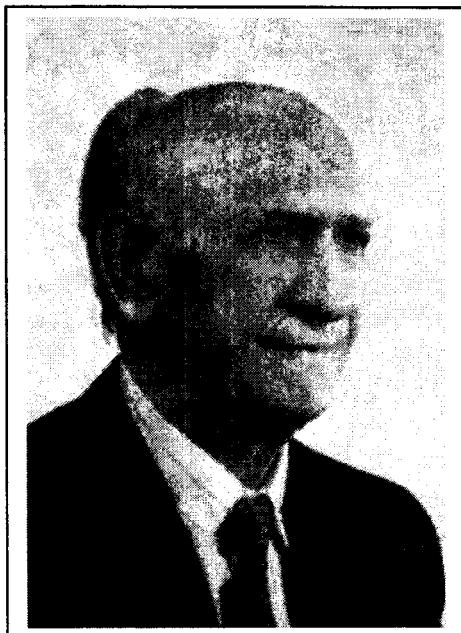
بۇ کىتاب بۇندان اوج اىل اوچجە (۱۹۹۹) طلعت تكين و محمد اولمز طرفىنдин «تۆرك دىللرى» عۆنوانىلە ايستانبۇلدا سىمۇرغ نشرىياتى طرفىنдин يايىنلانمىشدىر. پروفېسسور دۇكتور طلعت تكين اۇزون اىللار آنكارا اوپپىورسىتەسىндە تۆركولۇزى اوستادى اوپلوب و بىر چۈخ انزلرىين مۇلۇقى اولموشدور. دۇكتور محمد اولمز پروفېسسور تكين - يىن طلبەسى و سۇنۇرا مۇعاوبىنى اولموش و اۇزون اىللار آلمانىادا تۆركولۇزى اىختىصاصىي گۈرمىش و آراشدىرمالارىنى دوام ائتمىش و اۇزادا دۇچىنت اولموشدور.

بۇ کىتاب ۱۹۹۵ - ده اىكى دىلده تۆركجه و فران西ىزجا نشر اندىلەميش و يىنى چاپىندا مۇختىليف دىيىشىكلىكلىر آپارىلەميشدىر.

كىچىن اىل بەمن آيىندا آلمانىانىن ماينتس (Mainz) اوپپىورسىتەسىндە كىچىرىلن مىلتلىر آراسى تۆركولۇزى سەمینارىندا اىشتىراك اندىگىم سىرادا دۇكتور اوپلە ئانىش اوپلۇم. دۇكتور اوپلۇز بۇ کىتابى منه ھىدىه ائتدى، من پروفېسسور طلعتلە اۇزون اىللەردىن بىرى دۇستام و اۇنون انزلرىنى اوخوموشام، ھم دە اۇنون فيكىرلىنە واقىفم، طلعت بىكىن تۆرك دىللرى و يا تۆرك دىل و لهجهلىرى بارىدە فيكىرلىرى تۆركىيەنин دىكىر تۆركولوقلارىندا فرقىدىر، اورنىك اوپلاراق او تۆرك لهجهلىرىنىن هر بىرىنى بىر دىل حساب ائدىرى.....

من بۇ کىتابى دېقىتلە اوخودوم و گۈزلەدىكىم كىمى اۇندا بعضى يىنى مطلبلىرى گۈزدوم اۇنا گۈزە بۇ کىتابىن خۇلاصەسىنى بىر نىتجە مقالە اىلە اوخوجولارىمизا چاتدىرماگى فايдалى گۈزدوم. ھم دە بعضى يىزلىرده بعضى اىضاھلارى و متنلىرى دە آرتىرىدىم، اومىد ائدىرم، تۆركولۇزىلە ماراقلانان اوخوجولارىمизا فايдалى اولسون.

داها اوچجەدن تۆرك دىللرىنىن يىنى تصنىفى عۆنوانىلە وارلیق درگىسىنىن (۱۹۹۹) ۱۳۷۸ قىش سايىسىندا طلعت تكين - يىن تصنىفيتىن بىحث ائتمىشدىك.

تۆرك دىللرىنە يئنى بىر باخىش

دؤكتور جواد هيئت

تۆرك دىللرى نىن يازىلى ئۇلاراق ھۇنلارىن

دىلىنдин بۇ گۇنە قدر آشاغى - بۇخارى اىكى مىن اىللىك بىر تارىخى واردىر.

ايىك تۆركچە و يا پروفېتو تۆرك دىلى باشلانغىچىدان اىكى آىرى اىستيقامىتىدا اينكىشاف گۇشتىرىمىشدىر.

١ - آنا بۇلغارجا و يا آنا چۈواشجا

٢ - آنا تۆركچە

ايىك تۆركچە (Pre-Turkic) بىر (R) و (L) دىلى اولدوغو حالدا بىر سۆزىرا اىكى لەجىئە آيرىلىميسىش: آنا بۇلغارجا و آنا تۆركچە.

آنا بۇلغارجا و يا آنا چۈواشجا بىر (ر) و (ل) دىلى ئۇلاراق قالدىيغى حالدا آنا تۆركچەدە (ر → ز) و (ل → ش) اۇلموشدور.^١

١ - طلعت تكىن و محمد اۇلمۇز، تۆرك دىللرى، گىرىش، سىمۇرغ، اىستانبول ١٩٩٩

هۇن دىلى: چىن قايناقلارىندا تۆركلر ھۇنلارين^۱ نوهلىرى كىمى قىيد اولۇنۇشدور.

چىن قايناقلارىندا ھۇن دىلىنە (آنا تۆركىجە و يا ايلك تۆركىجە) عايىد ماترىيال مىلاددان اوتجە^۲

جو عصىردىن مىلاددان سوترا^۳ - جو عصرە قدر اولان ايللرده مۇ موجوددور. بۇنلار بعضى ھۇنجا كلمەلر و دۇردونجو عصرە عايىد بىر بىتىندىن و بىر دە^۴ - جى عصىرلر آراسىندا شۇمالى چىننە حۆكمىت قۇزان تۈپا و ياتباقاج تۆركلىرىنىن عۇتوانلارىنдан عىبارتىدىر.

چىن قايناقلارىندا چىن يازىسىپلا قىيىدە آلينمىش ان قدىم كلمەلر آراسىندا كىنگ- لۇ- king- lâk (قدىم تلفظو) ھۇنلارين تۈرن قىلىنجى دېققى چىكمىدەدیر. بۇ كلمەنин اۇرتا تۆركىجە قايناقلارىنдан قاشغارلى محمۇدون دىوان- لغاتلىرىنىڭ كىتابىندا يازىلان قىنقاراق (Kingrak) «قصاب بىچاگى، ساتۇر» سۆزۈ ايله بىر و عىنىي اوڭلۇغۇ قىبول اندىلەمىدەدیر.

بۇ كلمە بۇگۇنکو تۆرك دىل و لهجهلىرىندا داهى ياشاماقدادىر. يىنى اوپۇغۇرجادا قىنقاراق (بۇيىوك پىچاڭ، ساتۇر) آلتايجادا اىكى طرفى بۇيىوك پىچاڭ دئمىكدىر.

ھيرت^۵ بۇ كلمەنин مىلاددان اوتجە^۶ - جى ايلدە باش و ئىرن بىر حادىشەدن سوترا قىيىدە آليندىغىنى و بۇ كلمەنин يازىبيا كىتچىن ان قدىم تۆرك سۆزۈ اوڭلۇغۇنۇ قىيد اندىر.

۴- جو عصرىن باشلارىنдан قالان و چىن قايناقلارىندا معناسىلە بىرلىكىدە وئىرilen ھونجا بىتىت بىتلەدىر:

Siu- keh thei- lei- kang || bok- kuk giou- thuk- tang.

Süke telekang Bukuk- gu utang. تۆركىجە اوڭلاراق بىتلە قۇرۇلا بىلە:

يعنى دۆشمن اوزدوسوغا قارشى چىخىن، بۇكىكى (لېدىرى) دۇستاق ائدىن.

بىتىتىدە كى ايلك كلمە قدىم تۆركىجە «اوزدۇ» و «ساواش» معناسىندا كى، «سۆ» يى «سۇ» (Süü) كلمەسىنىن «كە» (ke) اكلى dativ حالىدىر. اىكىنچى كلمە قدىم تۆركىجە تاشىق Taşık «چىخماق» فعلى نىن ايلك ھىجا سىسىلىسى دارالىب «اي» (I) سىسىنە چىورىلەمىش، ل (L) تۆركىجەسى شىكلى اولان تىلىك (Talik= Tilič) فعلىدىر. يىنى بۇ فعلىن امر صىغەسىدەر و قدىم تۆركىجە «تاشىقىنگ» يىدا «تاشىقانگ» (چىخىن) كلمەلىرىنىن قارشىلىغىدىر.

اوجونجو كلمە ھۇن رەھىرى نىن پايتختىنى مۆحاصرە ائدن دۆشمن اوزدوسوونون رەھىرى لىبىۋىاۋ

(Liu- yao) - نۇن عۆنوانى - لقبىدىر و قدىم تۆركەھە مەتىلرەدە «بۇكۈك» و يا «بۇكۈك» اولاراق قىيىدە آلىنىمىشىدىر. دۇردونجو سۈزجۈك «گۈ» (gu) تائىرىلىك (akusativ) شكىلچىسىدىر (قدىم تۆركەھە g دىرى). ۵- جى كلمەدە اىكى هىجادان اۇلوشان tuk- tang يعنى «تۇتانگ» (تۇتون) كلمەسىدىر (قدىم تۆركەھە «تۇتانگ» و يا «تۇتونگ»). رامشتەد (Ramsted) بۇ بىتىدە كىچىن و قدىم تۆركەھە «تاشىقانگ» و يا «تاشىقان» كلمەلرینە مۇعادىل اولان «تىلىت قانگ» و يا «تىلى قانگ» (Tiliqan) كلمەسىنى نظردە تۇتاراق ھۇن تۆركەھىنىن بىر ل (L) دىلى اولدوغۇنو قبۇل ائتمىشىدىر. مىلادى ۶-۴- جى عصىرلەدە شىمالى چىننە تۇپا (تابقاچ) دوۋەلىنى قۇران و ھۇن سۇيۇندان گلن تۆركىلەرن قالان بعضى عۆنوانلار و كلمەلرین دە آنا تۆركە و يا اۇنَا چۆخ ياخىن اولدوغو تىببىت ائدىلەمىشىدىر. مىلادى: «پىتىچىن» (قىدېم تلفۇظو çin) (pyi- tik- çin) كاتىب hu- lo- çen (قىدېم تلفۇظو guo- lak- çin) قاپىچى، «ھۇلۇچن» (kapakçin) پادشاھى قۇشاندىران (گىيىندىرەن) دربار مأمورو.

تۆرك دىلىنىن تارىخى دۇورلارى:

تۆرك دىلىنىن تارىخى دۇورلارى بىلە سىرالانا بىلە: ۱- اىلك تۆركە دۇورو (تقرىباً چاغىمىزىن، مىلادىن باشلارينا قدر داوام ائدر). ۲- آنا بۇلغارجا و آنا تۆركە دۇورو (۱-۶- جى عصىرلەر). ۳- قىدېم و ياسكى تۆركە و اسکى بۇلغارجا دۇورو (۶- ۱۱- جى عصىرلەر). ۴- اورتا تۆركە و اورتا بۇلغارجا دۇورو (۱۱- ۱۶- جى عصىر). ۵- يىڭى تۆركە و چۈواشجا دۇورو (۱۶- جى عصىردىن بۇگۇنە قدر).

۱- اىلك تۆركە:

هامى تۆرك دىللەرى (چۈواش دىلى دە داخىل اۇلماقلە)- نىن آتاسىدىر. اىلك تۆركەنىن ان اوتمىلى خۆصۈلىكتىرى ر (R) و ل (L) فۇتلەرىنىن قۇرۇنماسىدىر. بۇ دۇرۇمو مىلاد سىرالارىندا آتا سامۇيدىجە يە گىرمىش ان اسکى تۆركە كلمەلەرن اۋېرىنىرىك. بۇ كلمەلەر دە z (Z) يېرىنە ر (R) و ش (Ş) يېرىنە ل (L) واردىر. آنا سامۇيدىجە: «بۇر» (بۇز)، آنا سامۇيدىجە: «كىل» (قىش)، اىلك تۆركە: «كىل» و قدىم تۆركە «كىش» و چۈواشجا «ھېئىل» و سايىرە.

آنا بولغارجا:

(١-٦- جى عصير). آنا بولغارجا ٥ و ٦- جى عصيرلرده قۇزئى قافقاذا و قارا دىنiziن شىمالىندا ياشايان بولغار تۆركلرىنىن دىلى ايدى. ماجارلارин آتالارى او عصيرلرده عىينى يېرلرده ساکىن اولان بولغارلارин قۇششولارى اولموشلار و بولغار تۆركلرى ايله اولان علاقەلرى نىتىجەسىنده بىر چۈخ تۆرك سوژىلرى قدىم ماجارجايى كىچمىشىدىر. بۇ سۆزلىرden آنا بولغار تۆركىجەسىن بىر (R)، ل (L) دىلى اولدوغو معلوم اولور. مثلاً ماجارجا: «اوڭۆز» (اوڭۆز)، آنا بولغارجا: «اوڭۆز» و چۈواشجا «ويغىر» اوڭور. ماجارجا: «بۈزۈۋ» (بۈزۈۋ)، آنا بولغارجا: «بۈرۈف» (چۈواشجا پېرە) اوڭور. ماجارجا: «نيار» (نار) (ياز)، آنا بولغارجا: نار (چۈواشجا: سۈر). ماجارجا «كۈلىك» (حىيوان بالاسى)، آنا بولغارجا: «كۈلك» (تۆركىجە: «كۈشك»: دوه بالاسى)، ماجارجا: «دەل» (گۈن اۇرتا = اوپىله)، آنا بولغارجا: «دەل» (اۇرتا تۆركىجە: «تۆش»).

آنا بولغارجانىن اساس خۇصوصىتلىرىندن بىرى ده، لج = ئا (جىوت سسسىز) فونمىنىن اولماغىدىر. بۇ فونم (لچ) سۇترادان چۈواشجادا س (S) فونمىنىه و آنا تۆركىجەدە ش (ش) فونمىنىه چىورىلمىشىدىر. مثلاً چۈواشجا: «بۈس» (باش)، وۇلقا بولغارجادا «باج»، آنا بولغارجادا «بالچ» و آنا تۆركىجەدە «باش» اولموشدور. ماجارجا «بولجىسىۋىيا» (بۆلچىك) آنا بولغارجادا «بىلچىڭ» اولموشدور.

آنا تۆركىجە:

آنا تۆركىجە ١-٦- جى عصيرلر آراسىندا ايشلىنىمىشىدىر و چۈواش دىلى خارىج ھامى تۆرك دىللەرىنىن آتاسى سايىلىر و اساس اوزلىكلىكلى بۇتلاردىر:

- كلمه اىچى و كلمه سۇتو ر (R) سىسى ز (Z) سىسىنە دىيىشمىشىدىر. مثلاً اىلك تۆركىجە «تۇقۇر» (دۇققۇز)، آنا تۆركىجە «تۇقۇز»؛ اىلك تۆركىجە «كىر» (قىزى)، آنا تۆركىجەدە «قىزى» و يا «كىزى» اولموشدور.
- كلمه اىچى و كلمه سۇتو ل (L) ش (ش) سىسىنە دىيىشمىشىدىر. مثلاً اىلك تۆركىجە «قىل» (قىش)، آنا تۆركىجەدە «قىش»؛ اىلك تۆركىجە «بىتل» آنا تۆركىجەدە «بىش» اولموشدور.
- كلمه اىچى و كلمه سۇتو لج (Ç) ش (ش) فونمىنىه چىورىلمىشىدىر. مثلاً اىلك تۆركىجە «آلچۇق» (آشىق)، آنا تۆركىجەدە «آشۇق» (آشىق سۆمۈگۈ)؛ اىلك تۆركىجە «بالچ» (باش، باشلانغىچى) آنا تۆركىجەدە

«باش» اوْلموشدور.

- کلمه باشی ج، د، ن، فونملری ئ (y) فوتمنینه دىيىشمىشدىر. مثلاً «جۇزوك» (بۈزۈك = اۆزۈك) آنا تۇر كىچەدە «بۈزۈك» اوْلموشدور. اىلك تۇر كىچە «نۇذوروك» (بۈنمۇرۇق) آنا تۇر كىچەدە «بۈذۈرۈك» و يَا «بۈدۈرۈق» اوْلموشدور؛ اىلك تۇر كىچەدە «نار» (ياز) آنا تۇر كىچەدە «ياز» اوْلموشدور.
- کلمه سۇتونىداكى قىنسا سىسىلىرىن دۆشىمەسى. اىلك تۇر كىچەدە «قوتا» (قوتماق، بىسز يشە يېرلىشىمك) آنا تۇر كىچەدە «قون» اوْلموش، اىلك تۇر كىچەدە «بۇتكە» (يارانىن بىتىشىمەسى، تۇختاماسى) آنا تۇر كىچەدە «بۇت» اوْلموش و اىلك تۇر كىچەدە «آلى» آنا تۇر كىچەدە «آل» اوْلموش و اىلك تۇر كىچەدە «كلى» (گلەك) آنا تۇر كىچەدە «كىل» اوْلموشدور.

۳- قدىم تۇر كىچە (اسكى تۇر كىچە) دۇرۇرۇ:

اسكى تۇر كىچە ۶- جى عصرىن اۇرتالارىندا غربى مۇغولىستانداكى آلتاي داغلارى بولگەسىيندە ياشابان و عئىنى تارىخىدە چىنин قۇزئىيىندا، بۇگونكى مۇغولىستاندا بۇئۈك بىر كۈچرى دۈلتى قوزان (م ۵۵۰-۶۳۰ و ۶۸۰-۷۴۵) قدىم تۇر كىلرىن (گۈك تۇر كىلرىن) دىلى ايدى. اسكى تۇر كىچە عئىنى زاماندا ۸- جى عصرىن اۇرتالارىندا گۈك تۇر ك دۈلتىنى بىخىپ، اۇنون يېرىنە كىچىن اۇيغۇرلارىن (م ۷۴۵-۸۴۰) و سۇترا شرقى تۇر كىستاندا، تارىيم حۇۋەزسىيندە كۈچۈ- اۇيغۇر دۈلتىنى (م ۸۵۰-۱۲۵۰) قوزان يېرلىشىك (تختە قابى اوْلموش) مانىچى و بودىست اۇيغۇرلارىن دا دىلى ايدى. اسكى تۇر كىچەنىن اىكى لهىجەسى واردى:

- ۱- اۇرخون تۇر كىچەسى.
- ۲- اۇيغۇر تۇر كىچەسى.

أۇيغۇر تۇر كىچەسىنىن ده ان آزى اوج شىوه و يَا دىالكتى واردى.

۱- اۇرخون تۇر كىچەسى (۹- ۷- جۇ عصىرلەر)

مۇغولىستاندا گۈك تۇر ك دۈلتىنىن بىرىنجى دۇرۇونە عايد (م ۵۵۰-۶۳۰) اليمىزدە تۇر كىچە يازىلى بىر آيدىدە بۇ خىدرۇن، بۇ دۇرۇدن قالما و مىلادى ۵۸۱- ۵۸۱ ده تىكىلىن تك آيدىدە بۇگوت يازىتى تۇر كىچە دىئىيل، يازىتىن اوج طرفى سۇغۇد و بىر طرفى سانسکريت دىلىنىدەدىر. اۇرخون يازىتلارى اىكىنجى گۈك تۇر ك دۈلتى دۇرۇوندىن قالمادىر. بۇ يازىتلار رۇنىك و يَا گۈك تۇر ك اليفاسىلە

يازىمىش و باشىجالارى بۇنلاردىر: چۈرىئەن (Coyren) يازىتى (م ۶۸۸-۶۹۲)، اوڭىن يازىتى (م ۷۲۰)، كۆلى جوز يازىتى (م ۷۲۵-۷۲۰)، اىيە آشتىه (İheasete) يازىتى (م ۷۲۴)، تۈنۈوق يازىتى (م ۷۲۵-۷۲۰)، كۆل تىكىن يازىتى (م ۷۳۲) و بىلگە كاغان يازىتى (م ۷۳۵)، بۇ سۈن اوج يازىتلار ان مۆھوم آبىدەلدىر. مۇغولىستانداكى اوپقۇر دەۋلتى (م ۷۴۵-۸۴۰) دۇورونىن قالان و رۇنىك حرفلىلە يازىلان يازىتلار بۇنلاردىر.

تىش (Tes) يازىتى (م ۷۵۰)، تارىيات (ترجىن) يازىتى (م ۷۵۳)، شىنە- اوسو (بايان چۈر) يازىتى (م ۷۵۹-۷۶۰)، سۈغىدجا- تۆركە سۆرەي (Səvrəy) يازىتى (م ۷۶۲-۷۶۳)، سۈغىدجا- چىنچە- تۆركە قارا بالغاسۇن يازىتى (م ۸۲۵)، سۈجى يازىتى (م ۸۴۰) و يېنىسى يازىتلارى.

اوخرخون تۆركەسى نىن باشىجا اوزللىكلىرى بۇنلاردىر:

- كلمە اىچى و كلمە سۇنو د (d) فونمى نىن قۇرۇنماسى: آداق (آياق).
- كلمە اىچى و كلمە سۇنو ب (b) فونمى نىن قۇرۇنماسى: سئىبين (سئۇينمك) ساب (ساو، سۈز)...
- نى (ny) فونمى نىن قۇرۇنماسى: آنىغ anyıgany (پىس)، چىغانى çiğany (يۇخسۇل)، قۇنى (قۇيۇن)... kony
- غۇننە ن (l) فۇتنى نىن قۇرۇنماسى.
- بىيەلىك حال (genitiv) شكىلچىسى نىن سىسىزلىرن سۇنرا اينگ ing و ing سىسىلىرىن سۇنرا نىنگ ning و ning اۇلماسى: قاغانىنگ (خاقانىن)، بىگىنگ.
- آيرى بىر چىخىشلىق (ablative) شكىلچىسى نىن اۇلماماسى و بۇ حالىن يئرلىك (locative) شكىلچىسى اولان دا، دە (da, də) اىلە قۇرۇلماسى.

- ايندىكى زامان فعلى صىفتىن غما- گمە (gma-gme) شكىلچىلىلە اىفادە ادىلمەسى: بارىغما (گىددن)، بىتىگمە (بازان)، كلىگمە (گلن)...
- گله جك زامان فعلى صىفتىن تاچى- تچى اىلە قۇرۇلماسى: اولتەچى (اولەجك)، كلتەچى (گلەجك)، يانگىلتەچىسىز (يانىلاJacq-sinizer).
- لازىم (گر-كلىك) فۇرمدا اولان گله جك زامان فعلى صىفتىن سىك، سىق اىلە قۇرۇلماسى: كۆن توغسىق (گون دۇغاسى= گون دۇغان طرف)، كۆن باتسىق (گون باتاسى، گون باتان طرف).

تۇنیوقۇق يازىتىندان:

۱) تىلىغىن كلۇرتى، سابى آستاخ: يارىش يازى دا اون تۆمن سۆ ترىيلتى تىر. اۇل سايىغ اشىيدىپ بىگل قوبىن. ۲) يانالىم، آرىغۇ اۇبۇتى يېڭى! تىدى. بن آنجا نترمن، بن بىلگە تۇنیوقۇق = آلتۇن يېشىغ آسا كلىتىغىز، ارىتىش اوْگۇزۇڭ كچە كلتى مىز. كلمىشى (آلپ) تىدى، تۇيمادى.

بۇگۇنكۇ تۆركەجەمۇزدە:

خېرىچى گىتىرىدىلر: سۈزلەرى بىلە: يارىش اۋواسىندا اون تۆمن (يۆز مىن) عسگەر تۈپلاندى، دئىير، بۇ خېرى اشىيدىنده بىگلەر ھامىسى بىرلىكىدە «دۇتك، تمىزىن اۇتاناگى ياخشىدیر» - دئىيلر، (يعنى مغلوب اوْلمادان دوتىمك داها ياخشىدیر). من دە ائلە دئىيم. من بىلگە (حكىم) تۇنیوقۇق: آلتاى داغلارىنى آشاراق گىدىك. اىرتىش چايىنى آشاراق گىدىك، گىمك چتىنىدى دئىيلر، آمما چۇخ دا چتىنىلىك دۇيمادىلار.

۲ - اۇيغورجا (م ۱۱-۱۱ عصىرىلر)

اۇيغور تۆركلىرى ميلادى ۷۴۵-جى اىلده گۈك تۆركلىرىن يېرىنە كىچدىكىن سۇترا يۆز ايلە قدر (م ۸۴) مۇغولىستاندا حۆكمت ائتىلىر. سۇترا قىرقىز تۆركلىرى طرفىنندىن اينقىراضا اوْغرادىلار و اونلارىن بۇيوك بىر حىصەسى تارىم حۇوزەسىنە (شرقى تۆركوستان) كۈچدولر و اورادا حۆكمت قۇردىلار. كىچىك بىر حىصە دە چىنин قانسو اىاتىنە يېرلىشىدىلر و داها قىسا ئۇمۇرلو بىر حۆكمت قۇردىلار.

تارىم حۇوزەسىنە يېرلىشىن اۇيغورلار كۈچجەن مەركىز سىچدىلىر و ۴۰۰ ايلە قدر حۆكمەلىرى داوام ائتىدى، اۇيغورلار، مانى، بۇدا و مىسيحى دىنلىرىنى قبۇل ائتىلىر و بۇ سبىدن دىنى كىتابلارى اۇيغورجا با ترجومە ائتمىگە باشладىلار. مانى و بودىزم كىتابلارى سوغۇد، چىن، توغار، سانسکريت و تبت دىللەرىندىن اۇيغورجا با ترجومە ائدىلىدى و بۇ اىننا دا بىر چۇخ ياد سۈزلەر تۆركەجە يە كىرمىش اولدو.

اۇيغورجا با ترجومە اولان متنلىرىن آز بىر حىصەسى سۇغۇد اليقباسىلە، بۇيوك بىر حىصەسى سوغۇد يازىسى نىن اىشلەك شكلىنىدىن گلىشمىش اولان اۇيغور اليقباسىلە، كىچىك بىر حىصەسى دە مانى اليقباسىلە يازىلماشىدىر، زامانلا دىن آىرىلىغى دىلە لهجه و شىوه آىرىلىغىنا سىب اولوب، ۲-۳ چىشىد اۇيغور شىوهسى اۇرتايا چىخدى.

اۇيغورجانى نى (Ny) فۇنمى نىن دۇرۇمونا گۇزە اوج لەھە يە آىرىرىلار:

۱ - ny لهجه‌سی ۲ - ن (n) لهجه‌سی ۳ - ئى (y) لهجه‌سی. اویغورجا متنلرین چۇخو ئى (y) لهجه‌سیله يازىلىميشدیر.

اویغورجانین اساس فۇتمىرى و مۇرفولۇزىك اۆزلىكلىرى (شىكىلچىلىرى) بۇنلاردىر:

۱ - كلمه ايچى و كلمه سۇتو نى (ny) فۇتىنىن قۇرۇنماسى (y لهجه‌سی) و يا ن (n) فۇتىنى دېيىشىمەسى (n لهجه‌سی) و يا ئى (y) فۇتىنى دېيىشىمەسى (y دىالكتى). مىلا: آئىغۇچىقى (پىس)، آئىغۇچىقى (aniğ)، آئىغۇچىقى (ayığ). چىغانى (çigany) (يۇخسۇل)، چىغاى. قانىيۇ (qanyu)، قايىۋ (كىيم، هانكى).

۲ - كلمه ايچى و كلمه سۇتو ب (b) فۇتىنىن و (v) فۇتىنى دېيىشىمەسى:
يابىز = يابىز (پىس)، ائب = ائو، سۇب = سۇ.

۳ - چىخىشلىق (ablativ) حالىنىن دىن، دىن (dîn, din) شىكىلچىسى ايله قۇرۇلماسى: باليق، بالىقدىن (شهردن)، ائودىن (اتودن)....

۴ - يىبىهلىك حالىنىن نىنگ، نىنق، نۇنق و نۇنگ شىكىلچىسى ايله و ن (n) لهجه‌سىنده ناڭ، نىنگ شىكىلچىسى ايله قۇرۇلماسى: تىنگرىنىن (تائزىنىن)، اىلىكىنىن (حاكىمىن، اميرىن)، بىنگىن (بىنگىن)...
۵ - ايندىكى زامان فعلى صىفتىن غلى: گلى ايله قۇرۇلماسى: كۈرۈگلى (گۈزىن)، اونتىكلى (üntegli) (چاغىران).

۶ - مۇطلق ماضى (كىن كىچمىش زامان و يا گۈزولن كىچمىش زامان) اۇچۇن يوق، يۈك شىكىلچىسىنىن اىشلىمەسى: توۋشەيۆك من (يۇخو گۈزدۈم)، ساكىن يوق سەن (دۆشۈندۈن، فيكىر ائلە دىن)، قارى يوق بىز (ياشلاندىق).

- اویغورجا متنىن بىر اۇرنىك: رۇنىك حرفلى اویغورجا فال كىتابى «اىرك بىتىگ» (Irk Bitig) بىن اىلک اىكى سطرى (مانى متنى):

۱) تنسى من، يارىن كىچە آلتۇن اۇرگىن اوزە اولۇرۇپان منگىلەيۈز من، آنچا بىلينگلەر: ادگۇ اۇل.

۲) آلا آتلۇغ يۈل تىنگرى من، يارىن كىچە اشۇر من، اۇتىراكى يالىغى كىشى اوغللىن سۈكۈشمىش. كىشى كۈز كىميش «كۈز كىما!» تىميش، «كۈز بىرگى من» تىميش. آنچا بىلينگ: ادگۇ اۇل.

بۇگۈنكۈ تۈركىجە مىزىلە: ۱) من تنسى بىم (گۈپۈن اوغلوپىام)، سحر - آخشام قىزىل تختىن اۆزرىندە اۇتۇرۇب خۇشىخت اولۇرام. ائلە اىسە بىلىن: بۇ فال ياخشىدیر. ۲) آلا آتلى يۈل تائزىسى بىام. سحر -

آخشم (آتىمى) سۇررم من. (بۇل تانرىسى) اىكى نىشەلى آداملا قارشىلامىش. بۇ آداملا قۇزخىمۇش. (تانرى) قۇزخمايىن دىمىش، خۇشېختلىك و قۇدرت وئرەجگەم، دىمىش. ائلە ايسە بىلىنىز: بۇ فال ياخشىدىرى.

اسكى بۇلغارجا

تۇنا، (دانوب)، بۇلغارجاسى ۹، ۸ - جو عصىرلەدە:

تۇنا بۇلغارجاسى اسكى بىر تۆرك دىلىدىرى، آنا بۇلغارجادان نىشتىن تۇنا بۇلغارجاسى مىلادى ۶۷۹ دا آسيارخون رەھىرىلەكىندە تۇنا (دانوب) نەھرىنى كىچەرك بۇگۈنكۈ بۇلغارىستاندا يېرىلشن و اوزادا بىر دەولەت قۇران بۇلغار تۆركلەرنىن دىلى ايدى. بۇ دىللە يازىلى ان سۈن سىند مىلادى ۹۰۷ تارىخىلەدىرى. بۇ دىل دە يازىلان سىدلەر چۈخ مەددەدەر و بىتلە سىرالانا بىلە:

۱ - بۇلغار خانلارى سياھەسى آدىلە مشھۇر اوغان، كىرىپل حرفلىلە يازىلمىش قدىم رۇسجا متنىدە (م - جى عصىرلەدە) كىچەن قدىم تۆرك تقويمىنە عايىد حىئوان آدلارى، سايىلار، عۆنوانلار و آدام آدلارى.

۲ - ناگى - سترزنت - مىكلۇس (Nagy-Szent-Miklos) خزىنەسىنە قىزىل قابلاڭ اۇزىرىنىدە رۇنىك حرفلى يازىتىلارلا (م - جى عصىر). يۇنان حرفلى يازىتىلار (م - ۹ - جو عصىر).

۳ - اۇرتا يۇنانجا پەۋەتو بۇلغار يازىتىلارىنىدا و بىزانس قايناقلارىنىدا كىچەن بعضى آدام آدلارى و عۆنوانلار.

بۇ سىدلەر دە تۇنا بۇلغارجاسى نىن بىر ($R = R$ و $L = L$) دىلى اولدوغۇنو گۆستەرىر. مىڭلە: خانلار سياھەسىنە كىچەن بعضى حىئوان آدلارى بۇنلاردىرى:

دېلىم (ايلان، يىلان)، دىلان؛ شەكۈر (سيغىر)، تۆخ (تۇووق).

بۇ كىتىبەلەدە بۇيلا، كان (خان)، كولۇورۇس (اوئدر، رەھىر - قىلاۋۆز)، سۆبىگى، (قۇماندان)، اىچىر گۇ (درىبارى) كىمى عۆنوانلار يازىلمىشىدىرى.

بىزانس قايناقلارىنىدا: «بۇلغار» (بۇلغا - ر) (قارىشىدىرىرى)، «اون اوقدور» (اون اوغۇر) (اون قىبلە)، «ساراقور» (سارىق اوغۇر) (آق قىبلە)، «اۇتىرۇقور» (۳۰ قىبلە) «كۈنرۇقور» (تۆكۈر اوغۇر) (۹ قىبلە) آدلارى واردىرى.

آز سايىدا تۇنا بۇلغارجا كلمە دە اسكى كلىسە اىسلاوجاسىنا كىچمىشىدىرى: بلگ / بىلگ: علامت، بلچوق: بىلزىك، دۇختۇر: ياسدىق. ■ آردى وار

بیرینجی بئینالخالق آذربایجان علمی- بدیعی موسیقی سeminارى

ابراهیم ررف

آبان آیى نين ۲ و ۳- جو گۆنلریندە بهمن مدنىت اوچاغىندا موسىقى درنكلرىنин و اولكەمизىن رسمى داييرىلەرنىن تىشبوڭو و آذربايغان جۆمهورىتىنىن و اولكەمizىن گۈزى كىلى موسىقى صنعتچىلەرنىن ايشتىراكى ايله بىرینجى بئینالخالق آذربايغان علمى- بدیعی موسیقى سeminارى كىچىرىلدى. بۇيوك بىر علمى- مدنى حادىتە ساپىلان بۇ سeminar پىنجىشنبە گۆنۇ ساعات ۱۰- دا قرآن- كريمىن اوخونماسى و ايران اىسلام جۆمهورىتىنىن رسمى سرودو ايله اىشه باشладى.

سeminarىن آپارىجىسى خىرسە سرتىپى سeminarىن برنامەسىنى بىلدىرىرىكىن بۇ دەشۈنجهنى وۇرغولادى كى: «تانرى گۈزىلدىر و گۈزىللىكى سئور، بۇتون اينجە صنعت تانرىنىن گۈزىللىكى ايله باغلىدىر، موسىقى ايسە تانرىنىن بىزە باغيشلا迪غى ان بۇيوك گۈزىللىكىدىر. بۇ گۈن اىكى اولكەننىن موسىقى خادىملەر و هوسكارلارى بۇرايا توبلاشمىشلار. موسىقى آدى گىلندە ھۆددۈلەر آرادان قالغىر، چۈنكى موسىقى سرحد تانيماز.».

تاماشاچىلارىن اىچىنдин حركتە گلن سلطانلى مصطفى زادە (زۇرنا) و كامران حاتم (دۇھول) سeminarىن ايلك موسىقى سىلىنىشى ايدى و بۇ گۈزىلنىلمىز موسىقى سىلىنىشى جوشقۇن حىسلەرنى جانلانماسىنى سىبب اولدو. داها سۇنرا فرهاد فخرالدىنىنى باشچىلىق اىتدىكى اىران مىلىي اوزىستىرى كۈزاوغلو اوپراسىندان «قىزلار رقصى»-نى اىفا اىتدىكىن سۇنرا مسعود فصىحى و رشيد وطندوستون اىفاسىندا «سنسىز» (عۆزىزير حاجى بىكوف)، «باھار سئوبىنجى» (جهانگىر جهانگىروف)، «قارانفىل» (واصىف آدى گۈزلىف) و «ساوالان» (فرهاد فخرالدىنى) موسىقى پارچالارى سىلىنىدى. موسىقى اىفاچىلىغى تحسىنە لايىق ايدى، هر حالدا مىلىي اوزىستىرىن آلتلى آذربايغان كۆكلىرىنىن بىر قدر اۇزاق اولدوغو و آذربايغان تارىنىن اىشه آلينما迪غى سبىينىن آذربايغان موسىقى چالارلارى گۆجلو شكىلە دۇيولمۇردو.

«مؤسیقی تاریخیمیز خالقیمیزین تاریخی قدر اسکیدیر» دئین قوچامان موعّلیم دؤكتور جواد هیشت تربیون آرخاسیندا آذربایجان موسیقیسی نین تمللرینی بۇ شکىلده تقدیم ائتدى: خالق فۇلكلورو، خالقین دىلى و ادبىاتى، دۇيغۇ- دۇشونجەلرى، مىلى قەرمانلىق داستانلارى و بىشىنالخالق موسیقى صنعتى نين آخىنلارى. صفى الدین اورمۇي و عبدالقادر مراجیدن بحث اىدن دؤكتور جواد هیشت آذربایجان موسیقیسی نين فارس موسیقیسى ايله قارداش اولدوغونو وۇرغولادى. او هابىلە قىيد ائتدى كى، آذربایجانىن داهى موسیقى شوتناسى عۆزئىير حاجى بىگلى «لىلى و مجنون» اوپراسىنى ياراتماقلە اسلام و شرق دۇنياسى نين ايلك اوپرا اثرىنى ياراتماق شرفينى قازانمىشىدیر. سوئزلرى سوتا جاتاندا، اساس قانونوموزون ۱۵ - جى مادەسىنە بىر اىشارت اولاراق گنجىلر طرفىندن ۱۵ چىچىك چلنگى دؤكتور جواد هىشته تقدیم و بۇ مادەنىن تىزلىككە حىاتا كىچىرىلە جىگىنە اومىد و اينام ايفاده ائدىلدى. دؤكتور هىشتنى اوز بىرىنە قايىتماغى، بۇيوك عالىمە حوزمت علامتى اولاراق تۆم اىشتىراكچىلارىن آياغا قالخاماسى و آلقىشلاماسى ايله مۆشایىعت ائدىلدى.

«تانرى اوز مۇعجۇزەسىنى ھەر پىيغمېر بىر شکىلده وئرمىشىدیر. مۇسى پىيغمېر عصاسى ايله، عىسى پىيغمېر نفسى ايله. حضرت - محمد (ص) ايسە سۆز مۇعجۇزەسى ايله تانرى نين قۇدرىتىنى اينسانلارا گۇستىرمەك چالىشمىشىدیر. بۇتون بۇنلار بىر يانا، داود پىيغمېر موسىقى مۇعجۇزەسى ايله اينسانلارين قارشىسىندا چىخىش ائتمىشىدیر». بۇ سوئزلرى خسرو سرتىپى دىلە گىتىرىدى و بۇرادا چنگىز مهدى بور دالقا قروپونون تر كىبىننە يۈكىشك مهارتىلە عاشق موسىقى سىنى اىفا ائتدىلر. قروپدا عاشق محبوب، جليل حميدى (بالابان)، ناصر تبرىزى (رىتىم) اىشتىراك ائدىردىلر. اىفا اولۇنان گۆزل ائرلەرن ھەر بىرى بىر يانا، «ايروان چۈلۈ» چۈخ بۇيوك معنوی ھاوا ياراتمىشىدى.

آذربایجان جۆمهورىتىندن بۇ سەمينارا قاتىلان گۇرکەللى مۇسیقى تدقىقاتىسى پروفېسور رافيق عيمرانى قىيد ائتدى كى، بۇ كىمى چالىشمالار اىكى دؤولت آراسىندا كى سۈن آنلاشمalar چىرىجىوهسىنە حىاتا كىچىر. مۇسقى حاقىندا چۈخ سايلى كىتابلارين مۆلىيە و مۇغام صنعتى نين كۈكلەرنى درىندن آراشدىرمىش اولان پروفېسور رافيق عيمرانى بئله اينانىر كى: «مۇغام ايلنجە دېيىل، مۇغام اينسانى دۇشوندورن واسىطەدىر، مۇغام حىاتىدىر، مۇغام حىاتا مۇناسىبىتىدىر، مۇغام اينسانى اوزونە تانىتىرىان واسىطەدىر. فلسەنى باخىمدان مۇغام دۇشونجە طرزىدىر، كەملا گىڭىن يۈلۈن باشلانغىچىدىر، كەمالى اينسان يېتىشىرىمك واسىطەسىدىر، مۇغام اينسانلار اۆچۈن اوزونو درك ائتمك واسىطەسىدىر». قالدى كى، «مۇغام» سوئزونون كۈكۈ، پروفېسورون فيكىرینجە بۇ كلمە «مۇغ» - لار، يعنى اوز آدینى

آذربایجان اراضیسیننده يېرلشن گئنیش ساھەلرە وئرمىش اولان طايفالارين آدى ايله باغلىدیر. شرقى آذربایجانين اسلامى ايرشاد ايدارەسى نىن مۇعاوىنى آقاي - معين پور تريبون آرخاسىندا مدنتىت ساھەسىننە قلۇباللاشما حادىيەسى حاقىندا دانىشار كن اوز دۆشونجەلرىنى بۇ شىكىلدە ايفادە ئىتدى: «قلۇبال مدنتىت واز كچىلمىز بىر حادىيەدىر و مىلى مدنىتلەر اوتون قارشىسىندا تىكىھ اوز داخىلى گۆجو حسابىنا دايانا بىرلەر، قلۇبال مدنىتىنەن ھم تأثير گۈتۈرمك، ھم دە اۇنا تأثير قۇيماق مۆمكۈندۈر، بۇنون تك شرطى ايسە اوز مىلى مدنىتىمىزى قۇزوماق و اوتون اوغۇروندا چالىشماقدان عىبارتدىر». معين پور جنابلارى داھا سۇنرا بۇ نظرىيەنى بركىتمك اوچجون چۈخ دا يېرلى اولمايان بىر مىثال اوزرىنده داياندى. اوتون فيكىرنىچە مۇغۇللارين ھۆجومو نە قدر سارسىدىيەسى دە، يېرلى مدنىتىمىز و معاريفىمېزىن قارشىسىندا دايانا بىلەدى و حتا اونون ايجىنده ارىيدى. ياخشى اوڭاردى كى، معين پور جنابلارى مۇغۇل مىثاليندان واز كىچەيدىلر، چۈنكى مۇغۇللارين ھۆجومونو بىر قلۇبال مدنىتىن ھۆجومو كىمى باشا دۆشمك اولماز. ھر حالدا معين پور جنابلارى نىن تحلىلى تمامىلە دۆغىرودور و بۇيوك آدىملارين آتىلماغانينا بىر چاغىرىش كىمى دىرىلندىرىلەلەيدىر.

بۇ مقامدا سمينارىن اىجرائى كاتىبى مسعود فىوضات ايشلىرىن گئنیشى حاقىندا معلومات وئردى. بىرداهاكى معروضە تحقىقاتچى مىرعەلى سيد سلامت جنابلارى نىن طرفىنдин اوخوندو. بىر چۈخ سمبوللارى گئنیش بىر مىتۆلۈزى آنلايىشى اىچرىسىننە تحليل اىدىن تحقىقاتچى مۇسىقى بىتىنندىن دئمك اوڭار كى، چۈخ اوزاق ساھەلرە چىخدى و فارس و تۈرك مىتۆلۈزىك سمبوللاريندان اينانىلماز بىر سنتز ياراتماغا چالىشدى.

«آذربایجان بىلىمسىل موسىقىسى نىن گلىشىمە تارىخى» چالىشقان مۇسىقى خادىمى فريده خانىم اصغرنىيا طرفىندين سمينارا سۇتۇلموش اولان مقالەنин باشلىغى اىدى. مقالە آذربایجانين علمى موسىقىسى نىن اينكىشاف يۈلۈ حاقىندا دېرىلى معلومات احتىوا ائديردى.

بۇيوك بىستە كار توفيق باكى خانۇفون دا معروضەسى ٢٠ - جى عصر آذربایجان موسىقىسى نىن اينكىشاف يۈلۈ حاقىندا اىدى. ایران موسىقىسى ايلە علاقەدار چالىشمالاريندان بىت ائدرىك گۇر كىلى بىستە كار ایران مدنى داييرەلرinden فارس مضمونلارى ايلە باغلى بىشىن سمفونىك اثرىن ياراتماغانى سىفارىش آلدىغىنى و هemin اثرلى حاضىرلادىغىنى قىتىد ئىتدى.

آذربایجان جۇمهورىتىنندىن سمينارا قاتىلان پروفسور قدرت اسماعىيل زادەنinin معروضەسى آر كەتۈلۈزىك قازىنەتىلاردا تاپىلان سندىلرىن اساسىندا موسىقىنى تارىخى گلىشىمە يۈلۈنۈ آراشدىرىماغا

حصر اولموشدو، آزیق ماغراسی، قوبوستان آبیده‌لری و باشقا آركولوزیک ساحله‌لرده قارشیلاشدیغیمیز تصویرلره ایشاره ائدن پروفسور قدرت اسماعیل زاده اسکی دوئنیانین بعضی موسیقی آلتلرینی بۇ شکیلده تقدیم ائتدی: قاوال، سینچ، توتك، بالابان، هابئله قوبوستان ساحه‌سیندە ایندی نین اوزوندە دە يېرلى اهالى طرفیندن ایستیفادە اوغلونان قاوال داش (موسیقى دیاپازونلارینا مالیک اوغان سال قایا پارچالاری) و داها بؤیوک ماراق دۇغوران مینگە جھویر تايپنتلاریندان الله گلن مارال بۇینوزوندان دۆزۈلدۈلەمیش نفس آلتلری، تۈنچ دۇورونە عایید سیملی آلتلر و بىردى شهرینە عایید اوغان عود و ... برنامە نین بۇ حىصە سیندە گۈزكەلی تحقیقاتچى حسن ایرانى عبدالقادر مراغى نین حیات و ياردىجىلىغى حاقيندا معلومات وئردى و داها سۇقرا خسرە اميرى گۈزل نثر اۆسلوبو ايلە حاضيرلانيش معروضە سینى اوخودو كى، رۇنسانس دۇوروندە آذربايچان موسىقىسى نین اينكىشاف يۈلۇنا حصر اولموشدو، بۇرادا رۇس بىستە كارى قلينكادان باشلانان رۇمانتىك رۇس موسىقى مكتبى و اوتون آذربايچان پروفسيونال موسىقىسىنە گۇشتىرىدىگى تأثيردن بىتىرىدى. سۈزۈرینە سعيد نفيسى نین «آذربايچان: شرقين ايتالياسى» قىيىدى ايلە باشلايان، تهران سمفونىك اوفرکسترى نين امكداشى بهمن مهابادى اىسە اوز معروضە سینى رەمتلىك اوستاد على سليمى نين حیات و ياردىجىلىغىنا حصر ائتمىشدى. مهابادى اوز معروضە سینى بۇ سۈئىزلە بىتىرىدى: سليمى موسىقىنى عىيادت حساب ائدير، بۇتون كايىنات اوز حرکتىنده بىر موسىقى سىلسىنديرىر، دىنلە بىن، بۇ كايىناتين موسىقىسىدیر.

هابئله تبرىز شهرىندن هاراي رقص قروبونون چىخىشى و اكىر بزرگ امين (عاشيق جنون) و امكداشلارى نين چىخىشى نين باغيشلايدىغى بؤيوک ايمۇسيونال تأثيرلىرىن حاقيندا سۈسماق مومكۇن دئىيىلەر.

سمىناردا فرەداد فخرالدينى نين باشچىلىق ائتىدىگى ایران مىلّى اوفرکسترىنندن علاوه بىر چىخ موسىقى ايفاچىلارى، او جۆملەدن وحيد اسداللهى (ناغارا)، حبىب قاسمى (مۇغنى)، امير راستىد (كمانچا)، ابراهيم قرهخانلو (مۇغنى)، مجید خليلى (تار)، اكىر حميدى (كمانچا)، خسرە اميرى (مۇغنى)، سۇتا مارال باش (پىانو)، آيدىن شاطريان (تار)، هابئله اكىر بزرگ امين جنابلارى نين باشچىلىق ائتىدىگى صفى الدين اورمۇي قروبۇ و آدىنى چكە بىلمەدىگىمiz باشقا صنعتچىلەر چىخىش ائتىدلەر. يۈللارى ايشيق اولسۇن. سمىنار بىر قطعنامە اوخوماقلا اوز دىئرلى چالىشمالارینا سۇن قويىدۇ.

قره باغ در سالهای ۱۹۱۸-۲۰

و نسل کشی در باکو و دیگر شهرها

صد مسنداری نیا

در سال ۱۹۱۷ میلادی بر اثر انقلاب‌هایی که در ماه‌های فوریه و اکتبر در سرزمین روسیه به وقوع پیوست و منجر به فروپاشی تزاریسم در این کشور گردید، یک فرصت تاریخی بی‌نظیر برای ملت‌های تحت ستم این رژیم خودکامه، از جمله آذربایجانی‌های آن سوی ارس به وجود آمد که خود را از اسارت حقارت‌بار صد ساله روسیه تزاری که زندان ملل نام گرفته بود، رهائی بخشند. رخدادهای بعدی نیز نشان داد که این ملت‌ها از نظر انقلابیون روس نیز یکسان نیستند. همانگونه که مسلمانان آذربایجانی برای سردمداران تزاریسم غیرقابل اعتماد بودند و ارمنیان متحده سنتی آنان محسوب می‌شدند، در دوران‌های بعدی نیز این روال ادامه پیدا کرد. مورخ ارمنی «هراند پاسدرماجیان» این واقعیت تلخ را این چنین بیان می‌کند:

«انقلابی که در ماه فوریه ۱۹۱۷ روی داد و موجب سقوط حکومت تزاری گردید، دلایل متعددی داشت، لیکن یکی از دلایل مهمش این واقعیت بود که روسیه نتوانسته بود از مجموعه‌ای از ملت‌های مختلف یک واحد زنده بسازد و دلیل این که به این کار توفیق نیافرته بود، این بود که بر خلاف امپراطوری بریتانیا نتوانسته بود به اخلاق و روحیه خاص ملت‌هایی که تشکیل امپراطوری از ترکیب آنان بود، بی‌ببرد و خود را با آنان سازگار کند.

این انقلاب روسی ماه فوریه، عوامل لیبرال و سوسیالیست را بر سر کار آورد و یک دولت مؤقت در سن پترزبورگ، به رهبری مردانی همچون لووف و میلیوکف و سپس کرنسکی که هیچگاه علاقه خود را به مسئله ارمنستان پنهان نکرده بودند، زمام امور را به دست گرفت.

آنان تلاش کردند که روسیه را در چنگ و در کنار متفقین نگاه دارند و یک نظام دموکراسی در روسیه مستقر سازند. آنان در قبال ملت‌های غیر روس سیاست آزادیخواهانه‌ای در پیش گرفتند و به ایشان وعده خودمختاری دادند، ولی فقط برای سه ملت حق استقلال کامل و تشکیل یک دولت جداگانه قابل شدند و آن سه ملت عبارت بودند از فنلاندی‌ها، لهستانی‌ها و ارمنیه.

این انقلاب فوریه دورانی از آزادی در سرتاسر امپراطوری آورد و اداره ارمنستان ترکت^(۱) را که آزاد شده بود، به دست خود ارامنه عثمانی واگذاشت.^(۲)

آذربایجانی‌های آن سوی ارس که یک قرن تحت رژیم خودکامه رومانوف‌ها به سر برده و انواع بی‌عدالتی‌ها و تبعیض‌ها را تجربه کرده بودند، برای استقلال سرزینشان دست به تلاش و مجاهدت زدند و بالاخره در سال ۱۹۱۸ استقلال ملی خود را به دست آوردند. در ۲۸ مه همان سال جمهوری آذربایجان رسمیاً اعلام موجودیت کرد که به «جمهوری اول» موسوم گردیده است. جیحون حاجی بیگ اوف برادر اوزئیر حاجی بیگ اوف در این زمینه می‌نویسد:

«اعلان استقلال آذربایجان، نتیجه منطقی وقایعی بود که قبلًا مورد بحث قرار گرفت. هم حکم زمینه تاریخی بود و هم ناشی از وضعیتی که دامنگیر آذربایجانی‌ها شد. امپراطوری روسیه که در محدوده آن آذربایجانی‌ها از حقوق برابر برخوردار نبودند ولی به هر حال ایمان، سنن و زبان خود را حفظ کرده بودند، درهم ریخت.»^(۳)

همزمان با آذربایجان، در تفلیس، جمهوری گرجستان و در ایروان جمهوری ارمنستان ایجاد شد. گفتتنی است که قلمرو جمهوری ارمنستان، همان ولایت چخورسند، یکی از ولایات چهارگانه ایالت آذربایجان بود که قبل از انعقاد قراردادهای ننگین گلستان (۱۸۱۳) و ترکمنچای (۱۸۲۸) بخشی از قلمرو ایران محسوب می‌شد و قرن‌های متعدد مسکن آذربایجانی‌های مسلمان بود. ولی در سال ۱۹۱۸ پس از تخلیه شدن قفقاز از سپاه روس، داشناک‌ها به ایروان و ۲۱ روستای پیرامونش یورش برده و با قتل عام سیصد هزار نفر از ساکنان مسلمان این خطه بر روی اجساد آنان جمهوری ارمنستان را تأسیس کردند.^(۴)

داشناک‌ها به این دستاورد خونین و جنایتکارانه اکتفا نکرده، با استفاده از اوضاع بی‌ثبات و نسبتاً بحرانی جمهوری آذربایجان که در نتیجه انقلاب روسیه و جنگ داخلی حاصل از آن به وجود آمده بود، به بربا کردن فتنه و ایجاد ناآرامی پرداختند و بالاخره در سقوط جمهوری اول آذربایجان در سال ۱۹۲۰ نقش مهمی ایفاء کردند.^(۵)

هنگامی که مردم آذربایجان برای به دست آوردن استقلال مجاهدت می‌کردند، ارامنه از زدن

۱- تاریخ ارمنستان - ترجمه محمدقاسمی - ص ۴۸۹

۲- قفقاز در تاریخ معاصر (۲) - تهران - ۱۳۷۷ - به کوشش کاوه بیات - ص ۱۳۰ و ۱۳۶

۳- برای اطلاع بیشتر در این زمینه مراجعه کنید به کتاب / ایروان یک ولایت مسلمان‌نشین بود به همین قلم

هیچ ضربه‌ای به آنان دریغ نمی‌گردند، به‌طوری‌که در ۳۱ مارس ۱۹۱۸ (۱۲۹۷ هجری شمسی)، تقریباً دو ماه قبل از اعلام استقلال آذربایجان در اغلب مناطق با یورش به مردم بی‌سلاح این دیار به قتل عام آنان دست زدند و جنایات هولناکی آفریدند.

قبل از آن که نوشتهٔ محمدعلی منشور گرگانی را در این زمینه مروور کنیم، لازم است یادآور شویم که ارامنهٔ مهاجم به مردم آذربایجان یک لشکر ارمنی مرکب از افسران و سربازان ارتش روس بود که از جبههٔ اتریش و آلمان برگشته بودند و طبق نوشته «هراند پاسدرماجیان» فرماندهشان هم رستم (استپان) زوریان [یکی از بنیانگذاران حزب داشناکسیتیون م.] بود.^۱

این لشکر مسلح به مردم بی‌سلاح حمله برده و عدهٔ کثیری از آنان را به خاک و خون کشیدند. چرا که بنا به نوشتهٔ جیحون حاجی‌بیگ اووف: «آذربایجان در ایام تزاری، از خدمت نظام معاف بود و هیچ نیروی مسلحی نداشت.»^۲

منشور گرگانی می‌نویسد: «۱۰ فروردین ۱۲۹۷ ارامنه و بلشویک‌ها برای جلوگیری از حرکت یک فوج مسلمانان به لنگران زد و خورد کردند، به طوری که مناره‌های مسجد تازه‌بیرون و قسمتی از قلعه شهر خراب شد و زد و خورد ۵۲ ساعت طول کشید و بالاخره بلشویک‌ها شهر را گرفتند. ارامنه وحشیگری بسیار زیاد و عجیبی کرده و عدهٔ زیادی از مسلمانان را به قتل رسانیدند. ۵۰۰ نفر از ایرانیان در این جنگ کشته شدند که یکی از آنها برادر ژنرال قبیسول ایران بود. عاقبت به این شرط صلح شد که حکومت افراطیون بلشویک به رسمیت شناخته شود و مسلمانان خلع سلاح شوند. پس از آن بین مسلمانان داغستان و بلشویک‌ها در «بالاچاری» زد و خورد شد. عاقبت یک حکومت بلشویکی به ریاست شاثومیان در باکو تشکیل شد.»^۳

محمدساعد مراغه‌ای که در آن روزها سرکنسول ایران در باکو بود، از آن روزها با وحشت یاد کرده و تعداد کشته‌شدگان مسلمان را در باکو بیش از پنج هزار نفر یاد می‌کند. وی می‌نویسد: «این کشтар به حدّی بود که در خیابان‌های باکو، عدهٔ کثیری از مسلمانان و ارمنی‌ها به خاک افتاده و در خون خود غلظیدند و یک هفته تمام زد و خورد و کشtar ادامه داشت تا بالاخره با

۱- هراند پاسدرماجیان- تاریخ ارمنستان- ص ۴۹۳

۲- قفقاز در تاریخ معاصر (۲)- تهران- ۱۳۷۷- به کوشش کاوه بیات- ص ۱۳۰ و ۱۳۶

۳- رقابت روسیه و انگلیس در ایران- به اهتمام محمد رفیعی مهرآبادی- ص ۷۸

مشورت سران هر دو قوم، اینجانب واسطه شدم و به این کنشار هولناک خاتمه دادم». ^۱
محمد امین رسولزاده در باره چگونگی اتحاد نیروهای شائومیان و داشناک‌ها می‌نویسد:

«شکفت این که شائومیان نماینده حکومت بلشویک که واکنشی تهدیدآمیز به ایده حزب مساوات مبنی بر خودمختاری آذربایجان نشان می‌داد، حاصل فرمانی به امضای لنین بود که خودمختاری ارامنه را در اراضی تخلیه شده ترکته از نیروهای اشغالگر روس اعلام می‌نمود. طبق این فرمان شائومیان موظف بود نهادها و سازمان‌های ارمنی را در جهت «عملی ساختن آرمان‌های ملی چند صد ساله ملت مظلوم ارمنی» مساعدت نماید. احتمالاً تحت تأثیر این سند بود که حزب داشناکسیستیون که یک ماه پیش از این بلشویک‌ها را - که مجلس مؤسسان روسیه را تعطیل کرده بودند - آماج بمب‌ها و آتش میترالیوزهای خویش قرار می‌داد، با سوویت باکو رابطه‌ای صمیمانه و اتحاد نظامی برقرار نمود.» ^۲

این نسل‌کشی ارامنه در باکو و دیگر نقاط آذربایجان چنان فاجعه‌بار است که در جمهوری آذربایجان همه ساله روز ۳۱ مارس (۱۱ فروردین) را به عنوان (سوی قیریم = نسل‌کشی) یاد کرده و خاطره قربانیان آن روزهای سیاه را طی مراسمی زنده نگه می‌دارند.

در ۳۱ مارس ۲۰۰۱ نیز این مراسم در مزار شهیدان باکو با حضور حیدرعلی‌یف و دیگر سران جمهوری آذربایجان برپا شد. گزارش این مراسم در تاریخ اول آوریل همان سال در روزنامه «رسپوبلیکا» چاپ باکو همراه با تصاویری از این مراسم چاپ گردید. در این گزارش آمده است: «پس از استقلال جمهوری آذربایجان [در سال ۱۹۹۱ میلادی]، مردم این دیار توانسته است پیشینه تاریخی خود را آن گونه که بود بررسی و تحقیق کند و حقایق پنهان نگهداشته شده را که سال‌های متتمادی بازگوئی آنها مننوع بود، آشکار ساخته و حوادث تحریف شده را آن گونه که رخ داده‌اند، بیان نماید. تندروهای ارمنی و هواداران آنها با سیاست‌های مکارانه در سده‌های ۱۹ و ۲۰ بارها نسل‌کشی و سیاست نفی بلد را وحشیانه و غدّارانه بر علیه خلق آذربایجان به مرحله اجرا درآورده‌اند. از جمله خوبی‌ترین این رخدادها کشتارهای جمعی ماه مارس ۱۹۱۸ می‌باشد که از فاجعه‌بارترین صفحات ناگشوده تاریخ ماست.... در سال ۱۹۱۸ در باکو، شاماخي، قوبا، قره‌باغ، زنگه زور، نخجوان، لنکران و دیگر مناطق میهنمان با بی‌رحمی خاصی به اهالی غیرنظمی و بی‌سلاح

۱- خاطرات سیاسی محمد ساعد مراغه‌ای - به کوشش دکتر باقر عاقلی - ص ۴۹

۲- محمد امین رسولزاده - جمهوری آذربایجان - ترجمه تقی سلامزاده - ص ۴۱

یورش برد و در نتیجه صدھا هزار نفر از آنان به قتل رسیده، روستاها سوخته و آثار تاریخیمان نابود گردیدند.

«بلشویک‌های باکو که اعلام استقلال ماورای فرقان از ناحیه سئیم را خیانت به روسیه شوروی تلقی می‌کردند، در ۲۵ آوریل (با کمک سوسیالیست‌های انقلابی چپگرا) حکومتی تحت عنوان «سونوارکم» (شورای کمیسرهای خلق) تشکیل داده بودند. ریاست شورا با شائومیان بود و جاپاریدزه مسئولیت وزارت کشور، کورگانوف (دفاع)، نریمانوف (دادگستری)، کارینیان (آموزش و پژوهش)، و سوخارتسف، سوسیالیست چپگرا (پست و تلگراف) را به عهده داشتند. سوویت باکو در اعلامیه مورخ یکم مه ۱۹۱۸ خود تأکید کرده بود که با حکومت مرکزی روسیه همبستگی نزدیک داشته و تا آخرین نفس در راه استقرار قدرت شوروی در سراسر فرقان و داغستان خواهد چنگید». ^۱

بنا به نوشته محمدامین رسولزاده: «بلشویک‌های یاغی باکو که اوایل امر از ترس انتقام مسلمانان و حمایت تقلیص حالت دفاعی گرفته بودند، این بار جسارت یافته، دست به تجاوز زدند. در میان نفرات این نیروی متتجاوز فدائیان ارمنی همچون آمازاسب و آوتیسوف و توپچی‌های روس همچون پتروف به چشم می‌خوردند. از حمله این نیروهای متتجاوز که رهسپار گنجه بود، در بادی امر شماخی متضرر شد. متتجاوزان، پایتخت باستانی شروانشاهان را در یک حمله به آتش کشیده تا محل مسجد جامع تاریخی شهر هر چه توانستند سوزانند. تنها محله ارامنه را دست نخورده باقی گذاشتند. سرانجام در نتیجه ورود و خروج قوای دفاعی گنجه که دست به ضد حمله زده بودند، این محله نیز به آتش کشیده شد. تنها دو کلیسا از آتش جان سالم به در برند. شهرها و قصبه‌های همچون لنکران، سالیان، قوبا و گوردمیر نیز همانند شماخی مورد تجاوز واقع گشتند. سرگذشت هر کدام از خانمان‌های ویران شده، نوامیس هتك شده، زنان و مردان مقتول و اموال و احشام غارت شده در اثنای این تجاوز فاجعه غیرقابل تصویری است.

«دیگر خطر به گنجه رسیده بود. از طرفی گنجه در معرض خطر بود و از طرف دیگر، ارامنه قرهباغ در حال طرح نقشه‌ای برای همدستی با بلشویک‌های باکو بودند. گذراندن آذربایجان از دم تیغ و آتش جای هیچ شکی نبود. روزنامه شائومیان اظهار داشته بود: «به جای خودمختاری به خرابه‌زار دست خواهید یافت». ^۲

۱- حبیب‌الله کمالی- استعمار انگلیس در ماورای فرقان (۱۹۱۸-۲۱)- ص ۱۴

۲- جمهوری آذربایجان- پیشین- ص ۷۸ و ۷۹

در حالی که گرجی‌ها، آذری‌ها و ارمنیان قفقاز نخست فدارسیون مأورای قفقاز را تشکیل داده بودند، در ۲۶ مه ۱۹۱۸ گرجستان اعلام نمود جمهوری مستقلی جدا از روسیه تأسیس کرده است. «با خروج گرجی‌ها از فدراسیون مأورای قفقاز، حکومت فدراتیو عملأ فرو پاشید. پس از وقوع این امر اعضای مسلمان سیم نیز خود را همچون گرجی‌ها نمایندگان شورای ملی آذربایجان خواندند. دو روز بعد در ۲۸ مه، شورای ملی آذربایجان، استقلال آذربایجان را اعلام نموده، این امر را طی متحددالمال مورخ ۳۰ مه به اطلاع تمامی دولت‌ها رسانید.

«شورای ملی ضمن اعلام استقلال، دولت آذربایجان را نیز تشکیل داد. اولین کابینه به ریاست مرحوم فتحعلی خان خوئیسکی تشکیل شد. وی بعدها توسط دشمنان حرکت ملی آذربایجان در تفلیس به قتل رسید.

«.... در میان جمهوری‌هایی که بر روی خرابه‌های امپراطوری روسیه به وجود آمدند، آذربایجان تنها حکومت مسلمان بود که توسط اروپائیان به رسمیت شناخته شد. این حکومت نوبای ترک در عین حال، اولین جمهوری تشکیل شده در تمامی عالم اسلام بود.»^۱

طبق نوشته مورخ ارمنی ریچارد. جی. هوانسیان: «در خلال ماه‌های نوامبر و دسامبر ۱۹۱۸ خان خوئیسکی.... یک مجلس ملی تشکیل داد که تمام گروه‌های قومی آذربایجان را در بر می‌گرفت و علاوه بر آن، دولت جدیدی تشکیل داد که از لحاظ قومی و سیاسی پایگاه گسترده‌تری داشت.»^۲

«به علت وضعیت فوق العاده حاکم، برگزاری انتخابات جدید برای مجلس مؤسسان چنانچه قبلأ وعده داده شده بود، میسر نشد.

«به جای انتخابات، علاوه بر ۴۴ نماینده «دی‌بیت مأوراء قفقاز» ۴۰ نماینده دیگر نیز از سوی احزاب معین و بر تعداد فوق الذکر افزوده شدند. این احزاب عبارت بودند از مساوات (ناسیونال-دموکرات)، اتحاد (محافظه‌کار ملی)، احرار (نماینده منافع روسستانی)، سوسیال دموکرات، سوسیال انقلابی، و گروه‌های غیر حزبی. ۱۰ ارمنی، ۵ روس، یک گرجی، یک لهستانی، یک یهودی و یک آلمانی نیز نماینده‌گی اقلیت‌ها را بر عهده داشتند. در هیئت دولت نیز که از ۱۴ وزیر تشکیل شده بود ۳ ارمنی و ۳ روس عضویت داشتند.»^۳

۱- جمهوری آذربایجان- پیشین- ص ۴۸ و ۵۱ و ۷۸

۲- قفقاز در تاریخ معاصر (۱)- تهران- ۱۳۷۱- ترجمه کاوه بیات و بهنام جعفری- ص ۵۹

۳- قفقاز در تاریخ معاصر (۲)- تهران- ۱۳۷۷- به کوشش کاوه بیات- ص ۱۴۰

نخست شهر گنجه به پایتختی این جمهوری برگزیده شد، چرا که باکو در دست حکومت استپان شاتومیان بود. در تأسیس جمهوری دموکراتیک آذربایجان، حزب مساوات و شخص محمد امین رسولزاده نقش مهمی داشتند. دکتر فریدون آدمیت در این باره می‌نویسد:

«گروهی از روشنگران از جمله رسولزاده قبلأ «حزب دموکرات مسلمان» را تأسیس کرده بودند. حالا آن را حزب مساوات خواندند و گسترش یافت. مؤسسان این فرقه در مکتب سوسیال دموکراسی قفقاز بار آمده بودند. گرایش مشخصی هم به ناسیونالیسم داشتند. کنگره حزب مساوات در ۱۹۱۷ مقام ریاست حزبی را به رسولزاده سپرد. به عقیده صاحب نظران «حزب مساوات چه از جیت شمار اعضای آن که مرکب از طبقات شهرنشین، خاصه باد کوبه‌ثیان بود و چه از لحاظ نفوذ سیاسی اش بر افکار عمومی [مسلمانان قفقاز] مهمترین احزاب بود. دانستنی است که حزب مساوات در ترقی و اشاعه فکر فدرالیسم سهم بسزایی داشت. رسولزاده بود که قبلأ نظریه «فدرالیسم» را در نخستین کنگره مسلمانان روسیه (که در مسکو در اویل مه ۱۹۱۷ تشکیل شد) به کرسی نشاند، این کار را از او می‌دانند. و این خود پیروزی سیاسی مهمی برای مساواتیان و رئیس حزب مساوات بود.».

دکتر آدمیت درباره ایجاد جمهوری‌های ملل قفقاز از جمله آذربایجان می‌نویسد:

«جنبیش خودمختاری و استقلال طلبی ملل قفقاز اصالت تاریخی داشت. ساخته پیکار متمد ملل سرزمینی بود که رهائی خویش را از حکمرانی روسیه همیشه آرزو داشتند. این جنبیش عمومی قبل از مداخلات عثمانی و پیش از آن که امپریالیسم آلمان و انگلیس در آن دیار ظاهر گردد، در تأسیس جمهوری فدرال قفقاز تجسم یافته بود و پس از بیرون شدن سپاه بیگانه از قفقاز نیز آن سه جمهوری برای استقلال خویش در تلاش بودند. امیدشان به کنفرانس صلح بود. اما تدبیر گران صلح چه می‌اندیشیدند:

شورای عالی متفقین که در پاریس تشکیل شد، سه جمهوری قفقاز را به صورت حکومت «بالفعل» به رسمیت شناختند. انگلیس از استقلال گرجستان (که لینین هم در پیمان برست‌لیتوسک آن را وعده داده بود) پشتیبانی جدی می‌نمود و استقلال گرجستان مورد شناسائی رسمی و قانونی واقع شد. جمهوری ارمنستان نیز از حمایت کامل فرانسه برخوردار بود. محافل صاحب نفوذ ارمنی در مغرب برای استقلال ارمنستان سخت می‌کوشیدند. آن که بی‌یار و یاور ماند، دولت مسلمان قفقاز بود. حتی فرانسویان از دادن ویزای مسافرت به نمایندگان حکومت مساوات برای حضور در کنفرانس صلح خودداری کردند. سرانجام فقط به چند نفری اجازه ورود دادند. رئیس نمایندگی دولت مسلمان قفقاز،

علی مردان توبیچی باشی لایحه مفصل خود را به کنفرانس صلح عرضه داشت (مارس ۱۹۱۹) و از حق ملت مسلمان قفقاز در تعیین سرنوشت خود عالمانه دفاع کرد. مورخ ارمنی هوانسیان که تحقیقات وسیعی دارد، می‌نویسد: «لایحه توبیچی باشی نه تنها جامع‌تر از گزارشی بود که نماینگان ارمنستان و گرجستان به کنفرانس صلح تسلیم نمودند، بلکه اطلاعاتی تفصیلی در تاریخ، فرهنگ، جغرافی، اقتصاد و نفوس قفقاز در بر داشت. اما سکوت ممتدی که سیاستمداران صلح را فراگرفت، پاداش زحمتی بود که در تهیه این سند بسیط کشیده شده بود.»^۱

«دوم مرداد ۱۲۹۷ [۲۴ زوئیه ۱۹۱۸] به تحریک انگلیس‌ها یک کودتا بر علیه حکومت بلشویکی واقع شده، شاثومیان و پتروف رؤسای بلشویک‌ها به طرف هشترخان فرار کردند و یک حکومت به نام هیئت مدیره بحر خزر تشکیل شد. این حکومت از انگلیس‌ها کمک خواست، لذا در ۲۱ مرداد ۱۲۹۷ یک دسته کوچک از قشون انگلیسی به فرماندهی ژنرال دنسترویل واژد باکو شد. این قشون ظاهراً بنا به تقاضای ارامنه و به کمک آن‌ها دعوت شده بودند. ولی در باطن مقصود انگلیسی‌ها تحت الحمایه نمودن آذربایجان و سایر جماهیر قفقاز و استفاده از منابع نفت و راه‌های تجاری قفقاز بود.

«عثمانی‌ها از طرف دیگر بر علیه ارامنه و به کمک مسلمانان و در باطن برای بیرون کردن انگلیس‌ها از راه ایران، قفقاز را اشغال و به طرف بادکوبه حرکت کردند. در ۲۱ شهریور ۱۲۹۷ ژنرال انگلیسی که مدتی حکومت دست نشانده آذربایجان را به عنوان این که کمک خواهد رسید، سرگرم داشته بود، در اثر حمله سخت قوای ترک‌های عثمانی بدون پایداری به وضع غریبی از دست ملیون آذربایجانی فرار کردند (شرح این واقعه را ژنرال مزبور در کتاب «یادداشت‌های ژنرال دنسترویل - ۱۹۱۷» اقرار می‌کند) حکومت هیئت مدیره سقوط کرد.»^۲

«پس از این حادثه، جمهوری تازه تأسیس آذربایجان مقر خود را از گنجه به باکو انتقال می‌دهد و در ۲۲ آذر ۱۲۹۷ پارلمان خود را افتتاح می‌کند که از ۱۲۰ وکیل تشکیل می‌شد. در ۱۱ فروردین ۱۲۹۸ اسماعیل خان زیادخان اووف به نمایندگی وارد تهران شده و سفارتخانه تأسیس می‌کند.»^۳ با فروپاشی امپراتوری رومانوف‌ها در روسیه و ظهور دولت‌های مستقل در قفقاز در سال ۱۹۱۸

۱- فکر دموکراسی اجتماعی در نهضت مشروطیت ایران - ص ۱۵۶ و ۱۶۳

۲- منشور گرگانی - پیشین - ص ۸۰ و ۷۹

۳- از همان کتاب

میلادی که جنگ جهانی اول رو به پایان بود، مسئله قرهباغ کوهستانی به اختلاف مرزی شدید میان آذربایجان و جمهوری ارمنستان تبدیل می‌شود. داشناک‌ها که با کشتار سیصد هزار نفر مسلمان ترک در ایروان و ۲۱۱ روستای پیرامون آن جمهوری ارمنستان را بر روی پیکرهای به خون خفته مسلمانان برپا کرده بودند، خواستار الحاق قرهباغ کوهستانی به جمهوری ارمنستان بودند. بنابراین نوشته ریچارد. جی. هوانسیان: «قره‌باغ به همان اندازه که از نقطه نظر منافع استراتژیک برای ارمنی‌ها مهم بود، برای آذربایجانی‌ها نیز اهمیت داشت. قره‌باغ مرز طبیعی مسلطی بود که اگر در اختیار قدرت دیگری قرار می‌گرفت، آذربایجان را در موقعیتی آسیب پذیر قرار می‌داد. یکی از دلایلی که در پیوند ایالت گنجه با آذربایجان عنوان می‌شد، آن بود که اکثر راه‌های اساسی آن خطه به سوی شرق، یعنی به باکو متصل می‌شد و نه به سوی غرب و ایروان.

«ارمنی‌های قره‌باغ برای تأمین مایحتاج خود تا حدود زیادی به باکو متکی بودند و هزاران نفر از آنها به صورت فصلی یا دائم در حوزه نفتی و تشکیلات تجاری باکو که سریعاً روبه گسترش بود، اشتغال داشتند». ^۱

ارمنهای قره‌باغ با استفاده از بی‌ثباتی اوضاع که در نتیجه انقلاب روسیه و جنگ داخلی متعاقب آن به وجود آمده بود، شروع به تحریکاتی نموده و با پشتیبانی انگلستان یک حکومت ارمنی در این منطقه تأسیس کردند.

داشناک‌ها با همکاری نیروهای ژنرال «درو» و پالکوونیک نزدین در ۲۲-۲۳ مارس ۱۹۱۸ کشتار فجیعی در خان‌کندي به راه انداختند و نظیر آن در دیگر نقاط قره‌باغ نیز رخ داد. در جریان اقدامات تهاجمی داشناک‌ها نیمی از شهر شوشما در آتش سوخت.

ریچارد. جی. هوانسیان می‌نویسد: «مساوای های آذربایجان، گنجه را به عنوان پایتخت موقت خود برگزیدند و برای رهایی قره‌باغ و به ویژه باکو که در آن زمان تحت کنترل یک حکومت انتلاقی بلشویک و ناسیونالیست‌های ارمنی قرار داشت، از نیروهای نظامی عثمانی تقاضای کمک کردند. نوری پاشا عمومی انور پاشا که وزارت جنگ عثمانی را بر عهده داشت، دعوت مساواتی‌ها را پذیرفت و با استقرار نیروهایش در گنجه، قوائی را به سوی باکو روانه داشت (ارتش اسلام). تا زمانی که نیروهای عثمانی در قفقاز مستقر بودند، جمهوری ارمنستان که در موقعیت دشواری قرار داشت، امکان پیگیری

جدی و طرح ادعایش را در مورد قرهباغ نداشت. ولی ارمنی‌های قرهباغ، خواسته‌های سوری‌پاشا را مبنی بر شناسائی رسمی حاکمیت آذربایجان بر قرهباغ و صدور اجازه ورود نیروهای عثمانی را به خوشی پذیرفتند. «حکومت قرهباغ» که در اوایل اوت ۱۹۱۸ از سوی نخستین مجمع ارمنی‌های قرهباغ انتخاب شده بود، فرستادگان نوری‌پاشا را دست خالی روانه ساخت.

در پی سقوط باکو به دست نیروهای مشترک مساواتی- عثمانی در اواسط سپتامبر ۱۹۱۸، نوری‌پاشا بار دیگر از ارمنی‌ها تقاضا کرد که خواسته‌های وی را پذیرنند. ولی دومین مجمع ارمنی‌های قرهباغ که در ۲۰ تا ۲۴ سپتامبر ۱۹۱۸ تشکیل شده بود، در پاسخ او، خواستار حفظ وضعیت موجود و ابقاء خودختاری قرهباغ گشت. با سقوط باکو، بخشی از نیروهای عثمانی برای اعزام به قرهباغ فراگت یافتند، لهذا نوری‌پاشا به جمال‌جوادیگ فرمانده هنگ یازدهم فقavar دستور داد که به سوی شوشا پیشروی کند. اندکی پیش از آن که قوای مزبور وارد کار شود، بخشی از نیروهای نظامی مساواتی‌ها همراه با تعدادی از واحدهای چریکی توانستند پس از دو هفته جنگ و جدل بر مقاومت اهالی روستای ارمنی‌نشین قره‌قشلاق فاتح شده و بدین ترتیب ارتباط قرهباغ را با منطقه زنگه‌زور قطع کردند.

با خاتمه یافتن مقاومت قره‌قشلاق نوری‌پاشا از نو به ارمنی‌های قرهباغ اتمام حجت کرد.^۱ سرانجام کنگره سوم تسليم شد. در روز هفتم اکتبر جمال‌جوادیگ و اسماعیل‌خان زیادخانوف نماینده دولت آذربایجان در رأس نیروهای عثمانی وارد شوشا شدند. هنوز یک هفته نگذشته بود که شصت نفر از رهبران و روشنفکران ارمنی بازداشت شدند و خلع سلاح ارمنی‌ها آغاز گردید. اگرچه شوشا تسليم شده بود، ولی در مناطق دیگر قرهباغ، هنوز نیروهای چریکی در برابر عثمانی‌ها مقاومت می‌کردند.

در پی عهدنامه ترک مخاصمه مودروس، نیروهای عثمانی آذربایجان را تخلیه کرده و در ۱۷ نوامبر ۱۹۱۸/۲۶ آبان ۱۲۹۷ نیروهای متفقین به فرماندهی ژنرال تامسون، افسر انگلیسی وارد کشور شدند. ژنرال تامسون پس از ارتباط با دولت حاکم اظهار داشت:

«ما به هیچ‌وجه قصد نداریم که چه حالا و چه در آینده در امور داخلی شما مداخله کنیم.»^۲ بلافاصله پس از پایان جنگ جهانی اول، در اواخر اکتبر ۱۹۱۸ فرماندهان نظامی ارمنیان قرهباغ از

۱- از همان کتاب

۲- جیحون حاجی بی‌او-ف- ص ۱۴۰

ژنرال آندرانیک^۱ (اوزانیان) تقاضا کردند که جهت اعاده اقتدار ارمنی‌ها بر منطقه به سوی شوشای پیشروی کند. در آن هنگام نیروهای ژنرال آندرانیک در کوریندزور، دق و خندزورسک یعنی روستاهای حاشیه زنگه‌زور مستقر بود. ژنرال آندرانیک در آغاز درخواست کرد تا رهبران لشکری و کشوری زنگه‌زور و قره‌باغ ضمانت‌نامه‌ای کتبی مبنی بر حمایت و پشتیبانی آن‌ها از عملیات وی ارائه کنند. ضمانت‌نامه‌ها در اواسط نوامبر به او داده شد و او در ۱۸ نوامبر آمده حرکت شد [۲۷ آبان ۱۲۹۷].

در این زمان گراسیم ملک شاهنشاهیان شهردار شوشای سوکراتیسیگ ملک شاهنشاهیان یکی از فرماندهان چربیک ارمنی به وی پیغام دادند که عملیاتش را ده روز به تعویق اندازد، تا آن‌ها بتوانند رؤسای جوامع مسلمان منطقه را مقاعد سازند که در برابر پیشروی قوای آندرانیک مقاومت کنند. مهلت ده روزه تمام شد و ژنرال آندرانیک در ۲۹ نوامبر [هشتم آذر ۱۲۹۷] از زنگه‌زور حرکت کرد. جاده زنگه‌زور به شوشای از طریق دره رودهای زابوخ و هاکارو و ارتفاعات مارکیز و حاج شاملو از میان حدود بیست روستای مسلمان‌نشین عبور می‌کرد که تحت رهبری سلطانیسیگ سلطانوف (یکی از مالکان منطقه) آماده مقاومت بودند. پس از سه روز در گیری شدید، سرانجام نیروهای ارمنی بر بلندی‌های پیرامون راه مسلط شدند و به روستای آودالار نزدیک شدند. افراد ژنرال آندرانیک هنوز وارد آودالار نشده بود که اتومبیلی با یک پرچم سفید از شوشای رسید. آن اتومبیل حامل دو افسر انگلیسی و فرانسوی به نام‌های سروان جی. اف. اسکتابر از گردان هفتم، هنگ گلاسترشاپر، تیپ سی و نهم و سروان نیکلاس گسفیلد از هنگ ششم هوسار بود.

آن دو، پیام ژنرال تامسون فرمانده نیروهای متفقین در شرق قفقاز را به ژنرال آندرانیک تسلیم کردند. در این پیام آمده بود که چون جنگ پایان یافته است، از این‌رو هر گونه اقدام نظامی دیگر تنها باعث پیچیده‌تر شدن مستله ارمنستان است و مسائل منطقه همچون مسئله قره‌باغ در کنفرانس

۱- آندرانیک سرکرده داشناک‌های تندرو بود که در جنگ جهانی اول با روس‌ها بر علیه عثمانی‌ها همکاری نموده بود. او در ضمن همان ژنرالی بود که به همراه ۵۰۰۰ داشناک هم‌ملکش، در تیر ماه ۱۲۹۷ / زوئن ۱۹۱۸ از رود ارس گذشتند تا شهر خوی پیش رفت. آندرانیک فرد قتل عام مردم خوی را داشت، لیکن خوبی‌های غیور با دفاع قهرمانانه شان و باکمک سپاه عثمانی به آندرانیک فرصت اجرای نیت پلیدش را ندادند. آندرانیک با برچای گزاردن شماری کشته و زخمی به سوی مرز جلفا فرار کرد و بدین ترتیب شهر خوی از چنگ داشناک‌های بی‌رحم نجات یافت. برای اطلاع بیشتر در این زمینه مراجعه کنید: ۱- تاریخ هیجده ساله آذربایجان، ناییف احمد کسری- ص ۶-۲ ۲- تاریخ خوی، تأییف دکتر محمد امین ریاحی- ص ۵۰۷ ۳- رضائیه سرزمین زردشت، تأییف علی دهقان- ص ۵۳۰

صلح پاریس مورد بررسی قرار خواهد گرفت. آنها ژنرال ارمنی را مقاعده ساختند که دست از پیشروی برداشته و به گوریس در زنگهزور بازگردد. ژنرال می‌باشد تا فرا رسیدن دستورالعمل دیگر از ژنرال تامسون انتظام گوریس را بر عهده داشته باشد. آندرانیک این خواسته را پذیرفت و نیروهای ارمنی در ۴ دسامبر به سوی گوریس بازگشتند.^۱

نیروهای ژنرال آندرانیک در بازگشت به غارت و چاول مسلمانان پرداختند.

در اوایل ژانویه ۱۹۱۹ دولت آذربایجان، دکتر خسرو بیگ سلطانوف برادر سلطان بیگ سلطانوف را به فرمانروایی قره‌باغ و زنگهزور منصوب کرد. چندی نگذشت که نیروهای منظم و غیرمنظم جمهوری دموکراتیک آذربایجان در امتداد مرزهای قره‌باغ در عسکران، خان‌کندي و کاريگين مستقر شدند. دکتر سلطانوف پس از ورود به شوشما برای تحکیم حاکمیت آذربایجان بر این منطقه تلاش‌های خود را آغاز کرد. وی اقداماتی را در این راستا شروع نمود و مذاکرات متعددی را با نمایندگان ارمنی انجام داد که این رویدادها شرح می‌سوطی را می‌طلبند. تا این که بنابه نوشته سرژ آفانسیان:

«هنگامی که آندرانیک، زنگهزور را در مارس ۱۹۱۹ ترک کرد، اختلاف بین ارمنستان و آذربایجان بر سر تصاحب ناحیه قره‌باغ که از سال ۱۹۱۸ پنهانی بود، علی شد. کوهنشینان ارمنی به رغم مقاومت سرخستانه، وقتی انگلیسی‌ها از حمایتشان دست کشیدند، مجبور شدند در اوت آن سال موقتاً تابعیت آذربایجان را پذیرند.»^۲

بنابه نوشته دیگر مورخ ارمنی ریچارد. جی. هوانسیان: «در ۲۲ اوت ۱۹۱۹ بالاخره پس از یک هفته مذاکرات نهایی در شوشما، هیئت انتخابیه مجمع هفتم ارمنی‌های قره‌باغ طی مراسمی در شوشما که دکتر سلطانوف و اسقف واهان و دیگر چهره‌های سرشناس مسلمان و ارمنی در آن، پیرامون برادری اقوام و ضرورت خاتمه دادن به وضعیت ناهنجار موجود سخنرانی‌های ایجاد کردند. سند تنفیذ حاکمیت موقت آذربایجان را بر قره‌باغ امضاء کردند....»

دکتر سلطانوف در بیانیه‌ای که پیرامون این توافقنامه منتشر نمود، اعلام داشت که عصر جدیدی در زندگانی اهالی قره‌باغ آغاز شده است. گپکا کلاتریان به عنوان مقام معاونت امور مدنی و سه ارمنی دیگر نیز به عنوان اعضای شورای موردنظر توافقنامه انتخاب شدند. چنین به نظر می‌آمد که بحران برطرف شده است. جاده‌ها گشوده شد و تحریم اقتصادی پایان پذیرفت....».^۳

۱- علیرضا راهور لیقوان- پرویز زارع شاهمرین- تاریخ قره‌باغ- ص ۱۴۵

۲- ارمنستان، آذربایجان، گرجستان، از استقلال تا استقرار رژیم شوروی- ترجمه عبدالرضا هوشنگ مهدوی- ص ۱۱۲

۳- هوانسیان- پیشین- ص ۹۱- برای اطلاع بیشتر درباره این فرادرداد مهم به این منبع مراجعه شود.

همزمان با امضای این قرارداد، در اوت ۱۹۱۹ نیروهای انگلیسی مستقر در قفقاز، به موجب متأثر که نامه مودروس خاک آذربایجان را تخلیه نمودند. رئیس حکومت «نصیب بیگ یوسف بیگلی» به مناسبت این واقعه خطاب به نمایندگان مجلس نمایندگان گفت:

«آقایان محترما به شما تبریک می‌گوییم. از امروز کاملاً مستقل شدیم.»^۱

پس از این رخدادهای تاریخی، دولت نوبای شوروی که پس از غلبه بر مخالفان داخلیش جای پای خود را محکم کرده بود، به فکر اشغال قفقاز و از جمله آذربایجان افتاد. ارمنه قره‌باغ که طبق معاهده ۲۲ اوت ۱۹۱۹ حاکمیت جمهوری آذربایجان را پذیرفته بودند، با استفاده از این وضعیت به فکر شورش افتادند و خواهیم دید که خیانت آنان در تضعیف و سقوط جمهوری دموکراتیک آذربایجان چه نقش مهمی ایفاء کرد.

«در سحرگاه روز ۲۳ مارس ۱۹۲۰ شورش قره‌باغ با عملیات واحدهای ارمنی در خان کندي، عسکران، دیزاق و سایر نقاط آغاز شد. ولی این شورش به علت قطع ارتباط میان واحدهای مختلف و تأخیر حاصله در اعزام قوا کمکی از زنگه‌زور به شکست انجامید و نیروهای سلطانوف بر اوضاع مسلط شدند. در این میان کل بخش ارمنی نشین شوشا نابود شد. اگر نیروهای درو در ۱۳ آوریل وارد قره‌باغ نشده و در نواحی وارندا و دیزاق اعلام بسیج عمومی نکرده بودند، وضع از این بدتر بود.

«در روز ۲۳ آوریل کنگره نهم ارمنیان قره‌باغ در روستای تقارود تشکیل شد و قره‌باغ را جزء لاینفک جمهوری ارمنستان اعلام کرد. طولی نکشید که بشویک‌ها به مرزهای آذربایجان رسیدند.^۲ محمدامین رسولزاده می‌نویسد: «در حالی که اوضاع حکومت بحرانی و متزلزل بود، حادثه قره‌باغ ظهور نمود. شب عید نوروز، قصبه نظامی خان کندي در نزدیکی شوشا در حال جشن و سرور عید بود. افسران در محل نظامی در حال شب‌نشینی بودند. سربازان از آنجائی که تمام شب را به جشن عید گذرانده بودند، در حال خواب و استراحت به سر می‌بردند.

«در این اثناء یاغیان ارمنی که در روستاهای اطراف سکونت داشتند، در حالی که مجهز به سلاح‌هایی بودند که جهت این شب تدارک دیده بودند، دست به یک حمله شبانه زدند. این شبیخون ناگهانی بر اساس نقشه دهشتناکی ترتیب داده شده بود، جای بسی خوشوقتی بود که سربازان هشیار بودند و از بستر برخاسته با دشمن گلاویز شدند و هیئت فرماندهی فوراً از حادثه خبردار شده، حمله دفع گردید.

۱- محمدامین رسولزاده- پیشین- ص ۷۸

۲- تاریخ قره‌باغ- پیشین- ص ۱۶۴

«همزمان یا حمله به خان کنندی، گذرگاه مشهور عسکران نیز توسط یاغیان ارمنی اشغال شد. اشغال عسکران موجب قطع ارتباط قرهباغ و باکو می‌گردید. والی کل قرهباغ، حادثه را به اطلاع باکو رسانیده، تقاضای کمک نمود. وی با لحنی جدی اعلام نمود، پادگان توسط ارامنه به محاصره درآمده و در صورتی که نیروهای کمکی اعزام نشوند، قطعاً سقوط خواهد نمود. در صورت سقوط پادگان، قطعاً تمامی قرهباغ به چنگ ارمنی‌ها می‌افتد.

«ابتدا بخش مهمی از نیروهای موجود نظامی فوراً به عسکران اعزام شدند. پس از یک مقاومت شدید، در حمله دوم گذرگاه عسکران از نیروهای دشمن پاک شده، خان کنندی آزاد گردید. یاغیان عقب‌نشینی نموده و در کوه‌های مرتفعتر پناه گرفتند و بر مقاومت پاپشاری نمودند. یاغیان تحت تعقیب قرار گرفتند و ارامنه که در کشیش‌کنندی تحصین نموده بودند، توسط نظامیان آذربایجانی به محاصره درآمدند.

«در حالی که حوادث در جبهه قرهباغ این چنین در حال پیشرفت بود، در مرز ارمنستان تحرکات نظامی در منطقه قازاخ گشوده شد. در اینجا نیز نیروهای آذربایجان و ارمنستان شروع به زد و خورد نمودند.

«چنین حمله ناگهانی و جنایتکارانه‌ای موجب خشم بی‌حد و حصر اهالی مسلمان شده، زمینه را برای بروز سلسله جوادی در گوش و کنار کشور فراهم آورد و در گیری‌های خونین ارمنی- مسلمان در مناطق شماخی، شکی و گنجه فزونی گرفت.»^۱

شورش ارمنیان قرهباغ سبب گردید که اغلب نیروهای مسلح آذربایجان به این منطقه گسیل گردد و در نتیجه کشور در برابر سپاهیان مسکوبی دفاع گردد. سرژ آفاناسیان می‌نویسد:

«مساوی‌ها به جای این که ارتش ۳۰ هزار نفری خود را در شمال در برابر ارتش سرخ قرار دهند، سه چهارم آن را در مرزهای قرهباغ قرار می‌دهند که ارامنه مقیم آن در ماه مارس شورش کرده‌اند، تا این منطقه را به هر قیمتی حفظ نمایند. در منطقه باکو جز ۲۰۰۰ سرباز باقی نمانده است.»^۲

بدفاع ماندن کشور آذربایجان بر اثر اعزام نیرو به قرهباغ و استفاده کردن از این فرصت توسط فرمانده ارتش سرخ، در فرمانی که توسط آن ارتش برای حمله به آذربایجان صادر گرده، به وضوح به چشم می‌خورد. این فرمان بدین شرح در ۲۳ آوریل ۱۹۲۰ صادر شده است:

۱- محمدامین رسولزاده- پیشین- ص ۸۷

۲- آفاناسیان- پیشین- ص ۱۲۲

«بخش عمده نیروهای آذربایجان در مرزهای غربی کشور درگیر می‌باشدند. بنا بر گزارش‌های اطلاعاتی واصله در منطقه یالاما- باکو فقط تعداد کمی از نیروهای آذربایجانی مستقر هستند.

«با توجه به مدارک واصله، فرمان می‌دهم:

«الف- فرمانده سپاه یازدهم: در ۲۷ آوریل [۷ اردیبهشت] همین سال از مرز آذربایجان عبور کرده و با یک پیشروی سریع قلمرو ناحیه باکو را اشغال نماید. عملیات یالاما- باکو باید در عرض پنج روز کامل شود. واحدهای جناحی سوار نیز باید برای تصرف خط‌آهن معاورای قفقاز در ناحیه گوردمیر اعزام شوند.

«ب- فرمانده ناوگان، راسکولنیکوف: هنگامی که سپاه یازدهم به شبه جزیره آبشوران رسید، بنا به حکم فرمانده سپاه یازدهم ستون کوچکی در ناحیه ایستگاه آیلات پیاده گردد. باکو طی یک عملیات سریع توسط نواهای موجود تصرف شده و از خرابکاری در صنعت نفت جلوگیری شود.»^۱
بالاخره در همین روز سرگشی کیروف با ۷۵ هزار سپاهی از لشکر یازدهم ارتضی سرخ وارد باکو شد و جمهوری دموکراتیک آذربایجان سقوط کرد.

پس از سقوط باکو، قیام‌های مردمی در اغلب نقاط آذربایجان بر علیه استیلاگران آغاز می‌شود. این خیزش‌ها نیز که هر یک صفحات زرینی از تاریخ جمهوری آذربایجان را تشکیل می‌دهد، بیشتر بر اثر خیانت ارامنه سرکوب می‌شوند. محمدامین رسولزاده می‌نویسد:

«خطیری که یک ماه پیش مساواتیان و دیگر ملی‌گرایان پیش‌بینی کرده بودند، آشکارا در حال ظهور بود. بلشویک‌های روس در حال پیشروی به سوی مرزهای سابق روسیه بودند.

«یک ماه پس از انقلاب، دیگر تمامی آذربایجانی‌ها به این واقعیت تلغی برده بودند که کشور دچار استیلای مدهشی شده است. مردم، ارتضی روسیه را به خاطر عزیمت آن به ترکیه، تحمل می‌نمودند، اما شاهد ایجاد فتنه این ارتضی در کشور بودند. ارتضی محبوب و سربازان جوان که بنا هر یورشی یک دنیا روح و عزّت نفس در مردم می‌دمیدند، به صورت سازمان یافته‌ای نابود می‌شدند، روش‌نگران از ارتباط با مردم منع می‌شدند، ثروت و دارائی مردم به تاراج می‌رفت. آداب و رسوم و فرهنگ ملی شدیداً در معرض تحقیر بود. بالطبع وقتی مردم این‌ها را احساس کردند، قادر به تحمل نبودند و به پا خاستند.

«این قیام ابتدا از گنجه آغاز شد. جوادخان قهرمان گنجه تا سرحد تکه تکه شدن در برادر سیسیانوف، ژنرال غذار حکومت تزاری مقاومت کرده بود. گنجه، شهر جوادخان این بار نیز خود را

نشان داد. روح عصیانگر گنجه در برابر تجاوزاتی که برای مردم غیرقابل تحمل بود به خروش آمد. هسته قیام را در گنجه، سربازان آذربایجانی که هنوز سلاح‌های خود را تحويل نداده بودند، تشکیل دادند. قیام حدود یک هفته ادامه یافت. روس‌ها در گنجه چندین تیپ را از دست دادند. از باکو نیروهای کمکی اعزام شدند. از طرف دیگر زمانی که ارامنه گنجه نیز آغاز به خیانت به قیام کنندگان نمودند، شهر در معرض سقوط قرار گرفت. اهالی که مسیر برگشتشان با رودهای خروشان بسته شده بود، در معرض قتل عام مدهشی قرار گرفتند، شهر را آتش زدند. بازار غارت شد. عرض و ناموسی باقی نماند که مورد هتك قرار نگرفته باشد.

«همزمان با قیام گنجه، واحدهای نظامی آذربایجان در شهرها و قصبه‌های ترتر، آغدام و شوشنا نیز هسته و میداء قیام اهالی را تشکیل می‌دادند. یک هنگ ارتش سرخ در ترتر نابود شد. ارتش سرخ در آغدام نیز تلفات زیادی داد. مردم قره‌باغ، شکی، زاقاتال، لنکران، قوبا و سایر مناطق نیز چندین بار به پا خاستند. قیام‌های شهرستان لنکران ماهها ادامه یافت. قیام‌های زاقاتال و شکی به صورت خونباری سرکوب گردید. ما در اینجا قیام‌های را ذکر کردیم که کمابیش بزرگ بودند، والا جائی نبود که قیامی در آن صورت نگرفته باشد. بعضی از این حوادث که در نتیجه ضربات آنی و خائنانه وارد، از قوای متسلک محروم بوده و به شکل غیرمنتظمی ظهور نمودند، حقیقتاً یک داستان حمامی است.^۱ درباره قیام مردم گنجه و شکست این خیزش بر اثر خیانت ارامنه، در کتاب «استعمار انگلیس در موارء فرقاز» که بر پایه استناد محروم‌انه وزارت خارجه بریتانیا تألیف گردیده، آمده است:

«شورش گنجه که در نیمه دوم مه ۱۹۲۰ آغاز شد، مهم‌ترین شورشی است که بعد از شوروی شدن آذربایجان، در این کشور روی داد. اهالی گنجه غیورانه در برابر ارتش سرخ به مقاومت پرداختند و تلفاتی سنگین به نیروهای بلشویک وارد ساختند. اما این شهر در نتیجه شلیک ۸۰۰۰ گلوله توب از سوی بلشویک‌ها به ثلی از خاک مبدل شد و سرانجام شورشیان آن مجبور به تسليم شدند.^۲

جانشین کمیسر عالی بریتانیا در تفلیس (لوک) در تلگرافی که در نهم ژوئن به لرد کرزن مخابره کرد، در این باره نوشت:

«قیام تاتارها [آذربایجان] در گنجه و سایر نقاط آذربایجان توسط بلشویک‌ها بی‌رحمانه سرکوب شد. طبق برآورد معتبری که به عمل آمده، تعداد تاتارهای [آذربایجان] که به وسیله بلشویک‌ها قتل عام شده‌اند (به انضمام زنان و کودکان)، ۱۵ هزار نفر تخمین زده می‌شود.... با نهایت تأسف به عرضستان

می‌رسانم که قیام موقت آمیز تاتارها [آذری‌ها] بیشتر به واسطه ارمنه بلشویک آذربایجان عقیم ماند. این افراد با حزب حاکم داشناک در ارمنستان نیز (که ناسیونالیزم و ضدیت آن با مسلک بلشویزم غیرقابل تردید است) در تضاد می‌باشند....».^۱

«افسان ارتش [آذربایجان] به اتفاق سران واحدهای چریک سابق که به ویژه از سهولت چیرگی نیروهای شوروی بر کشور خشمگین و ناراحت بودند، تصمیم گرفتند نیروهای مهاجم را به ضرب اسلحه اخراج کنند. اهالی گنجه و محال اطرافش برای بیرون راندن مهاجمین حتی از نظامی‌ها نیز شور و شوق بیشتری داشتند.

«در شب ۲۲ مهر / اوی خرداد [۱۲۹۹] کلنل جهانگیری کاظمیگ، فرمانده شورشی‌ها به اتفاق زنزا میرزا محمد قاجار و جواد بیگ شیخلینسکی و همجنین قاچاق قنبر، ساری علی‌اکبر و تنی چند از دیگر رؤسای چریک برای برنامه‌ریزی عملیات و اتخاذ تدابیر لازم ملاقات کردند.

«این نکته را نیز می‌توان خاطرنشان ساخت که اگرچه باکو به عنوان مرکز معنوی و مادی آذربایجان تلقی می‌شد، ولی گنجه از دیر باز در مقام مرکز تاریخی و سنتی کشور که غالباً در برابر مهاجمین بیگانه مقاومت کرده یا به پا می‌خاست، اهمیت فراوانی داشت. کما این که هنگامی که در ۱۹۱۸ کمونیست‌ها در باکو قدرت را در دست داشته و سعی کردند به سوی گنجه پیشروی کنند، مردم گنجه علیرغم کمبود اسلحه و مهمات آن‌ها را به آسانی دفع کردند.

«در ۲۴ مهر / خرداد نیروهای شورشی پس از خلع سلاح واحدهای ارتش سرخ، کل شهر را در دست گرفتند. در پی این واقعه، کمونیست‌ها نیروی چشمگیری را از مرزهای گرجستان و باکو فراخوانده و گنجه را تحت آتش توبخانه قرار دادند. علیرغم این حملات نیروهای شورشی توانستند به مدت دوازده روز مقاومت نمایند و بعد نیز باقی ماندگان هر یک به سویی گریخته و در مناطقی چون لنکران و قره‌باغ به شورشیان محلی پیوسته و به مبارزات خویش ادامه دادند. شورش گنجه حدود ۱۵ هزار نفر تلفات بر جای گذاشت که اکثر آنها را زنان و کودکان و سالخوردگان تشکیل می‌داد. نیروهای شوروی نیز در سرکوب شورش ۸ هزار نفر تلفات دادند.»^۲

۱- حبیب الله کمالی- پیشین- ص ۱۴۹

۲- جیحون حاجی بی‌اوپ- پیشین- ص ۱۵۰

30 Ağustos 2002

Eziz Emekdaşım Bay Mehmed Rıza Heyet:

Şu anda yüksek tahlilinize devam etmek üzere kardeş ve dost Türkiyeye gitmekte olduğunuzda Varlık dergisinde yaptığınız hizmet ve samimi emekdaşlık için size teşekkür ve şükran duygularımı bildirir ve siz Türkiyede Varlık dergisinin temsilcisi seçerek oradaki Türkoloji çalışmalarınızdan faydalananarak Varlığa göndereceginiz kıymetli makalelerinizle daha büyük katkıda bulunacağınızı umarım.

Prof. Dr. Cavad Heyet

Varlık Dergisi Sahibi Ve baş Redaktoru

به نام خدا

۱۳۸۱/۶/۸

همکار عزیز آقای محمدرضا هیئت

اکنون که برای تحصیلات عالی در رشته تورکولوژی عازم کشور دوست و برادر ما ترکیه می باشید، ضمن تشکر و قدردانی از همکاری ها و زحمات هشت ساله شما در مجله وارلیق شما را به سمت نماینده رسمی مجله در ترکیه انتخاب و امیدوارم با بررسی های علمی - ادبی و زبانشناسی و تهییه مقالات سودمند به خدمات فرهنگی خود در مجله وارلیق ادامه دهید.

پروفسور دکتر جواد هیئت

صاحب امتیاز و مدیرمسئول مجله وارلیق

یارادان تانرى نىن آدى ايله

وارلىق

۱۲۵-۲ جۇ ايل، ياي ۱۳۸۱، ساينى ۲۴

بۇ ساينىمىزدا

۱۲	موللا نصرالدين، عنعنه سينى ياشادان درگى، پروفسور تيمور احمدوف
۷	ظهيرالدين محمد بايرشاھنینگ نامەلرى، محمد حليم يارقىن
۱۴	خط سياق، اورىن مقدم
۱۷	آذربايجان توركجه سينىدە مۆعىتلىك و غىئير - مۆعىتلىك آنلايىشى، ابراهيم ررف
۲۵	حاج اكىرخان رزاقى نىن ادبى ايرشى، ح.م. گۆنئىلى
۳۲	اوز توغرافى حاقيىندا مۇلاھىظەلر، احمد شايا
۳۸	كتاب تانىتىمى، عزيز محسنى
۴۴	موضوع آن است كە، اسماعيل هادى
۴۷	محمد كاشغارلىنин ديوانى حاقيىندا دوشونجەلر، نىظامى خۇدىيىثىف
۶۴	قوربان سعيد كىمير، دوكتور مناف سببى
۷۰	تورك دىللرى (۲)، دوكتور جواد هيئت

وارلىق درگىسى اوز توغرافى قۇراللارى اساسىندا يابىنلانىز.

تدقيقاتچى پروانه خانىم محمدۋاپىن
«وارلیق» ژۇرنالىنىدا ادبىيات مسالەلرى
(باکى، علم، ۲۰۰۰) مۇنۇقراپىاسى چابدان
چىخىمىشدىر. اوز اثرىيندە «وارلیق»
درگىسى نىن ياراندىيى ايجتىماعى - سىاسى
شراپىطى، ادبى - مدنى مۆھىطى، كلاسىك
و مۇعاصىر ادبى پروفېسسى اطرافلى شرح
ائتمىشدىر.

هامىيا معلومىدور كى، ۱۹۷۹ - جۇ اىل
ایران اىسلام اينقىلابى شاه اوّصول
ايدارەسى نىن اوز باشىنالىغىينا سۇن قۇيدو.
اولكە دە دەمۈكراپىك مىئىللەر گۆجلەندى. بىلە
بىز تارىخى شراپىطىدە ایراندا قاداغان
اۇلونموش آذربايجان دىلللى مطبۇعات
يارانسى: «وارلیق»، «ددە قۇرقۇد»،
«چىلى بىل»، «كۈزاوغلۇ»، «چىچك»، «دان
اۇلدوزو»، «خالق سۈزۈ»، «سحر»، «يىڭى
يۈل» و باشقۇ آدلاردا ژۇرنااللار و قىتلەر
ايشىق اوزو گۈزدە.

دۇكتور جواد هيئت تهراندا اوز
همفيكىيرلىرى نىن كۆمكى ايلە «وارلیق»
ژۇرنالىنى تأسىس ائتدى. اوچ اىلدىن سۇنرا
حاكىم دايىرەلر دەمۈكراپىك مطبۇعاتىن
و ئىسلىكىنە ايمكان و ئىرمەدى، يىشىجە ايشىق

(موللا نصرالدين، عنعنە سىنى

ياشادان درگى

ياشادان درگى

پروفېسور تىمۇر احمدۇف
كۈچۈرن: ح.م. ساوالان

مۆحىطىنى شىمىشك تك داغىدان اىسلام اينقىلايىندان در حال سۇتىرا يارانان دەۋەكتىك مئىللەرین بەھەسى كىمى مىدانا چىخدى.

«وارلیق» ژۇرنالى ايلك نۆمەرىسىندن بۇ گۈنەدك مۇۋقۇىنى دىيىشىمەدن بۇيۈك تارىخى وظيفەنى يېرىنە يېتىرمىكلە عطالى و دۇرغونلۇغا مۇبىلا اولان مىللى - ايجىتيماعى فىكىرە نۇر چىلەدى، اۇقۇن حرکت و ئىرجى قوّوه يە چىورىلمەسىنە گۈچلۈ تakan وئردى. جنوبي آذربايجاندا، ائله جە دە ایرانىن آيرى - آيرى اىالتلىرىندە ياشايان آذربايغانلىلارين مىللى - معنۇي اوزونو درك و مىللى اوپىانىشىنا جىتى تأثير گۈستەرن، سۈزۈن حقيقى معناسىندان بۇيۈك ايجىتيماعى - سىاسى و ادبى مضمۇن كسب ائدن «وارلیق» ژۇرنالى نىن بۇ گۈن تدقىقاتا جىلب اولۇنماسى تقدىرە لايىق حادىثەدىر. سۇن اىللەر جنوبي آذربايغان ادبىياتىنى آراشدىرما، دۇورى مطبۇعاتدا بىر سىرا دىرىلى مقالەلر چاپ انتدىرما پروانە خانىم محمد دۇوانىن «وارلیق» ژۇرنالىنى تدقىق اوپىشىكتى^۱ سجىتەسى تصادۇنى دىئىلدىر.

اۆزو گۈزىن ژۇرناللار بىر - بىرىنىن آرخاسىنجا قاپاندى. لاكىن «وارلیق» ژۇرنالى مۇھىم تەمل اۆزرىنىدە ياراندىغىندا مەرەض قالدىغى ھۆجۈم و ايتىھاملارى دفع اندىب، بۇ گۈنەدك اۆز وارلېغىنى قۇزوپوب ساخلايا بىلدى.

آذربايجان ايجىتيماعى فيكىر تارىخىنىدە «وارلیق» - يىن خۆصوصى مۇۋقۇى واردىپ. عصرىن اوللىرىنىدە «مۇللا نصرالدەن» ژۇرنالى نىن بۇتۇن مۆسلمان عالىيىندە گۈزدە گو اىشى و عۆممۇم خالق اهمىتى اولان وظيفەنى، ۲۰ - جى عصرىن آخىرلارىندا مۇرگىب ايجىتيماعى - سىاسى شرایيطدە مۆسلمان شىرقە «وارلیق» ژۇرنالى، مۇعىن معنادا فرقلى جەتلەرى اولسادا، اۆزرىنە دۇشىن وظيفەلرلى شرفلى يېرىنە يېتىرىپ.

معلوم اولدوغو كىمى، اينقىلايى دۇنوش مرحلەلردىن دەۋەكتىك آب - هاوانىن يارانماسى مطبۇعات عالىيىندە ھىمىشە جانلانمايا سىبب اولموشىدۇر. «مۇللا نصرالدەن» بىر زوا - دەۋەكتىك اينقىلايدان سۇتىرا يارانمىسى، «وارلیق» ژۇرنالى شاه دىكتاتۇر اسى نىن قارانلىق

گوئرکملی تاریخچی عالیم صمد سرداری نیا «وارلیق» در گیسی نین چاپ اولونماسینی تاریخی حادیثه، ایران اسلام اینقیلاسی حادیثه‌لری شرایطینده آذربایجان خالقینا بخش ائدیلمیش آزادلیغین بهره‌سی کیمی قیمتلننده‌رک یازیر: «وارلیق بیر مکتبیدیر. ایندیکی گنجیلیک همین مکتبدن بهره‌لتیب، همین چشم‌هه دن سو ایچیب، مؤعاصری گنجیلیگین یوْلونا ایشیق سالمیشدیر».

بؤیوک شاعیر محمد حسین شهریار «آزادلیق قوشو، وارلیق» شعرینده در گی نین ایجتیماعی فیکره تأثیرینی یوکسک قیمتلننده‌ریر، اوْنو خالقین وارلیغیندان دوغولان آزادلیق قوشو آدلاندیریر، دوغاما شیرین دیلی در گی نین چیخماسی ایله عطالت باسمیش جمعیتده «کارلیق، کوزلوق و لاللیغین» یوْخ اوْلا جاغینا، هوشیارلیغین و بیتلیگین بارانا جاغینا، بئله لیکله، دوشمنین مغلوب اوْلا جاغینا اینانجینی بیلدیریر.

«وارلیق» زورنالی شاعیر ساوالاتین دئدیگی کیمی، يالنیز جنوبی آذربایجان اراضی سینده و ایرانین باشقا يئرلرینده

«وارلیق» زورنالی ۲۰ ايلدن آرتیقدیر کی، آذربایجان شفاهی و يازیلی ادبیاتینی تدقیق و تبلیغ ائدیر. اوْتون باشلیجا آپاریجی آنا خطّی، ایستیقاماتی شفاهی خالق ادبیاتی نین تؤپلانماسی، نشری، تبلیغی ایله یاناشی، کلاسیک و مؤعاصری ادبیاتین آیری- آیری نۆمونه‌لری نین، ائله‌جه ده ادبی- تنقیدی مقاله‌لرین و ئئریلمه سی اولموشدور. بۇ بیر طرفدن آنا دیلی، میلّی مدنیتی، علمی- ایجتیماعی فیکری و تاریخی قاداغان اوْلونموش خالق اوجون سوْن درجه بؤیوک حادیثه ایدیسه، دیگر طرفدن جنوبی آذربایجاندا، ایرانین آیری- آیری ایالتلرینده، هم ده شرقده ایجتیماعی- ادبی فیکره تأثیری، اینقیلاسی مؤقوعی ایله نئجه بؤیوک عۆموم بشری وظیفه يئرینه يئیرمه سینی، مؤقعيتی ثوبوت ائدیردی. ادبی آبیده نین ۲۰ ايلدن آرتیق دوورون آیناسی کیمی اوزوندە عکس ائتدیردیگی میلّی- معنوی خزینه نین عۆمومی منظره‌سی ایله یاناشی، اوْتون ایجتیماعی فیکره تأثیری و اهمیتی تدقیقات دا علمی ایناندیردیجیلیقلا آراشدیرلیمیشدیر.

شوهینیستلرینی قیحیقلاندیران، مؤسسیتله ره سرینلیک گتیرن یازیلارا احتیاطلا یانا شماق، عثینی زاماندا اوخوجولارین ژورنال اطرافیندا معنوی بیرلیگینی قزویوب - ساخلاماق ضروری ایدی. سیاسی رئالیغی نظره آلان «وارلیق» اوز ایدئیا ایستیقامتینه صاديق قالدی.

«وارلیق» - ین ردا کوژرو تأسیسچی، دوئیا شوهرتلی جراح عالیم جواد هیشت خالقیمیزین مدینتینی، تاریخینی بوتوولو کده آراشیدیران، تبلیغ اندن گوئر کملی ایجتیماعی خادیم، دیلچی و ادبیات شوتناس عالیم دیر. «آذربایجان ادبیات تاریخینه بیر باخیش»، «آذربایجان شفاهی خالق ادبیاتی»، «تورکلرین تاریخ و مدنیتینه بیر باخیش»، «ایکی دیلین مؤقايسسه‌سی» و س. علمی - مؤتوفرافیک اثرلری جواد هیئتی وطنداش تدقیقاتچی، زحمتکش عالیم کیمی سجهه‌لندریر.

تورکولوق، شاعیر حمید نطقی، فولکلور شوتناس عالیم فرزانه، شاعیر حسن مجیدزاده (ساوالان)، شاعیر کریم مشروف طه‌چی (سوئنمز)، عبدالکریم منظوری خامنه‌ای، پروفسور غلام حسین بیگدلی، پروفسور حمید محمدزاده، تدقیقاتچی علی کمالی، شاعیر عزیز محسنی، اسماعیل هادی و بیر چوخ ایستعدادلی ضیاللیلار اون ایللرله سیخینتی ایجریسینده، حقی - حوقوقو تابدالانمیش، دیلی،

یاشایان ۲۵ میلیون آذربایجانلی نین «ادبی اومید چیراغی» دئیل، هم ده بوتون دونیا آذربایجانلیلاری نین معنوی کوئرپوسو، اور کدن اور گه یوں سالان، نوئر چیله ین مشعلی اولموشدور.

«وارلیق» ژورنالی نین ایران اسلام جومهوریتینده آذربایجان تورکجه سینده نشر اولونان او بیری ژورناللارا گوئر اوزون عؤمورلولو گو، تأثیر دایبره‌سی نین گئنیشلیگی، هر شیدن اول، اونون اطرافیندا سیخ بیرلشن کولکتیوین یارادیجی امگی ایله با غلیدیر.

ایسوجده^۱ مؤهاجیرلرین آذربایجان تورکجه‌سی و فارس دیلینده نشر ائتدیکلری «تریبون» در گی سینده «وارلیق» - ین یانا اریبیب، آما توکنمه ین بیر قوّه، مؤعجوزه آدلاندیریلماسی تصادوّفی دئیلیدیر. ایراندا ۱۹۸۲ - جی ایلده، ایران اسلام اینقیلابیندان اوج ایل سوئرا، دئمک اولار کی، آذربایجان تورکجه سینده چیخان، دموکراتیک آب - هاودان بهره‌لنن قزت و ژورفاللار قاپاندی. ایراندا مؤحافیظه کار و شوهینیست قوّه‌لر غیر - فارس جمعیتلره تضییق گوئستر مگه، ادبی - مدنی حیاتین اینکیشافینا مانع اولماغا باشладی. بئله بیر شراییطده فارس

ژورنالین نشرینى شرطلىدىرىن ادبى- تارىخى مۆحىط، اوْتون مۇۋقۇنى، مىلّى ادبىياتىن اينكىشافىندا رۇلو و اوْزونه مەھىم مەسىھىتلىكىسىدۇر. بارەدە كۆنکىرت^۱ علمى تصوّر ياراتماق اوْلموشدور. تدقىقاتچى «وارلیق» ژورنالى نىن ۲۲ اىل عرضىنده چىخان سايلاينى بۇيۈك دېقىت، قايغى و صىپىرلە آراشدىرىمىش، ماراقلى علمى فيكىرلەر سۈئىلەمىشدىر. مۇتقىرا فىيائىن آخىرىنىدا ۱۹۷۸-۱۹۷۹ - جۇ اىللەر ایران اىسلام اينقىلايىندان سۇقىرا ایراندا و گۆتنى آذربايجاندا نشر اوْلونان آذربايجان تۈرك دىللى قىزت و ژورناللارين آدى دۈورىلىكى، نشر اندىيلىكى يىشىر و. س. بارەدە مەلumat وئرىلىمەشىدىر. بۇ قىمتلى تدقىقات اثرى آذربايجان ادبىياتى تارىخى نىن ياردىلماسىنىدا، ائلەجە دە عالى مكتىبلەرde خۆصوصى اىختىصاص كۈرسىلاريندا منبع كىمى اىستىفادە اوْلونا بىلە.

باڭى - رسپۇبليكا قىزى،
ع آورىل ۲۰۰۱، ص ۶

مىلّى مەنلىقى قاداغان اندىيلىميش دۇغما خالقىن تمثىلچىسى كىمى اوْتون وارلېغىنى «وارلیق» ژورنالى صحىفەلرindە دۆلگۈن، يۆكىك لىاقتە تجىسّوم اندىردىلەر. اوْنلار «وارلیق» اطرافىندا تۈپلاشار كىن قارشىلارىندا سۈن درجه بويوك، مىشۇلىتلى وظيفە- ادبى دىلەدە واحد يازى مەنلىقى ياراتماق وظيفەسى نىن اوْلدوغونو دا بىلەردىلەر.

تدقىقاتچى پروانە خانىم محمدڏووانىن دىدىگى كىمى: «وارلیق» ژورنالى نىن ياراتدىغى واخت جنوبى آذربايجاندا ادبى دىلەن شىمالدا مۇوجىود اوْلان اۆسلوبلارى يۇخ اىدى. ضىاليارىن دانىشىق طرزىنده و يازى اۆسلوبلارىندا فارس تەككۆر طرزى حاكىم اىدى. اوْرفوقرافيا و اوْرفۇئىپا قايدالارى حاقىندا تصوّر ضعيف اىدى. ان باشلىجاسى ايسە آذربايجان تۈركىجەسىنى مۇكەم بىلەن يازارلار، ژورنالىستلەر چاتىشمىرىدى.

بۇنۇلا ياناشى، «وارلیق» ژورنالى نىن ایران آذربايجانى نىن اىجتىماعى- ادبى فيكىر تارىخىنده مىتىلىسىز رۇلو مۇبارىزەلەر فۇندوندا فۇزمالاشان بىدېمىي ادبىياتىن مۇندىرىجەسىنى، سجىتەسىنەدە دىرىپەرەنەن بىلەن سەپىتىلىكىسىنى، اشىدىرىمىنەسىنەدە دىرىپەرەنەن بىلەن سەپىتىلىكىسىنى، «وارلیق» ژورنالىنى تدقىقات اوْبىئەتكى سىنچىن پروانە خانىم محمدڏووانىن اساس مقصىدى

قدیم زماندن باشلَب، تۆرلی مقصود و
ضرورتلرگە کۆزه اینسانلار آرا نامه يا رقعه
يازىش و نامه آرقەلى نظرده توپىلگەن كىشىگە
معلوم بىر مقصود و دىل اىستىگىنى بىلدىرىش
معمول بولىسب كىلگەن، بۇ نرسە نە يلغۇز
اينسانلار، بلکە دؤولتلر، مؤسیسەلر و تشكيلاتلار
اۋرىتەسىدە هم يېز ضرورت صىفتىدە
قوللىنىلگەن.

اوتمىش زمانلارده يازىلېب قالدىرىلگەن
تۆرلی نامەلر و مكتوبلار، اينىقسە اتاقلى و
بؤيووك سىاسى، ايجتىماعى، علمى و ادبى
سيمالارنىنگ مكتوبىلرى بۇ گۈنگى اوپولادگە جىدا
قىزىقەرلى^۱ و اوْرگىنلىدىر. بۇنداق نامەلرنىنگ
مضمونى، تىلى، اينشاسى، خطى، تذھىبى و حتاً
كى ايشلىتىلگەن كاغاذ و بۇيماقلرى هم،
تدقيقاتچىلر و عالىملارنى قىزىقىتىرىپ، اولىر
نظرىدەن چىتىدە^۲ قالماهيدى.

چىنىدەن^۳ هم، اوتمىش اتاقلى
شخصىتلاردن بىز گەچە يىتىپ كىلگەن نامە و
مكتوبلار، نە يلغۇز نامەلر مۇلۇقى، بلکە نامە
بىبارىلگەن^۴ كىشىلەرنىنگ شخصى كىتكەر و
فعالىتلارى، ايجتىماعى مۇوقۇعى، قالە بىرسە

ظھيرالدين محمد باپر شاهنەنگ نامەلرى

محمد حليم يارقىن

مقالات اۇزىك شىوهسىنلە ترتىب لىنى يىمىشىدىر.

۱ - ماراقلى

۲ - كناردا

۳ - حقىقتا

۴ - گۈندرىلەن

حوجتى صيقتىدە، بۇ گۈن دۆنianiيىنگ تۈرلى مملكتىرىدە گى كىتابخانەلر و آرشىفلرىنىنىڭ مۆھۇم و قىمتلى خزىنەسىدىن سەھىلەپ، كىتە علمى و تحقىقى اعتىبارگە اىگەدىر.

ظەپىرالدىن محمد باپر بۇيوك دۆولت اربابى، يىتۆك شاعير، اديب و مۇورىخ بولىپ، عۆمۇر بۇنى تۈرلى يقىن - اۋازاق آدمىلر - عايلىه اعضاسى، بىگلر و منصبدارلىرى، عالىملار، فاضىللار، شاعيرلار، ھۆنرمندلر، پادشاھلار و حاكىmlar بىلەن^۶ مۇناسىبىتىدە بولۇنگەن. اگرچى، باپر عۆمۇر بۇنى باشىدەن كىچىرگەن بېرچە^۷ حادىنەلر و لەحظەلرنى بە تفصىل «باپر نامە» دىك^۸ عجايىب اثىريدە يازىپ قالدىرگەن بۇلۇسە ھەم، بىراق اوئىنىڭ تۈرلى مقصىدلار، ضىروت و وضعىتلەرگە كۈزە اىرىيم^۹ كىشىلەرگە يازىنگەن نامەلرى، عالىملار اۆچۈن قىزىقىرىلى و دېقىنگە سزاواردىر.

عۆموماً آلگىندا، باپر نامەلرىنى اىككى تۈركۈمكە آجرتىش مۆمكۈن: بىرى منظوم نامەلر و اىككىنچىسى منثور نامەلر.

باپر اىرىيم مۇناسىبىتىلر و مقصىدلەرگە كۈزە بعضى بىر يقىن دۇستلىرى، بىگلەرى يا اونگە قوشى بولۇنگەن حاكىmlar و مېرلەرگە شعرى

اوشه^۱ زماننىنىڭ اىبرىم عۆرف - عادتلىرى، ايجىتىمىتىلى - اىقىصادى واقىعەلر و اوزگىرىشلىنى اورگىشىدە كىتە^۲ ياردىم بېرەدى. بۇ نرسە^۳ (شىنى - نسنه)نىڭ قىچەلر مۆھۇم اىككىلىگىنى اوشه وقت نامەلرنىنىڭ بعضى بىر يازىچىلەرى يا ذۆوقمىند زمانداشلىرى ھەم بىلگىلەر. تۇغىرى انه شۇ اساسدە بعضىلار اۋازلىرى يازىنگەن نامەلر يا كى اولىگە يازىلەنگەن نامەلرنى تۈپلەنگەنلەر اوشبو نرسە كۆئىنچە، نامە يازىوچىلەرى عالىدىن اوتكىندىن سۈنگ ھەم علاقەمند كىشىلەر تىماندىن عملگە آشىن.

بۇ اوپىنندە، مۇولانا جامىنىنىڭ «مکاتىب»، نوايىنىنىڭ «منشآت»، اورنىڭزىب عالىگىرىنىنىڭ «رقعات - خاص»، مۇورىخ ابوالفضل علامىنىنىڭ «منشات - علامى» و «نامەى - نامى» ناملى خواندىمیر تۈپلەنگەن تىيمورىلەر درىبارىدىن صادىر بولۇن فرمانلار و بعضى بىر كىتە مقاملىرنىنىڭ نامەلر و رۇقۇھەلر مجموعەسى فيكىرىمىزنىنىڭ يققال دليلىدىر.^۵ شۇ اۆچۈن، نامەلر و مكتوبلەر اوتكىن زماننىنىڭ تارىخي، ادبى، سىياسى و ايجىتىمىتىلى

۱ - او زامانىن

۲ - جۇخلۇ، بۇيوك مېقىاسدا

۳ - شىنى، نسنه

۴ - بۇ مقامدا، بۇ مۇوقۇده

۵ - هدى حسینزادە، كتابنامە، عصر تىموريان، مشهد / تاشكىنلىت، ۱۳۷۵، ص ۵۵، ۵۶، ۱۰۳، ۱۰۵

۶ - اىلە

۷ - بوتون

۸ - كىمى

۹ - بعضى

اگر به خیر و سلامت گذر ز سند کنم،
سیاه روی شوم گر هوای هند کنم.

با بر دوستی نینگ افسوردہ لیک و
ملالینی کوزیب، هیندوستان نینگ ایسیق و
غزنی نینگ
ساووق هواسی حقیمده بُو روباعینی
ایتیب، خواجه کلانگه بیباره دی:
یوز شوکر دی با بر که کریم - غفار،
بیردی سند و مؤلک - بسیار،
ایسیق یلیغینه گر سنگا یوقتور طاقت،
ساووق یوزینی کوڑای دیسانگ^۱ غزنی بار.^۲
(با بر دیوانی، مُقدّیمه، یتمیش آلتی و
یتمیش ییتنی بیتلر)

بیانه شهری نینگ میری با بر گه
قرشیلیک قیلماقچی بولیب، او تینگ
نصیحتلریگه قولاق سالمه گنیده، با بر او نگه
او شبو تهدید آمیز قطعه نی یازیب بیباره دی:

با ترک ستیزه مکن ای میر بیانه،
چالاکی و مردانه گی ترک عیان است.
گر زود نیایی و نصیحت نکنی گوش،
آن جا که عیان است، چه حاجت به بیان است.
(با بر دیوانی، مُقدّیمه، یتمیشینچی بیتل)

۵ - گوزمک ایسته سن

۶ - گشت

ژانزلردن فایده آنیب، منظوم نامه لر بیبارگن.
بُونداق نامه لردہ تاریخی واقعه لر، ادبی، عشقی
و شخصی موتاسیبتلر عکس ایتیریلگن.
با بر نینگ بُو نوع نامه لریدن ایریم
نومونه لرینی او تینگ «با بر نامه» و دیوانیده
اوچرتیش^۳ مۆمکون. بُو نوع نامه لر کوپینچه^۴
رُوباعی، قطعه و مثنوی سینگری ژانزلرده
ایتیلگن.^۵ قوییده^۶، او شبو نوع نامه لریدن
ایککی نومونه نی کیلتیره میز:

با بر نینگ دوستی خواجه کلان
هیندوستانده ایقامت قیلگیندہ زیریکیب،
کابولگه قیتیش آرزوسی بار ایدی. شوندہ، با بر
او شبو رُوباعینی یازیب بیباره دی:

ایظهار لطافت و ظرافت قیلاسیز،
هر نوکته ده یوز تؤمن کیتابت قیلاسیز،
گر هیند ایشی تیسکاری ایرماس، نی اوچون؟
ایسیق ییردین ساووق ظرافت قیلاسیز.

لاکین خواجه کلان قانع بولمسدن،
هیندنی مذمّت قیلیب، با بر گه او شبو بیئتنی
یازیب بیباره دی:

۱ - تصادوف انتمک، قارشیلاشماق

۲ - چو خو

۳ - سوئله میش

۴ - آشاغیدا

افغانستانه (شېرغان شهریده) چاپ ایتگن.^۴
 اړجینچي نامهنى باپر یقين دؤستى و
 اميرلريدن بېرى بولګن خواجه کلانګه یازگن.
 باپر یازيشیچه، نامهنىنګ مضمونى، موهومليکي
 باعث اوئنینګ تولیق^۵ متنينى «بابر نامه» - ده
 هم کيريتگن (بابر نامه، مانوايزى شرى، کيوتو
 (جاپان)، م. ۱۹۹۶، ص ۵۷۳-۵۷۶).^۶

دېمک، بۇ اړچله نامه دن تشرقى^۶
 باپر نىنګ یته اړچته نامه سى باړلېکي معلوم. بۇ
 نامه لر حاضيرگى کوتده، ایستانبول شهرى
 يۇنيورسитетى سینينگ کيتابخانه سيده ۳۷۴۳
 رقم آستيده سقللنے یانګن باپر ديوانى قوليازمه
 نۆسخه سى ترکيبيده موجود.
 مشهور تۈرك عالىي فواد كۈپرولو
 بېرىنچى بار «ايسلام دايرة المغارفي» باپر
 قىسىميده، او باره ده سو ز يۈرىتىب، باپر اثرلىرى
 و قوليازمه لرى باره سيده هم معلومات بېرەدى
 و جۆملە دن، ایستانبول يۇنيورسитетىسى
 کيتابخانه سيده گى مذكور قوليازمه نى هم
 تانىتىب، اۋنده گى شعرلر، مۇعمىلار و
 رسالله لرنى اىسلاب، متنور نامه لر باړلېكىنى هم
 اىته دى^۷، اما نامه لر متنينى بېرمەيدى.

دېمک، بوغونگه چه باپر تمانند
 يازيلگن فقط اړچته متنور نامه باړلېکي معلوم
 بولىپ، اوئر نىنګ متنى بېز گه يېتىب كېيلگن
 ايدى:

بېرىنچىسى، تۇتفىچى اوغلۇ ھمايون
 مېرزا گه يازگن نامه سى. بۇ نامه نىنګ متنى
 «بابر نامه» ده هم کيريتىلگن!^۸

ايکىكىنچىسى، ايکىكىنچى اوغلۇ کامران
 مېرزا نامىگه يازيلگن نامه دير. بۇ نامه نىنګ
 متنى «بابر نامه» ده يوق. لاکىن، اوئنینگ
 كۈچىرىلىگن بىر قوليازمه نۆسخه سى
 «نصيحتنامه باپر شاه به فرزند خود» نامى بىلەن
 (ت - ۱۲۷۲) رقمى آستيده^۹ تاتارىستان
 مرکزى «قازان» يۇنيورسитетىسى
 کيتابخانه سى نىنگ «نادر و قوليازمه كيتاپلر
 بىولىمى» ده سەقلنماقدە. نامه نىنګ متنينى
 اوزبېكىستان عالىي دۇكتور بىك على
 قاسىموف ۱۹۷۹ م. بىلى «اوزبېك ادبىياتى
 مسائلە لرى» مجلە سيدە نشر قىلگن.^{۱۰}

بۇ ايکىكىلە نامه متنينى كىينە «بابر
 منگولىگى» ناملى ريسالىدە ۱۳۷۲ بىلى

۴ - يارقين، محمد حليم، باپر منگولىگى، شېرغان
 ۱۳۷۲ء، ۲۴، ۳۰ بىتىلر

۵ - مؤکتل

۶ - باشقا

۷ - سۈزىلەمېش

۱ - باپر نامه، تاشكىنت، يولدوزچە، ۱۹۸۹ء، ۳۲۰-۳۲۲
 بىتىلر

۲ - آلتىندا

۳ - قاسىموف، بىك على، اوزبېك ادبىياتى مسائلە لرى
 مجلەسى، ۱۹۷۹ء، ۹-۸۸ بىتىلر

ایتماقچیمیز.

بۇ نۆسخەدە باپرئینىڭ اۋچىتە منشور
نامەسى بار، بۇ نامەلر، باپرئینىڭ ھمايون میرزا
و كامران میرزا خواجە كلانگە يازگىن
نامەلر يىگە نىسبىتاً انجە قىسقە بولىپ،
نامەلر ئىنگ اىككىتەسى اوزىيىكچە و بىر تەسى
فارسچەدىر.

نامەلر دە سَجع اوصولى قوللەنىلگەن
بۈلۈپ، اوىندن باپرئینىڭ مۆساجع نشر بۈيىچە
قىنچەلر اىستىدادلى و تالنتلى اىكتلىگى
بىلىنەدى.

بىرىنچى نامەلر ئىنگ متنى عشقى -
عاطىفي مضمونىگە اىگە بۈلۈپ، اوئىنگ
مضمونى بىر نىچە موتناسىب و چىرايلى^۱
مېصرىعلەر بىلەن بىزە تىلگەن.^۲ بۇ نامە قچان و
كىمگە يازىلگىنىگى معلوم ايمىس.^۳ بىراق،
بۇنگە قرهمەى نامەدە قوللەنىلگەن نشرى
اۆسلوب، سوزلەر و عىبارەلر، باپرئینىڭ خۇدى
شعرلەر كىبى چىرايلى و شىرەلە بۈلۈپ، اۆزى
سيوگەن بىر كىشىسىگە اتپ يازگەن.

بىرىنچى نامەنинگ متنى:
«فراق دشتىدە يىتكان غم و تغىر دين،
اسىر- داشدە، يعنى فقير باپر دين،
دۇغا و قوللوق انگاكىم جناب و قدرى انىنگ،

۴ - گۈزىل

۵ - بىزدىلىمىشىپر

۶ - دىئىپل

كىسىن، ۱۳۶۲ (م. ۱۹۸۳) يىلى

افغانىستان باپر شۇنائىن عالىمەسى شفique
يارقىن باپر ديوانى ئىنگ اينتىقادى متنىنى
تىارلەپ، اثر ئىنگ مۆقدىمە سىدە باپر
ديوانى ئىنگ اىريم مۇئتىبر قوليازمالر و باسمە
نۆسخەلرىنى هم مۇعرىقى قىلىپ، جۆملە دە
ايستانبول يۇنىورسىتى نۆسخەسىنى بە تفصىل
تانيتىپ، قوليازمالرىنىڭ آخىردىن بىر قىنچە^۱
ورقلرى توشكىنى، اوئىدە گى غزللەر، فارسچە
شعرلەر، متنوبلر، مۇعماڭلار، مصنوع شعرلەر هم
دە باپر ئىنگ نىچە منشور نامەسى باپلىگىنى هم
يازادى.^۲

اوشه وقتىدە^۳، اىريم سېيلەرگە كۈزە
باپر ديوانى ئىنگ «كابول نشرى» دە مۇذكۈر
قوليازمالە دەن فايىدەلنىش ايمكاني مۆيسىر
بۈلەمەن و شۇ بىلەن بىرگە نامەلر متنى هم
نشر قىلىنمسىدەن قالىن، نهايت، ۱۹۹۵ يىلى
تۈرك عاليمى دۆكتور بلال يۈچىل مۇذكۈر
قوليازمالە متنىنى فيكسىمىلى شىكلە انقرەدە نشر
قىلىگەن. بىز ايستانبول يۇنىورسىتى
نۆسخە سىدە گى باپر ئىنگ نامەلرلى حىقىدە سۈز
يۇرىتىپ، اوئىر ئىنگ متنىنى حۇرماتلى اۇقووجىلر
و علاقەمند كىشىلەر مۇطالىعە سىگە تقدىم

۱ - نىچە

۲ - يارقىن، شفique، باپر ديوانى، كابول ۱۳۶۲ (م.

۳ - ۱۰۶ ۱-۰۵، مۆقدە، ۱۹۸۳ بىتىتلە

۴ - او خەندا

یازیلگن، بیراق قیسی^۴ تاریخده و مؤشّخص کیمنینگ نامیگه یازیلگنلیگی معلوم ایمس^۵: نامه‌دن، بابرنینگ شعر مسأله‌سی «مصطفلاحاتی» (اتمه‌لری)، باره‌سیده بیر اثر مؤلّفی ایکنلیگی و او حقده «خراسان و عراق فوّضلاسی و فوّصحاسی» بیلن فیکر آمشیب، اثر حقیده اولرنینگ نظر و فیکرلرینی بیلماقچی بولگنی معلوم بولهدی. بیز، اینیقسه اوشبو نامه و بابرنینگ «مصطفلاحات» اثری باره‌سیده علاحدیه مقاله‌ده مؤفّصلراق سوز یورتیب، معلومات بیر گنمیز^۶.

ایکنچی نامه‌نینگ متنی:

«خراسان و عراق فوّضلاسی بیله فوّصحاسی خیدمتلاریده معروض اول کیم، جیلت ایقتیاضاسی بیله شعرغه ماییل و مؤقتضای- وقت بیله بیرار- ایکی رار بثیقه قاییل بولولور ایدی. خاطیرغه بیتار ایردی کیم، موصلاحاتینی داغی بیر کیشی قاشیدا کورولسه، کوتکولگا کیچگان شوبهنه‌نی اندین سورولسه، تقدیر حسبي بیله انگا توفیق تاپیلمادی، بۇ بى تحقّق قالدی. آخر اوز آلمیدین بیر- ایککی ریساله معلوم قیلیب، بیر نیجه کلاعغا مرقوم بولندی. مؤتّمس لول کیم، هر غلط و سهوی کیم بوللسه، کور گوزگایلار.

۴ - هانسی

۵ - دنیل

۶ - وتره‌جیگیك

بولند و عالی ایرور وهم ایله تصوّر- دین.^۱ قۆلوق و دۇعادین سوتگ عرض اول کیم، فراق کوتلارینی بلا اۇزون بولولور ایرمیش و فراق کوتئنینگ هر ساعتیدا يۆز بلا فۆزون بولولور ایرمیش. بۇ نهايىتى يوق غم و فېرقىتە و بۇ غايىتى يوق بلا شىدەتە ويصالىنگ خىالى بولماسا، نىتكى ایسردیم^۲ و خىالىنگ ويصالى بولماسا، باشىمنى آلىب كىتكى ایسردیم، اعتقادىم سنگا اول يۈسۈنلۈق اىدى كیم، عرض قىلدىم و مۇرادىم سىندىن بۇ يىنگلىغىدور كیم شرح ايلارمىن:

مۇراد وصلىنگ ایرور ايلا ياد بابرنى،
اۇنۇتماغىل ينه بۇ نامۇراد بابرنى^۳ .

ایکنچى نامه هم اوزىبىك تىلىدە موسىجع اۆسلوبىدە یازىلگن بولىپ، اۋتىننگ مضمونى باير تأليف قىلگان «شعر مصطلحاتی» اثرى حقیده دىر. نامه «خراسان و عراق فوّضلاسی بیله فوّصحاسی خیدمتلاریده»

۱ - فراق چولوندە غم و قايفى ايجىننە ايتىمىشكىن، عشقە دۆشىوش بۇ اسىر يعنى بايردن، دۇغا و قۆلوق اولسون او كىمىسىيە كى، مرتبەسى خىال و تصوّردن دە اوجادىر.

۲ - نه ائدردیم

۳ - اىستانبول يۇنىورسитетىسى، باير ديوانى قول یازىمەسى، نۆمرە ۳۷۴۳، ورق ۹۹-ب و ۱۰۰

اوجینچی نامه‌نینگ متنی:
 «مکتوب مرغوب که مصحوب یکی از
 ارباب القلوب بود، در ایمن اوقات و اسعد
 ساعات رسید. نه چندان بهجهت و سرور، و
 خرمی و حضور برین دل و جان مهجور روی
 نمود، که در حیّز تقریر آید و یا در حیطه
 تحریر گنجد. فلتّمسانی که بدان اشعار داشت
 و متنمیانی که از آن انتظار می‌برد، از زبان
 قلم مذکور و بر روی نامه مسطور بود، التماش
 و تمنی بر حسب دلخواه و مدعای، به حصول
 انجامیده و به وصول رسیده، قاصدی به سوی
 مقصود روانه کرده شد. مقدار یک کف اشرفی
 از حامل رقه طلب نمائید. تحریراً فی سنه
 ۹۳۰». ^۱

شوندان قیلیب، با برنینگ اوشبو اوجته
 نامه‌سینی حوزه‌متلی عالیملر و اوقووچیلر
 مؤطالیعه و ایستیفاده‌لریگه پیشکش قیلیدیک.
 اوشبو نامه‌لر متنی و ایریم خوشوصیتلری
 متخصص عالیملر تماندن تیکشیریلیب
 تحقیق بولیب، با بر شخصیتی قرره‌لری و
 معنوی با ایلیگینی ^۲ ینه‌ده چوقوراچ
 اور گنیشده بار دیم بیره‌دی دیب، اویله‌یمیز. ^{۱۱}
 - محمد حلیم یارقین
 تاشکینت - ۲۰۰۰

ایصلاح قلمی بیله اول غلط و سهون
 توزگایلار^۱، تا بو وسیله بیله بو تالیفینینگ
 سوّقیمی صحنه بدل بولغاوی و مؤلیفینینگ
 جهله علمه موبدل^۲!.

اوجینچی نامه فارسی تیله بولیب، او
 هم سجع نتری اسلوبده یازیلگن. نامه‌نینگ
 اینشاسی و مؤسجه‌لیگیدن، با بر فارسجه‌نی هم
 جیداً یخشی و مؤکمل بیلگنی، هم ده جیداً
 سیلیق^۳ و چیرايلی^۴ اینشاده ایقتیدارلی
 ایکنلیگی بیلینه‌دی.

نامه اوونگه^۵ یقین بولگن بیسر
 دوستینینگ بیبارگن نامه‌سیگه جواباً یازیلگن
 بولیب، شو بیلن بیرگه دوستینینگ ایستک و
 تمناسینی قبول قیلیب، نامه آرقه‌لی سوزلگن
 مادی بار دیم ایحابت بولگنی اینلیگن. نامه
 کیمگه یازیلگنلیگی اینق ایمس^۶، بیراق اوینگ
 سوتگیده^۷ (تحریراً فی سنه ۹۳۰) عیباره بیلن
 یازیلیش تاریخی هم قنید اینلیگن. بو سنه گه
 کوزه، با بر هیندوستانده بو نامه‌نی تحریر
 قیلگن بولسه کیزک^۸.

۱ - دوزلده‌لر

۲ - اوشه نوّسخه، ورق ۱۰۰-۱

۳ - تمیز

۴ - شکیلی، گوزل

۵ - اوتنا

۶ - آیدین دئیبلدیر.

۷ - سوتوندا

۸ - گزک

۹ - اوشه نوّسخه، ورق ۱۰۰-۱

۱۰ - زنگنلیگینی

۱۱ - اویله‌یمیز: دشوندوک

خط سیاق

اورین مقدم

با استفاده از راهنمایی‌های آقای حاج قربانعلی مقدم

اگر به خانه مشروطیت در تبریز رفته باشید، دفترچه‌ای را که حساب و کتاب مجاهدان جنگ‌های تبریز در آن با خطی کج و معوج نوشته شده است، شاید دیده باشید. آری این خط به ظاهر کج و معوج که احتمالاً نیز از آن سر در نیاورده‌اید، به «خط سیاق» مشهور است. خطی که آن را از بقایای خط و الفبای قدیم ترکان یعنی اویغوری می‌شمارند و در زمان‌های قدیم وسیله نوشتن قیمت‌ها و ارقام و اعداد در آذربایجان بوده است و امروزه نیز در میان بازاریان قدیمی رواج دارد. کلمه سیاق از فعل سایماق (شمردن) ترکی گرفته شده است و اعداد در آن با دو واحد قیران و تومان حساب می‌شوند و با آن می‌توان تا رقم ۹۹۹۹۹۹۹ قیران را نشان داد. به عبارت دیگر رقم یک میلیون تومان در این خط وجود ندارد و البته با توجه به ارزش پول در گذشته نیازی نیز بدین کار نبوده است (البته می‌توان میلیون را به صورت هزار هزار نشان داد). در این خط برای هر واحدی علامتی وجود دارد که با کنار هم گذاشتن این علامت‌ها البته با شیوه‌ای خاص، رقم مورد نظر نوشته می‌شود.

آموختن خط سیاق شاید در وهله اول سخت به نظر آید ولی به دلیل قانونمند بودن آن (نظیر زبان ترکی) یاد گرفتن آسان است.

توجه باید داشت که در نوشتن عدد (قیمت) و خواندن آن، اول قسمت تومانی و سپس قسمت قیرانی آن خوانده می‌شود. به عنوان مثال ۲۳۵۹۸۷ به صورت «بیست و سه هزار و پانصد و نود و هشت تومان و ۷ قیران» [ایگر مری اوج مین بشن یوز دؤخسان سککیز تومن، یئددی قیران] خوانده می‌شود. ارقام اگر برای نشان دادن قیران بکار روند در زیر نوشته می‌شوند. مثال:

۵۴ تومن = الی دؤرد تومن =

۵۴ تومن، ۴ قیران = الی دؤرد تومن، دؤرد قیران =

۵۴ تومن، ۷ قیران = الی دؤرد تومن، ۷ قیران =

برای نوشتن رقم بالای هزار تومان نیز از رسمهای جدول ۱ استفاده می‌شود:

مثال (۳) رقم ۸۹۵۷۳ قیران
سککیز مین + دوّقوز بوز + اللی یتندی تۆمن +
اوج قیران -

عەنەنەت

۲۰۰۰ تۆمن = ایکی مین تۆمن -

عەنەنەت

(عەنەنەت دهنده ایکی و عەنەنەنەن دهنده
مین است).

مثال (۴) رقم ۱۶۰۰ قیران
بوز + آلمیش تۆمن -

عەنەنەت

چند مثال دیگر:

مثال (۱) رقم ۱۱۰۰ تۆمن یا ۱۱۰۰ قیران
گفتیم عدد را به صورت تومنی می خوانیم و
اگر قسمت قیرانی داشت آن را نیز جداگانه
ذکر می کنیم.

مین بوز تۆمن = مین تۆمن + بوز تۆمن -

عەنەنەت

توجه داشته باشید که برای اختصار یکی از
قسمتهای تکراری (-) حذف می شود.

مثال (۵) رقم ۲۴۵۸۹۴۲ قیران
ایکی بوز + قیرخ بشن + مین + سککیز بوز +
دؤخسان دوّرد تۆمن + ایکی قیران -

عەنەنەت
عەنەنەنەنەد

مثال (۶) رقم ۱۲۲ قیران
اون ایکی تۆمن + ایکی قیران -

عەنەنەت

مثال (۲) رقم ۲۳۵۴۶ قیران
ایکی مین اوج بوز اللی دوّرد تۆمن، آلتی قیران
= ایکی مین + اوج بوز + اللی + دوّرد تۆمن +
آلتی قیران -

عەنەنەت

۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	قیران
—	۵	۷	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	—

جدول ۱، طرز نوشتن ۱ تا ۱۰ قیران

۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	قیران
—	۵	۷	۹	۱۰	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	—

جدول ۲، طرز نوشتن ۱۱ تا ۲۰ قیران

۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	تؤمن
—	۷	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	—

جدول ۳، طرز نوشتن ۱۱ تا ۱۰ تؤمن

۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	تؤمن
—	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	—

جدول ۴، طرز نوشتن ۱۱ تا ۲۰ تؤمن

۱۰۰	۹۰	۸۰	۷۰	۶۰	۵۰	۴۰	۳۰	۲۰	۱۰	تؤمن
—	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	—

جدول ۵، طرز نوشتن ۱۰ تا ۱۰۰ تؤمن

۱۰۰۰	۹۰۰	۸۰۰	۷۰۰	۶۰۰	۵۰۰	۴۰۰	۳۰۰	۲۰۰	۱۰۰	تؤمن
—	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	۱۱۰	۱۲۰	۱۳۰	—

جدول ۶، طرز نوشتن ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ تؤمن

آذربایجان تۆركجه سىنده مۇعىتلىك و غىير-

مۇعىتلىك آنلايىشى

ابراهيم ررف

بۇتون دىللرده اوْلدوغو كىمى، آذربایجان تۆركجه سىنده ده اىسلاملىرىن مۇعىتلىك و غىير- مۇعىتلىك وضعىتىنى يىلىدىرىمك اوْچون لكسىك و قراماتىك واسىطەلر وار. آذربایجان تۆركجه سىنده مۇعىتلىك و غىير- مۇعىتلىك آنلايىشى، آشاغى پلاندان بۇخارى پلانا كىمى سира ايله دئىشك، فۇنتىك، لكسىك، مۇزفولۇژىك، سىيتاكتىك و سماتىك پلاندا شرطلىنir. بۇخارى پلاندا شرطلىن مۇعىتلىك / غىير - مۇعىتلىك آنلايىشى آشاغى پلانداكى شرطلىنەلرین تأثيرىنى لغو ائدە بىلir. قىزى چاغىر مىثالىندا مۇزفولۇژىك علامته گۈرە (مۇعىن تائىرلىك حالىن شكىلچىسى) مۇعىتلىك اىفادەسى وار، حال بۇ كى، قىزى اوْز باشىنا بۇراخسان، يا مۇتوروفه گىئدر يا زىرناچىيا مىثالىندا هemin شكىلچىنى اوْلدوغونا باخماياراق، جۆملە سىيتاكتىك شرطلىنە نىيەجەسى اوْلاراق غىير- مۇعىتلىك آنلايىشى اىفادە ائdir.

دونيانين مۇختلىف دىللرinde اىسمىن مۇعىن و غىير- مۇعىن دئىه اىكى دۇرому شىىدە آلىنir. بۇ اىكى دۇرому اينگىلېزجه ده

I have read a book.
I have read the book.

کیمی جۆمله لرده گۇرمك اولار. تۈرك دىلىنە گلىنجە، دۇزوم بىر آز داها مۇرخىدىر، فيكىر وئرك:
من بىر كىتاب اوخودوم.

من كىتاب اوخودوم.

من كىتابى اوخودوم.

آيدىندىر كى، بۇ مىثاللارين اىكىنچىسىنى اينكىلىز جە يە هەچ وجھە ترجىمە اتىمك اولماز، چۈنكى او مىثال مۇعىنلىك و غىير - مۇعىنلىك آراسىندا بىر كىچىد مرحلەسىنى تمىشل اتىمكىدە دىر، يعنى من بىر كىتاب اوخودوم اىفادەسى تامىلە غىير - مۇعىندىرسە، من كىتاب اوخودوم مىثالىندا بىر قدر مۇعىنلىك وار و من كىتابى اوخودوم كىمى مىثاللادا مۇعىنلىك داها آرتىقىدىر. گۇرەجىگىمىز كىمى، آذربايجان تۈركىچەسىنە مۇعىنلىك و غىير - مۇعىنلىك مقولەسى خەپلى بىر مېقياس اوزىرىنە صىفىردان يۈز فايىزە دوغرو دىيشكەن بىر پارامتر كىمى تظاھۇر ائدىر.

۱- فۇنلۇژىك شرطلەمە

بعضى مىثاللاردا، اوزلىكىلە جۆملەنин مۇبىتاسىندا، مۇعىنلىك آنلايىشىنى اىفادە اتىمك وظيفەسى كلمەنин وۇرغۇسو ياخۇن مۇسىقىسى نىن اوزىرىنە دوشور، بىلە كى، چاي اىچىلدى جۆملەسى اىكى شىكىلە اىفادە اولا بىلر (مىثاللاردا وۇرغۇ فرقىنە فيكىر وئرىن):

- چاي اىچىلدى (بىر خىليلك دانىشىلدى و چاي اىچىلدى).

- چاي اىچىلدى (ساماوارى سۇندورون، چۈنكى چاي اىچىلدى).

بىرىنچى مىثالدا عۆمومى چاي اىچىمكەن (غىير - مۇعىن چايدان) بىح گىڭىدىرسە، اىكىنچى مىثال كىشكىنلىكىلە مۇعىن چاي آنلايىشىنى اىفادە اتىمكىدە دىر. باشقا بىر مىثلا فيكىر وئرك:

- قۇيۇن ملهدى (هاردانسا قۇيۇن سىسى گىلدى).

- قۇيۇن ملهدى (خىيطە باغلا迪غىمىز قۇيۇن ملهدى).

گۇردو گوموز مىثاللار جۆملەنин مۇبىتاسىنا عايدى اىدى، فعلىن تاماملىغىندا دا فۇنتىك شرطلەمە

گۇرۇنۇر:

- ياشار سفردن گلىپ (نظىرە تۇتولمۇش سفرىنى بىتىرىپ و گىرى دۇنوب).

- ياشار سفردن گلىپ (بۇ گۈنوكو ضيافت هەمین مۇناسىبتە دىر).

۲- لکسیک شرط‌نامه

- بعضی کلمه‌لر لکسیک معنا اعتیباری ایله و هر هانسى شکیلچیلرین یا باشقا نیطق حیصه‌لری نین مۇداخىلەسى اولمادان موغىئىلىك یا غىیر- موغىئىلىك خۆصوصىتى داشى بىرلار:
- اوْزىل آدلار عۆمومىتلە موغىئىلىك خۆصوصىتى داشى بىرلار: ياشار، آيدىن، حسن.
 - عۆمومى آدلار (ایسمىن آدلىق حالىندا اوْلاندا، هر هانسى جۆملەدە اىشتىراک ائلەمەدن، يعنى سۈزلۈكده قىيد اندىلدىگى و ضعىتىدە يا lexeme شكليندە اوْلان آدلار) غىیر- موغىئىلىك خۆصوصىتىنە مالىك اوْلۇرلار: ائو، ياغىش، چىچك.
 - يىش، گۈن، آى، دۆتىيا، باش ناظىر، تانرى، طبىعت و بۇ كىمى کلمه‌لر واحد بىر نىسنه يە دلالت ائلەدىگى اوْچون موغىئىلىك خۆصوصىتى داشى بىرلار. بىلدىگىمېز كىمى، اىسمى بىرلشىمەلرده اىسمىن موغىئىن و غىیر- موغىن يىبەلىك حاللارى اىشتىراک ائدир: آنا دىلى، آنانىن دىلى. بىرىنجى مىثالدا عۆمومى، غىیر- موغىئىن آنادان بىح گىڭىر، حال بۇ كى، اىكىنچى مىثالدا موغىئىن بىر آنانىن دىلىنە اىشارە اوْلۇنور. آنجاق اولكە باشچىسى، آذربايچان تۆركىجەسى، تانرى حكمتى و بۇ كىمى مىثاللاردا اىسمىن موغىئىن يىبەلىك حالى نىن اىشلەنەسىنە احتىاج اوْلمور، يعنى اولكەنин باشچىسى، آذربايچانىن دىلى و تانرى نىن حكمتى كىمى اىفادەلر، دۆزگۈن اوْلسالار دا، اوْنلارىن اىشلەنگىنە ضرورت قالمير. سبب اوْندان عىبارتىدير كى، بۇ كىمى اىسلىل اوْز لکسیک معناسى حسابىنا اوْ قدر موغىئىلىك خۆصوصىتى داشى بىرلار كى، باشقا مۇرفولۇزىك علامىتلرىن اىشلەنەسى هېچ جەتىن ياردىمچى اوْلا بىلمير.
 - سايىلار نۇمۇناتىپ شكىلده اىشلەننەدە موغىئىلىك بىلدىرىپىرلار: ياشىم ۲۰- دىير
 - عۆمۇر- گۈن، گىچە- گۈندوز، مال- قارا، قۇيۇن- قۇزو و بۇ كىمى عىنىنى سۈزۈن، بنزىر سۈزلەرین ياخود دا مۆتضاد سۈزلەرین بىرلشىمەسىنەن عملە گىلن ترکىيلر غىیر- موغىئىلىك آنلايىشى اىفادە ائدир.
 - شخص عوضىلىكلىرى و اىشارە عوضىلىكلىرى موغىئىلىك آنلايىشى اىفادە ائدیر: من، سىن، او، بۇ. همىن سېيدىندير كى، من سىن سۋىيرم، من او گۈرددوم، من سۈزۈنە اينانىرام و بۇ كىمى ترکىيلر يانلىش سىلىنir و بۇنلارىن دۆزگۈن قۇرولۇشو بىلە اولمالىدىر: من سىنى سۋىيرم، من اوْنۇ گۈرددوم، من اوْنۇن سۈزۈنە اينانىرام، هابىلە غىیر- موغىئىن عوضىلىكلىر اوْز- اوْزۇنە غىیر- موغىئىلىك آنلايىشى اىفادە ائدیر: نىچە، هاراسا، هاردانسا، هەر كىم ...

۳ - موزفولوژیک شرط‌نامه

آذربایجان تورکجه‌سینده ایسمین موعین بیمه‌لیک حالی (گوتشنین ایشیغی، یاشارین کوئینگی) و موعین تأثیرلیک حالی (کیتابی اوخودوم) و اونلارا مخصوص اولان موزفولوژیک علامتler ایسمین موعینلیکینه دلالت اندن ان باریز قراماتیک واسیطه‌لر کیمی تانینمیشدیر. آنجاق نظرده توْتولمالیدیر کی، باشقا شرط‌نامه‌لر نتیجه‌سینده موعین تأثیرلیک حال (کیمسه‌نی گوزمه‌دیم) و موعین بیمه‌لیک حال (کیشی‌نین سوْزو بیر اوْلار) غیر- موعینلیکی ده ایفاده انده بیلر. هابله غیر- موعین تأثیرلیک حال و غیر- موعین بیمه‌لیک حال موعینلیکی ده ایفاده انده بیلر.

آنچاق عۆمومی موعینلیک واسیطه‌سی ساییلان بۇ موزفولوژیک علامتler بۇ ایمکانی يارادیر کی، کلمه جۆمله داخیلینده اوْز بىرینی آسانلیقلار دېیش بىلسىن، چۈنكى بۇ موزفولوژیک علامتler کلمەنین پاسپورتو، کیملىک سندى کیمی عمل اندىر، بىلە کى، فضولى‌نین دیوانى بىرلشىمەسی فضولى‌نین سوْز اینجىلرى ايله دولغۇن دیوانى شكىلینده ده ایفاده اتىشك اوْلور. هابله آذربایجانى گزدىم جۆملەسینى من آذربایجانى آددىم- آددىم گزدىم و باشقا شكىللەر ده ایفاده اتىشك اوْلور، آنجاق من چاي ایچدىم کیمی غیر- موعینلیک ایفاده اندن بىرلشىمەلدە حىصەلرین آراسىنا باشقا نىطق حىصەلری داخىل اوْلا بىلمير و اوْنلار جۆمله داخیلینده بىر- بىرینه ياخىن مۇقۇع توْتۇرلار.

اوْنو دا قىيد اىتمەلى بىك كى، موعینلیک بىلدىرن بۇ شكىلچىلرىن اىشتىراکى ايله عمله گلن سوْز بىرلشىمەلر ده موعینلیک خۆصوصىتى داشى بىر، بىلە کى، من یاشارين يازدىغى مكتوب اوخودوم کیمى ترکىيەر يانلىش سىلىنir و بۇنون دۆزگون ایفادەسى بىلە اولمالىدیر: من یاشارين يازدىغى مكتوبو اوخودوم.

موعینلیک بىلدىرن موزفولوژیک واسیطه‌لر بۇنلارا محدودلاشمىر و دئمک اوْلار كى، ایسمىن بۇتون حال شكىلچىلرى بىر نۇوع موعینلیک حىسىتىنى ياراتماغا خىدەت گؤستىرير. مىثال اوْچون شەردن چىخماق و شەرە دئمک و شەرەدە قالماق ایفادەلری گۆجلو شكىلده موعینلیک بىلدىرير و نە قدر كى، داها گۆجلو واسیطەلر يۇخارى پلاندا اوْنو بۇزما مىشدىر، بۇ موعینلیک اوْز وارلېغىنى قطعى شكىلده ایفادە اندىر.

موعینلیک آنلايىشى نین موزفولوژیک شرط‌نامه‌سیندن بحث ائدرىن ایسمىن موختليف حاللارىنى و اوْنلاردا ایفادە اوْلونان موعینلیک ظرفيتىنى گۆزدەن كىچىرمەك فايدالى اوْلار:

- آدليق حال: دندىگىمiz كىمى، بۇ حال اىسمىن سوۇزلىكىدە قىيد اندىلدىگى وضعىتىدىر و هەنسى مۇرفولۇزىك علامتى يۇخدور. اوْزىل اىسلاملار يا واحد بىر نىستەدە دلات اىدن اىسلامل بۇ حالدا مۇعىتلىك و عۆمومىي اىسلامل ايسە غىير - مۇعىتلىك خۆصوصىتىنى ايفادە اندىرلەر. بۇ اىلكلەن غىير - مۇعىتلىك جۆملە داخىلىنە باشقا شرطلىنمەلر نىتىجەسىنە دېيشە بىلەر.

- خىطابلىق حال (وۇكتىيو حال، چاغىرىش حال): كىكىنلىكە مۇعىتلىك بىلدىرىر: دىنيز، نە گۈزلسەن. قارداش، منى باغيشلا. بۇ مۇعىتلىك خىطابلىق حالى نىن داخىلى سىجىھىسىدەر، بىر شىتە خىطاب انتىكىسىز يا اوْنۇ چاغىرىدىغىمiz زامان اوْنۇن بىللى بىر وارلىق اوْلدوغۇنو قاباقجادان تانيمىش اوْلوروق. غىير - مۇعىن بىر شخصى يا تىستەنى چاغىرماق اوْلمور، بىلە كى، كىمسە، منى باغيشلا كىمى ايفادەلر سماتىك باخىمدان يانلىش سىلىنir.

- خېرىلىك حال (جۆملەنин مۇبىتىداسى رولوندا چىخىش اىدن اىسلامل): مۇختىلف شرطلىنمەلر نىتىجەسىنە مۇعىتلىك يا غىير - مۇعىتلىك خۆصوصىتى داشىيا بىلەر. بۇ حالىن عۆمومىتىلە هەنسى مۇرفولۇزىك علامتى يۇخدور، آنچاق بعضى واختىلار جۆملەنин مۇبىتىداسى منسوبىت حالىندا اوْلور و مۇعىتلىك ايفادە اندىر: باشىم قالا باليقىدىر. سوۇز يۇخ كى، بۇرادا سوۇز بىر لىشمەسى نىن بىر حىصەسى اوْزۇنۇ گۆئىتىرىر، يعنى هەمین مىثال ذاتاً منىم باشىم قالا باليقىدىر بىچىمىنە اوْلمالىدىر. مۇعىتلىك آنلايىشى دا ائلە بۇ بىر لىشمەنин طېعىتىنەن دۇغۇر.

- اىسمىن قالان فعلى حاللارىنдан تائىرىلىك، يېرىلىك، يۇنلوك، چىخىشلىق، آراجىلىق و اشلىك حاللارى گۈزدە گوموز كىمى عۆمومىتىلە مۇرفولۇزىك و سىستاكىك شرطلىنمەلردىن آسىلى اوْلاراق ھەم مۇعىتلىك، ھەم دە غىير - مۇعىتلىك آنلايىشىنى ايفادە اندە بىلەر.

بۇرا كىمى اىسمىن فعلى حاللارىنى و اوْنلارداكى مۇعىتلىك / غىير - مۇعىتلىك آنلايىشىنى گۈزدەن كىچىرتىدەك. ايندە ايسە اىسمىن اىسمى حاللارينا فيكىر و ئىرك:

- آتربىزتىyo حال: عۆمومىتىلە صىفت رولوندا چىخىش اندىر و غىير - مۇعىتلىك بىلدىرىر: دەمير قاپى، گۆموش پىالا.

- غىير - مۇعىن بىيەلىك حال آدلاندىرىدىغىمiz حال اكثراً غىير - مۇعىتلىك ايفادە اندىر: قۇش سىسى، آنا دىلى. آنچاق اوْندا كى، اىسمىن اوْز طېعىتىنە مۇعىتلىك خۆصوصىتى وار، هەمین حال مۇعىتلىك خۆصوصىتىنى ايفادە اندىر: اوْلەكە باشچىسى، تانرى و ئىرگىسى. بۇ بىخىن چۈزخ اوْنملى بىر

قراماتیک مساله‌نین حل بولو اوژونو گؤستریر. كىچميسىدە بىزه قارشى بىلە بىر تىقىد اىرلى سۆرمۇشدورلۇر كى، دئمەلى، بىرىنچى تۈرك دىلى اۇرتوقرافى سمينارى يانلىش بىر ايفادەدىر و بۇنىون دۆزگۇن ايفادەسى تۈرك دىلى نىن بىرىنچى اۇرتوقرافى سمينارى اولمالىدىر. بۇمساله‌نин چۈزۈمو تۈرك دىلى سۆزۈنون مۇعىن بىر قاورام اولماسى ايلە باغلىدىر. بۇندان اوئل گۈرددوك كى، اولكە باشچىسى و تانرى وئرگىسى دۆزگۈندور و اولكەنин باشچىسى يا تانرى نىن وئرگىسى كىمىي ايفادەلرە احتياج يۇخدور. باشقا سۆزلە هر گاه اىسمىن اوژوندە مۇعينلىك خۆصوصىتى وارسا، ين (نىن) حىصەسىنى حذف اتىمك اولار، نىتجە كى، گۈنüş ايشىغى و دۈولت ناظيرلىكى تامىلە دۆزگۈن قۇرولۇشا مالىكدىر و گۈنشىن ايشىغى و دۈولتىن ناظيرلىكى كىمىي ايفادەلرە احتياج يۇخدور و بعضاً حتا يانلىش سىلىرىر. بۇ سېبدىن تۈرك دىلى نىن سمينارى يېرىنە تۈرك دىلى سمينارى و تۈرك دىلى اۇرتوقرافى سمينارى ايفادەسىنى آرخايىنلىقلا اىشتىمك اولار. همین اىستىدلا سۇيىكتەرك بۇ كىمىي ايفادەلرین اىشتىمەسىنە جىارت اندىرىيەك: ایران اسلام جۇمهۇرىتى خارىجى اىشلار ناظيرلىكى قافقاز ايدارەسى. بىلە بىر مۇلاحىظە دە اىرلى سۆرولۇشدا كى، بىرىنچى تۈرك دىلى اۇرتوقرافى سمينارى ايفادەسىنە بىرىنچى سۆزۈنون يېرى يانلىشدىر و بۇ ترکىب ذاتاً تۈرك دىلى نىن بىرىنچى اۇرتوقرافى سمينارى شكلىنده قۇرولمايدىر. دېقت اتىمك لازىمدىر كى، گۈزل آذربايجان دىلى ايفادەسىنە بىر اىهام وار، يعنى بۇ بىرلىشمەدن ھم گۈزل آذربايغانىن دىلى ھم دە آذربايغانىن گۈزل دىلى آنلايىشى اوزرتىيا چىخا بىلە. ايندى اىسە يازىلى آذربايغان دىلى ايفادەسىنە فيكىر وئرين. بۇرادا ھر ھانسى اىهام يۇخدور، باخماياراق كى، قۇرولوش عىئىندىر. بۇ اىهامىن آرادان قالخىماسى سۆزلىرىن سىراسىندا ئاسلى دىليل، ذاتاً سمانىتىك شرطلىنمەنин نتىجەسىدىر. آيدىنلىرى كى، معنا باخىمېندا بىرىنچى تۈرك دىلى اۇرتوقرافى سمينارى ايفادەسىنە بىرىنچى تۈرك دىلى حائىندا سۈز گەتمىر و بىرىنچى سميناردان بىح اولۇنور. بۇرادان آيدىن اولور كى، سمينارىمىزى آدلاندىرىماقدا چاشقىنلىق كىچىرمەمىشىك، چۈنكى مۆدرىكلىر دەنىشلى، ھر شىئى اۇز آدى ايلە آدلاندىرىماق عقللىن باشلانغىچىدىر.

- منسوبىت حالىندا چىخىش اىندن آدلار عۆمومىتىلە مۇعينلىك بىلدىرىرى، چۈنكى بۇنلار اىستر تكلىكىدە، اىستر سە سۆز بىرلىشمەسى يىچىمەنە، هر حالدا اىكىنچى يا اۇچونجو نۇرۇع تعىينى سۆز بىرلىشمەسى نىن نتىجەسىدىر كى، ھمىشە مۇعينلىك خۆصوصىتى داشى بىر: (بىزىم) اۇغلۇمۇز گىلدى، اولكە باشچىسى چىخىش ائتدى، تۈرك دىلى سمينارى قۇرولدو.

۴- سینتاکتیک شرط‌نامه

- دئیملر (قالیلشمیش مجازی معنا داشییان سوز ترکیلری) غیر - موعینلیک آنلایشی ایفاده اندیر: گۆز گزدیرمک، دەرەنی دىبىدن وۇرماق، قىلى قىلدان سىچىمك. بۇنون سىبى اوندان عيبارتدىر کى، دئیملر مۇختىلif سۈزلىرىنىڭ تشکىل اوْلورسا دا، بىسیط كلمەلر كىمى دىلىشىن لكسىك فۇندۇنما عايىد اوْلورلار.

- آتالار سۇزۇندا اىشلنن اىسلاملار يىپەلەمەلر غیر - موعینلیک آنلایشی ایفاده اندىرىلر: سوز دانىشىقدان كىچىر، قۇرويان گۆزە چۈپ دوشىر. بۇنون سىبى دە (دئیملرده اوْلۇدوغو كىمى و بىر آز داھا گىنىش معنادا دىشك) آتالار سۇزۇندا مۆحرىد آنلاملارىن و عۆمومى حكىمتلى دوشۇنجه لرىن ایفاده اندىلەمىسىدیر. سوز يۈخ كى، حكىمت گىنىش قاپساملى بىر قاورامدىر و مۆعىن بىر شخص يا نىنەتىن اوْزىرىنە داياماز، بىلە كى كىشىنىن رنگى قاچدى جۆملەسى موعینلیک ایفاده اندىرسە، كىشىنىن سوزو بىر اوْلار جۆملەسى غیر - موعینلیک ایفاده اندىرى.

- موعینلیک ایفاده اندىن صىفت يا عوضلىكلىرىن اىشتىراكى ايلە عملە گلن سوز بىرلەمەلرى موعینلیک خۆصوصىتىنە مالىك اوْلۇر: بۇ كىتاب، چاچىرىدىغىمىز قۇناق.

- صىفتلىر مۇختىلif درجه دە اىسمىن آتىپىوتلارينى گۇستىرمككە موعینلیك خۆصوصىتىنى مۇختىلif درجه لىردە آرتىرا بىلىرلر: قالىن كىتاب، اوْخودوغوم كىتاب، مۇقدس كىتاب. بۇ مىشاللارين بىرىنجىسى محدود شىكىلەدە موعینلیك بىلدىرىر، بىلە كى، بىر قالىن كىتاب كىمى ایفادەلر دە مىيدانا چىخا بىلىر، آنچاق بىر اوْخودوغوم كىتاب ياخود دا اوْخودوغوم كىتاب مضمۇنۇ كىمى ایفادەلر كىكىنلىككە يانلىش سىلىنir. سبب اوندان عيبارتدىر كى اوْخودوغوم كىتاب او قدر موعینلەشمىشىدىر كى، غیر - موعینلیك بىلدىرىن باشقا نىطق حىصەلرىنە قوشولا بىلىمیر.

- مۇركب فعللار دئیملر كىمى عۆمومىتىلە غیر - موعینلیك بىلدىرىر: دىل - آغىز ائله مك، الدن تۇتماق، گۇنو سۇيا و ئىرمك، عۇمرۇ باشا وۇرماق.

- چای اىچمك و پارك ائتمك كىمى فعلى بىرلەمەلر مۇركب فعل مقولەسىنە ياخىنلاشىر و داھا چۈخ لكسىك ماهىت داشى بىر، بۇ اوْزىدۇ غیر - موعینلیك بىلدىرىر.

- بىرىنجى نىزىع تىعىنى سوز بىرلەمەلرى اوْز - اوْزونە غیر - موعینلیك كىفيتى داشى بىر و

اونلارین ايشتيراكى ايله عمله گلن فعلى بيرلشمەلر ھر ايکى بىچىمەدە اوّلا بىلىر: دمير قاپى دۇيمك، دمير قاپىنى دۇيمك.

- ايکىنچى نۆوع تعىينى سۆز بيرلشمەلرى ھمىشە غىير- مۇعىنلىك كىفيتى بىلدىرير و فعلى بيرلشمەلردىن اوّلا بىلىر: قىز سىسى ائشىتمك، قىز سىسىنى ائشىتمك. خۇصوصى آدلارин ايشتيراكى ايله عمله گلن ايکىنچى نۆوع تعىينى سۆز بيرلشمەلرى ھمىشە مۇعىنلىك كىفيتى بىلدىرير و اونلارى غىير- مۇعىن حالدا ايشتىلمك مۇمكۇن اوّلمور: صايىر باغىنى گىزمك، دېقت: (صايىر باغى گىزمك اىفادەسى يانلىشدىر).

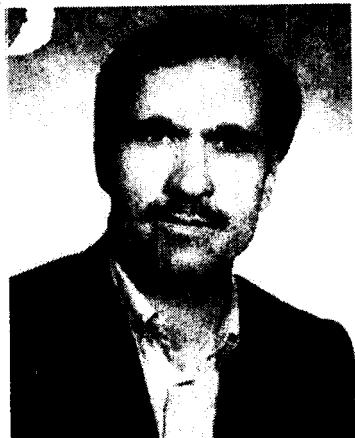
- اوّچونجو نۆوع تعىينى سۆز بيرلشمەلرى ھمىشە مۇعىنلىك كىفيتى بىلدىرير: حياتين دادىنى آنلاماق. دېقت: حياتين دادى آنلاماق اىفادەسى يانلىشدىر. دئىملىر و آتalar سۆزۈ بۇ قابىدادان مۇستشادىر: سۆزۈن چۈرۈگۈنو چىخارماق، كىشىنىن سۆزۈ بىر اوّلار.

- مۇعىنلىك بىلدىرىن حىصەلرین آراسىندا باشقا حىصەلر داخىل اوّلا بىلىر. دىنيزى مىن آرزويلا سئىر ائتمك، غىير- مۇعىنلىك بىلدىرۇن حىصەلرین آراسىندا باشقا حىصەلر چىخىش ائده بىلەمەر: چاي گىتىرمك.

5- سماتىك شرطلىمه

ايسلاملىرىن سماتىك شرطلىنمە نتىجەسىنەدە مۇعىنلىك يا غىير- مۇعىنلىك خۇصوصىتى قازانماغانى اوّنملى بىر تحقىقات ساحەسىنى تشكىل ائمكىدەدىر و بىز گله جك يازىلارىمىزدا بۇ حاقدا داها اطرافلى دانışما جاغىق.

يۇخارىداكى بىشى زىنگىنلىشىدىرىمك اوّچون ھابىلە بۇ مقالەدە اىرلى سۆزۈلەن فيكىرلر حاۋىندا تنقىيدى مۇلاھىظەلرى اوّلان نظر صاحىبلىرىندن اوّز فيكىرلىرىنى وارلېق درگىسى نىن رداكسىاسىندا ■ گۇئىدرمكلىرى رىجا اندىلىر.

حاج اکبرخان رزاقی نین ادبی ایرثی

حسین محمدخانی (گوئنلی)

وطنیمیزین مرکزی ایالتی ده تاریخ بؤیو توړک ائللری یاشایان منطقه‌لردن اولموشدور. بلني اولان سببلره گوژه بو منطقه‌نین بعضی شهرلري فارسلاشمیشسا دا، بعضی شهرلري و کندلری نین چوځو هله‌لیک میلی - معنوی و آتا - بابا میراثلاری اولان دیل، ادبیات، فولکلور و موسیقی‌لرینی قوزرویوب ساخلامیشلار.

سوژو ګندن ایالتین بیر بولګه‌سی ده تهرانین جنوب - غربینده یېرلشن ساوه ويلايتیدیر. بو بولګه‌نین مرکزی اولان ساوه شهری ظاهیراً فارسلاشمیشسا دا، کسبه و یاشلی آداملار توګرکجه میزی یاخشی باشا دوෂورلر. ساوه‌نی احاطه اندن تجھه یېز کند، قصبه و شهرده هله ده اهالی توګرکجه دانیشیرلار. اونلارین دیلی آذربایجان توګرکجه‌سی نین بیر لهجه‌سی اولاراق، دیلیمیزین باشقنا لهجه‌لریله بیر سیرا گوزه چارپان فرقلر و اوژلیکلره ده مالیکدیر.

همین منطقه‌ده ده بو گونه قدر بیر چوځ شاعیرلر و سوژ اوستادلاری مئیدانا گلمیشdir. اونلارین لاب آدلی - سانليسي «نوبران» بخشني کندلریندن اولان «مره‌غشی» - لى تعلیم خان^۱ و اوندان سوترا بلکه ده رحمتیلک اکبر خان رزاقی اولموشدور. رحمتیلک على کمالی اوږتا ایران توګرکلري نين ادبی و فولکلوريک اثرلریني توبلايار کن اکبر خان رزاقی نين ده یازديغی ادبی - بديعی اثرلریني چاپ اثتديرمک نېټي ايله رزاقی نين اوژونندن آلیب، بیر چوځ موقدىماتي ايشلریني ده گوزموش و بشن جيبلیک بیر دیوان چاپا حاضيرلامیشdir. همین دیوانين سوزلو گونو حاضيرلاماغی دا

۱ - تعلیم خان باره ده وارلیق در گیسى، نومره ۳ - ۱۲۲ - ده همین سطیپلرین یازاري طرفیندن بیر سیرا بیلگی وئریلمیشdir.

بۇ سطىئىرىن يازارى اوز عۆهدەسىنە گۇتۇرمۇشدو، لakin كمالى نىن واختسىز اۇلۇمو بىر چۈخ ايشلىرىن باشا چاتدىرىلماسىنىا ايمكان وئرمەدى و بۇ آغىر وظيفه اكىر خانىن اوغوللارى و باشقا قۇھوملارى نىن و ادبىيات سئور دۇستلارىن بۇينونا دېشدو.

اكىرخان رزاقى كىم ايدى؟

اكىرخان رزاقى ۱۲۹۹ - جو گۇتش ايلينىدە ساوه شەھرىستانى نىن «قاراغان» بولگەسى نىن «مىصىر قان» آدلى كىندىنندە دۇنبايا گۈز آچدى، آتسى حاج قاسىم مۇتدىيىن، قۇناقچىل و آدلىم بىر كىشى ايدى. اكىرخان كىند مكتىخاناسىنىدا درس اوخوياراق، ادبىاتىمiz ساھەسىنە دە گىتىش معلومات الدە اندە بىلەميش و درىن عشق و استعدادى نىن گۆجو ايلە باجاريقلى بىر خطاط اولۇشدو، بىلە كى اوز ساغلىغىندا چاپ اولان «گلزار حسینى» عۆنوانلى نۇوحە كىتابى اوز خەتى ايلە يازىلماشىدیر.

او، دۇغوم يىڭىزى اولان كىندە اكىنچىلىك و مالدارلىق ايشلىرىنندە ايشلەمكە دۇلنانجاق قازانىردى. مذهبى عايىلە دە تربىيە اولۇش رزاقى ايمام حسین(ع) يىن عدالت سئورلىك و ئالىم ايلە بارىشمازلىق مكتىبىنندە درس آلمىشىدۇ؛ بۇنا گۈرە اوئون يازدىغى ساتىرىك شعرلەر دە كىسکىن بىر سىلاح كىمى ئالىملىرى و عدالتىن قاچانلارى ھەدەلەمكەدیر. اوئون مدنى ايرى چۈخ زىنگىندير. تۈركىچە يازدىغى نۇوحە و مدېيە كىتابلارى نىن بىر جىلدى، اوچىچە ايشارە ائدىلىدىگى كىمى، اوز ساغلىغىندا گۇن ايشىغى گۈزدوسە، ايكى جىلد تۈركىچە و بىر جىلد فارسجا مدېيە و مرثىيەسى ھەلەلىك نشر ائدىلمە مىشىدیر. بۇنۇلا بىلە - اوئون اثرلەرنىن ان گۆجلو بولۇمو، اوئون ساتىرىك شعرلىرىدیر. چۈخ حىملى اولان بۇ تۈركى دىللە مجموعە، كىندە اولان چىتىلىكلىرى، چاتىشمازلىقلار، كىچمىشىدە اولان ارباب - رعىت، كىندلى - كىنخۇدا مسالەسى، كىند ائلدارلىغى و بىر سۆزلە كىند حياتىنى چۈخ گۈزلى و مۇڭىل گۈستەرن بىر آينادىر. طبىعىدىر كى، بىلە بىر اثر مظلوم و حقى دانىلىميسىلارىن مۇدافىعە چىسى اولاراق، حق دانان و حق باسانلارىن جانى نىن بلاسى كىمى چىخىش ائدە بىلەر. بۇنا گۈرە دە بۇ سطىئىرلەر دە رزاقى نىن سوزو گىتنەن مجموعەسىنە داخىل ائدىلمىش شعرلىرى نىن بىر نىچەسىنندە اوئىنكلەر گۇستەرمە چالىشاجايق.

اكىرخانىن آدىنى اشىىندە مىرزە على اكىر صابر و مىرزە على مۇغجۇزو آنرىق، چۈنكى زمان،

مکان و ايجتيماعي شرائيطي نظره آلماقلا، باشا دوشمك اوپوركى، هر اوچو عئينى مقصدى ايزله مىش،
هر اوچو ده عئينى آغاج ايله تاپدانمىشلار.
اکبرخان «قۇزىخ» باشلىقلى شعرىنده اوخوجولارينا اوپىود و ئرمك مقصدىلە بىلە دئىير:

دۇئر مظلومون اشكى سىلە، آھى گۆجلو طوفانە،
يىنخار ئالالىم ئوينى، اشك و آه - بىنوادن قۇزىخ.
سن اوپلما تابع - مىشىل و هوا و نفس - اتارە،
ايکى دۆنьяدا خوار ائيلر، هوىدىن كىنجى، هوادن قۇزىخ.
هراس ائتمە اوڭىسىن، ظاھيرىلە باطىنى بىردىر،
دورو و خودپىست و خودپىسند و خودنۇمادن قۇزىخ.

شاعير ائلە بۇ شعرىنده خۇرافە پېستىلىگى و كۈنهنە دوشونجەلرى لاغا قۇياراق دئىير:
ئىچە شىيادلر رمال جىيلدىنە گىزىر گۆنلە،
آماندىر چىكمە رەملىن، طالعە باخما، دۇعادن قۇزىخ.
بۇ سادەلۈزۈح آروادلارى آلدادىر، آلىر چۈنخ پول،
بازاندا گۆزلەيىسانىن نافىنى، مىرزا، مۇسادىن قۇزىخ.

شاعير گۆجلو طبىيلە باھالىيى و اوتون كىكىنلىشمەسىنده تأثيرلى اولان بعضى آلچاق اينسانلارى
تنقىيد اوڈونا توئاراق دئىير:

برادر قىلىن نظر تصویرە، گۈز بۇ شهر - تەراندىر،
بو قىطمە گۈزگىلىن سن، پاينخت - كۆز - اىراندىر.
عمۇ جان، گىتىمە، گىل، ائيلە نظر دېتىلە بۇ شىكلە،
بۇ تصویر اىچەرە اجتاسىن بىهاسى بىس نۇما ياندىر.

.....

توجخۇء قىلىن، دىكىل بۇ گۈشوارە، بىچەي - مۇرشىد،

کیلوسو اللى تو بانه گئدن گیلاس - شیمراندیر.

یاز بیدی لوبیانین چار کینى اوң تو من بقال،
او خوپاپ بۇ قۇجا گوپا بۇ تونچون دىدە گىرياندیر.
بۇ متزىل، متزىل - بىر كارگىرىدىر، باخ گىلن مۇزىشىد،
بۇ پىرده كاسىپىن هاشمى، نۇما دايىم گىروگاندیر.
بۇ حاجى كى، گۈرورسىن ياش سېچان تك گىزىلەنیب بۇزدا،
بۇ بۇغدا - آرپانى انبار اندىن بىدىن و ايماندیر.

بۇ بىدینە نظر سال، بار فۇرۇشىدور، بۇ چاپىپ خلقى،
آچىپ مقارە تك آغزىن گۆلور، شاد و خۇراماندیر.

كشاورزىن پىتىشىمېب خرجىنە دخلى، توجخۇه قىيل،
بۇرا خىمېش كىنى، گلمىش شهرە، بۇزدا ايندى و ئىلاندیر.
گلىپ بازاردن آلسىن بىش آرشىن سۇمى و مەملەت،
گۈرۈپ بۇ قىمتى، مېھوت و منگ و مات و حىرىاندیر.

تماشاچى، يىھ، شۇڭرائىت، قىيل دوغا، اصناف اوْتاقىنە،
ھويدا دۇولتىنە بىر اونجوز شىنى خون - اىنساندیر.

ها بىلە جامىعەدە اىجتىماعى، اخلاقى گىنلىكلىرى تۇخوناراق، اللى بىتىھ ياخىن اولان «اولوب»
عۇنوانلى شعرىنە بۇ بىتىلر دە گۈزە دىبىر:
رحم و اينصاف و مۇرۇت دەرەدە گلمىز گىرىھ،
بىر - بىرە خلقىن ايشى ايدا اولوب، آزار اولوب
يۇخ هۇنردا قدر و قىمت، بىل بۇتو، بۇ دۇورىدە،

واقیعاً اهل - هۆنر بیچدر و بیمیقدار اوپلوب.

رۆشوه خوارلیقلا ریاکارلیق بۇ گۆن تاپمیش رواج،

«بىللى قۇربان» چۈخ دەتىتلەر مىلتە سربار اوپلوب.

شاعیر رزاقى بىر سىرا يابانچى مەدىتىلىرىن تقىيدچىسى اولان، ھابىلە اوزونو و اوژلو گونو ايتىرنىلردىن دە غافىل اوپلامىشىدیر. او، «سۇمۇمۇرى» عۆتىانلى شعرىندە دېتىر:

سى سى اوپلوب سكىنه، فەرنگى ماب اوپلوب،

ايندى آتاسى مشهدى قۇربانى سۇمۇمۇرى.

.....

بىش آلتى آى گىندىبىدیر حسن شەھىدە ايشە،

ايندى گىلبىدیر آروادى صوڭغرانى سۇمۇمۇرى.

بىر نىچچە گۆن گىندىبىدیر اوروپا يە بعپسىسى،

توتوموش اوزونو، تبرىزى - تەھرانى سۇمۇمۇرى.

شاعىرلر دە اكىرخانىن الىندىن ساغلام جان قۇرتارا بىلمىرلر. او، ائلە بۇ شعرىندە بعضى شاعىرلرى تتقىيد ائدهر ك يازىر:

شاعىر اوپلوب دور ايندى بابا ھرنە قمر،

شعر - لطيف - ساۋاھلى سلمانى سۇمۇمۇرى.

شاعىرلرىن پۇزىوب حالىنى شعر - نو داها،

بىر جمع شعر - قافىه، مىزانى سۇمۇمۇرى.

بىر مصىرعىن گىرك اولا وزنى بشش - اوئن قىرام،

بىر تايىن اوپلماسا، اىكى باتمانى سۇمۇمۇرى.

.....

رزاقى نىن يالنىز شعرى دىگىل، دانىشىغى وداورانىشى دا طنز اىدى. اوئنك اوچاراق، بىر گۆن

رحمتیک کمالی اوندان سوژوشور: «اکبرخان، اوشاقلارین درسلری نتجه ایدی، ایمتيحانلاردا تجدید گتیرمه بىبلەرى؟». اکبرخان جواب وئرير: «نېيە، بىر او قىدر كى، دۇست- دۇشمن يانىندا شرمندە اولمىاپاق، گتىرىپلەر، چۈخ دا الى بۇش گلەمە بىبلە!».

اکبرخاندان بۇ كىمى خاطىرلەر چۈخ سۆيىلەمك اوڭلار، آنجاق بۇ بىر خاطىرە ايلە كفایتله نېرىيەك. ساده كىلمەلەرنىن گۈزىل اثرلار ياردادا بىلەن شاعير معناسىز سۆزلىرى دە معنالى سۆزلىرىن يانىندا يازاراق شعرىنە داها دا شىرىينلىك باغيشلايىر. اورنىك اوڭلاراق، اوئتون بىللە بىر شعرىندىن نتجە بىتىنى بىرلىك دە اۆخويماق:

ائىلە بىيلدى ذەر- مەھر منى چۈخ پىكىر- مەكر،
چىپ- سەپ دۇشوب من ايلە قضا و قىدار- مەدار.
ەنچ واخت رأيىم ايلە دولانماز ئىلك- ئىلك،
ۋەرمزەنچ اكدىكىيم منه سوند وئەر- مەمر.
ۋەرسىن، خۇندا- مۇندا، منه بىر قىدر پۇش- مۇش،
قصابدان سەحر آلارام بىر جىكىر- مىكىر.
گىتنىمە نىڭكار اقز- مۆز آچىقى كۈچە- مۇنچە يە،
گۈزىلە، ذېر- مەتىر سەنە پىس- مىس ئەظر- مەظر.
ھەر قىدر ائىلە دىيم سەنە بىر زاد- ماد اوئىردىم،
ەنچ پىند- مەندىم اتىمەدى ذەرە اثر- مەشر.

شاعير رزاقي تىكىچە طنز و تنقىidle طبىعىنى سىنامايىب، مكتباخانادا تحصىل آلدigiيى اۆچۈن، اوزادا و شريعت حؤوزەلەرىنinde اوخونان نصاب الصبىيان كىتابىندا عربىچە- فارسجا اولان شعرلەرە فارسجا- تۈركىچە گۈزىل بنزاتەمەلە يازمىشدىر. اوئنلارين ھامىسى نصاب كىتابىنداكى شعرلەرنى هم گۆجلو، هم اۆزۈن، هم دە دقىدىر. نصاب الصبىيان كىتابىنى يازان ابونصر فراھى نىن ايشى نىن عكسىنىه اوڭلاراق، رزاقي، ميسىرالارين اىچىننە دە كىلمەلەرە قافىھە دۆزموشدور. بۇنا مىثال اوڭلاراق، هم نصاب كىتابىنى يازان محمد ابونصر فراھى، هم دە رزاقيدىن «مۇجىتت» بىحرىنده اىكى اورنىك وئريرىك:

ابونصر یازیر:

مفاعلن فعالتن مفاعلن فعلات،

بگوی هجت این بحر را تو خوش بر خوان.

ضیاء و نور و ستا، روشنی، افق، چه کران.

فتی، خفیف، جوان و سبک، ثقلی، گیران.

رزاقي دئير:

مفاعلن فعالتن مفاعلن فعلات،

بگوی هجت اوخو، میشل - بولبولی در شاخ.

بخوان، اوخو، بود و بو، قوچو، بیاف، تونخو،

ندارد او، یونخو، لاکین کلاه پوست، پاپاخ،

نشین، اوئور، برسانش، چاتیر، بیار، گتیر،

فرۇنمای، باتیر، گر، قۇوتور، بمالش، ياخ.

جېبىن، آلين و برهنه، يالىن، كلفت، قالىن،

شىكم، قارىن و فروشى، ساتىن، نىڭەكىن، باخ.

غلاف، قىين، زراعت، اكين، هەمچو، تكىن،

برىنده، كىسىن و سرگىن، پىھىن و چىك، شاپالاخ.

.....

گۈزدە گونوز كىمى، رزاقي كلمەلر دە قافىehler ايشلتىمىشدىر، لاكىن فراھىدە بىلە بىر شى يۇخدور.

اكىر خان رزاقي ۱۳۶۸ - جى اىلدە تخمىنا يتىمىش اىل بىر كىلى عۆمۇر سۆردو كىن سۇقىدا دۇنىيابا

گلدىگى كىنده قلبى نىن داياماسىيلا وفات ائتدى و همىن كىن دىن قېرىستانىندا تۇرپاغا تاپشىرىلدى.

اميد ائديرم، دىل و ادبىانىمىزىن بىلە - بىلە پارلاق اۇلدوزلارنى بۇلۇدلار آرخاسىندان چېخارماقدا

مۆوفق اولاق. سۆزۈمۈن سۇتوندا ئىليمىزه اۇغۇرلار و شاعير رزاقي نىن رۇحونا شادلىق آرزيلا يېرام.

اوز توقرافی حاقیندا مولاحیظه‌لر

احمد شایا (آلو)

بسمه تعالی

استاد اعظم جناب آقای «دکتر جواد هشتیت»

با احترامات فائقه؛ فتوکپی روزنامه‌ای که پریشان گویی‌های دبیر فاضل «بیرینجی ایران تورکجه‌سی» چاپ شده بود تقدیم محضر مبارک شده است. در سراسر نوشته عالمانه ایشان نظریات بدیع بدون استناد به دلیل و شاهد و مثال آمده بود. یکی از آن‌ها فونم «ع» و علامت نوشتاری آن بود. استاد این فونم را همچون «آچار فرانسه» نمایش داده بودند که گاهی حرف بیصدای، بعضًا حرف صدادار و در موقعی هم «خدمتکار صدادار طویل» می‌شود.

خلاص با قلت بضاعت علمی و با همه این که مأخذ و منبع کافی در دست نداشتم، درباره این بت عیار «ع» که هر لحظه به رنگی و شکلی در می‌آید، به تحقیق پرداختم و نتیجه آن به پیوست تقدیم محضر مبارکتان می‌شود. اگر دستور فرمایند، در مجله «وارلیق» چاپ شود، مایه افتخار خواهد بود، چون چاپ چنین نوشه‌ها در باروری و زایش نظریات علمی از نوع تئوری‌های استاد دبیر «بیرینجی ایران تورکجه‌سی» تأثیر چشم‌گیر دارد.

با احترام، شایا ۱۰/۶/۱۱

«ع» فونمی

۶

آذربایجان دیلینده (تورکجه‌سینده) افونون رفولو و مؤوقعيتى

روزنامه‌لرین بیرینده، بیر دیلچی عالیم و اوز توقرافیا اوستانسیندان آشاغیداکی سؤزلری اوخوماق

اولار:

[«ع» فونمی عربجه‌ده صامیت سایلیر، بیزده ایسه بعضًا صامیت کیمی چیخیش ائدیر، بعضًا ده ساده‌جه صایتین اوژون تلقنوت اندیلمه‌سینه خیدمت گؤستریر. بو اوژدن «میصراعسی» و «موضوعسو» کیمی سؤزلر چاشقینلیق ياراتمامالی دیر.]

تۆرک دىللرىنده بۇ بارهده كىكىن بىر تلقۇظ قايداسى مۇوجود دىيىلدىر (حتماً اۇستاد بۇتون تۆرک دىللرىنە مۇراجىعه بۇيۇرۇب). اولكەمېزىن مۇختىلif بۇلگەلىرىنە بۇ كىمى سۆز ايفادەلرینە راست گلمك اوڭور: اىختىراعسى، نۇوعو، منعى، مىصراعسى، متاعىم. بۇرادان آيدىن اوڭوركى، بۇ فۇتنم بعضاً دە صايىت كىمى چىخىش ائدىر].

ايلىكىن اوڭاراق دىليمېزىن صايىت فۇتلەرىنە دېقت ائدك: آذربايجان دىلىنىدە (تۆركىجەسىنە) ۱۵ صايىت فۇنم واردىر.^۱ بۇ ۱۵ صايىتىن ۹ عددى قىسادىر (عادى صايىتلەر) و ۶ اوزون صايىت واردىر:

اۇز	U	A ئ	E	اڭ	ا	اۋ	Ö	اى	I
-----	---	-----	---	----	---	----	---	----	---

اوزون صايىتلەر كىريل (و لاتىن) يازىسىندا قىسا صايىت كىمى يازىلىر و سۇنرا اۇست - اۇستە اىكى نۇقطە قۇزىلۇر:

اۇ:	U:	A:	ئ:	E:	اڭ:	ا:	اۋ:	Ö:	اى:
-----	----	----	----	----	-----	----	-----	----	-----

اوئتلارين (اوزون صايىتلەرىن) اىشلەنە دايىرەسى دىليمېزىدە محدوددور، حسابلامالاڭر گۆستەرير كى، سۆزۈن اوئلىنە دىليمېزى دىلىنىدە فایىزى ۹۲/۳۴ فایىزە قارشى جمعاً ۷/۶۶ سۆز اوزتاسىندا ۹۷/۹۹ فایىزە قارشى ۲/۰۱ فایىزى تشکىل ائدىر. آذربايغان تۆركىجەسىنە سۆزۈن سۇنۇندا بىر قايدا اوڭاراق اوزون صايىتلەر تصادۇف ائدىلىمیر^۲ مۇعاصىر آذربايغان دىلىنىدە (تۆركىجەسىنە) كى اوزون صايىتلەر آلينما سۆزلەر و بىر سира آذربايغان سۆزلىرىنин تر كىبىنە دىليمېزىن اوڭى دۇورلىرىنە اولموش، لakin مۇستقىل فۇنم كىمى چىخىش اتىمە مىشىدىر^۳.

يىنە دە آغا موسى آخوندۇف يازىز:

بعضى تۆرک دىللرىندىن فرقلى اوڭاراق آذربايجاندا عۆموم تۆرک منشائى اوزون صايىتلەر يۇخدۇر.

۱ - پروفسور آغا موسى آخوندۇف آذربايغان دىلى نىن (تۆركىجەسى نىن) فۇنتىكاسى صحىفة ۱۹

۲ - آغا موسى آخوندۇف، يۇخارىيدا كىي يىش

۳ - پروفسور آخوندۇف، يۇخارىيدا كىي يىش

بۇ حال دىليمىزىن بۇتون اينكىشاف مرحلەرىنىدە مۆحابىفىظە اۇلۇنمۇشدور.^۱
اۇزون صايىتلەر، آلتاي، قاقاپوس، قىرغىز، تۇفالار، تۇوا، تۇركمن، خاكاس شور، ياكوت دىللەرىنىدە فۇتىك اهمىتلىيدىر.

بعضاً يېرلى شىوه‌لرده صايىتىن اۇزانماسىنى گۇرۇرۇك، مثلاً خوى شىوه‌سىنده «آنا» سۆزو خطاب مۇقۇغىنده a:na و «سرين» سۆزو sə:rin تلفّظ اوْلۇر. يعنى «آنا» دا «a:» فۇتىلىرى و «سرين» ده «e:» فۇتىمۇ اۇزون دىئىيلir.

دئمك، دىليمىزىدە اۇزون صايىتلەرىن «دايىرەسى محدود» - دور، «مۆستقىل فۇتىم» كىمى چىخىش ائتمىرلەر، خۆصوصىلە «سۆزون سۇتوندا اۇزون صايىتلەر تصادۇف ائدىلەمپىر». اۇزون صايىتلەرىن بۇ خۆصوصىتلىرىنى نظرە آلدىقىدا، «ع» نە اوچۇن «صايىتىن اۇزون تلفّظ ائدىلەمەسىنە خىدەت گۈستەریر».؟ اوْزو دە سۆزون سۇتوندا، اوْ يېرددە كى، حىقىقى دىلچى عالىملەر، اۇرادا اۇزون صايىتى تصادۇف ائتمىرلەر. معلوم دىئىل، مۆلّىف اوْ حۆكمو دىلچىلىك و فۇتىكا مأخذلەرىنىدەن گۇتۇرۇپ و يا شخصى ايجىتىھادى اىلە بىلە بىر قرارا چاتىپ.

سوترا مۆلّىف يازىر: «اولكەمېزىن مۆختلیف بۇلگەلىرىنىدە بۇ كىمى سۆز اىفادەلەرىنى راست گلمك اوْلۇر: اىختىراغسى، منعى، نۇوعۇ، مىصراعسى، متابىم.

بۇ بىش سۆزون «ايختىراغسى» و «مىصراعسى» جالىبىدىر. مۆلّىف اولكەمېزىن هانسى بۇلگەسىنە شفاهى و يازىلى متنلەرde «ايختىراغسى» و «مىصراعسى» سۆزلىرىنى راست گلىپ؟ نە اوچۇن راست گلدىگى بۇلگە و مأخذىن آد آپارمۇر؟ قطعىت اىلە دئمك اوّلار كى، مۆلّىف منسوب اۇلدوغۇ علمى؟!! بۇلگەدن باشقا هەنج بىر يېرددە «ايختىراغسى» و «مىصراعسى» كىمى يانلىش سۆزلەر راست گلە بىلەز. سوترا مۆلّىف يازىر: «بۇرادان (ايختىراغسى و مىصراعسى دان) آيدىن اوْلۇر كى، بۇ فۇتىم (منظور و دىر) بعضاً دە صايىت كىمى چىخىش ائدىر.».

ايکى ساختا و يانلىش مېثال (ايختىراغسى و مىصراعسى) و اونلاردان «آيدىن اوْلۇر» نتىجەسى چىخارما، چۈخ ماراقلىدىر!! دئمك مۆلّىف اوْزو تۈكۈر، اوْزو دە اىچىر. اوْزو اوْلۇجور، اوْزو دە بىچىر. مۆلّىفين يازدىغىندان كى، «بعضاً صايىت كىمى چىخىش ائدىر» بىلە چىخىر كى، «ايختىراغ» و «مىصراع» سۆزلىرىنىن سۇتوندا «ع» فۇتىمى «صايىت كىمى چىخىش...» اىدەن مۇقۇغىتىلەرنىدىر.

همین ایدیقادا ایکی یانلیشلیق وار؛ الیف - اگر «ع» فونمی او ایکی سؤزون سوتوندا صاییت کیمی چیخیش ائدیرسه، بۇ مساله اولاسی دئییل، چونکی دیلمیزدە ایکی صاییت یاناشى گله بیلمیر. ب - اگر «ع» بیر دیفتونق صاییتدىرسە، اوңدا «ع» مۆستقیل حالدا صاییت کیمی چیخیش ائتمیر و مۆمکوندۇر دئییلە: «ع» ایختیراع و میصراع سؤزلری نین سوتوندا فونم کیمی يوخ، بلکە «سادەجە صاییتین اۇزون تلفظ ائدیلمەسینە خیدمت گۆستریر» اۆچۈن بیر ایشارە کیمی يازىلیر و اۆخونمور.

البته دۇنیا دىللریندە بىلە بیر حادىيە يە راست گلەك اوڭلۇر:

الیف: فارس دىلیندە خواهر، خواستن، خويش سؤزلریندە اۇلان «و» کیمی.

ب - عرب دىلیندە «حروف شمسىيەدن» قاباق گلن «ال» تعریف و جمع غایب مذگۇر فعلی نین سوتوندا گلن «ا»، ضربوغا کیمی.

ج - فرانسه دىلیندە اۆچۈنجو جمع شخص فعللاری نین سوتوندا اضافى ENT و يا بىر سىرا سؤزلرین سوتوندا گلن X-T-R حرفلىرى.

د - رۇس اليفباسىندا «б» يۇموشالما ایشارەسى، «Б» بر كىلشمە و يا قالىنلاشما ایشارەسى.

ایران تۆر كجهسى دۇنیا دىللریندن گىرى قالماسىن دئىيە... «بېرىنچى ایران تۆر كجهسى» - نین «مۇعجۇزە ائدن» خۇرمۇلى عالىملارى «ع» ایشارەسىنى نىتجە ايشلى بىر علامت کیمی دىللرینە داخىل ائتدىلەر. همین ایشارە «بعضًا صامیت کیمی» چیخیش ائتدى، بعضاً دە «صاییت کیمی» چیخیش ائتدى. بعضاً دە «صاییتین اۇزون تلفظ ائدیلمەسینە» خیدمت گۆستردى.

آما بۇ علمى نظرىيەلرین ھامىسى «بېرىنچى ایران تۆر كجهسى» ايلە علاقەداردىر و آذربايچان خالقى نين دىلى ايلە رابىطەسى يۇخدۇر.

«ع» عرب صامیت فونمی نین طالعى آذربايچان تۆر كجهسىنده نىتجەدىرى؟ بۇ مسالەنى اۆچ ياتاقدا آرشادىر مالىي يىق:

۱ - اگر يازىمیز عرب اليفباسىلە گىندىرسە، «ع» سؤز اولىنده عافىت، عالىم، على، علم، عثیش، عمر و ساييرە، اۇرتادا، رعيت، مۇوقۇتىت، سوتوندا ایختیراع، مۇوضۇع، ایطپىلاع يازىلیر. دىلمىزىن قراماتىك و آهنگ قانۇنونا گۇرە هر نىوۇع صاییت ايلە باشلانان شىكىلچى، باشقا صامىتلىر کىمى واسىطەسىز اۇلارا بىتىشىر: ایختیراعى، مۇوضۇعوندا، ایطپىلاعىمېز، میصراعى^۱ و ساييرە. هەنج

۱ - خۇرمۇلى اۆستەد شابانىن بۇ حۆكمونو بىر آز آرتىق دوشونىك لازىمدىر، چونكى بعضى اىشكى مېتاللار بۇ فيکەر اۆيغۇن گلىمیر. خالقىن دىلیندە «مۇوضۇعسو»، «ایختیراعسى» کىمى اىفادەلرە راست گلىنیر، نىتجە كى آذربايچان دىلى نين

مۇوقۇتىنде (اولىدە، اوْرتادا، سۈندا) «ع» فۇتىمىنىن صايىت كىمى چىخىش انتىمەسى گۆزە دېمىز.

۲- لاتىن و كىريل يىقباسىندا «ع جىنگىلتىلىي صامىت»

اليف - اكىر حاللاردا تلقۇظ اولۇنمور.^۱

ب- سۈزۈن آخىرىندا بعضاً [y ئى] سىسىنە چئورىلىر^۲. لاتىن و كىريل يىقباسى ايله يازىدا سۈز اولىنده مۇطلقا دۇشور و اوندان سۇنراكى صايىت سۈزۈن اول حرفى اۇلۇر.

Ö:mür, E:ffət, E:lm, Ə:zab, Ə:ləm, A:li, A:lim

دئمك، «ع» دۆشمكلە سۈزۈن اولىنده «اۇرتوسوز آچىق اۇزۇن هئنجا» يارانىر.^۳

بىلە هئجالارا وئردىيگى مىثاللارдан a:di (= عادى), a: lim (= عالىم) سۈزلىرىدىر.

اگر عرب سۈزو «اۇرتوسوز قاپالى هئنجا» ايله باشلانىرسا (اعلا، اعلان، اعلم، كىمى)، كىريل و لاتىن يىقباسى ايله يازىليدىقda Ə:lan E:lan Ə:ləm E:lan Ə:la، «اۇرتوسۆز قاپالى هئنجا»، «اۇرتوسوز آچىق اۇزۇن هئنجايا» چئورىلىر.

اگر مۇلېفین نظرى «بعضاً دە سادەجە صايىتىن اۇزۇن تلقۇظ اندىلمەسىنە خىدمت گۇستىریر» بۇ ايکى حادىثە اولارسا، دئمەلى مۇلېفین نظرى قىاس مع الفارق دىرى، چوتىكى بىزىم يازىمىز عرب يىقباسىلە گىدىر، لاتىن و كىريل يىقباسىلە يۇخ. آيدىن مىسالەدىرىكى، عرب يىقباسىلە يازى، لاتىن و كىريل يىقباسى يازىسى ايله خىلى فرقىلىدىر. بىرىنچى نۇوع يازى اۆسلوبۇنۇ اىكىنچى نۇوع يازى اۆسلوبلارى ايله قارىشىدىرما، بىرىنىن اۆسلوبۇنۇ دىكىرىنە بسط وئرمە باياڭى فيكىرىدىر.

«ع» سۈز اۇرتاسىندا بعضاً آپۇستروف ['] ايله گۇستىرلىر:

Tə'rif, Tə'gib, Mə'rifət

«ع» بعضاً سۈز اۇرتاسىندا «y» فۇتىميتە دېيىشىر:

Ba+y+is, Zə+y+if, Mudafi+y+ə

^۱(باعىش، ضعيف، مۇدافىعە)

ايضاخلى لوغتىنده «رۇمانىن مۇ موضوعىسى»، «دانىشىغىن مۇ موضوعىسى»، «راديونون اىختىراعسى» كىمى قىىدلار وار.

- وارلیق

۱- پروفېسور آغا موسى آخوندوف، آذربايجان دىلىنىن (تۆركىجەسىنىن) فۇتىكىاسى، صحىفە ۱۹۰

۲- آخوندوف، همان يىزىر

۳- آغا موسى آخوندوف، آذربايجان دىلىنىن فۇتىكىاسى، صحىفە ۲۴۶

سۆزون آخیریندا مۇطلقا «ع» دۇشور:

Mövzü, Misra, İxtira

بو مؤوقىتىدە صايىتلە باشلانان شكىلچى و كۈك سۆز اۇرتاسىندا، منسوبىت و تأثيرلىك حاللارىندا
گلىر: «n, s»

Mövzüsü, İxtiranı, İxtirası, Mövzünü.

سۆزون سۇتونندا بعضاً (y ئى) سىسىنە چئورىلىرى: ضايدىغۇ زاي.

۳- خالقىمىزىن جانلى دىلىنىدە:

الف- سۆز اولىيندە اىستىئىناسىز اولاراق تلقۇظ اولور: عالى، على، علم، عىسى، عۆمر و ساييره.

ب- سۆز اۇرتاسى اىستىئىناسىز تلقۇظ اولمور: معرفت، ايدىغا، معاريف، اعلا

ج- سۆز سۇتونندا اكثراً تلقۇظ اولمور: اىختىرا، مىصرا، مۇظۇپ و ساييره

د- بعضاً سۆزون اۇرتا و سۇتوندا «H» فۇتىمەنە چئورىلىرى: ساعت = ساھات، فعلە = فەھە، طمع = تاماه، متاع = ماتاھ

ه- بعضاً سۆز سۇتوندا آخوندوف يازدىغى كىمى «y ئى» فۇتىمەنە چئورىلىرى: ضايدىغۇ زاي.

مولىف يازىرى: «تۈرك دىللەرنىدە بۇ بارەدە كىسکىن بىر تلقۇظ قايداسى مۇوجود دىئىلدىر». دىل قايدالارى نۆخېلرىن و يا بىزدن يېلىرىن واسىطەسىلە يارانمىرى. دىلىن بۇتون قايدالارى دىلىن اىچىنде مۇوجوددۇر. نۆخېلرىن اىشى قايدالارى دىلدىن اىستىخاراج ائتمىدىن عىبارتدىر.

آما بىر عىدە نۆخېلەلىك و عالىملىك ايدىغاسىندا اولانلار، «تۈرك دىللەرنىدە»، «ع» حاقدا تدقىقات آپارىپ، «كىسکىن تلقۇظ قايداسى» تاپانمايانلار، دىلىن واقعىتلىرىنى گۈرە بىلمەينلر، ھوسە دۆشرلر، «دىلە» قايدا- قانون ياراسىنلار، نتىجە بۇ اولاركى، «قاش آلان يىرده گۈز چىخارارلار».

۱- آلاو

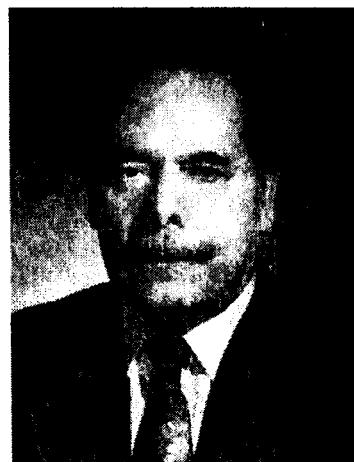

۱ - آخوندوف، آذربایجان دىلىنىن (آذربایجان تۈركىجىسىنىن) فۇتنىتىكاسى، صحىفە ۲۲۷ مىئىتالار.

۲ - آخوندوف، آذربایجان دىلىنىن فۇتنىتىكاسى، صحىفە ۱۹۰

اولماغینى و اوتون حياتى و يارادا جيلigi باره ده
 چۈخ گۈزلى، اۇرگە ياتان و سلىس بىر دىل ايله
 ايفادەي - كلام انتميشىدىر. بۇ قىمتلى و ذرىن
 معنالى اثر قۇدرتلى شاعيريمىز طرفيندن عزيز
 اۇغلو فرهودا خيطاباً يازىلمىشىدىر. كيتابىن
 ايچىندە مۆختلىف مۇھىمەتلىك مۇھىمەتلىك مۇھىمەتلىك
 نشر ايله يوكسک سوتىدە معنالى سۈزلىر
 دانىشىلىرى. من بۇ كيتابى ايندىيەدك بؤيوك
 ماراق و شۇوقىلە اۆچ دفعە اۇخوموشام،
 حقيقىتىدە هر دفعە مۇطالىعە ائندىدە اوپىدان
 ذۇوق آلىرام و كيتاب منى هر زامان، هر آن
 اۇزوپىلە اۇزاقلارا چىكىپ - آپارىر و اۇزكى
 سۈزلىرىمدىن، نىسگىللەرىمدىن، سئوينجىمدىن
 دۇغما بىر دىلله ئىزلىك و تأثير ائدىجى
 صورتىدە بحث ائدىر. كيتابىن ايچىندە ۸۸
 مۇھىمەتلىك مۇھىمەتلىك مۇھىمەتلىك
 شاعيرلار، يازىچىلار، عالىملار، نشرىيات
 خادىملرى، شهرلر، يىتلەر، ايدمان اۇجاقلارى،
 اينجە صنعت موزەلرى، آكادемيا شرق شوتناسلىق
 شۇعېھلەرى، اولمىز صنعتكار، عاليم، فىئىسىوف،
 بىستە كار عۆزئىير حاجى يېڭلى، مىرزا فتحىلى
 آخوندزادە، نرىمان نرىمانوف، دۇقىبا شۇھەرتلى
 مۇغنى بولىبول و سايىرە... باره ده سۈز آچىلىر و
 اۇخوجولاردا درىن تأثير بىزىغا خىر. بۇ
 مۇھىمەتلىك مۇھىمەتلىك مۇھىمەتلىك مۇھىمەتلىك
 آدام بۇ يازىب - يارادانلارلا بىر يىشىدە بۇ موزە-

كىتاب تانىتىمى

عزيز محسنى

حسرت چلنگى

يازان: كريم مشروطەچى (سۇئۇنمز)
 بۇ ياخىنلىقدا اىقتىدارلى و گۇرکەلى
 شاعيريمىز كريم مشروطەچى (سۇئۇنمز)
 طرفيندن «حسرت چلنگى» آدلى بىر سامبالي
 اثر ساتىشا بۇراخىلىمىشىدىر. بۇ اثره مۆھندىس
 علىپضا - صرافى قىسا اوئىسا دا، يارارلى بىر
 مۇقدىمە يازىب و اۇرادا مۇئىلە كەنەپەنلىق

ایجازه سیله نشر اوتموش کیتابلارلا، عئینى زاماندا عزیز وطنىمى، خلقىمى، منلىگىمى، مۇخافىظە نىتى ايلە بۇ سفرە چىخىردىم... اوزمۇ بىر شرفلى، وطنپرور، اينسان سئور و مۆنەظەم وطنداش كىمى آپارا جاغام... بس نىيە و نە اۆچۈن نىگران ايدىم؟...».

بۇ حالى گۈرمەين، بىلمەين، احساس ائتمەين باشا دوشە بىلمىز. سفرە گىندىن چۇخ شخصلەrin اىسرادەسى، ۱۱۰ - جو اۇتاغا چاغرىلماغى سببىيندن سىلەكەتىرىدى، حالى پۇزولوردو، احوال - روھىھىسى دارما دادغىن، اوپۇردو. قارداشىم سۈئىز نە قدر گۈزلى، صداقتلى، احساسلا دۇلۇ و دۈزۈلمىز بۇ دېقىھە لرى تصویر ائتمىشدىر.

شۇرالار حؤّوكومتى هله داغىلماقدان قاباق بۇ حؤّوكەت او زامان دۆنیانىن آن بۇيىوک سىپاسى و ايجىتىماعى قۇدراتلىرىنىدىن حساب اوپۇنوردو. سۈئىز قۇرباچوفون «يىنىدىن قۇرمَا»، «آشكارلىق» آدى ايلە يايىلان سۋېزلىرىنه اينانىر و اۆز اثرينىدە يازىزىر: «بۇتون دۆنیا زەختىشلىرى قارشىسىندا (بۇ حؤّوكەت) مسئۇل تائىنير و دۆنیادا شرقى نەھىتلىرە ياردىم ائتمك ايدىياعاسىندا دىرىپ...». هله يىنە دۆزىمەلى - بىك كى، گۈرك بۇ يىنىدىن قۇرمادان و آشكارلىقىدان نە نتىجە اولاچاق. من بۇ يىنى جريانا خوشبىن نظرلە باخىرام، چۆنكى بۇرادا

لرده، بۇ منظرەلرین، بۇ اينسانلارин شاهىدى اۇلوب و بۇ آد صاحبىلىرى ايلە صۈحبەت ائدىر، دردىشىر، دانىشىر، اۇنلارىن سۋېزلىرىندىن، عمللىرىنىدە ايلەم آلىرى. كىتابىن بىر چۇخ صحيفەلىرىندە بۇيىوک اۇستاد و دۆنیا شۇھەرتلى آذرباچان عالىم و شاعىرلەرنىن شكىللەرى چاب اۇلوب، بۇنلارى تابىماق و بۇنلار ايلە تانىش اۇلماق آداما روح و ئىرىر. آداما ائلە گلىرى كى، آدام اۆزو بۇ سئۆمەلى و گۈرمەلى يېرلەددىر و شكىللەرى بۇرادا چاب اولان اۇلۇ اينسانلار ايلە بىرگە گىزىر و بۇ گۈروشلەرن، گۈشىلدەن ذوقۇق آلىر.

كىتابىن ان بۇيىوک اۇستونلۇ گونو تشکىل ائدىن خۇصوصىتى اۇندا اولان صداقت و حقيقىتە، دۇغرۇلۇغا و عالى، نجىب صىفتىلە اولان سارسىلماز اينام و عقىدەدىن عىبارتىدىر. مۇلۇف گۈردو گونو، بىلدىگىنى، آنلادىغىنى، حىس انتدىگىنى اولدوغو كىمى يازمىشدىر. مىثال اۆچۈن تەراندان باكىيا اۆچان زامان او، كىچمىش، تحىملى اندىلىمز دۇورىدە اۆز درىن و اينسانى حىسىللىرىنى چۇخ اۇرک ياندىرىيچى و حقيقىتە آشىلانمىش طرزىدە بىان ائدىر. او، نىڭرا نچىلىغىنى هله طىارە مىيدانىنا قىدم قۇيمادان قاباق، او سۈزىغۇ و سوآل گۈتنلىرى، بۇيىوک صىممىتىلە بىلە اىفادە ائدىر: «من قانونى پاسپورتلا، قانونى يوللارىلە... دۇولتىن

دئیه اوژونو اوووندورور، سؤنمز بوتون
تائۇراتىنى گۈزىل بىر صورتىدە يازىر. اۇتون
آذربايجانين بؤيووك عالىم، قۇدراتلى و
جسارتلى اوغلو قوجامان عباس زامانوف ايله
گۈروشۇ دۇغرودان اوخوجودا بؤيووك بىر
حىسىس يارادىر. سؤنمز بو بارەدە بىلە يازىر:

آذربايجانين بؤيووك مۇعاصرى عالىمى و
بىر چۈخ يارارلى و قۇدراتلى اثرلىرىن مۇلۇقى
عباس زامانوف ايله نىظامى آدىنا ادبىيات
موزەسىنى شىئر اىندىنە عباس مۇعلىم مۇلۇقى
ايله ياخشى تانىش اولوب، اۇتون شعرلىرىنى
اشىدىنەن سۇقىرا قىزىل خەطّ ايله يازىلمالى
اولان سۇزلىرىنى بىلە دېيىر: «آنا دىلەدە مكتىدىن
محروم اولان، ادبى تحصىل آلمایان، دىلى
زنجىرە چكىلەن بىر خلقىن بىلە اوغوللار
بؤيوتمەسى اۆمود دۇغوران بىر حادىشەدەر.»
بىلدىگىم و اشىتىدىگىمە گۈرە، بۇ بؤيووك
ايىسان صەميمى بىر عالىم، تواضۇعكار
پروفسور، عئىنى زاماندا جسارتلى، شەمامتلى،
گىڭىزى چكىلەن بىر شخصىت ايمىش. مۇلۇقى
بۇ اۇنۇ دولماز سەفرىنە شەرقلى ايىسان و
قۇدراتلى عالىم و شاعيرلەر ايله ياخىندان تانىش
اولوب، اوقىلار ايله مۇباھىتە اندىب، دېيىشىپ،
بۇ تايىداكى ادبىاتىمېزىن اينكىشاف يولۇندا،
خلقىمېزىن سعادتى اوغرۇندا، چىستان بىر
شرايىطده چالىشان ايىسانلاردان سۇز

ايىسانا و ايىسانىن معنوى عالمىنى لازىم
مسالەلەر اساس گۇتۇرولۇر. بۇنۇلا بىلە او
بۇتون بۇ سۇزلىرە ايىانا بىلەز. او اۋلەكە يە
گىرىنەن بعضى نۆقصانلار و چاتىشمازلىقلار
اوتو دوشۇندورور، سۇنمزى ایراندان باكىيا قدر
مۇختىلىف فيكىلر چۈلغايىر، او اۆز حىسىن
ائىتدىكلەرى، دۇيدوقلارىنى، دۇغما و سئۇيملى
اوغلۇ فەھۇدا يازىر، نىسـگىللەرىندەن،
حسەنلىرىندەن سۇز آچىر. آذربايجان شاعيرى،
شاھمار - اکبرزادەنин بۇ شعرى يادىنا دوشۇر:
سرحد كىنارىندا بىتن داغداغان،
مندىن مغۇر اۇدور، مندىن غۇرۇرلۇ،
سرحد كىنارىندا جوان ياشىمدا،
حسدىم اۋتانىب، يېرە گىرىپىدى،
ايکى قۇش دىمدىكى آغاچ باشىندا،
وطنى وطنلە بېرىلشدىپىرىدى.
باكى تۇرباغينا قدم قۇيان كىمى، ۱۷۵
ايلىن آغىر حسەرتى و نىسـگىلى معنالى بىر
سوکوت اىچەرە اۇتون اۆرگىنە بىر - بىرىنە
قۇووشور و اۆز دعوتجىسىنە يازدىغى شعرلى
يادىنا دوشۇر و

عۇمور يۈلەرینا باخىرام كىنلنە،
باخدىقىجا ياشارىر اينتىظار گۈزۈم،
لای بەلای حسەرتىپىر حسەرت اۇستۇنەن،
بۇ قدر حسەرتە من نىتجە دۇزۇم؟

بیر عۆمۇر وفالى يۈلەشىم منىم،
ياشادىن منىمە قوشما طالعىم!
بۇ عۆمرى من اۋزۇم ياشايانمازدىم،
منى سن ياشاتدىن، ياشا طالعىم!

سن وئردىن منه بۇ قانادى، قولو،
دئىدىن كىيم گىدرسە بو دۇغرو يۈلۈ،
گۇماندان آسىلىسا اۇمودلا دۈلۈ،
گۇمانى اوغراماز، بۇشا طالعىم!

....اگرچى بۇ گۇنلەر خلقىم آز گۈلۈر،
نه يۇخسۇل گۈلۈر، نه كىنى ساز گۈلۈر،
سانىرام رەحومدا گۈللىو ياز گۈلۈر،
گۈزۈمەدە باخما بۇ ياشا، طالعىم!

قىرخ ايللىك حىرىتلىر قۇۋوشان كىمى،
بىز قۇجاڭلاشىرىق تاپىشان كىمى،
گۈز اۋلۇز ياغدىرىرى كەشكشان كىمى،
دۇغۇلار گىلندە جۇشا، طالعىم!

سۇزىلرى سىلسىنير اۋز سۇزۇم كىمى،
وطنه شئوگىدە، لاب اۋزۇم كىمى،
نه قدر دۇغمادىر، تېرىزىم كىمى،
بۇ شىكى، شاماخى، شۇشا، طالعىم!

آچمىشىدىر، ئىئىنى زاماندا او اۋز اينامىنى،
عقىدەسىنى، تفکۈرۈنۈ آيدىن بىر صورتىدە، هەلە
شۇرالار داغىلمادىغى دۇورىدە ايفادە ائتمىشىدىر:
بۇ حىقىقە - حىقىقتە اينانان و حق، خلق يۈلۈندا،
بۇرولمادان چالىشان مۆلّىف هە بىر حالدا
اۆرگ سۆزلىرىنى و باطىنىنى عقىدەلىرىنى
جىسارلى صورتىدە سۈپەلەپىر: «دۇرۇن، زامانىن
طلبىنى، اىستىگىنى درك ائتمەين، اينكىشافا
دۇغرو گىنەن، خىلەن گىرىيىدە قالان شاعيرلرا! -
بۇنلارين آلى مۆطلق سا باحدان
اۋزولە جىكىدىر..... زامانەسىلە، دۇرۇن دۆزگۈن
ترىقى آخىنى ايلە آياقلاشان، خلقى دۇغرو يۈلا
چاغىران، رۇھلاندىران، خلق اۆچۈن ھمىشە
صۈلچ، امن - آمانلىق آرزىلايان، ئىئىنى زاماندا
يانلىشلارى، خطالارى، هەنەنلىقى
مرکى طرفىنдин اوپورسا، تاپدالايان، عدىالتىن
مۇدافىعە ئىدن شاعيرلرا! - بۇ قىيل شاعيرلرى،
بۇ باخىمدان «بۇ گۇنلۇ - سا باحالى» شاعيرلر
آدلاندىرساق، منجه يېرىسىز اولماز؟ اگر اثردە
گىنەن سۆزلىردىن، شاھ بىتىلردىن، دېيىشەلردىن،
ايستىفادە ائتمك، ايستەسك، اوئىدا بۇ قىسا
تنقىدى مقالەدە كىتابدا گىنەن بۇتون يازىلارى
يازمالىيىق، بۇ دا كى، اولان دېيىل. بۇرادا
شاعيرىن «نىسايە خانىم على يېشوا» ياشا
طالعىم آدى ايلە يازدىغى شىردىن بىر نىچە
بىتىت يازما غىيمى يېرىسىز گۇرمەدىم.

آیدین، گۆزل، سلیس و آخیجیدیر.
 سؤنمز بۇ سفرنامەسى نىن سۇتوندا «متن
 املا بارەسىندە بىر نىچە سۆز» آدىل يازىسىندادا
 چۈخ نارىن حرفلىرى ايلە اوز نظرىتەسىنى
 يازمىشىدیر. من بۇزادا او يازىدان يالنىز بىر
 نىچە سطپىر نقل ئىدىرمى:
 «گۆنتى، قۆزىنى آدرېياڭاندا، ائلەجە دە
 تۈركىتەدە بدەيىعى صىنعتىلە اىلگىلى اىصتىپلاحلار
 عۆموماً عربجەدیر، تشبىب، اىستىغۇرە كىنایە،
 اىبها، تناسۇپ و سايىرە. اللى اىلدەن آرتىق
 اوزىل آدى اىصتىپلاحى، اونلارين اصلى دىلەدە
 يازىلدىغى شكلە هەنج نە آرتىرىمادان اوز
 «ادىبات شۇناسلىق» كىتابىندادا گىتىرن اوستاد
 دۆكتور جواد هيٺىت بۇ قىبىل دخىل سۇزلىرىن
 توخونولمازلىغىنى تصدىقەلەميش كىمىدىر. بۇ
 سۇزلىرى ايکى شكىلە يازماق ايسە نە لازىم،
 نە دە منطىقىدىر.^۱

۱ - بىلدىگىمىز كىمى، اوز توقرافى سەمنارى يازى
 قايدالارى حاقيىندا علمى شكىلە و دموکراتىك
 يۈللا مۇعىتىن قرارلار قبول اتىمكەلە آرتىق يازىمېزىن
 واحد بىر اۇسلوب تابع اۇلماغىندا اۇيغۇن شرابىط
 ياراتمىشىدیر، بىلە كى، آدى چىكىن قۇجانمان
 مۇعلىم دۆكتور جواد هيٺىت دە باشقۇ يازىچىلار
 كىمى اوز يازىلارىندا هەمین يازى قايدالارىنى معىبار
 گۆتكۈرموشلار. اليمىزدە كى هەمین وارلیق درىگىسى دە
 بۇ ايدىغانىن آيدین ئۇبوتودور. گۆزكەلى

سانىرام اھىدە، ياخۇندا يام،
 گاھ داغى گىزىرمى، گاھ آراڭدا يام،
 ائلە بىل سەندىدە، ساولاندە يام،
 باخاندا هەر داغا، داشا طالانىعىم!

بو سۇزلىر نە قدر گۆزل، ظريف، صەممىتى
 و نە قدر شىرىن، نە قدر ذوق آمالى و نە
 قدر اۋىيونمەلەيدىر.

بۇ سفرنامەدە سۇئۇنمزىن قۇدراتلى
 شاعيرەمierz حكىمە خانىملا گۇروشىمەسى
 اۇتۇنلا دىئىشىمەسى، دردلىشىمەسى، بالاش آذىر
 اۇغلو و اۇزون حىيات يۈلداشى مرحومە مدینە
 خانىم گۈلگۈن ايلە گۇروشۇ قىسا و اۇترى
 اوْلسا دا، ھامىسى اوْخومالى، ايلەم آمالىدەر،
 بعضاً دە بۇ گۇروشلار نىسگىلىلى حىسرت ايلە
 دۆلەدور.

بۇنلار اوخوجونون اوزىگىنىن درىنلىكىنە
 كىمى اىز بۇزاخىر، بئۇ يوك شاعيرەمierz بۇ
 سفرنامەنى يازىپ، ياردەيدىپ نشر ائتمىكە،
 منجە حقىقتە بئۇ يوك خىدەت ئىدىپ، او، بۇ
 كىتابىن اينجەلىكلىرىنەن، گۆزلىلىكلىرىنەن،
 صداقتىنەن باشقا چاغداش ادبىياتىمىزا بئۇ يوك
 بىر ھەدىيە باغيشلايىر. سۇئۇنمز بۇ كىتابلا
 گۆستەردى كى، او، يالنىز قۇدراتلى بىر شاعير
 اولمايىپ، عىينى زاماندا اۇتۇن شىرى چۈخ

هر حالدا، بۇ سفرنامهنى قۇدرتلى
شاعيرىمiz قاباقكى صورتىدە يازىپ و نشرە
بۇرا خىبىدىر. يۇخارىدا سۈيلەدىگىم كىمى، بۇ
كتاب حقىقتىدە اۇخومالى و ذوق آلمالى و
فایdalانمالىدىر. من اىقتىدارلى، تواضۇعكار
شاعير و يازىچىmiz سؤنمزە ساغلىق و اۇزون
عۇمۇر آرزولايىرام.

«منجە بىزىم آذربايجانلىلار اۇز دىللرىنى
مكتىبە تحصىل اتنىگە ھەللىكىدە ايمكانلارى
اولمادىغىنا گۇرە، دخىل سۈزلەر ئىنجە فارسجا
و عرىجەدە يازىلىر، يازىلمايدىر. فارس
دىلىنىدە ساوادلارى اولان آذربايغانلىلار
فوئتىك شكىلەدە يازىلان سۈزلەر، لۇغتلەر
چۆخ چتىن اۇخوبىلار، منىم فارس دۇستوم
بىر آز تۆركە باشارىر، و بىر ئىنجە واختدىر،
داها تۆركە كىتابلارى اۇخوبىا بىلەمەيىر.
عىلەتىنى سۇرۇشاندا منه دئىدى: بۇ تەسر
يازىلارى اصلاً باشا دۆشىمۇرم^۱.»

قايدالارىنى اوپىرنىك و اونتارى بىلگى ساپار
واسىطەسى ايلە تحليل اىندىن سۇنرا قطعنامە
كىمى نشر اتنىكىن عىبارت ايدى. ايندى
ايىصاددان اۇزاق دىيىلدىر كى، بۇتون بۇ
چالىشمالارا و اونتارداران الله گلن نتىجەلەر
سايىسيسىز قالاق و بىر نفر فارس وطنداشى، اۇزو
دە چۆخ احتىمالا گۇرە بىر دۆزگۈن جۆملە قۇرا
بىلەك ايملا قايدالارىmiz حاقىندا قرار وئرە، آنچاق
اثىlimizin يازىچىلارى و اۇخوجولارىنىن آلدىغى
قرارلار «يارامازدىر» - دئىه قىراغا قۇيولۇ؟

- ابراهيم ررف،
وارلیق درگىسىنىن ياردىمچى رداكتورو
وارلیق درگىسىنىن ياردىمچى رداكتورو

شاعيرىmiz سۇئمىزىن «ايکى شكىلە يازماق نە
لازىمىدىر، نە دە منطىقى» سۈزو بۇرادا بىر قدر
غىشىر- منطىقى سىسىلىر. ھابئلە آيدىن دىيىلدىر
كى، نە اۆچۈن اثىلين قايدىسىنىن چىكىن احساسلى
شاعيرىmiz اكتىرىتىن آلدىغى قرارلارى غىشىر-
لازىم و غىشىر- منطىقى حساب اتنىشىلر.

ابراهيم ررف، وارلیق درگىسىنىن ياردىمچى
رداكتورو
۱ - تعجبلىنىدىرىجى مسالە بىر دە اوندان
عىبارتدىر كى، تۆرك ايملا قايدالارىنىن چىخارلى
يا چىخارسىز اولدوغونو يۇخلاماق اۆچۈن بىر
فارس وطنداشىنىن اۇنا مۇتاسىبىتىنى اساس
گۇتورك. اثىlimizin اىستكلى شاعيرى اۇزو شاهىد
اولموشدو كى، اۇز توغرافى سەمينارىنىن
پرۇزەلىرىندن بىرى بىر چۆخ يازىچى و عادى
وطنداشلارىن باخىمېنдан ان يارالى يازى

موضوع آن است که ...

اسماعیل هادی

«فشار ازبک بر تاجیک یک داستان دیرینه است ... موضوع آن است که تاجیکستان با فرهنگ و تاریخ غنی گذشته در میان همسایگانش تک مانده است. تنها کشور آسیای میانه است که پشتونانه فرهنگی پربار دارد و از این رو مورد حسد است. دیگران چنین تکیه‌گاهی ندارند...» (دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن - روزنامه اطلاعات - ۱۳۸۱/۸/۶)

و اما جلوه‌های این «فرهنگ پربار» و «تاریخ غنی» که در همه جای عالم معمولاً مایه رفاه و اعتلاء است، لیکن از بخت بد در اینجا مایه حسد و دردرس شده است، را طبعاً نباید در تنقلات زیاد که تاجیک‌ها بی‌محابا مصرف می‌کنند و بادامشان به جای بیضی بودن گرد است و زن‌هایشان لباس‌های رنگ وارنگ می‌پوشند و ... (آن چنان که جناب دکتر به تفصیل روایت فرموده‌اند) جست. زیرا دیگران هم ممکن است از این چیزها داشته باشند. طبعاً راز این فرهنگ پربار را که همای سعادت آن تنها بر سر تاجیک‌های خوشبخت سایه انداخته است و همسایگان ترک زبان آن صد سال دیگر خواب آن را هم نمی‌توانند ببینند!... همانا در علاقه‌مندی به کورش که بسیار بدان نازیده می‌شود و زرتشت که تاجیک‌ها آن را از سرزمین خود می‌دانند... (متن مقاله آقای دکتر ندوشن)... و زبان و شعر تاجیک... باید جست. زیرا این تنها نعمت بزرگ الهی و «فرهنگ پربار» مختص تاجیکان! است که دیگران از آن

محروم‌مند و الباقی امم به احتمال و ترکان قطعاً یا شعر و معنی ندارند و یا اگر داشته باشند هم به گرد شعر فرهنگ پربار نمی‌رسد!

تا اینجا درست. اما جای تعجب آن است که معمولاً در هیچ کجای عالم فرهنگ پربار مورد حسد و مایه دردرس نمی‌شود. در اینجا هم همسایگان محروم از فرهنگ پربار شایسته است که به جای حسادت و لجاجت بی‌خود، بر سر این سفره رنگین بنشینند. و اگر خود نیز توان آن را ندارند و یا رویشان نمی‌شود که مستقیماً به دولت فحیمه تاجیک مراجعه و تقاضا نمایند، یونسکو و سایر مراکز و محافل فرهنگی جهان را شفیع و واسطه قرار دهند تا به هر حال فرهنگ پربار به سرزمین فرهنگ‌های کمبار سرازیر شود و آنان نیز از فرهنگ و تاریخ غنی بهره‌ای داشته باشند و گرنه با حسادت که کار از پیش نخواهد رفت. با حسادت نمی‌توان از شعر والای کمال خجنده و رودکی و فردوسی سر درآورد و مشکلات اقتصادی و اجتماعی و غیره را حل کرد! چرا به جای حسادت زیر بیرق فرهنگ پربار نمی‌روند تا نه تنها کشورهای محروم منطقه، بلکه سرمشی برای همه کشورهای کمبار جهان شوند و دنیا در مسیر صحیحی قرار گیرد و همه فرهنگ‌ها به مدد فرهنگ پربار تاجیک پربارتر شود و حسادت‌ها و خصوصیت‌ها از بین بروند.

یادآوری کنم جناب دکتر ندوشن (خداآوند سایه عالمانی) چون ایشان را از سر ما بی‌سودان کم نکند، که بدون وجود آنان نه از فرهنگ پربار سر در می‌آوردم و نه از این که چیزهای مایه حسد و اختلاف و منازعات میان حکومت‌ها و ملت‌هast و ...) در نوشته خود مرقوم داشته اند که در تالار شهر «استر وشن» قدیم که فعلاً «کورشکده» نامیده‌اند (مبارک است و انشا الله که به یمن همین تسمیه نکو بعد از این دیگر همپای پاریس و لندن شود!) سخنرانی ابراد فرموده و تأکید نموده‌اند که سه کشور افغانستان و ایران و تاجیکستان باید «وجهه مشترک» خود را بازیابند.

ما هم چنین آرزوئی داریم و امیدواریم که بازیابی وجهه مشترک بین این سه کشور و

دیگر کشورهای مسلمان مبتنی بر دین و اعتقادات مشترک باشد و نه خدای ناکرده «زبان و ادبیات مشترک» و این قبیل چیزها. زیرا در آن صورت ممکن است خدای ناکرده فاجعه‌ای پیش آید که آن سرش ناپیدا شود. زیرا شصت درصد افغانستان پشتون است، به علاوه مقداری ازبک، همچنین بخش بزرگی از کشور تاجیکستان هم ازبک هستند که آبشان با تاجیک‌ها به یک جو نمی‌رود و فاقد فرهنگ پر باره‌ستند و فکر می‌کنند (البته به غلط!) که بدون نیاز به فرهنگ پربار، با همان فرهنگ کم‌بار خود می‌توانند امورات خود را بگذرانند... موقعیت ایران هم از لحاظ ترکیب زبانی و قومی معلوم است ... در این صورت اگر مبنا بر دین و اعتقادات مشترک باشد، فنעם‌المطلوب. و اما اگر زبان، آن هم در شیوه‌های قوم‌گرایانه و ناسیونالیستی و کورش بازی و ... آن طور که استاد ندوشن اشاره فرموده‌اند، باشد و دیگران هم خدای ناکرده خواهی نخواهی متقابلاً ساز خود را کوک کنند، چه پیش می‌آید؟ ممکن است فرهنگ پربار در قرار فرهنگ‌های کم‌بار قرار گیرد و ... از صمیم قلب می‌گوییم، خداوند آن روز را نیاورد. آیا روشنفکران فرهنگ پربار به این چیزها اندیشیده‌اند؟ فاین تذہبون؟!

حالا چرا اوقات خود را با این واقعیت‌ها تلخ کنیم. اصولاً واقعیت اگر نگوئیم همیشه، اغلب تلخ است. پس بگذار چشم بر واقعیت‌ها بیندیم و در عالم خیال و حسرت، همچون استاد ندوشن و همسفره‌گی‌هایشان، به مدد قلم شیوای استاد رؤیاهای شیرین را دنبال کنیم:

«با بعضی از کسانی که از افغانستان آمده بودند، و نیز چند تن از ایرانیان مقیم خارج که به آنجا سفر داشتند، دیدار داشتیم. در قلب نشأتگاه آریانی (؟) بر سر یک سفره می‌نشستیم. همه آن‌ها در ژرفای درون خود حسرت آن سرزمین بزرگ را داشتند که از سیحون تا خلیج فارس (؟) گسترده بود، در زیر یک پرچم، یک زبان (؟) و یک فرهنگ که نگین آسیا حساب می‌شد.»

شیرین است، نه؟ پس همه یک صدا بگوییم: خیر است، ان شاء الله!

دۇنگانىن آن زنگىن دىللارىندىن بىرى
سايىلان تۈرك دىلى و بۇ دىل واسىطەسى ايله
فۇرمالاشان تەككۆر دۇلتىن، زامان- زامان
مېشىلىسىز سىبوبىلىزاسيا ذىرىۋەسىنىڭ اۇچالماشىش
جىمعىتتىن ايدارە ائدىلەمىسىندە، مىلى- معنوى
دىئىرلەرن يارانماسىندادا، فۇرمالاشماسىندادا، قانونا
أىيغۇن تىكامۇل يولوپلا اينكىشافىندادا
ايتنىباھىندا چۇخ- چۇخ قدىملەرن آپارىجى
رۇلا مالىك اولموشدور. تۈرك دىلى
اينسانلىغىن، ايپتىدارى جىمعىتتىن، سۇسپىال
تۈپلەمون اىلکىن يارانىش فاكىتىنى تىز بىر
زاماندا دۇشۇنجه فونكسىونزلىكى، ايدراك
آنالىتىزمى ايله مۇحكمنىدىرىمىش، اتنۇسۇن،
خالقىن سىچىرايىشلى اينكىشافى نىن سوز، ايفادە
كۈدلارىنى، غىثير- عادى، محض صىنعت يۆكلو
فيكىر دۇشۇنجه قىلىرىنى، بۇتۇۋ
اتنۇلۇنگوپىستىك سىستەمىنى ياراتماقلە قوتشۇ
خالقلاردا دا حاضىر مۇدلەر بخش ائتمىشدىر.
قدىم شىفاھى و يازىزلى آيىدەلر يىمىزدە
ابدىلىشەرك قۇزونوب- ساخلانان، بىزە گلېب-
چاتان دىل- تارىخ فاكىتلارى نىن اوزو دە
تۈركلەرن مىن اىللەر بۇيۇنجا اوزونە مخصوص
سىبوبىلىزاسيا دىئىرلەر، دۇولىت و دۇلتەچىلىك
عنەنھەلەر ياراندىقلارىنى، جىمعىتى نىظاملايان
دۇنیوی قانونلار سىستەمى، اتنو- كولتورلۇزى
قايدا- قاداغالار، «اولور- اولمازلار»
چىرىپسى فۇرمالاشدىرىدىقلارىنى ئۇپسۇت

محمود كاشغارلى نىن ديوانى حاجىندا دۇشۇنجه لەر

نظامى خودىيىئەن
فېلولوگىا علملىرى دۇكتورو
پروفېسور، امكىدار علم خادىمى
كۈچۈرن: مير ھدایت حصاري

بۆز ايلليکدە دىلىمىزىن، معىشتىمىزىن، مىلى -
 معنوى وارلېغىمىزىن، دۇشونجە طرزىمىزىن،
 اتۇلۇنگوپىستىك ايدراك يارادىچىلىقى نىن
 احاطەلى آنا كىتابىي، سالنامەسى اولان بۇ
 اثردىن مۇعىن مقاملارى اوخوجولارين دىققىنە
 چاتدىرماقدا مقصىدىمىز بىر واختىلار قىلىنجىندا
 گۆجونە گۆتون تۆركلرىن ھم دە زامانىنا گۈرە
 بۇئۈك مەنتىت يارادىغىنى وۇرغولاماقدىر.
 بىلەلىكىلە، تۆرك اوغلو، بۇتۇلوكدە
 تۆرك دۇنياسى، اوتون مىلى - معنوى دىرلىرى،
 اتۇلۇنگوپىستىك وارلېغى ١١ - جى بۆز ايلليکدە
 محمود كاشغارلى نىن گۈزلىرى اىلە نەجە
 گۈرۈنۈردو؟ ٩٠٠ اىل اولىن آذربايجان -
 تۆرك دىلى مۆھىطى اىلە بۇ گۆنۈمۈزۈن مىلى
 دىل رئاللىقى^٣ آراسىندا علمى - پراكتىك،
 آنالۇزى تحلىللر بىزە نە وئىر.

ھە شىئىن اۇل قىيد اىدك كى، قىدىم
 تۆركلەرde ائو، عايىلەنин اساسلارىندان بىرى
 ساپىلىرىدى. عايىلە قۇرماق معناسىنى اىفادە
 اىدن «أتوئىمك» سۆزۈنە «أتو» سۆزۈنۈن
 اىشلەنەسى تصادۇفى دېيىل.

معلومدور كى، ١١ - جى بۆز ايلليکدە
 تۆركلرىن ائلات حىصەسى چادىردا، اوتوراڭ
 حىاتا كىچنلەرسە (بۇنلار اكتىرىت تشکىل

اىدىر. دىلە، علمە، اخلاقا، بۇتۇلوكدە ادبىيات و
 اينجە صنعتە، تارىخ و مەنتىتە عايىد بىر چۈخ
 آل يازمالارىندا اتىيىك يادداشىمىزىن،
 مىفولۇزى - فلسەفى، اتىك، اسستىك
 گۈرۈشلىمىزىن، زامان - زامان اينكىشاف
 اىدن حربى سىستېمېمىزىن، خۆصوصى اىلە
 تارىخى - لىنگوپىستىك باخىمدان ماراق
 دۇغوران حربى تەرىنلۈلۈگىامىزىن، معىشتى
 اوزلىكلىرىمىزىن، دىنى، تارىخى، فلسەفى
 گۈرۈشلىمىزىن قۇرونوب - ياشاماسى بۇ
 گۆنۈمۈز اۆچۈن دە بۇئۈك ماراق دۇغورور. بۇ
 باخىمدان م. كاشغارلى طرفىنەن ١١ - جى
 عصردە يازىلان، آنا ياسا سۆھەلى آيدىدە
 سايىلان «ديوان لغات الترک» اثرى تۆرك
 دىلى نىن، تۆرك دۇشونجە طرزىنەن،
 جى سارتە ئەمك اولاركى، تۆرك
 سىيوبىزاسىسەنىن، مرحلەلى اينكىشاف
 اىستيقامتلىرى، مادى - معنوى دۇنيامىزىن اكثە
 جەھتلەرى، مۇعىن دۇرلەرە گىرىلەمە، چكىلمە
 و آردىجىل قابارما، اينتىباھ تەندىسىلارى^١ اىلە
 تانىشلىغا، بۇ اىستيقامتىدە جىدە علمى - نظرى،
 آنالىتىك تەھلىللىرى، آنالوگى^٢ و
 عۆممىلىشىرىمەلرە ايمكان وئىر. ١١ - جى

٣ - رئاللىق: گىرچىلىك

٤ - پراكتىك: عملى

١ - تەندىسىا: تمايۈل

٢ - آنالوگىا: مۇقايسە، تۇوشدورما

«قالیما» (Qalima) دئیبردیلر.
 اوتاقلارین بیرى گلینه وئریلیر و بۇ اوتاگى «مۇندورو» آدلانىردى. بۇرادا قوتاڭق اوتاگى معناسى ايفاده ائدن «قۇنۇقلۇق ائو» و «گلىشلىك» - بارىشلىك ائو» آنلاملارى دېقىتىمىزى چىكمىدەدىر. مطبخه «آشلىق»، آذوقه ساخلانان آنبارا «تارىغلىق» دئیبردیلر.
 ائولرىن اۇتوننە خىيط و يَا باغچا دا وارىميش كى، بۇ «قۇپىغ آلى» آدلانار، چېرلە چىشورەلتىرىدى. ائولرىن بعضىلىرىنە قۇپىو دا وارىميش، بۇنى «قۇزۇق» و يَا خود «قۇزۇغ» دئیبرميشلار. قۇپىودان سو چىكمك اۆچۈن چىكىرىكىدەن، چىفرىدان اىستىفادە ئىدىرىدىلر. اۇغوزلار او زامان قۇپىويا «چات» دئیبردیلر.
 بعضى ائولرده بۇزلىق دا وارىميش.
 ائولرىن هر اوتاغىندا تاختت، ديوان، و سكى اوڭارميش. اۇغۇر تۇركلرى بۇنى «شىن» دئىيرميشلار. اوتاقلارداكى رەفلر سىرە (Sərű) آدلانىردى.
 ائولرىن يېرىنە وارلىلار خالى سىردىلىرى كى، بۇنى «تۇلۇڭ يازىم» يعنى «تۇكلىو يايغى» دئیبردیلر. كاسىبىلارسا «كىلىم» و يَا «كىچە» سىردىلىر. كاشغارلى محمود «قالى» و «كىلىم» عوضىينە «كىپىز» سۇزۇنۇ ايشلەدىر. تاختلارىن، سىكىلىرىن اۇستونە «دۇشكىچە»، يعنى «يابقۇت»، «ياستىق» قۇيارميشلار. دىوارلارى بىزەمك اۆچۈن قىرمىزى تۇرباقىدان اىستىفادە ئىدر،

ائىدىرىدى) كند و شەر ائولرىنە ياشايدىلار. كاشغارلى محمود «ديوان لغات الترك» آدلاندىرىدىغى كىتابىندا تۇركلرىن اتو تىكىمك، يۇرد سالماق كىمى معىشت مىسالەلرىنەن گىنىش صۆحىت آچىر، اتو اشىالارىنى «اٹو بارك» (Ev bark) آدلاندىرىرىدى. ائوين تىلىنە «تۇپ» بۇنۇرە، اۇستوندە تىكىلەن دىوارا ايسە «تام»، «دام» دئیبردیلر. اتو تىكىمە يە «اٹو قۇرماق» دئىن سۇيداشلارىمیز داشدان باشقا چىى و بىشىميش كىرىجىدىن دە اىستىفادە ئىدىرىدىلر. كرىپىج قلىبىنە «كىرىپىج كىمى» دئیبردیلر. اتو تىكىنە پالچىق، مسجىد، قالا و ساراي تىكىنەتلىرىنەن كىرەجىدىن الدە ئىدىلىن «اۋرەنگىك» ايشلەدىرىدىلر. ائوين قاپىسىنا «قاپۇق»، چۈلۈنە «ائشىك»، باجا و پىنجرەلىرىنە «تۇپگۇك»، اوجاغا «اوچاڭ» دئیبردیلر. ائولرىن تىكىلمەسىنە بعضاً تاغ (طاق!)، اۋىيوق ايشلەنەرىدى كى، بۇ ائولر «اۋىوقلو اٹو» حساب اۇلۇنۇردو. اتو تىكىلىدىكىن سۇنرا دىوارلار سۇواقلانىر، سۇواقلاما اىشى مالا، يَا دا سالى ايلە آپارىلىرىدى. بۇ اىشە «سۇۋاماق»، يَا دا «چاپماق» دئىيليردى.

ائولر، عادتاً دۇزد بۇجاقلى ائل سور، آدىنا تۈزت گۈل اٹو» دئىيليردى. م. كاشغارلى نىن ديوانىندا ئولرده «زال»، يعنى «سۇقا» اولىدۇغۇنۇ و اوتاقلارين بۇ زالا آچىلدىغىنى گۈزۈرۈك. او زامان زالا «بىچكۈم»، اوتاگا

پالازا «پایام» آدی وئرمىشدى، تۈرك باپالارىمىز.

چۈلچو حياتى كىچىرن تۆزكىرسە ۱۱- جى عصرده چادىرلاردا ياشايىرىدىلار. اۇتلار چادىرا «كەغۇ»، «آلاجۇ»، «جاتىر»، «قاشىر»، «قاچىر»، اىپكىدىن تىكىلىن خان چادىرىنى ايسە «كۆزروى چۈراج» (kürvi çurac) دېبىرىدىلر. اوغوزلار كۆتىز (گۆتىز) شكىلindه چادىرلارنى قۇپانق اتو» آدلاندىرىدىلار. اتو قاپىسى نىن قىفiliتىنا «كىرتىك»، آچارا «كىرىت»، قاپىنى اىچرىدىن باغلاماغا «تمەلەمك» دېبىرىدىلر. تۆركلر چىراغى «يۇلا»، چىراغىن يانماسىنى «تامۇرماق»، سوتىمەسىنى «اۋۇزونماق» آدلاندىرىرىدىلار. چىراقدا يانان كىنان ياغى نىن آدی «بىتىم» ايدى. فىتىل پامېغىنى «بىلىكلىك كېز» (Beliklik kəpəz) دېبىرىدىلر. قدىم تۆركلر پۇلاد پارچاسىنى چاخماق داشىنا وۇراراق اودىلدە ائدىر و بۇ ايشى «كاو» آدلاندىرىرىدىلار. تۆركلر ائولرىنى قىزدىرىماق اۆچون اوجاقدان اىستىفادە ائدىرىدىلر. اودون، كۆمۈر و تۆزك ياندىرىرىدىلار.

كاشغارلى محمودا گۈرە خالقىن گۆندەلىك حياتى دائىمى اونسىتىدە فۇزمالاشىر. تۆركلر او زامان «يۇلداش» معناسى عوضىنى «آداش» سوئزونو ايشلەدىرىدىلر. اوغوزلار هىمېشىلىيە «يىشىش كىشى» دېبىرىدىلر. ايکى هىمېشىلى بىر- بىرىنە «يىشىش» دېھە خىطاب

بعضاً دە دىوارا شكىللى «اۇرتۇك»، ياخود دا «چارشاب» و ئارادىيلار. ائولرى سۆپورمك «گىلاماق» و يا «سۆپورمك» دېبىرىدىلر. بعضى تۆركلر سۆپورگە يە «اوسىك» آدی وئرمىشىدىلر. او زامان «ياتاق» سۆزو «ياتىلاجاق يىش» معناسىندا اىشلەنيردى. دوشك و يۈرغان عوضىنە «يۈرگۈنجۇ»، اوستونە يۈرغان اۇرتىمكە «بۈقولكىان آشوماق» و يَا «آشوتىماق» دېبىلىردى. چىكىن خۇرجونو «آرجى»، آتىن اوستونە آشىريلان خۇرجون «مانجوق»، يىشكىك (Yengök) آدلانىردى.

باتىايا «بالدۇ»، بشىىگە «بىشىك»، قاچىبىا «بىچقۇن»، مىشارا¹ «بىچكۇ» و اۇتون بولۇلنمەسىنە «تىشەمك» دېبىلىردى. آرقۇ تۆركلرى قاچىبىا «قوش بىچك»، چىگىل تۆركلرى ايسە «قىنقة» Qinqo. ياخود «كىنقة» دېبىرىدى.

بۇغچايىا «بۇغ»، «بۇغتايى»، بالتار بۇغچاسىنى «چۈغ»، شلتەيە «جاپقۇت»، چىكىجە «چىكۇك»، چۈماق و دىيەنگە «چۈماق»، قۇطۇبا «چۈنگىك»، دلىك آچماق اۆچون ماقابىا «آر» قۇورايانا «ايگە»، آينابىا «ايکى يۈزلىك گۆزۈنگۈ» و بعضى ائللەرde «گۆنگۈ» دېبىلىردى. كولونگە «كىمن»، كلىتىنە «قىسقاج»، جەرىيە و ياخىيە «ايگ»، صاندىغا «كىز»، تۆخىماغا «تۆكماك».

اڭتمىگە، قۇھوملارلا بىر يېرde ياشاماغا تۆركلر قىدىمدىن وردىش ائدىپىلر. قۇھوملاردان بىرىنى سفردىن اوغۇرلا قايىداندا اوز ياخىن آداملارنىن ھىدە گتىرمەلىيەتى. قدىم تۆركلر بۇنى «يارمagan- ارمغان» دىئيردىلر.

اوzac سفردىن قايىدانىن شىرفىنە قۇھوملار توبلاشىب قوتاقلىق وئردىلر كى، بۇ قوتاقلىقى «شۇلن» آدلاندىرىپىلر. بۇ واخت سۆفرييە چىكىن يىنمكە «بۇشوق آشى» آدى وئرىپىلر، يعنى ايجازە يىنمكى. گۇرۇندوگو كىمى: تۆركلرde قوتاقلىق مراسىملىرىنىن تا قىدىمدىن عنعنەسى اولوب. خۆصوصى ايلە قىش گىچەلریندە دۇست و قۇھوملار بىر- بىر قوتاقلىق وئر و بۇنى «ساغلىق» دىئيردىلر.

«ساغدىچ» دىئىيلن بۇ قوتاقلىقلاردا «قىمىز»، يعنى «آت سوٰدوندىن دۆزلىميش اىچكى»، اوغۇزلارين «سوچوق»، قاراخانىلىلارين دا «چاقيرىر» دئىيكلرى شراب وئرىلەرنى.

بۇ زامان مئيخانايما «كىنىت»، سرخوشى «آسرەك» دىئىيلرىدى. بۇ قوتاقلىقلاردا تاپماجالار دىئىيلر و بۇنو «اول مانقا سوٰز تابۇزىدى» (اۋە منه تاپماجا سوئىلەدى) شىكلىنىدە اىفادە ائدرىدىلر. بىر دە گىچە تۈپلاتىلارى وار ايدى كى، اوئنا «سوچروك» دىئيردىلر.

م. كاشغارلى «بەذرەم»، يعنى بايرام بارەدە دە بىر چوخ آچىقلامالار وئىرپىر: «بەذرەم» خالق آراسىندا گولىمك و سىۋىنەنلىكىرى. بىر يېر

اىدردى. تۆركلر مۇشاويرەيە «كىنگش» دىئيردىلر.

بىر شىئى گىرفو (Girov) قۇيماغا بۇ گون دە آنادۇلودا ايشلىدىكى كىمى «تۇتۇغ» دىئيردىلر. اينسانلار آلىش- وئرىش نىتىجەسىنده بعضاً بىر- بىرىنە بۇزجلۇ قالىرىدىلار كى، بۇنۇ اىفادە ائتمك اوججون دىواندا بىر آتالار سوٰزو يازىلىپ: «آلەمچى آرسلان، بىرىمچى سىچقان».

ديواندا قۇناغى عزىزلىكى، يعنى آغىرلاماق بارەدە چوخ قىيدلىرىن اولماسى قدىم سۇيداشلارىمىزىن قوتاق سىئورلىكىنە اىشارەدىر. مثلاً، بىر دۇردىلو كىدە تەخىمنا بىتلە دىئىيلر: «سەن قوتاق گىلسە، اۇندا آتىداڭ ئىشىدىر، يۇرغۇنلۇغۇنۇ آلسىن، آربانى- سامانى ياخىنلاشىدىر، آتى دىنجلسىن».

مۇساپىفلىرى تۆركلر ئۇلۇرىنىدە ساخلایپىرىدىلار و اۇتلارا «اتلىكىن» دىئيردىلر. بعضاً قۇناغا «اوما» دىئىيلەسى فاكىتى ايلە دە راستلاشىرىق. بىر آتالار سوٰزوندە بۇنۇن اىزلىرى ياشاساپىر: «اوما گىلسە، قۇت گلىر». قوتاق قارشىلاماغى چوخ سئۇن تۆركلر قوتاق اوزونو مۇبارك حساب اندىر، آتالار سوٰزو و مئلىلىرىدە قوتاق حاقيقىنى اوجا تۆتۈردىلار. تۆركلرde ياشلى آداملارا حۆزىت بىر قايدا اولوب. اينانىبىلار كى، بۇيۇگە حۆزىت اىدىن دۈولت تاپار. بۇيۇكلىر «سىز» دىئىه مۇراجىعت

مخصوص ایدی. اگر ائوده کنیز اوڭسا، ایپ ایبرمک اوڭا تاپشیرىلاردى. تىكىش، بېرىتىق-ياماق ايشلىرى، درزىلەك قادىنلارين پىشەسى سايىليردى.

اوشاغا باخماق و اوتون تربىيەسى ايلە مشغول اوڭلماق آنالارا مخصوص ایدی. آنا اوشاغىنى ياتىرتماق اۆچۈن لابلاڭار، يعنى نىننيلر دېئىر. اوڭو سئۇبب اوخشايardi. اجدادلاريمىز ياراشىقلى، گۈزە گلىملى اولانما «تايلانگ آر» و يا «تايلانگ بىيگىد»، دؤبۈشكەن آلپا «قوت آر»، ایكىدلەر «سۆكىن»، ساواشدا قەرمائىلىق گۈستەرن آداما «ياو ولاق تۈكۈشقان آر»، «چىرىيىك تۈپۈلقان آر» دېئىردىلر. ایكىدلەر بېرىتىجى بېر قۇشۇن آدىنى «لاچىن» و «كۆرر» دەمك دە عادت ايدى.

«آلپ» سۆزۈ دە قەرمانلىق معناسىندا ايشلىرىر. «آلپ چىرىيىكده، بىلگە تىرىيىكده»، يعنى اىگىد- قەرمان ساواشدا، عالىمسە يېغىنجاقدا تانىنار. تۈرك تۈپۈلموندا آنلايىشلى، دۇشونن- «آكى»، «آچى»، «آخى»، الى آچىق- «تۈزۈون»، يۇمۇشاق خاصىتلى، عالىم آدام- «آرىك»، باجارىقلى و جسارلى- «آچۇقلۇق»، خوش اخلاق- «سۇن» كىمى باشا دۆشۈلۈر.

تۈركلر «قىلىنج» سۆزۈنۈ خاصىت معناسىندا ايشلىرىر و ياخشى خاصىتلىرلە: «اتىذگۇ- اندگۇ قىلىنج»، عكىسىنە، پىيس آداملارا «كاتىغلىق آر»، يعنى سۆدونە سۇ-

ايشىقلارلا و چىچكىلە بىزندىكى زامان اوڭا «بىزدەم يېر دېئىلەر»، اوغۇزلار بۇ سۆزۈ «بېتىرم» كىمى ايشلىرىدىلر. گۈزدە گوموز كىمىسى «ذ» و «ى» سىللارنى دىيىشىمەسى ايلە سۆز بۇ گۆنکو فۇزماسىنى آلىر.

م، كاشغارلى ئىن دىوانىندا تصنىف، ترانە و ماھنى يېرىنە «بېر» سۆزۈ ايشلىمىشدىر. «بېر بېرلادى»، يعنى او، ماھنى اوخودو و يا غەل سۈپەلەدى. ماھنى اوخوييانا «بېرا قۇ» دېئىلەردى. چالقى آلتلىرى عۆمومىلىكىدە «ساز» آدلانىردى. ان چۈخ ايشلنن ساز «قۇپۇز» ايمىش. قۇپۇز و قادىنلار دا چىالاردىلار. قۇپۇزدان باشقا بېر دە «ايكمە» و يا «آڭمە» دېئىلەن ئىثىنەن قۇپۇز كىمى بېر چالقى آلتى وارمىش. بېر دە «دۇرى» دېئىلەن تىللى سازىن آدى چىكىلىر. تەسىلى چالقى آلتلىرىندا «بۇرقوى»- ۋۇن دا آدى چىكىلىر. بېر دە دىواندا «سېتىزغۇ»- دان، يعنى توتىكدىن بىحث اندىلىر.

تۈرك كىشىسى عايىلەنین آپارىجى قۇۋەسى حساب اۇلونوب. او، قازانچ دالىنجا گىڭىرىر، وطنى قۇزۇپىور، تۈزپىاغى بىتجىرىدى. قىشىدا قار كۆرەمك و او دون يارماق دا كىشىلىرىن اىشى ايدى. قادىنلار داها چۈخ ائو ايشلىرى ايلە مشغول اوڭوردولار. ائو سۆپۈرمك، اون آلهەمك، يىشىك بىشىرمك اوئىلارين وظيفەسى ايدى. بۇندان باشقا يۇن، پامېق، ایپ ایبرمک دە قادىنلارا، قىزلارا

ایسلام هله تۇرفان و لۇپنور سەمتلىرىنه يايىلمامىشدى. آما قاراخانلى دۇولتىنى قۇران ياغما، قاراڭۇق، تۇخسى، چىكىل، آرقۇ، اۇغراق و چارقۇ ئىللەرى مۇسلمان اۇلموشدولار. داھا باتىدا سلجوق دۇلتى نىن سەرحدلىرى اىچرىسىنده ياشايان اۇغۇزلار دا اىسلامى قبول ائتمىشدىلر. ۹- جۇ عصرىن سوتلاريندا قىچاقلارين بىر حىصەسى- ايتىل چايى بۇيۇنداكى بولغارلار مۇسلمان ايدىلر.

محمود كاشغارلى نىن ديوانىندا اىسلامى دىيرلار بارەدە گىتىش بىح اولۇنور، تەرمىنلىرىن آچىقلاماسى وئىرلىپەر. مىڭلا تۇر كلر آلالا تىنگرى دىيىردىلر. «اۋقان تىنگرى»- قادىر آلالا! پېغمەر «ساوجى»، «يالاواج» دىيىردىلر. دىن سۈزۈنون «نۇم»، مۇقدىس كىتابلارينسا «بىتى»، آدلاندىيى بىللى اولۇر.

بعضى تۇر كنر آلالا صاحىب معناسىندا «ايىزى- ايىدى»، آلالاھىن امرىنە «ايىزىمىز يىارىلغى» دىيىردىلر. تۇر كلر عىبادتى «تاپىنماق» و «كلمە-ى- شەhadتى» «كىرتىگىنەمك»، «بۇتمەك»، دۇعا و صلواتى «آلقيش» كىمى اىفادە ائدىيىردىلر. «يالاواج» كا آلقىش بىر گىل»، يىعنى پېغمەرە صلوات و ئەر. آتسالارىمىز نامازا «يۈكۈنچ» و نامازا قىلماغا «يۈكۈنچ يۈكۈنمك»، «يۈكۈنچ ائتمك» دىيىردىلر. دىستماز آمالاگى «يۈپماق»، جىنتى «اۋچىماق»، جەنەنى ايسە «تامۇ» آدلاندىرىلار.

قاتىلىميش، سۆدو بىزۈق آدام دىيىردىلر. بۇ سىرادان اولان دىيىر سۈزلىرە دېقىت يېتىرىن: «ايىسىز»- اۋزلىو، ياخشىلىق بىلەمەين، «سۆك»- گۈزو آج و آلچاق، «كىيىك»- سۈزۈنون اۆستۈنە دۇرمىيان، اىكى اۋزلىو، «يابىق»- دۇنوك، ساتقىن خاصلېتلى، «تۇشوق»- شۇلوق آدام، «تَزِيك»- اىشدن قاجان، «آرتە گو»- تىبل، «تشىك»- قارىن قولو و گۈزو دۈرمىيان آدام.

بۇنلارا «بىتلەنگ»- قۇرخاجاق، «اۋىيداسىلىق» و «اۋوودلۇق»- اوتانجاق، «آبىتكان»- اۋزونو ھەر كىسدەن گىزىلدىن، «ساراب»- پىنتى، «آركۆك»- سۈز دىنلەمەز، زلى آدام، «يانقىشاق»- چۇخ دانىشان، «يالتىغا»- مسخرەچى، «اۋسايپۆك»- غافىل، سۈزلىرىنى دە علاوه ائتمىك اولار.

محمود كاشغارلى نىن زامانىندا تۇر كلرىن اكتىرىتى اىسلامى قبول ائتمىشدى، لاكىن اۇيغورلار دا داخىل اولماقاڭلا بىر چۈخلارى «بۇدا»- يَا اينانىر، بعضىلىرى دە شامانچى اولاراق قالىرىدىلار. بۇنا گۈزە دە «ديوان لغاتالترک»- دە بۇ دىنلىر بارەدە چۇخ گىتىش معلومات واردىر.

بۇ دۇورىدە مۇسلمان تۇر كلرلە بۇدىست اۇيغور تۇر كلرىنى «خۇتن» و «كۈچ» و شهرلەرى نىن دۇغۇسۇنداڭ كىشىن بىر خط آپرىرىدى.

ایرلادی» - فالا باخدی.

بۇ واختلار ان مشهور فال کۆزك سۆموموگو فالى سايىلېرىدى. شامانلاردا «ياتاشى، ياداشى»، يعنى سەخىرلى داش وارميسىش كى، اوئنلا قام ياغىش ياغدىرىار، سۈپۈق يىش اسىدىرىمىش. بىر ده «کاش- قاش» دئىيلەن داش اولوب. بۇ داشى اوزوگە قۇيالارمىش. ايناما گۈرە اوزوك داش صاحبىيىنى ايلدىرىمدان قۇرۇيارمىش.

م. كاشغارلى ۱۱ - جى عصرىن دفن مراسىملىرىنده شامانىزم و اسکى تۈرك دىنى نىن ايزلىرىنى گۈزوب عكس اىتدىرىرى. مئىتىين اوزونه اىپك اۇرتۇك چىكمك عادتى اىسلامىتىن اول يارانسا دا، سۇننالار دا ساخلانىلىر. ۱۱ - جى يۆز اىللەتكە دىندىن سۇننرا ۳ و يا ۷ گۈن يىشك و ئىرىكى، ائل آراسىندا بۇ مراسىمە «يۈغ» دئىيلەرى.

تۈركلەر مازارلىغا «تۇتىك» (قارانلىق يېرى) و يا «سین» (قارا اۇرون» دئىيردىلەر.

تۈركلەرين بعضىلرى تابوتا «كايىرچاق- قايىرچاق»، بعضىلرى اىسە «اۋىكك» دئىيردىلەر. اونلارا ائله گلىرىدى كى، رۇحlar مرحومون ياشادىغى شەھرە اىلدە بىر دفعە قايىدىر و خالقى زىارت اىتىر.

دونيايا اينسان گلىشىنى ده تۈركلەر چۈخ طنطنه ايلە قىيد اىتىدىلەر. اوشاق دۇغولان زامان ماماچادان دۇغولان اوشاغىن قىزىمى، يا

آرقولار منبرە «تۆمسە»، حضرت آدمە. اينسانا «يالگۇنگ» (yalgung) دئىيردىلەر. جىن وۇرماسىنى «كۈووج»، «كۈوزز»، اوتا يازىلان دۇعاني «بىتىك»، جادونو «يالوپى» (yalviy) آدلاندىرىرىدىلەر. بۇدا بۇتلرىنى «بۇركان»، دىندارلارينا «تۆپىن» دئىيردىلەر.

م. كاشغارلىبىا گۈرە «اوماى- هۇماى» دۇغۇشدان سۇنرا قادىندان آيرىلان جىفتدىر. شامانلار اوماىي اوشاقلارى قۇزوپىان تانرىچا حساب اتدىرىدىلەر. او زامان تۈركلەر اۇسوپونا «آروپىش»، اوپۇنلاماغا اىسە «آروپىش آروپىلاماق» دئىيردىلەر. شامانىزىمەدە كاهىن و حكيم عىتىنى آنلامدا ايشلنەردى. بۇ گۈن راست گىلىدىگىمiz «اۇرۇش» سۆزۈ ده آروپىش سۆزۈندەن تۈرەمىشىدىر.

تۈركلەر جىنە «يېڭىل»، «يېڭىك» دىتىر، جىن وۇران آدامىن اۆزۈنە سۈپۈق سۇ سېرەك اۆزۈلىك و عۇد آغاچى تۆستۈلەدردىلەر. اۆزۈلىكە اوغۇزلار «يۆزۈلىك»، «اۋچىق»، كاشغارلىلار «يىزىيغ»، قاراخانلىلارسا «آلدرۇك» دئىيردىلەر.

فالچىلىق شامانىزمىن رىتۇآلارىنداندىر!

فالا اسکى تۈرکجەدە «ايرق- ايرك» دئىيردىلەر. بۇ كلمە بۇ گۈن تۈرکىيەنин چۈخ يېرلىرىنده، او جۆملەدن كوتاھىيەدە ايشلنەكىدەدىر. «ايرقىم آچىلدى»، يعنى طالعيم، بختىم آچىلدى، «كام

ايماش. ١٠٤٦-١٠٦٧ - جى ايللرده قاراخان پادشاهي تامقاچ بوغراخان ابراهيمين سمرقند شهرينده تىكىرىدىيگى اوئنپورسىتىت^١ بۇ اىشىدە بۇئوک رول اوپنایىر. اسکى تۆركلر يازماغا «بىتىمك» (bitmek)، كىتابا «بىتىك»، كىتاب يازماغاسا «بىتىك بىتىمك» دئىيردىلر. «بىتىك بىتىدى» (كتاب يازىلدى). كىتابلارин بىر حىصەسى اوپغۇرلاردا اۇلدۇغو كىمى تۇمار حالىندا بۇ كولوردو كى، بۇنا «بىتىك تۆرمك» دئىيردىلر.

كتابلارين حاشىيەلنمەسىنى «چىكىك چىكمك» كىمى اىفادە اندىردىلر. قلمى ان چۈخ «اوج» آغاچىندان، مۇرگىب قابىينى سىغىر بۇئىزۈزىندان دۆزلىدە، بۇنا «شوتوك و بىتىقو» دئىيردىلر. اونلار كلەملەرین ھىجالارينا و حرفلە «اۋزىك» آدى وئرمىشدىلر.

تۆركلر عالىمىي «بىلگە» چاغىرىرىدىلار. اوغوز تۆركلرى بىلگىن و آردەلى آداملارا «بۇكروك آر» دئىيردىلر، مكتېلىرىندە دۆنیوى علملى رياضيات و آسترۇنومىا^٢ اوپردىلىرىدى. عالىملى بارىدە يوسف خاص حاجب بىلە يازىردى: «اونلارين علمى خالقىن يولۇنو آيدىنلايدىر. اونلارى چۈخ سئۇ و اۇتلاردان حۆرمىتله دانىش. اونلارين بىلگىلىرىنى اوېرن.

١ - اوئنپورسىتىت: بىليم اۇجاغى، دانىشگاه
٢ - آسترۇنومىا: نۆجوم، اۇلدۇز بىليمى

اوغلاننى اۇلدۇغۇنو سۇزوشماق اوچون: «تىلکىمى» (تۆلکومۇ)، «قۇرۇدمۇ؟» - دىئە خبر آلىرىدىلار. م. كاشغارلى نىن يازدىيغىنا گۈزە تۆركلر نذير - نىازا «آداك» دېتىر، بۇتلەر قۇربان كىرمىشلەر. قۇربانلىق خىوانا - «ياغىش» و يا «ايزوک» دئىيلەرىدى، اوتا يۆك بىۋەللىم، اوتون سۇدو ساغىلماز، يۆنسو قىرخىلمازدى.

اسكى تۆركلر بېرىلەرە دە اینانار، اوشاقلارى بېرىلەردن و جىنلىردىن قۇروماق اوچون اۇزلىرىنە «اگىت» دېيىلن بىر درمان سۇرتىرىدىلر. بۇ اۇوسۇنۇ اىجرا اىدىن قاملارا و ئىرىلىن پۇلا «اۇرۇنگ» دئىيردىلر.
تۆركلر كابۇسو «قارا باسان»، «كارا گۇرا» و «بۇزىت» آدلاندىرىار، «آنى بۇزىت باسى» - دئىيردىلر.

زامان اجدادلارىمىزى چۈخ سىنافلارا چىكىب. آلداندىيلى شىئىلەر سۇيداشلارىمىز «آرچوج»، آلدادان يالانچى دونيا با «آرچوج آجون»، آخرتە «اول آجون»، آبدىتە ايسە «مئنچىو و يامنگۇ» دېيىبلەر. زامانىن سىنافلارىندان چىخىماغى ايسە علم، بىلەك الدە ائتمىكە گۈزۈپلەر.

م. كاشغارلى و يوسف خاص حاجب بالاساغۇنلۇنون اثرلىرىندن بىلە بللى اۇلور كى، ١١ - جى يۆز اىللىگىن ٢ - جى يارىسىندا تۆرک دونىاسىندا فعال بىر علمى مۇحىط وار

«آم-سم» دئیلیردى. يىنە ئىئىنى معنانى وئرن «اگىر» سۆز و دە ايشلىپ، «اگىرسە-مك» - درمان اىچمك، درمان قبول اشتمك معناسىنى ايفاده ائديب.

تۆركلر حكيمه «اوتابىچى»، «امچى» و «آتاباساغون» دئيرىدىلر، طابتە «اوتاباماق» و يا «امله مك» آدى وئرىمىشدىلر. يارايا «باش» و «بالىغ»، يارا مۇعالىجەسىنە «باش املە مك» و ياخۇد «بالىغ املە مك» دئيرىدىلر. يارانى بعضاً داغلا ياراق مۇعالىجە ائدرىدىلر. بۇ «تۆكىنە مك» آدلانىرىدى. نىشتەر وۇرماق و قان آلماق اۆچۈن ايشلتىكلىرى آلتە «قاناقاو»، قان آلانلارين آلتىنە «سۇرغۇ»، مىلە ايسە «بلىك» و يا «بىلىك» دئيرىدىلر.

11- جى عصرىدە تۆركلر جۆذام خستەلىكىنە «آنۇمى» دئىير، «لېپر» و يا «يامان اىگ» آدلاندىرىرىدىلار. «ايسيتىمە» - قىزدىرما و مalarيا، «سارىليق» - يەرقان، سارىليق، «تىرشك» Tirschek - ايتدىرسىگى، «اۋچقوق» - ذۇكام دئمكدىر. «اۋم» - قارىن شىشىمەسى و معەدە - باغيرساق پۇزغۇنلۇغودور. بىلە آغرىيلارى «گىر كۆكۈ»، يعنى بىر چىشىد اوتون كۆكۈ اىلە مۇعالىجە ائدرىدىلر.

كاتاراكت (ميروارى سۇبىو) خستەلىكىنە «آنوج». مۇعالىجەسىنە «آنۇچلە مك»، زىگىلە «سۇگول»، مۇعالىجەسىنە «سۇكىنە مك»

فایdalى و زيانلى شىئىلىرى بىر- بىرىندەن فرق اىدەن دۇغرو و تمىز بۇل تۇتان اونلاردىر!».

قدىم تۆركلر تانرى تۈوصىيەلرى اىلە دونىانىن سىيرلىرىنە واقىف اولمىوش، علم، بىلىك دالىنجا گىڭىدەر ك بىشىرىتىن ساغلام و قۆصورسوز ياشاماسى اۆچۈن هەر جۆر واسىطەلەردىن اىستىفادە اىتمىشلر. 11- جى يۆز اىلىين فيلۇس-و-فلارىيىدان ابورىحان بىرونى اوغوزلارين طىبىي تصوّرلىرىنى، اىستىفادە انتدىكلىرى داوا - درمانلارдан گىنىش سۆز آچىر (بىرونى، كتاب الجماهير فى معرفت الجواهر هندوسستان، حىدرآباد، 1946، ص 205-206). بىرونىنى يازدىغىينا گۈره تۆركىتلرىن ياخۇد اوغوزلارين چىشىدىلى اوت و اوغا اوخشار مادەلەردىن حاضىرلايدىقلارى مۇزمىا چۈخ مشھور ايمىش. تۆركلر آراسىندا طىبىت علمى نىن اينكىشافى طىبىي تەرىپلىرىن يارادىلماسى اىلە مۇشاھىدە اولۇنور.

تۆركلر ساغلىق معناسىندا «ساغ» سۆزۈنۈ ايشلىر، صحىتىن دۇرۇمۇنۇ سۇزۇشاندا «ايىنېڭ ساغىمى؟» دئىر مىشلار. خستە يە اوغوزجا «ايگلىك»، خستەلىكە «ايگ» دئىر دىلەر. «ايگلەنەك» خستەلىنمك كىمى باشا دۆشۈلوب. «سۆكۈل اىگدىن ساواردى» (خستە خستەلىكىن ساغالدى). داوا - درمانا «اوت-ام» دئىيلىب. «آم» بعضاً ئىئىنى معنانى وئرن «سەم» سۆز و اىلە برابر ايشلىرىدى و بىلە جە

«اۆتüş» اوپىونوندا اوشاقلار دۈوره
وۇرۇب اۇتuar، بىر اوشاق يانىنداكىنى اوتون
ساغىنداكى اوشاغىن اوستونه اىتەلر، او دا
عىتىنى اىشى يانىنداكى ايله گۈزىر و «اۆتüş-
اۆتüş» دېئىرى.

«تېۋك» اوپىونوندا اوشاقلار بىر نۇوع
آياق تۇپىو اوپىونو اوپتارمىشلار.

«قۇز» اوپىونوندا بىر چۇخور قازار، قۇزو
وۇرۇب او چۇخورسا سالارمىشلار، هەمین اوپىون
بۇ گۈن بۇتون دونيادا «قولف» آدى ايله
اوینانىلىر.

بۇتلارдан باشقىقا «قاياق» يَا خۇد
«زۆيەنلىق» اوپىونو، «چەلىك- چۈمامق» اوپىونو دا
اوینانىلاردى. اسکى تۆركلەرde ايدمان
اوپىونلارى و يارىشمالار حاقىندا بىر سىرا
معلومىاتلار واردىلىر، او جۆملەدن آت
yarishlari. آتىن تۆرك حىات طرزىنде
اسكىدىن بىر چۈخ مۆھۇم رۇلۇ اولموشدور.
آت يارىشماسىنا «آت اوژوشىمك»، يَا خۇد
«اوجىشىمك» دە دېئىلىرىدى. آت يارىشلاريندا
yarish يىرىنە بىر اىپ كېچىرىلىر. «تاسال»
دېئىلن بۇ اپە ئىلك دفعە كۆكسى دېين آت
غالىب اعلان ائدىلىرىدى.

كاشغارلى محمود آت بارەدە بىلە بىر
آتالار سۈزۈ ياشىلىرى: «آت تۆركون
قانادىدىر». ديواندا گۈلشىمك بارەدە بىر آتالار
سۈزۈ وار: «قىز بىرلە گۈلشىم، قىسراق بىرلە

دېئىرىلىر. خستەلىكىدىن ياخشىلاشىماغا
«ساواراماق» و يَا «اۇتفولاماق» دېئىرىلىر:
سۆكلى ساوارادى، سۆكلى اۇتفولادى».

غىرى قاراخانلاردان تامقاچ بۇغراخان
ابراهيمىن ۱۰۶۵ - جى اىلدە سمرقند شەھىننە
تىكىدىيگى خستەخانانىن وقىيەسى بىزە بۇ
عصردە تۆركلەرین طىب خىدەمتلىرى بارەدە
اطرافلى معلومات وئىرير. او زامان بۇ خستەخانا
يۇخسۇل و كىمسەسىز خستەلەرى مۇعالىجە
ائىتمك مقصدىلە تىكىلىمىشىدى. ساغلام بىندە
ساغلام رەح اولار. اوز ساغلىغىنى قۇرويان
تۆركلەر ھەم دە حىاتلارىنى معنالى كېچىرىمك
قايفىسىنا قالمۇش، بىر چۈخ اوپىون و
ايلىنچەلر لەلە عۆمۈر سۆرمۇشلار. «آشىق اوپىونو»
تۆركلەرین ان قدىم اوپىونلارىندان اوللوب، بۇ
زامان آشىغا «آشۇق» دېئىرىلىر. آشىق
اوپىونوندا آشىغىن يان ياتماسى، يعنى
سۆرتولەرک دۆزتولەرک دۆزلىلىمىش اولان
يان طرفى اوزىرىنە يىخىلماسى، يَا خود سىرت
اوستو دۇرۇب چۇخور طرفى نىن دىكلىمەسى
حاللارينا «جيڭ تۇرماق»، چۇخور طرفى نىن
يىشە گلەمىسى حالىنا «بۇك» و «جيڭ - بۇك»
دېئىلىرىدى.^۱

۱ - آشىق و آشىق اوپىونو بارەدە آقاي مير
هدابىت حصارىنىن آذربايجان فولكلورو آدىلى
كىتابىنا مۇراجىعە اولۇنا بىلە (ص ۳۷۸ - ۳۷۹)

وثرمیشدیلر. اونلار نیشان تاختاسینا «آماج» دئیردیلر. اوخ نیشاندان یابیندیسا، «اوق آماچکا کیرجادی» دئیردیلر.

ائو قۇران، علم، بىلەك سىوداسىيە جۇشان، ساغلاملىق كىشىگىنده دايىانان تۈركلەر دە زامانا گۈزە دىسک، استىك جەتىن يېتكىن آداملار اولوبىلار. تارىخ قاتلاريندان بىزە گىلب چاتان بىزك اشىالارى، معىشتىدە يىشلىن بىزكلى كرامىكالارين بوللۇغو تۈركلەرن اينجه ذۇوقوندن خبر وئرىر.

دؤيوشىدە حرپى غلبەلرى ايلە آد چىخاران قدىم ائللىرىمىز هم دە ذۇوقى گىيىنib - بىنگى خۇشلایاردىلار. البتە، بىزگە قادىنلار داھا چۈخ اهمىت وئرىدىلر. اونلار قىمتلى مىتاللار - يعنى قىزىل و گۆموشدىن دۆزلىدىمىش بىزك اشىالارىندان، بۇيۇن باغىلاردا داھا چۈخ اىستىفادە ئىدىرىدىلر. اينجىيە او زامان «يېنجىو» دئىلدەر. تۈركلەر فېروزەيە «چىش» آدى وئرمىشدىلر. بئۇشكەن، قىمتلى بىر جىنس فېروزەيە «بۇت» دئيردەلر. بۇ جىنس فېروزەنى بىزادەلر آلينلارىنداكى كاكيلىرىنە تاخىردىلار.

تۈركلەر مرجانا «ساتا»، ياقوتا و يلقوتا بىنzer شئىلەرە صاف، تمىز معناسىندىدا «سۆزۈك» دئيردەلر. سىرغايا بۇ گۈن دە تۈركىيە تۈركە سىينىدە «كۆپە» دئىلىمەر. قىزىل و گۆموشدىن حالقا شىكىنە حاضىرلانتان

يارىشما». بۇ آتالار سۆزو قاراخانلىلاردان بىر قىزىن تۈزى گىجهسى سۈلطان محمود غزنهلىيە تۈخوناراق اوتو يىخدىغى اۆچۈن سۈلىنمىشدىر.

اۋ زمان تۈركلەر آراسىندادا «چۈوقان» اوپيونو مشهور ايمىش. «آر تۇپىكى آزىزى بىلە تۈلەدە» (اۋ كىشى تۇبا ھاچا دىئەنكلە وۇردو). بۇ اوپيونىدا ھەر كىس داھا قۇوتىلە وۇرسا، اوپيونو باشلاماق حاقي اونا وئرىلىم. بۇ ھاچا دىئەنگە «آزىز و چۈڭ» دئيردەلر. وۇرار كىن تۈپ بللى بىر مسافەدن اوتمەلى ايدى. آت يارىشلارىندادا اوللۇغو كىمى بۇ مسافەنى تعىين ائتمىك اۆچۈن اوڑايا بىر اىپ چىكىلدى. اوپيونىدا تۈپ بۇ اىپدىن كىچىرە بىلەنە هەدىيە اوللاراق «تامقۇك» دئىيلەن بىر اىپ قۇماش وئرىلىلىدى. «چۈوقان» اوپيونو آذربايجاندا دا قدىمدەن بىرى اوپىنانىلماقدادىر. آنچاق تۈركلە بۇ اوپيونو آتسىز دا اوپىنابىلار. محمود كاشغارلىنىن دىوانىندادا باسكتىلا ياخىن بىر سىرا اوپۇنلارىن دا آدى چىكىلمىشدىر.

اوخ آتاما و ياي قۇرما يارىشلارى ھە دە تۈركۈن دۈيوش حاضىرلىغى ايدى. اوخ تۈركلەر دە بىر ايدمان واسطەسى اولماقلاب برابر ھە دە ساواش آلتى كىمى يىشلىمىشدىر. قدىم تۈركلەر اوخ آتاماغا «اوق آتىشماق» دئيردەلر. مشهور اوخ آتالارا «آتىم آر»، «نيشانچى» بعضاً دە «آتىم» دئيردەلر. آنچاق اوخ دۆزىلەن و ياخىن بىر ساواشدا اوخ آتانا «اوقجو» آدى

خارىجىدىن گىتىرىدىلىر و بۇ واخت چىن
اپېكلىرى چۈخ مشهور اىدى. بۇ اوْرنامىتال^۱
ناخىشلى اپېكدىن ظريف پالتارلار تىكىلىر،
قادىنلار گىتىب بىزندىلىر. سلجوقلار
بىزانسلاർدان اپېك پارچا آلارىدىلىر. بۇ
دۇورىدە تۆرك مکائىىندا دا پامېيىدان مۆختلىف
پارچالار تۇخۇندوغۇ حاقدا معلومات وئرىلىر.
قدىم تۆركلر بىزىن اىكى قاتى آراسىينا پامېق
قوپىوب تىكمىكلە پالتار حاضىرلا يير، اوْنون آدىنا
«كۆپىك» دىئيردىلىر.

تۆركلر يۇن پارچادان چۈخ چادىر، چىكىم
بۇرۇك، قۇشاق، كىچە اوچون اىستىفادە
اىتىرىدىلىر. يۇن پالتارلارين قولاملار (غولاملا)
طرفىندىن گىتىلمەسى داها مقبول سايىلىرىدى.
تۆركلرده كۆرك دە گىتنىش يايلىمىشدى.
كۆركلر قۇزوْ دىرىسىندىن تىكىلىر و بۇنا
«ايچىمك» دىئىلىرىدى. عادتا سنجاب و سامورا
(سمور) درىسىندىن كۆرك تىكىلىدىگى قىيد
اولۇنور. سنجابا تۆركلر «تىكىن»، سامورا
«كىش» دىئيردىلىر. بۇتلارين درىسىندىن
تىكىلىن كۆرك «ايچۇك» آدلانىرىدى.

تۆركلر پالتارا اوْ زامان «تۇن» (دون)،
اوست گىتىيمىن ياخاسىينا «كۆنچوک»، اتكىنىه
«اتك» و قوللارى قىسا اولان پالتارا قولاق تۇن
دىئيردىلىر. م. كاشغارلىنىن: «اوزۇنۇ
سۋىدىرىمەسىنى بىلسە قادىن قىرمىزى، ناز

۱ - اوْرنامىتال: بىزك اوچون، تزىبن اوچون

سېرغالارى «اۋىكمك» آدلاندىرىدىلار. مىڭلە
اۇراقۇت اوْكمىكىنىدى» - قادىن قولاق حالقاسى
تاختىدى.

بۇيۇن باغى و ياخود گىردانلىق داها چۈخ
قىزىل، گۆمۈش، اينجى و فيروزەدن
حاضىرلا نىرىدى. بۇيۇن باغىنىن ان قىمتلى
چىشىدى «بۇغماق» حساب ائدىلىر. اوْزىرىنە
قىمتلى داشلار، اينجىلىر تاخىلىرىدى. بىر دە
اوْرتا دىئىلى بۇيۇن باغى چىشىدى ايشلىرىدى
كى، اوْنا «بۇز مونجوق» دىئىلىرىدى. اوْ زامانلار
اۇزوك اوستونە تاخىلان داشلارا «قاش»
دىئىلىرىدى. تمىز آغ و قارا داشلارдан
ايستىفادە اولۇنوردو.

قاشلى اۇزوكلر ايناما گۈره صاحىبىنى
قۇزوباردى. اوْ زامان دا، بىلزىكە «بىلزىك»
دىئىلىپ. قادىنلار بىزىنلىك اوچون باشلارينا
تاخما ساج، اوْتىكىق قۇيار، بۇنو كىچى قىلىندا
دۆزىلدر، اوْزىرىنە كىرshan و آنلىك سۆرتىرىدىلر.
قادىنلار «تاراق» (داراق) اىشلەر، ساچلارىنى
اۇزادىب هۇزىر و بۇنا «اۇرۇك ساج» ياخود
«اۇرگۈچ» دىئيردىلىر. تۆرك كىشىلىرى
ساققالالارىنى دىبىنندىن قىرخىدىرار، آما بىغ
ساخىلاردىلىر. اولگوجە «يۈلگۈ» دىئيردىلىر.
پالتار، گىتىيم مسألهلىرىنده تۆركلىرىن اوْتاق و
فرقلى جەھتلىرى واردى. م. كاشغارلىنىن
ديوانىندا يازىلانلارا گۈرە، گىتىيم ماترىيالى اولان
قومماشى، اپېك پارچانى تۆركلر اساساً

کوئینگه «کونگلک» دئیبلیردی. قادین کوئینگی «آرتیغ» آدلانیب.

تۆرکلر شالوارا (اوم)، درى و يا كچەدن تېكىلەن چىمە يە «ائتۆك» (ائۋۆك) دئیبلەر، چارىق چىمەدەن سۇنرا ان چۈخ گىيىلەن آياق قابى اولوب. باشماق، ياخۇد چىمە، «باشاك چىمە» دە چۈخ اىستېفادە اولۇنوردو. تۆرکلر او زامان دولاق، دىزلىك دە گىيىردىلەر. دولاغا «يۇرگىنجۇ»، سۇيوقدا گىيىلەن دىزلىكەسە «يېشىم» دئیبلەر.

ياغمورلۇغو كچەدەن حاضيرلايىر، اونا «ياكۆ»، بعضى ائللەردەسە «كىنزۆك» و «كىيۆك» دئیبلەر. تۆرکلر پالتارلارىنى اوتولەيىردىلەر. او توپە «اوتۆك» دئیبلەر. قۇرشاغى داها چۈخ كافتانىن اۆزىزىنە بىغلايىردىلەر. اونلار قۇرشاغا «قۇرشاق» دئیبلەر.

كمىلر درىدەن حاضيرلانىر، تۇقمالى او لوردو. تۇققايا «تۇقو» و يا «باقان» دئیبلەر. او، بعضاً قىزىلداش، بعضاً دە گۆمۈشدىن حاضيرلانىرىدى.

اسكى تۆرکلر دەستملا «سۇولۇق»، ياخود «ايسلامۇ، آلچىگە «اليڭىلەك»، يۈئى تۆرباسىنا «يانچوق» دئیبلەر.

خالقىن مەنتىتى هم دە سۆفرە قابلىتى ايلە اولچولور. تۆرکلر قدىم زامانلارдан چىشىدىلى، لىذىذ يەمكلەرە مئىيللى اولوبىلار. ۱۱ - جى

اثىمگى سئۇن قادىن ياشىل گىيىنەر» - دئمەسى بۇ رىڭلەرىن قادىنلار آراسىندا چىخ سۇيىلدىيگىنى گۇشتىرىر.

تۆرکلر بايراقلارينا قىرمىزى (آل) رىنگى سىچىمكەلە بۇ رىنگە حۆسەن - رغبتلىرىنى ايفادە ئادىبىلەر. باش اوْرتوكلرى و بۇرك ايلە «اتَك» و بېر چىشىد «شىلطة» - دن باشقۇا قادىنلارين بالتارلارى تقرىباً عىئىنى اولۇشىدور. آنجاق قادىن بالتارلارى گىن، كىشى بالتارلارى و ئوجودا ياپىشىق اولماسى ايلە فرقلىنib. بۇرك (باپاق) تۆرکلەرە غىثىرت رمزى سايىلەر، بعضاً بۇركلر اۇزون اولۇردو، بۇنلارا «سۇكۈرلاچ» دئىبىلەردى. سۈلطان آلپ آرسلانىن بۇز كو چۈخ اۇزونموش.

تۆرکلر بۇركون دۆشمەمهسى اوچون اۇنۇ اىپىكىدىن هۇرۇلموش قايتانلا - «ساكاال دۆرۈكلە» چەنلەرىنىن آلتىندان باغلارمىشلار. تۆرکلەرىن بعضىلىرى باشلارينا سارىق سارار، بۇنما «ساولوق» و يا «سالوق» دئىرلەمىش. قادىنلارين باش اوْرتوكلرىنەسە «ائشۆك» دئىبىلەر.

تۆرکلەرىن گىيىنديكلىرى بالتارلارين آن اوْنمەلىسى «كافتان» ايلە «شالوار» ايدى. كافتانى خىرقەنەنин اوستۇندن گىيىردىلەر. خىرقە دۆيمەلى او لوردو. كۈئىنگ خىرقەنەنин آلتىندان گىيىلەردى،

يىمكلىرى ده چۈخ سئوردىلر.

تۇركلەر سوّددن دە آت قىدر
فایدالانىردىلار. حىيوانىن بىرىنجى سوّدونە
«آغۇز» دېيىردىلر. كە ياغى «صاف ياغ»،
نفت «قارا ياغ»، بىن ياغى «ياقرى»
آدلانىردى. قۇرود و پىندىر دە سوّددن
حاضىرلانيرىدى. پىندىرە «اۋزىتما»، قايماغا
«قاناق»، بالا «آرى ياغى»، يۇمورتا يابا
«يۇمورقا» دېيىردىلر.

تۇركلەر ۱۱- جى عصردە اۇتۇراق حىيات
ياشامغا عادت اىتدىكلىرى اۆچۈن اكينچىلىك
محصوللارىندان، اوْ جۆملەدن بۇغدا، دارى،
دۆبىو و آربىادان يىمك اۆچۈن اىستىفادە
ائىدىرىدىلر. بۇغدادان قۇورقا و يا بۇلغۇر
شكىلىنده اىستىفادە اۇلۇنوردو. چۈزگە «آتمك»
و يا «اوتمك» دېيىردىلر. چۈرگى بۇگۇنكى
كىمى تىندير و يا اوجاقلاردا بىشىرىرىدىلر.
اوجاقدا چۈزگى كۈله قۇباردىلار، اۇنا «كۈل
چۈزگى»، لاواشا «پوشكىل» دېيىردىلر
كۈلde بىشىرىلىن كۈكە «كۆزمن»، عادى
«كۆكە» اىسە چۈرگى آدلانىردى. كۆزمنىن بىر
چىشىدىنە «كۆمچى»، دۆرمە يە «تۇرمك» (بىللە)
دېيىردىلر. يىمگى «آش» آدلاندىرىپىلار. يۇلدا
يېھىلىن يىمك «آذوق»، سحر يىمگى «تۇققۇچ»
حساب اىدىلىپ. اونلار ياغلى يىمگى، شۇربانى
دا چۈخ سئورىدىلر. شۇربابا يا «مۇن»، ياغلى
شۇربابا «ياغلى مۇن» و اىچىمگە «مۇن

عصردە تۇرك مطبخى «آشلىق» آدلانىردى.
اۇغۇزلار آشلىق اشىاسى كىمى آياق، چاناق،
بارداق، و تاوابا «ايديش»، «ايزيش» دېيىردىلر.
سوّ باردارغا «بارت»، دۇلچايىا «قوۋا»،
داغارجىغا «ساناج»، دۆه درىسىنдин اولان
سۆفرە يە «تەرىگى»، ياخۇد «تەنلىزى»، خىمىر
بۇغرولان آجاج قابا اىسە «تکنە» دېيىردىلر.

11- جى يۇز ايللىكىدە بابالاريمىزىن
اساس قىدا ماڈەلرى حىيوانلارдан، بىتكىلىرىن
الدە اۇلۇنوردو. بۇ سىرا دا آت، سوّددن يابىلان
يوقورت (قاتيق)، پىندىر (پىير)، ياغ، قايماق،
بىر دە يۇمورتا اساس قىدا ماڈەلرى حساب
اۇلۇنوردو. او زامان كىسىلمك اۆچۈن
حاضىرلانا حىيوان «أتلىك» سايىلىرىدى.
قۇيۇندان باشقا قۇزو و دانا آتى دە سئوپىلىر،
بۇنلارا «سۇئگۈش» دېيىردىلر. محمد
كاشغارلى بۇ ئىرەدە آتالار سۇزو ايشلىدىر:
«اڭىر كە اتى درمان اولور، كىچى اتى يىشل
اۇلور». تۇركلەر تۈرىق، خۇزۇز، باليق و اۇو
حىيوانلارى دا يېھىمىشلىر. قىبابا «اتچى»،
حىيوان كىسىلمى يىشە «اڭدى» دئمك دەب
اولوب. آت آن چۈخ كاباب، يا دا تۇتماج كىمى
يېھىلىرىدى. اتى دۇزلايىپ، بۇزلايىپ،
قۇرودوب ساخىلاردىلار. قۇرولمۇش آتە «قاق
آت»، كابابا «سۇكلونجۇ» دېيىردىلر. بىر دە
بۇغلاماق شكليندە آت بىشىرىرىدىلر. قدىم
تۇركلەر تۇرش قاتيق و سىر كە قاتىلان

اوکمك» دئییردیلر.

آدیندا شکرلى يشىك ايميش.

11- جى يۈز ايللىكده تۈركلر ايسپاناق،
كلم، بال قاباق، تۈرپ، يېركۈشكى، سۇغان،
سارىمساڭ، بادىمجان، خاردار، چۈغۇندور و.
س. اىستىفادە ئىتمىلە سېزەلر حاضىرلاردىلار.

تۈركلر اىچكىلەرن سەرخوش ائدىنلە
ايچكى و شراباسا مۆختىلif آدلار و تېرىيلر. مىلا
اۇغۇزلار شرابا «سۆچىك»، بعضى ئىللەر
«چاغىر» و «بۇز» دئیيردىلر.

«اوقوت» دا بۇغدادان دۆزلىدىلەن اىچكى
نۇوعو ايدى. بۇغدادان بېرده «آفارتقۇ» آدیندا
ايچكى دۆزلىدىلر. بۇغدا، دارى و آربادان
عملە گلن اىچكىيە «بىنگى» دئيردىلر. بۇنلار
پىوه، بىرا و يا اۇتا بنزىر اىچكىلەر ايدى. تۈركلر
شرابى تۈلۈقدا ساخلار و شراب ساتانى
«مئىخاناجى»، ياخود «تىمچى»
آدلاندىيراردىلار. «قىمىز» آدیندا اىچكى
تۈركلەرن قىدىم مىلى اىچكىلەرنىدىر. قىمىز
تۈرشوموش مادىيان سۆددۈدۈر. قىمىز
حاضىرلاماق اۆچۈن مادىيان سۆددۈنە مايا
وۇرولۇر و بۇ مايا يابا دا «كۈز» دئىيلەردى.
«قىمىز كۈزاندى» يعنى اىچىلەجك دۇرۇما
گىلدى.

كاشغارلى محمودون يازدىغىنا گۈزە

تۈركلەرين ان مشھور يىمكلىرىنىدىن بېرى
«تۇتماج» اوللوب. او، خميردن حاضىرلانتىپ.
خمير يۇخا شكلىنىدە آچىلىر، يۇغورت و سالجا
وۇرولاراق يىشىلىرىدى.

تۈركلەرين ان چۇخ يىدىكلىرى شىرىن
چۈزك سىراسىنىدا «آش پىژىي»، «قۇيىما» و
«قارا آتىك» دئىيلەن شىرىنلىر واردى. آشپۇز و
كۈلە بىشىرىلەن چۈركلەرين بىر نۇوعو اوللوب،
ياغ اىچىنە دۇغرانىر، اوستونە شىك سېپىلىپ
يىشىلىرىدى. «قۇيىما» دا بىر نۇوع چۈزك ايدى.
بۇنون خميرى قازانچادا قاینایان ياغىن اىچىنە
آتىلىر، قارىشدىرىلىر، سۇنزا اوستونە شىك
سېپىلىر و يىشىلىرىدى. قارا آتىك اۆچۈن اۇن،
ياغ، شىكىن باشقا آت دە اىشلىنir. تۈركلر
اۆزۈم سۇيۇندان و شىرىھسىنىدىن دە اىستىفادە
اندردىلەر. اوغوز تۈركلرى شىرىن اولاناسا
شىھ «سۆچىك»، چۇخ شىرىن اولاناسا
«سۆمۈچىك» دئيردىلر. «قوۋۇت»، «كائۇت»
و يا «كاغۇت» دارى اۇنۇندان حاضىرلانتىرىدى.
دارى قاینادىلىقىدان سۇنزا قۇرۇدولار،
دۇيولوب اۇن شكلىنىه سالىنار، ياغ و شىكىلە
قارىشدىرىلاردى. بۇ يەمگى عادتى زاهىلارا
وثردىلر. تۈركلر دۇيۇندا يەكى جۈز يىشىك
بىشىرىرىمىشلەر. بېرى «سۆقۇت» و ياخ

۰۰ ایللىك غنیمەتلەر گلیرسە، ۲۱- جى
 عصرىن حقيقة تۈرك عصرى اوالدوغۇنا ھېچ
 كىسىدە شۆبەھە يېرى قالمىر. بلى، دۇنيانىن اىلك
 آنتروبولوژى تىپلەرنىدىن اولان آسيا
 تۈركلەرنىن^۳ تارىخىن اىلکىن چاغلارىندان،
 بىشىر سىويلىزاسىياسى نىنى باشلانغىچىندان
 قايناقلانان عنعنه لەرى بۇ گون دە دوام ائدير،
 يېنى - يېنى اۇغورلارلا زىنگىنىشىر. ساوت
 ايمپرياسى نىن اىفلاسى، تارىخى محوى اىلە
 آزادىليغا چىخان، دۇولت مۆستقىلىكىنى اعلان
 ائدن يېنى دۇولتلەر، خۇصوصى اىلە آذربايجان
 رىپوپلىكاسى تارىخى تۈرك رئآللىغى نىن
 مۆعاصرى دوام و اينكىشافىدىر. تارىخىن آن
 قدىم دۇورلەرنىدىن تۈرك سۈبىلارى نىن و
 بۇيلارى نىن وطنى اولان آذربايجان، بۇئىوك
 تۈرك سىويلىزاسىياسى نىن وارىشى اوڭراق ۲۱-
 جى عصرىدە داها يۆكسك ذىرەلەر، پارلاق
 غلبه لەرە دۇغرو گىتىدىر.

تۈركلەر باغلارىندادا آرمود، اۇزوم، شاقنالى، ھۆلە،
 آرىك، آچا، هىپوا، توت، اىيىدە، پۆستە، نار و
 قۇز كىمى مىتىۋەلەرى يىتىشىدىرىر، بۇنلاردان
 چىشىدىلى شكىلەدە اىستىفادە ئىدىرىدىلەر. مىتىۋە
 سۇلارى سۇيوق اىچىلىر و هر سۇيوق شىئە
 «سۇغوقلۇق» دىيىلىرىدى. اۇزوم سۇيۇندان
 «بىكتىز» دە دۆزلىرىدىلەر (شىرى).

گۇزوندو گو كىمى بىير ادبى آبىدەنин
 قۇزرويوب ساخىلدىيى دىل، دۇشونجە، دۇولت،
 دۇولتچىلىك، تصرّفات و مدنى اينكىشاف
 فاكتلارى تۈركلەrin اثرىن دۇورلەرن عۆممۇم
 بشرى دىرلىر اساسىندا ياشايىپ، دۇران
 سۇردو كلىرىنى، قۇنشۇ خالقلاردا دا بۇ مدنى
 اينكىشافدا ياردىمچى اۇلدۇقلارىنى ثۇبۇت
 ائدير. «قدىم و زىنگىن تارىخە مالىك تۈرك
 دىل عايىلەسى نىن اۇغوز قرۇپونا داخىل اولان
 آذربايجان دىلى (تۈرك كىچەسى) نىن تارىخى
 مىلدادان اوڭى دۇورلەرە گىتىپ چىخىر».^۱
 محمود كاشغارلى نىن دىوانى بۇ قدىم دىل
 فاكىتىنى بۆتۈ و حالدا تقدىم ائتىدى،
 دىرلىنىدىرىدى. ايندى بۇ مدنى بازىسىن^۲ غىتىر-
 عادى، مىشىلسىز سىويلىزاسىيا اوئرۇنگى نىن
 اۆزۈرىنە سۇقىراكى مادى و معنۇي مەتىت،

۱ - حىدر علۇييەن

۲ - بازىسىن: تمل، پايدە

ایلک اولاراق ۱۹۸۰-جى ايللرده «قۇربان سعىدى» آدینى بىر ايسوچلى دىل مۆعâلەمىنەن اشىتىدىم. او خانىم همن آذربايغانلى اولدوغومۇ اوپىرنەرك، قۇربان سعىدىن آدینى چكدى. تاسوفلە قۇربان سعىدىن كىيم اولدوغو منه مۆبىم اولدوغو اۆچۈن من بىر غۇرۇرلا يۇخ، ذاتاً پريشان احوالاتلا او آذربايغانلىنى تائىمېرام دئىيە سۇسۇم، اوْرەكىن آرزو انتدىم كى، بۇ خانىم شەرىار، صەد وۇرغون، و يا پىروين اعتمادى كىمى تائىنېيش (ھر حالدا بىزە) آذربايغانلىلار حاقدا صۇحبت اتسىسىن و من اوندا اۇتلارىن اثرلىرى اوْزىرە مەمنۇتىتىلە اوْز فىكىرىمى بىلدىرىم. سۇنرا بىللى اولدو كى، او بۇيوك آذربايغانلى شخصىتلىرىن اثرلىرى قۇربان سعىد ايله مۇقايسىسەدە ھله غربىدە كىفايت قىدر شۇھەرت قازانماشىش. بۇ حادىيە نىن اۇستۇندن آرتىق بىر نىچە ايل كىچدى و بىر گۈن كىتابخانادا قۇربان سعىد آدلى بىر كىتاب گۈزۈمە تۆخوندو و همن اليمە آلىپ، ائوه كىتىرىدىم. كىتاب، ۱۹۳۷-جى ايلدە «على و نينو» آدى ايله آلمان دىلىنەدە وىشىدە نشر اۇلۇنمۇش و سۇنرا نىچە-نىچە آوروپا دىلىنە او جۇملەدەن اينگىلىسىجە، فرانساجا و ايسوچ دىلىنە ترجۇمە ئىدىلىمېشىدىر. «على و نينو»

قۇربان سعىد كىمدىر؟

دۇكتور مناف سىبىي (سوئىد)
كۈچۈرن: حسىن م. «گۈنئىلى»

دن تؤپال تیموروون ۷ دفعه تیفليسه يوروشونو (نینتون دیلينجه دئسک) و يا فتحعلی شاهین دؤوروندە کى رؤس وزيرلىگىنە هۆجوم صحنەسى و شاهين او تدبىردىن راضى قالدىغىنى دۆزگۈن شكىلەدە اىضاح ائتمەمىشىدیر.

سعید قۇربانىن كىم اولدوغو حاقدا معلومات وئرمەدە نشر اوئۇنان اشر، اۇزون ايللەرن بىرى آذربايچان ادبى - ايجىتىماعى عالىملىرىنى ناراحت ائدىب، عىئىنى حالدا يهودى و آلمانلى مدنى خادىملىر دە بۇ مؤلىفە صاحىب دۈرماغا جەد اندىرلەر.

بعضى روایتلەر گۈرە «على و نینو» آذربايچان رسپوبليكاسى نىن مشهور يازىچىسى «يۈسىف وزىر» چمن زمينلى نىن اثرىدیر.

ديگر روایتلەر گۈرە مؤلىف ضىالى عايىلە سيندن اولان بىر وطن پرور آذربايچانلى دىسىدېنت (ناراضى) اولمۇشدور. او، قوهوملارىنى اىستالىينىن تەلۋەكە سيندن قۇرومماق اوچون قۇندارما (بالانچى) آدادان اىستىفادە ائتمىشىدیر.

آما سۇن ايللەرde تۇم رئيس (Tom Reiss) آدلى بىر آمرىكالى ژۇرناлиستىن ايدىعاسينا گۈرە «على و نینو» - نون مؤلىفى

1905- جى اىلدە رۇسىيەدە باش وئرن اينقىلاپ عرفە سىيندە بىر مۇسلمان آذربايچانلى ايلە گۆرجو قىزى آراسىندا محبت احوالاتىنى بىر رۇمان كىمى اىضاح ائدىر. آذربايچانلى آرىستۆركرات (شاھزادە) عايىلە سيندن اولان على خان شىروان شىير مكتب دۇوروندەن «نینو كېيىتىنى» آدلى بىر گۆرجو قىزا عاشيق اولور و سۇنرا اوتۇنلا اشولنىز. بۇ آرادا مؤلىف على خانىن اىكى اۆزلو ارمنى دۇستو ناجارايانىن سمبولىك خىيانىنى و ۲۰- جى عصرىن باشلانغىچىندا قاققازاردا باش وئرن سىاسى حادىشەلردى چۈخ دېقىلە قلمە آلمىشىدیر، زۇثان وائىن رۇمانى نىن مۇقدىمە سيندە يازدىلدىغى كىمى، مؤلىف تارىخى اپىزەدлەر ياراتمىشىدیر. عىئىنى حالدا مؤلىف او دۇورده كى شرق ايلە غرب (و همچىنин اسلام ايلە مسيحىت) آراسىنداكى علاقەلردى و ضدىتلىرى هر طرفلى شكىلەدە گۇستەرمە جەد ائدىر. رۇمانىن ھىجانلى صحنەلردى دىيшиشك يېزلىردى (باكى، شۇشا، تىفلیس و داغىستاندا) فۇزمالاشسا دا، باكى و تەراندان قابىقلانان تارىخى حادىشەلر چۈخ اطرافلى شكىلە قلمە آلىنمىشىدیر. قىتىد ائتمىك لازىمدىر كى، مؤلىف بىر آكاديمىك تارىخچى اولمادىغى اوچون بعضى حادىشەلردى اۇ جۆملە-

ایسلام دینىنى قبول اتتىش بير باكىلى
يەودىدىر.

١- يۇسېف وزىر چمن زمېنلىنىن بۇ اثره
مۇلۇپ اۇلماسى كۈنکرت - سندلىرىن اساسىندا
رە ئەمەللىدىر. آنجاق مۇلۇپىن بۇ اثردە ھانكى
سبىلەرە گۇرە قۇندارما آددان اىستىفادە اتتمە -
سى آيدىن دىئىيلدىر. آلمانجا اىكى دفعە بۇ
اىرىن وىتنە نشر اۇلماسى دا چمن زمېنلى
نظرىيەسىنى داھا دا ضعىفلەدىر.

٢- اولا بىلسىن كى، بۇ اثر بير آذربايجانلى
دىسىدنت واسىطەسى ايلە وىتنە يازىلەمىش و
يا اۋرايا گىتىرىلەمىش و سۇنرا آلمان دىلىنە
چئورىلىب، نشر اىدىلەمىشدىر. مۇلۇپ
قۇھوملارىنى تھلۈكە يە سالماسىن دئىھە
قۇندارما آددان (قۇربان سعيد) اىستىفادە
اتتىشىدىر. بۇ وارىاتتىن لهىنە هەچ بىر سندىن
اۇلمادىغينا باخما ياراق، او بىرى وارىاتتىلارىن
رە ئى بۇ وارىاتتىن حقىقتە ياخىن اۇلدوغونو
داھا ئۆبۈت ائدىر. علاوه اتتمك لازىمدىر كى،
«على و نىنۇ» رۇمانىيە يىگىن سۆز و ايلە
سۇنا چاتىر. اۋزادا يىگىن رۇمانىيە جۆر
آلە كەچىرىدىگىنى بىلدىرىر و سۇنرا اۇنۇ على
خانىن عايىلەسىنە و تەرەجىگىنى و ئەرغۇلابىر.

٣- رۇماندا مۇلۇپىن لىش نىسېمبائۇم اولا
بىلەسىنى تصدىقلەين بىر سىترا جىدى و
اھمىتلى معلوماتلار واردىدىر كى، اۇنلارىن

تۇم رئىسە گۇرە اۇنون آدى «لۇش
نىسېمبائۇم» ايدى و مۇسلمان اۇلدوقدان سۇنرا
آسد آدىنى گۇتۇرموشدو. لىش ١٩٠٥ - جى
ايىلده باكىدا بىر زنگىن آلمانلى - يەودى
عايىلەسىنە آنادان اۇلموشدو و سۇنرا
بۇلشۇيكلەرە گۇرە وطنى ترک ائدىب، بىتلەنە
گىتىمىشىدى. او اسد آدى ايلە ١٥ - دن آرتىق
اثر يازىر و نهايت اۇنون يەودى اۇلدوغو اۋە
چىخاندان سۇنرا ١٩٣٥ - جى ايىلده وىئىنە
قاچىر. تۇم رئىسە گۇرە لىش «الفرابىد فۇن
ارىنفلز» آدىلى بىر آلمانلى بارۇن آردادى نىن
شۇگىلىسى اۇلۇر و اصلىنە ١٩٣٧ - جى
ايلىن شرایييطىنە گۇرە الفريد «على و نىنۇ»
رۇمانى نىن تخلۇصو اۇلۇر. لىش ١٩٣٨ - جى
ايىلده «بۇزىتانۇ» آدىلى بىر ايتاليا كىندىنە قاچىر
و ١٩٤٢ - جى ايىلده اۇتۇز آلتى ياشىندا اۋزادا
اۇلۇر و كىندىن مۇسلمان قېرىستاڭلىغىندا دفن
اۇلۇر.

منجە قۇربان سعيدىن كىم اۇلدوغونو
عدالتلە حل اتتمك اۆچۈن بۇ وارىاتتىلارى
دىقىتلە آتالىز اتتمك لازىمدىر.

بیر خۆصوصى معلوماتا صاحب اولا بىلمىدى.
او دۇورده مۇوجۇد قايناقلاردان اىستىفادە
اثىمك دە مۇمكۇن اولا بىلمىزدى، چۈنكى
آنجاق شاهىن اطرافيىدا عالى وظيفە يە مالىك
اولان بىر شخص او معلوماتلارا چاتا بىلدرى.

و يا رۇمانىن ۱۶ - جى بۇلۇمندە
مۇسقىل آذربايجان رسپوبلىكاسى ياراتماق
ايستىقامىتىنە قۇرولۇش اولان اىلك
يىغىنجاقداکى دىوالۇقلارин اىضاحى آيدىنجا
گۇستىر كى، وطن پرور آذربايجانلىارдан
باشقا او يىغىنجاقدا اصلًا آذربايجانلى اۇلمابان
(اۆزۈ دە اىسلام دىنинى قبول ائتمىش بىر
يهودى) اىشتىراك ائدە بىلمىدى. حتا بىر
بەھائى دىنلى آذربايجانلى او تۈپلۈمدا اىشتىراك
اتتسە دە، آنچاق اۇتون وطن پرورلىك
حىستىرى اۆستون اۇلمالى اىدى. بۇ اۆزدن لەو
او تۈپلۈمدا اولا بىلمىزدى و اۇلسایدى دا، اىللەر
اۇتنىن سۇنرا او حادىثەلرى بۇ قدر آيرىنتىلى
شكىلde اىضاح ائتمك اۇتا مۇمكۇن اۇلمازدى.

رۇمانىن ۵ - جى بۇلۇمندە قارا باغ حاقدا
سۇز گىدىر. مۇلۇف بىر يەھودى اۇلسایدى،
يەقىن كى ارمنى نىن ۵۰۰۰ اىللىك كلىسا
ايىتعاسى حاقيىندا باشقا بىر جاواب وئرمەللى
اىدى. آما گۇرونور كى، جاواب ئىنىنى ايلە

اينجەلنەسى لازىمىدىر. او معلوماتلار بۇندان
عىبارتىدیر:

- بىرىنچى بۇلۇمده على بىگ قىنيد اندىر
كى، اۇتون عمىسى «اسعدالدۇلە نصرالدەن»
(۹۶-۱۸۴۸) ایران شاهى نىن دربارىندا وظيفە
صاحبىي اۇلموشدور، او ايسە قاجار
شاھلارى نىن سارايىندا باش وئرن حادىثەلر و
احوالاتلارا رۇماندا آيدىنلىق گىتىرە بىلەر.
بۇندان اوڭل آذربايغان اىالتى نىن باشچىسى
حسن قۇلخان ايلە سىلاحداش اولان ابراهيم
خان شىروانشىر (على بىكىن باباسى، صفر
خانىن آتاسى) دا قاجار شاھلارى ايلە سىخ
علاقەدە اۇلموشدو و مۇلۇف آنچاق بۇ
مۇناسىبىتلەrin ايشىغىندا گىنىش سىاسى و
ايچىتىماعى معلوماتا مالىك اۇلموشدور. بۇ
حقىقتە قۇۋەت على خانىن وئردىگى مكتېبىن
سۇن گۇنۇندا كى سۇآلا جاوابدىر. مۇلۇف او
جاوابدا تارىخى حادىثەلر باخىمەندان
رۇسلارين غلبە چالدىغىنا رغماً آذربايغانلى
روايتى (شىروانشىر عائىلەسى نىن روايتىنى)
تقىيم اندىر. بۇ آيدىنجا ايشبات اندىر كى،
«قۇربان سعيد» لۇز نىسمىباتوم اولا بىلمىز. اۇتا
گۇرە كى، اىلە آنادان اۇلموش
ايسلام دىنинى قبول ائتمىش بىر يەھودى بىلە

دیللری اویرنمک ایمکانی اولدوغونو اویرنمک اوکار.

مؤلف رومانین ۲۲- جی بؤلومونده ایراندا پئىلشن «انزلى» شهرى نين اشۇ ياشايسىشىنى و خالقىن دۇلاناجاغىنىي اولدوغو كىمى، چۈخ آيرىنتىلى شىكىلەدە اپساح ائدىر و سوترا ۲۳- جو بؤلومده رشت- تهران يۇلۇنو، تهرانين شهر اىستەرەكتورونو اولدوغو كىمى، قلمە آلىر و دقىقاً او دۇورىدە سارايىلاردا و خالق آراسىندا حاکىم اولان اخلاقى نۇرملارىنى بىر تارىخى سند كىمى اپساح ائدىر. مؤلّىف آيرىنتىلارا داوم ائدىر و ۲۴- جۆ بؤلومده تهراندا سىياسى حادىثەلرین مركزىنندن خبر وئىرر.

روماندا يازىلان احوالاتلارا دىقىت اوۇنارسا، آيدىنجا گۇرونور كى، بۇ ناغىلى لىئۇ نىسمىبائۇم يازا بىلmezdi. بۇ كىمى آيرىنتىلارى يازماق اوچون او حادىثەلرددە اىشتىراك ائتمك لازىمدىر و لۇ نىسمىبائۇم نه ياشىينا و نه دە سۇسىيال ايمكانلارينا گۈرە بۇ حادىشەلرین اىشتىراكچىسى اولا بىلmezdi.

لۇ نىسمىبائۇم اىسلام دىنинى قبول ائتمىشدىسى، نەدن اونسون رۇمانىندا «على خان» هېچ بىر زامان ناماز قىلىمیر و يَا نىنۇ و

يىشلى آذربايجانلىلارين اوزۇ دە بىر مۇسلمان آذربايغانلى نىن اىستاندارد فيكىرى كىمى دئىيلر. بۇنا علاوه، مؤلّىف على خان اىلە سيد مصطفى آراسىندا عثمانلى قۇشۇنون باكىيا ياخىنلاشما عرفەسىنده كى فيكىر موبادىلەسى دە تۆركلەrin قارداش خالق اولدوغونو، اوتلارىن شىعە ايماملارا خيانىتىنندن داها اهمىتلى گۇستىرر. يقىن كى اىسلام دىنинى قبول ائتمىش بىر آلمانلى يەھودى هەنج زامان مىلى حىسىلرىنى دىنە قارشى بۇ شىكىلە اوستۇن گۇستەرە بىلmez.

۱- جۆ بؤلومده بىرینجى دونيا مۆحارىبە- سى خېرىنى اشىیدەرك، على خان قرآن كىتابىندا مۇراجىعت ائدىر و اۇنۇ اوخويور. هەمچىنinin تهراندا اولدوغو زامان فارسجا دانىشىماسى و ها بىلە شعر يازماسى مؤلّىفەن فارس و عرب دىلىنە تسلۇطونو و قابىلەتىنى آيدىنجا گۇستىرر. بىلەلىكىدە ۱۹۰۵- جى اىلە آنادان اولموش لۇ نىسمىبائۇم گنج ياشدا آذربايغان، رۇس، فارس، آلمان و عرب دىللرینە و يقىن كى عىبرى دىلە اوز آنا دىلى كىمى يوكسک سوېدە بلد اولماسى بىر آز حقىقتە اوغۇن گلەمیر. آنچاق «على و نىنۇ» ناغىلەيدان بىر آذربايغانلى آرىستۇكراتىن بۇ

(بیر تۆرك پاشا قىزى) بيرينجى دۇنيا مۇحارىبەسىندىن سوترا برلىننە اولاركىن (Dr. Hassa آدلى بىر آلمانلى حكىمە عاشيق اولور و يىشى دن ناغىل بۇ اىكى دېشىك كۆلتۈرلار آراسىندا كى ضدىتلىرى اىضاح ائدىر: بۇ اىرده اىفادە اولونان غم- غصە و بلالر «على و نىنۇ» كىمى گۆجلو دىگىل. منجە بۇ رۇمان ايلە «على و نىنۇ» آراسىندا چۈخ فرقىلر واردىر. و همین شخص بۇ اىكى ناغىلەن مۇئەللىقى اۇلماسى مۇمكۇن دىگىل. مەتلۇ اۋلاراق، يازىلار مەتتافۇزلار و ھىجانلى صىحنهلىرىن اىضاح قۇرماسى، ھەمچىن آذربايجان قايدالارى و عنعنهلىرىن تۆرك قايدالارىندان فرقلى اۇلدوغۇ بىلە ايمکانى مۇئەللىقە يارادا بىلەمز. البتە طبىعى- دىر كى كىتابى چۈخ تىراڑدا ساتىلسىن دئىه، ژئىنئا گرامان بۇ ايدىغانى اىرەلى سۆرور. او دا آيدىنديرىكى، بىلە غىير- قانونى تشىبوۋە قارشى «على نىنۇ» رۇمانىن اصىل يازارى قانونو مرکزىلە مۇراجىعت ائتمە يە جىك. حقىقتا اولا بىلسىن كى، بۇ يىشى رۇمانىن مۇئەللىقى اسدېگ (لۇ نىسسىمباۋۇم) اۇلسۇن، آمما حتى ائلە ايدىغا دا شۇبەھە آلتىندا قالمالى دىر.

ناجاراريان ايلە مۇباھىتە دىنى آرقۇمنتلەرن اىستيقادە اولونمور؟

بىلە بىر ايدىغا دا وار كى، بۇ رۇمان يەھودى لۇ نىسسىمباۋۇم و آلمانلى قادىن الفرايد فۇن ارنەلز- يىن بىرگە چالىشماسى نىن مەھىسىلەدۇر Matt. Nesvinsky- يۇرۇزالىم پۇست قىزى، يانوار ۲۰۰۱). بۇ ايدىغا دا يۇخارىدا قىشىد اولونان سېبىلە گۈرە رەد اولونمالىيەر، ھەلە باخما ياراق كى، الفرىد يازىلارىندا اۋز اصىل آدىندان اىستيقادە ائتمىشىدیر. قالدى لۇ نىسسىمباۋۇمین كىم اۇلدوغۇ، يقىن كى، زىنیا قرامان (ايلىك دفعە رۇمانى آلمان دېلىنىڭ دېلىنى دېلىنى چىۋىرۇن شخص) و تۇم رئىس دئمىشىكىن اۋ هەن سەد بىگ اۇلموشدور و اۋقۇن يازىلارى بىۋقرافىك كاراكتەر داشىمىشىدیر. «زىنیا قرامان» قۇربان سعيد طرفىندە ۱۹۳۸- جى ايلىدە (The Girl from The Golden Horn, Noyabr ۲۰۰۱) آدلى باشقا بىر رۇمانىن يازىلماسىنى دا ايدىغا ائدىر. رۇمانىن مۇئەللىقى قۇربان سعيد درج اولونور و ناغىل بىر تۆرك قىزىن برلىن شەھرىندە مەحتى ماجراسىنى اىضاح ائدىر. «آسىيادە آنبارى»

تۆرك دىللرى (۲)

طلعت تكين، محمد اولمز

دۇكتور جواد هيست

اوزتا تۆركجه - وۇلقا بۇلغارجاسى دۇورو (م ۱۶-۱۱ - جى عصر)

اوزتا تۆركجه دۇورو ميلادى ۱۱-۱۶ - جى عصرلەر ئايىدىرىن. بۇ دۇورىدە بۇ يازى دىللرى و يا لەجهلىرى واردىرى:

۱- قارا خانلى تۆركجهسى (م ۱۳-۱۱ - جو عصر)

۲- خوارزم تۆركجهسى (م ۱۴ - جو عصر)

۳- جىغاتاي تۆركجهسى (م ۱۷-۱۵ - جى عصر)

۴- قىبىچاق و يا كۈمان تۆركجهسى (م ۱۶-۱۳ - جى عصر). مملوک قىبىچاقچاسى م ۱۶-۱۴ - جى عصر)، ارمنى قىبىچاقچاسى (م ۱۷-۱۶ - جى عصر)

۵- قدىم آنادولو تۆركجهسى (م ۱۵-۱۳ - جى عصر)

۶- آذرى تۆركجهسى

۷- وۇلقا بۇلغارجاسى (م ۱۴-۱۳ - جو عصر)

وۇلقا بۇلغارجاسى وۇلقا چايىنىن يۇخارى حۆزەسىنندە دۇولت قۇزان و حاكمىتىنى ۱۴ - جى عصرىن اوزتاسينا قدر دوام ائدىن وۇلقا بۇلغارلارىنىن دىلى ايدى.

قارا خانلى تۆركجهسى (م ١١-١٣ - جو عصرلر):

بۇ يازى دىلى شرقى تۆركىستاندا مرکزى قاشغار اولان قاراخانلى دەولتىنده دانىشىلان تۆركجه اىدى. بۇ تۆركجه اىلە يازىلمىش ان اۇنملى اثرلر بۇنلاردىر: قوتادغۇ بىلېك، يوسف خاص حاجب طرفىندن يازىلان و ٦٥٠ بىتىتن عىبارات اولان منظوم اثردىر.

ديوان لغات الترك (تۆرك دىللرى نىن سۈزلوگو). تۆركجه - عربجه سۈزلوک (م ١٠٧٣) دىوان حكىمت، احمد يسوى (پىر تر كستان) نىن م ١٢-١١ - جى عصردە يازىدىغى منظوم دىنى تصوّوف كىتابىدىر.

عتبهالحقايق: ادیب احمد يوكتىگى طرفىندن يازىلمىش كىچىك منظوم بىر اثردىر (م ١٣-١٢ - جو عصر)

قاراخانلى تۆركجهسى نىن اساس خۇصوصىتلرى بۇنلاردىر:

- كلمه ايچى و كلمه سۇتو د (d) فۇنمىن ئىن ذ (Z) فۇنمىنە چئورىلمەسى: اسکى تۆركجه آذاق - آذاق (آياق)، اسکى تۆركجه تۇد - تۇذ (دۇيماق).
- كلمه ايچى و كلمه سۇتو ب (b) فۇنمىن ئىن و (V) اىلە دىيىشمەسى: اسکى تۆركجه ائب (b)، ائسو (eV)، ائبير - ائۋۇر (اٹويىرېك، دۇندۇرمك).
- قدىم تۆركجه شرط شكىلچىسى (ر - ئ) فۇنمىن ئىن دۇشمەسى اىلە سا، سەشكىلىنى آلماسى: بۇلسار - بۇلسما (اولسا)، كىلسىر - كىلسە (گىلسە).

نۇمونە:

بىلېك بىرلە بىڭلە بۇدون باشلادى،

اوکوش بىرلە ايل كۇن ايشىن ايشلەدى.

بۇگونكۇ تۆركجه مىزىلە:

بىڭلە بىلېكلە مىلّىتە باش اۇلدۇلار،

عقل اىلە خلقىن ايشىن گۇردۇلر.

تایانما تیریگلیکه تؤش تگ کتچر،
کۆونمه قىبوى قۇتقا قوش تگ اۇچار.

بۇ گۇنکو تۆركەمەزىلە:
دایانما (اعتماد ائتمە) دىرىيلىگە، يۇخو كېمى كتچر،
گۇونمه بۇش سعادتە، قوش تگ اۇچار.

خوارزم تۆركەسى

خوارزم تۆركەسى قاراخانلى تۆركەسىلە جىغاتاي تۆركەسى آراسىندا بىر كىچىش
مرحلەسىدىر و اساس خۆصوصىتلەرى بۇنلاردىر:

- ايلك ھيچادا كى اىـ (E) فۇتىنىن قۇزونىمىسى: بىش (ۋىرمىك)، بىش، انككى (ايىكى)، كىچە (ئىچە)، تىـ (tE) (دئمك)، يېتىتى (يېندى).
- و (V) فۇتىنىن قۇزونىمىسى، آو، ائو، اوو كە (اوەتكە، غىصب)، تەوە (دوه)، ياولاق (چۈخ)، ياولۇز (پيس).
- ذ فۇتىنىن قۇزونىمىسى: آذاق (آياق)، آذىر (آيەماق)، اىذگۇ (ايىيـ - ياخشى)، قۇز (قويمماق)،
گۇز (گۈزلەمك)، گۈدمك).
- گىردىلشمك، يۇوارلاقلاشما:

كلمەنىن سونوندا: ساۋۇق (سۇۋۇق)، ياۋۇز.
بىيەلىك شكىلچىلىرىنده: ائۋۇم (ائۋىم)، قاومۇم (قوھومۇم)، يىمۇم (غذاام)، تامۇنگ (دۇوارىن)،
ائۋومۇز.

منسوبىت حالىندا: اىسلامنونگ (ايسلامىن)، قارىندشىمنونگ (قارداشىمین).

فعلى باغلامالاردا بـ (p) دان اوڭ: تاپۇپ (تاپىپ)، ائۋۇپ (ئلىسىپ).

تۆرديجى شكىلچىلىرىدە: سئۇڭ (سئۇگى)، سئۇۋەنج (سئۇينج)، يابۇش (يابىشماق)، تاپۇن (تاپىنماق- پىستىش ائتمك)، غربىلۇق (غىربىلىك)، ادبسوز (ادب سىز).

- چىخىشلىق حالى «دین» شكىلچىسىنىن قورۇنۇمىسى: بئۇرددان (قۇرددان)، ساچىندىن (ساچىندان)، اوتىدىن (اوتنىندا).

خوارزم تۆركجه سیله يازىلمىش ان مۇھوم اثرلر بۇنلاردىر:
 قصص الانبياء رابغوزى (م ۱۳۱۰)، پىيغىمىرىلىرىن ترجۇمەسى - حالىنى يازار.
 معين المرید (م ۱۳۱۳)، شىخ شريف، منظوم مذهبى اثردىر.
 قطبون خسرو و شيرين مثنويسى (م ۱۳۴۱).
 نهج الفراديس (م ۱۳۶۰)، دينى اخلاقى اثردىر و محمود بن على طرفىندن يازىلمىشدىر. خوارزمى -
 نين محبت نامەسى (م ۱۳۵۳)، تۆركجه مثنويدىر. بۇ اثر بىر نىچە تۆركجه و فارسجا غزل و شعرى ده
 احتىوا ائدىر.

جىغاتاى تۆركجه سى

جىغاتاى و يا چاغاتاى تۆركجه سى، اوزبىكلر، قازاقلار، اوپىغورلار يعنى اۇرتا آسيا تۆركلرى ايله
 تاتارلار، باشقىردار و آلتىن اوزدۇ دؤولتىنى تشکىل ائدن قىباق تۆركلرى نىن اۇرتاق يازى دىلى ايدى.
 جغتاى يازى دىلى يۆز ايل اوئىجه كى خوارزم يازى دىلى نىن طبىعى بىر دوامى سايىلر. بۇنا باخما ياراق
 آرالارىندا بعضى فرقىر اۇلموشدور:
 - خوارزم تۆركجه سىنە كى ذ فۇنمى جىغاتايجاداى (y) فۇنمىنە چىتۈريلمىشدىر: آذاق - آياق،
 بىنۋەك - بىبىك (اوجا)، تۇذ - تۇئى (دۇيماق)،
 ايلك ھىجاداکى اى (e) و آ (ə) نىن اى (i) فۇنمىنە دىيىشىمەسى: كل - كىل (گل)، ائو_ ايوا، سئۇ_
 سېو.

ضمير علامتى اۇلان ن (n) فۇنمى نىن حذف اۇلماسى: ائويىنده - ايوىدە.
 گىريلەيىجى (Retrogade) سىسىلى بىنزمەسى: اسرەك - اوسروك (كىفلى، سرخوش)، اينجو -
 اونجو (اينجى، مىنچىق) تىلکو - تولكۇ.
 يۇوارلاقلاشما: قاودۇم - قۇودۇم، قاوىش - قاۋۇش.
 پ - ف دىيىشىمەسى: تۇپراق - تۇفرات، يابراق - يافراق.
 جىغاتايجا ايله يازىلمىش ان مۇھوم اثرلر امير عليشىر نوائى نىن اثرلرى و باپر شاهىن و قايانىمە
 آدلى خاطىرلرى و سلطان حسین باقرانىن دىوانىدىر. نمونە:
 نوائى نىن لىلى و مجنون مثنوى سىنندىن:
 مىن خستە كى بۇرۇقمنى چىكىنەم،

تحریری اوجون قلمنی چیکتیم،
بازماقا بۇ عشق - جاودانه،
مقصودوم ائیمس ایدی (دگیلدی) فسانه.

چون فارسی ایردی نکه شوقی،
آزراق ایدی آندا تورك ذوقی،
اول تیل بیله نظم بولدى ملفوظ،
کیم فارسی آنگلا را اولدی محفوظ.
مین توركجه باشلابان روایت،
قىلەدوم بۇ فسانه‌ای حکایت
کیم شوهرتی چون جهانگا تۈلغاي،
تورك ايلىگە داقى بھەر بۈلغاي.
نيچون کى بۇ كۆن جهاندا اتراک،
كۆپ تور (چۇخدور) خوش طبع و صاف ادراك.

ظہيرالدين بابردن بير غزل:
کیم كۈروپتۇر اى كۈنگۈل اهل جهاندین يخشىلىغ،
کیم کى آندىن يخشى يوق كۈز تۇتما آندىن يخشىلىغ.
ىگر زمانى نفى قىتسام غىب قىلما اى رفيق،
گۇرماديم هرگز نىتايىن بۇ زماندین يخشىلىغ.
داربالاردىن يماڭلىغ كىلدى محزون كۈنگۈمە،
كىلمادى جانمغە هچ آرام جاندین يخشىلىغ.
اى كۈنگۈل چون يخشى دين كۈردونگ يماڭلىغ اسرى كۆپ،
ايدى كۈز تۇتماقنى يعنى هر يماندین يخشىلىغ.
(اى كۈنول، چون ياخشىدان چوخ ياماڭلىق گۈردون،
ايندى هر ياماڭلىقدىران گۈز اورتىسىن، ان ياخشىلىقدىر).

باری ایلغا يخشىلىغ قىلغىل كى موندىن يخشى يوق،
كىيم دىكاييلار (دىتىرلر) دهر آرا قالدى فلاندىن يخشىلىغ.
يخشىلىغ اهل جهاندان اىستامه باير كىبي،
كىيم كۇروپتۇر اى كۆنگۈل اهل جهاندان يخشىلىغ.

قىچاق (كۆمان) تۈركىجەسى (م ١٧- ١٣ - جى عصر)

قىچاق تۈركىجەسى كرىيىمەدە و اۆزتا آسىانىن غربى بۇلگەلرىنده ياشايان كۈچرى قىچاق تۈركىلرى نىن دىلى ايدى. ھم دە مىصىر و سورىيەدە كى مملوک دؤولتى نىن (م ١٤٥٠- ١٥١٧) حاكىم طبىقەسى و اۇزكىيەندا ياشايان تۈركىلشىمىش ارمەنلىرىن دانىشىددىغى دىل ايدى، يعنى بۇ دۇوردە قىچاقجانىن اوج لەجەسى واردى. ١- كۆمان لەجەسى، ٢- مملوک قىچاقجاسى، ٣- ارمىنى قىچاقجاسى.

- كۆمان لەجەسى اىلە يازىلىميش مۆھۇم اثر كۆدكس كۆمانىكۆس (Codex Cumanicus) دور. بۇ كىتاب قىچاق خانى اۇزبىكىن اىجازەسىلە آشاغى وۇلگا بۇلگەسىنده بىر ماناستير (صومعىھە) دا ياشايان اون يىندى فرانسيسكان مىسىونىرىن م ١٣٦٢- ١٣٠٣ اىللەرلەننە لاتىن حرفلەرلە يازدىقلارى ائردىر. كۆدكس دىلى نىن اۇزلىكلىرى بۇنلاردىر:

د- ئاولموش: آدىر - آيېرماق. ائد كو- اىينى، قادقو- قايغى.

غ فۇتىنىن دۆشمەسى: آدىغ- آيو (آى)، آرىغ- آرى (تمىز)، بۇداغ- بۇيا، تاتلىقلىغ- تاتلى (شىرىن، دادلى)، چىرىگ- چىرى (عسکر)، اۇلۇغ- اۇلۇ، تىريغ- دىرى.

ايغ- اۇو (OV)، اۇو (U)، او (U) اولموش و ايگ- اۇو، اۇو، او اولموشدور:
آرىغ- آرۇو. ساتىغ- ساتۇو (ساتىش).

تاتىغ- تاتۇو (داد)، بىتىغ- بىتۇ (يازى)، تىريغ- تىرۇو (دېرى).

آغۇ- آو، اۇو، اۇوو أپگۇ- اۇو، اولموشدور:

بۇزاغۇ- بۇزازو، بۇزۇۋو. كۆدەگۇ- كۆيۈو (گۇۋۇنى، كۆرگەن).

ق و يا ك- خ اولموشدور: ياقشى- ياخشى، آق- آخ. اۇقشا- اۇخشا.

كۆدكس دن نۆمۇنە:

تىنگىرنى سۇوگىل بارچا اۋستىنلە (تانرىنى هر شىئىن اۋستوندە سىۋ).

تىكىرىنىنگ آتى بىلە آنت اىچمە گىل (تانرىنىن آدىبىلا آند اىچمە).
 اولو كۆتنى آوفورلاقىل (اولو گۆنۇ، يعنى شنبە گۆنۇنۇ آغىرلا، عزيز توت).
 آنانكىنى، آنانكىنى حۇرمىتىلە گىل (آنانا، آنانا حۇرمىت ائت).
 كىشىنىنى اۇلتۇزمە گىل (آدام اۇلدۇرمە). اۇغۇر بۇلما گىل (اۇغۇر اولما).

مملوک قىيچاقچاسى

مملوک قىيچاقچاسى مىصىر و سورىيەدە اتوبىلىرىن حۇكمىتىنى يىخاراڭ اۇنلارىن يېرىنە دۇولت
 قۇران قىيچاق تۈركلەرنىن دىلىدىر. بۇ لەجەدە يازىلمىش مۆھوم اثرلر بۇنلاردىر.
 سيف سراپىنىن گلستان ترجومەسى (م ١٣٩١).
 بىزكە فقيهين ارشاد الملوک اثرى (م ١٤٩٥).
 قانسو قاورى، سلطان قايتبايىن (١٤٦٨-١٤٩٥) و اونون اوغلو محمدبن قايتبايىن شعرلىرى.

گلستان ترجومەسىنندن نۆمۇنە:

قاتىندا بۇلسا آلتۇن تاغ باقماس (يانىندا قىزىلداڭ داغ اولسا، باخماز).
 جەنەنگا اختيار اۇرغان كىيم ارسە اۋزىزىنى آلتۇن اۆچۈن اۇتقا ياقماس (دۇنیانى سئچىن آدام اۇزۇنو
 قىزىل اۆچۈن اۇتا ياندىرماز).
 حكايىت، بىر اولو شىيخە سۇردىلار؛ تصوّفنىنگ حقىقىتى نە تۈرور (بىر اولو شىئىخە سۇردولار،
 تصوّروفون حقىقىتى نە دىر).
 آيتى بۇندان بۇروناراق طايفە بار ائردى صورتلرى پريشان داغى معنىلىرى جمع ايدى (دىنى،
 بۇندان قاباق بىر طايفە واردى، صورتلرى پريشان، آما معنىلىرى (اوركلرى) جمع (دۆزگۈن) ايدى.
 ائمدى بىر قوم حاصل بۇلۇپ تۈرور كىيم ظاھەرلىرى جمع داغى باطنلىرى پريشان!)

مملوک قىيچاقچاسى نىن اساس اۇزلىيكلەر بۇنلاردىر.
 چۈخ ھىجالى كلمەلرىن سونونداكى غ، ق، گنىن دۆشىمىسى:
 سارىغ - سارى، تىرىيگ - تىرى (دىرى).
 بۇلۇنلۇغ - بۇلۇتلى. كۆچلۈگ - گۆچلۈ
 من، بىز ضميرلىرىنىن يىبىھلىك حالىنىن ايم ايلە قۇرولماسى منىم، بىزىم.

منفى آد جومله‌سی خبری نین ارمز، ارمس يثرينه دگول، دگيل ايله قۇرولماسى.
سوآل اداتى مۇ، مۇ نون مى، مى شكلىنىدە اولماسى.

ارمنى قىيچاقجاسى (۱۶-۱۷م عصرلر)

میلادى ۱۱- جى عصردە شرقى آنادۇلوداکى باگراتىد ارمنى دۇولتى نين سلجوقلارين ھۆجوملارىلە بىخىلماسى نتىجەسىنده ارمنىلارين بؤيوک اكتىرىتى كريمىيە كۈچدۇ و اوزادا دا اوزون مۇذت (م ۱۴-جو عصر) قىيچاقلارلا برابر ياشادىلار و اوتلارين رۇسلىار و رۇمالار و مەملوكلارلا اولان سىپاىسى و اىقتىصادى مۇناسىبتلىرىنده قىيچاقلارا ياردىمچى اولدۇلار. بۇ ارمنىلر قىيچاقلارلا ياخىن مۇناسىبتلىرى نتىجەسىنده دىنلىرىنى و يازىلارىنى قۇزوماقلابا برابر ارمنى دىلەينى بۇراخىب، گۇندالىك دانىشىق دىلى و كلىسە دىلى اولان قىيچاق تۇر كىچەسىنى منىمىسى دىلەر. بۇنلارين بىر حىصەسى لهىستان شاهى بىرىنچى لوس (Levs) - يىن دعوتى اوزرىنە میلادى ۱۲۸۰ - دا غربى اوكراييانا (گالىچىا و لۇدۇمرە) كۈچدولو و داها چۇخ كامىز - پۇدولسك (Kamenez-Podolsk) شهرىنە يېرىلشدىلەر.

ارمنى قىيچاقجاسى بۇ اوكراييانا ارمنىلارى نين لەجەسىدىر.

ارمنى قىيچاقجاسى نين اساس خۇصوصىتلىرى بۇنلاردىر:

ق- خ دىيىشمەسى: قاشۇق - خاشۇخ، قىز - خىز، تۇقۇز - تۇخۇز...

د- ئ دىيىشمەسى: كۆوه گۆ - كىيۇ (kiyov) (كۆرگەن).

غ- و دىيىشمەسى: آرىغ - آرۇ

او، او يىرىنە او، او ايشلىمەسى: كۈرە - كۈرە، تۇرەسىزلىك - تۇراسىزلىك، يۈزگە - يۈزاك.

سىسىلىرىن آهنگ قانۇنون بىضا پۇزولماسى: بىزقا (بىزە) كىشيقا (كىشىيە)، كىچمىشلار (كىچمىشلەر)، كلتيرقاى - كتىرەجك

ارمنى قىيچاقجاسىيلا يازىلمىش تارىخ كىتابىيىندا بىر پارچا: خازاخقا نە انتالمادى بۇخ - اتسا هەر

كىيز تووۋەلە (قازاقلارا هەچ بىر شى ائدە بىلە دىلەر، ترسىنە ھە دفعە (دۇوولدو) يېنىلىدىلەر.

اسکى آنادۇلو تۆركجهسى (م ١٥- ١٣- جى عصرلر)

اسکى آنادۇلو تۆركجهسى، آنادۇلۇيا يېڭىلىشىن اوغوز تۆركلرىنىن ايلك دفعە اوز دىللريلە قۇردوقلارى يازى دىلىدىر. بۇ يازى دىلىنىن مۆھوم اثرلرى بۇنلاردىر:

سلطان ولد (مولوىنىن اوغلو) - ين (م ١٢١٢- ١٢٢٦) ابتدا نامە و رىبابنامە آدلى فارسجا مثنوىلريلە دىوانىندىكى تۆركجه شعرلرى.

يونس امرە (م ١٣٢٠- ١٤٤٠) - نين شعرلرى.

خۇجا دەھانىنىن شعرلرى (م ١٣- جو عصر).

احمد فقيه ين چىخنامەسى (م ١٤- جو عصر).

شىئاد حمزەنىن «داستان يوسف» آدلى مثنويسى و شعرلرى (م ١٤).

على نين «قصەي- يوسف» آدلى مثنويسى (م ١٤- جو عصر)

عاشيق پاشانىن غربىنامەسى (م ١٣٣٣- ١٢٧٢).

آيدىن اوغلو محمد بىگ (م ١٣٤٩- ١٣٣٩) - ين امرىلە آپارىلان قصص الانبياء ترجومە-

سى.

يوسف مذاھىن «ورقا و گۈلشاھ» (گلشاھ) آدلى مثنويسى (م ١٣٦٩).

خۇجا مسعود بن احمدىن «سەھىل و نوبهار» آدلى اثرى (م ١٣٧٨- ١٣٤٩).

فرەنگىنامە سعدى و «كلىلە و دمنە» آدلى ترجومەلرى.

احمدى نين «اسكىندرنامە» آدلى مثنويسى (م ١٣٩٠).

سليمان چلبىنىن وسیلهالنجات آدلى مولودى (م ١٤٠٩).

شىيخى نين ديوانى (م ١٤٣٠- ١٤٨٩)، «خرنامە» آدلى طنز (ساتيرىك) مثنوى و خسرو و شىريين مثنويسى.

اسکى آنادۇلو تۆركجهسى نين اساس خۇصوصىتلىرى بۇنلاردىر:

كلمە ايچى و كلمە سۇنو د (d) فۇنمىنىن ئى (y) فۇنمىنىن دىيىشىمەسى: آداك- آياك (قالىن ك=k). كاوقۇ- كايغۇ، تۇد- دۇئى.

چوخ هىجالى كلمەلرین سۇتوندا قىغىغ=g فۇنمىنىن دۆشمەسى.

آريغ - آرى، آرو، كاتىغ (كندىلدە قاتىغ) - كاتى، سارىغ - سارى.

تارىغ - دارى، اولوگ - اولو، تىرىيگ - دىرى.

بىرىنجىل اۇزون سىلىلىرىن قىسالماسى: آت (ät)-آت، انتوك (ätük)-اندوگ (چكمە)،

كىز (kız)-كىز، اوخت (ōt)-اوخت.

بىرىنجىل اۇزون سىلىلىرىن سوترا گلن ب، ت، ق، ك، ج، سىن سىزلىرىن جىنگىلىشىمە-

سى: تۆپ - دىپ،

آت - ät - آد، ساقىن - ساغىن (دوشونىك) آچىغ - آجي، گوج - گوج.

ايكىنجى هىجا باشىنداكى غ، ق، ك، فۇنمى نىن دۇشمەسى: بۇلغا - بۇلا، يالغا - يالا، بارغان -

واران، اند گو - ائىۋ (ايىي)، قىلغايىز - قىلاووز (رەھىر، يول گۇشتىن).

ت - د دىيىشمەسى: تاوار - داوار، نام - دام، تمىر - دمىر، تىء (te) - دى (di)، تىل - دىل،

تؤش (töş) دۇش، تۆن (tün) - دون (گىتجە).

ك - گ دىيىشمەسى: كل - گل، كىت - گيد، كۈر - گۈر.

ب - و دىيىشمەسى: بار - وار، بىر - وير، قاراباش - قاراواش (كىنيز).

ب فۇنمى نىن «بۇل» فعلىيندە دۇشمەسى: اوْل.

دۇداق آهنج قانونونون يۇخلۇغو: چۈرى، قۇرى، اوْقى، بۇلىت (بىلود)، اوْنىت (اونوت).

يۇوارلاشما: قايىغ - قايىۋ، تمىر - دمۇر، يابىز - ياؤزىز، آتلىغ - آتلۇ، تاتىغلىغ - داتلىو، ائسوُم،

ئوْمۇز، اىچەلۆم، گلدۆم.

گلهجك زامانىن ايسار، اىسر شكىلچىرىلە قۇرولماسى: اۇلسار، گلىسەر (گلهجك).

گلهجك مجبورىت شكلى نىن آسى، اسى شكىلچىرىلە قۇرولماسى: گىرەسى، گۇرەسى، يىيە -

سى

وۇلقا بۇلغارجاسى (م ١٤- ١٣- جو عصر)

وۇلقا بۇلغارجاسى، شىمالى قافقازدا قۇبان چايى حۆوزەسىندەن قوزئىه كۆچن و وۇلقا نهرى -

نىن بئيوک قىورىمى (ايىجىناسى) جوارىندا وۇلقا بۇلغار دۇولتىنى قۇران و اوتونجو مىلادى

عصرده مۆسلمان اوّلان بولغار تۈرکلرىنин دىلى ايدى. وۇلقا بولغار دؤولتىنى ميلادى ۱۲۳۶ - دا مۇغوللار يىخىميش، آنجاق وۇلقا بولغارجاسى ۱۴ - جو عصرىن اورالارينا قدر بۇ بولگەدە خلق دىلى اوّلاراق قالمىشىدیر.

وۇلقا بولغارجاسى دىل ماترىالى ۱۳ - جو عصرىن سوتلارىندان بىر چۈخۈ دا ۱۴ - جو عصردن قالما عرب حرفلى يېزه ياخىن مزار داشلارىدىر.

بۇنلارين ان اسكىسى م ۱۲۸۱ و ان يئىنسى م ۱۳۵۷ اىلە عايىددىر. بۇ يازىلار بۇ دىلەن دە تۇنا بولغارجاسى و چۇواش دىلى كىمى بىر (r) و ل (l) دىلى اوّلدوغۇنو گۆستەرير. وۇلقا بولغارجاسى نىن باشلىجا اوّرزللىكلىرى بۇنلاردىر:

عۆمومى تۆركىجەدە ز فۇنمى يېرىنە ر (r) واردىر؛ خىر (قىز)، سكىر (سکكىز)، تۇخور (دۇققۇز)، وۇتۇر (اۇتۇز)، چۇر (يۇز).

عۆمومى تۆركىجەدە ش فۇنمى يېرىنە ل و ج واردىر: باج (باش)، جال (ياش)، بىيەلىم (بىشىنچى)

كلمه باشى ئى (y) فۇنمى نىن ج فۇنمىنە دىيىشىمەسى: جال (ياش) جىئتى (cieti) (يىددى)، جىرىم (ايگىرمى)، جۇر (cür) (يۇز).

بىرىنجىل (باشداكى) اۋزون سىلىلىرىن اىكىز (جۇت) لىشىمەسى: بىيەلىم (بىشىنچى)، جىئتى (يىددى).

كلمه باشىنداكى يۇوارلاق (دۇداقلانان) سىلىلىرىن اۇنوندە و (W) سىنى نىن تۈرەمەسى، وان (اۇن)، وۇتۇز (اۇتۇز)، وئىل (اۇل).

ج، نج - ش: اىشنه (ايچىنده)، آلتىش (آلتنىجى) جىيەتىش (يىددىنچى).

آبُونه فُورمو

آبُونه اولماق ايسته ين عزيز وطنداشلاردان ايلىك آبُونه پۈلۈنۈر (2300 تۆمن) آشاغىدا قىيد اندىلەن حسابا ياتيرىپ، بانك قبضىنى بۇ فۇرم ايله ياناشى وارلىغىن دفترىنە گۈندرەملرى خواهىش اولۇنۇر: حساب نۇمرەسى 2163 (دكتىر جواد هىئت)، بانك ملى، شعبە داريوش، تهران، خيابان بهار آبُونەنин آدى و سۇئى آدى آدرس..... پۇست كۈدو تلفون نۇمرەسى.....

وارلىق درگىسى

تهران، شهرک غرب، فاز 2، خيابان هرمزان، برج 9، طبقه 3 و يا خيابان فلسطين شمالى، شماره 151، تلفن 6466366 حوزرمىلى آبُونەلر يېمىزدىن قاباقدان قالان بۇرجلارىنى اوەدەمەلرى خواهىش اولۇنۇر.

وارلىق - مجله فرهنگى، ادبى، هنرى به زبان ترکى و فارسى

شماره امتياز 8538

صاحب امتياز و مدیر مسئول: دكتىر جواد هىئت

دبير: البراهيم رفيف

تاپىب ايشلىرى تارى اصغرى، محمد محمد خانى

آدرس: تهران، خيابان فلسطين شمالى، شماره 151، كد پستى 14169

تلفن 6466366

VARLIQ - Quarterly Journal in Persian and Turkish

Chief Editor: Dr. Javad Heyat

Assistant Editor: E. Rafraf

Stenography: N. Asgharnia, M. Muhammad Khani

3rd fl., Tower 9, Hormozan Ave., Phase 2, Shahrake Gharb or
151 Felestin Ave., Tehran, IRAN, Tel. 6466366

E-mail: varliq@ocaq.net, web site: www.ocaq.net/varliq

اۇرخون يايىنى

تۈرك دىلى اۇرتوقرافى قايدالارى اساسىندا نشر خىدمەتلىرى
تۈركچە كىتاب و نشرىيەلرین بىلگى سايار واسىطەسى ايلە تايپ، دۆزوجولوک و
قوۇرولوش ايشلىرى
تلفۇن: ٠٢٦٢-٣٨٢١٨٤٠

منتشر شده است:

واقعة ۱۳۲۴-۲۵ آذربایجان، ۲ جلد، ۱۱۴۷ صفحە (۲۰۰۱-۲)

بە قلم: محمد قلى دېڭىلى

قىمت: معادل ۴۰۰ کرون دانمارك + ۲۲۱ کرون (ھزىئە پست)

آدرس جهت ارجاع سفارش:

M. Donbuli, Paltholmterrasserne 28C, Dk-3520 Farum, Denmark

حساب بانكى جهت واريز بھاي كتاب:

M. Donbuli, Konto Nr.: 4133974377 Danske Bank,
Farum Bytorv 74, 3520 Farum, Denmark